ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. ΜΙΑ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 53 ΑΡΙΘ. ΤΗΛ. 3—01
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ ΑΡΙΘΜΟΣ 18
ΕΝ ΘΕΣ/ΝΙΚΗ ΟΔΟΣ ΠΛΑΤΩΝΟΣ (ΔΙΑΣΤΑΥΡ. ΕΓΝΑΤΙΑΣ) ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ ΚΟΡΙΝΘΟΥ 98α ΤΗΛΕΦ. 1-98
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ—ΠΙΕΣΤΗΡΙΑ ΣΤΟΑ ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
ΤΗΛΕΓΡ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ "ΠΡΩΪΑΝ„

ΟΚΤΑΣΕΛΙΔΟΣ

Η ΠΡΩΪΑ

ΑΘΗΝΑΙ. ΕΤΟΣ Γ΄. ΑΡ. 859
ΤΕΤΑΡΤΗ
15
ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1928
ΑΝΑΤΟΛΗ ΗΛΙΟΥ ΩΡΑ 5 41 ΔΥΣΙΣ ΗΛΙΟΥ ΩΡΑ 7 18
ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Ο ΚΑΙΡΟΣ
ΘΕΡΜΟΚΡΑΣΙΑ ΜΕΓΙΣΤΗ 35 8 ΕΛΑΧΙΣΤΗ 22.8 ΜΕΣΗ ΥΓΡ. ΟΛΙΓΗ ΑΝΕΜΟΙ ΑΙΓΑΙΟΝ ΙΟΝΙΟΝ ΔΙΑΦ. ΑΣΘΕΝ ΘΑΛΑΣΣΑ ΑΙΓΑΙΟΝ ΙΟΝΙΟΝ ΣΧΕΔΟΝ ΓΑΛΗΝΙΑΙΑ
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ 754.2

ΤΕΡΜΑ ΕΙΣ ΤΟ ΣΤΑΔΙΟΝ ΕΝΟΣ ΕΠΙΔΡΟΜΕΩΣ...

ΕΛΛΗΝΙΚΕ ΛΑΕ: ΕΑΝ ΘΕΛΗΣ Ν' ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΗΣΗΣ ΤΟ ΚΑΤΑΛΥΘΕΝ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΝ ΠΟΛΙΤΕΥΜΑ, ΝΑ ΚΑΤΑΛΥΣΗΣ ΤΗΝ ΛΗ-
ΤΟΤΡΟΦΟΝ ΚΑΙ ΜΠΡΑΒΟΤΡΟΦΟΝ ΤΥΡΑΝΝΙΑΝ, ΝΑ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ ΤΗΝ ΕΙΡΗΝΗΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΑΛΚΑΝΙΚΗΝ, ΝΑ ΘΕΣΗΣ ΤΕΡΜΑ ΕΙΣ ΤΟ
ΙΜΑΤΗΡΟΝ ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΣΤΑΔΙΟΝ ΕΝΟΣ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟΥ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥ ΤΥΧΟΔΙΩΚΤΟΥ, ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΡΑΣΙΝ ΤΗΣ "ΩΡΓΑΝΩΜΕΝΗΣ ΑΝΑΡΧΙΑΣ„
ΦΕΙΛΕΙΣ ΤΗΝ 19ΗΝ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ ΝΑ ΣΥΝΑΓΕΡΘΗΣ ΔΙΑ ΝΑ ΕΚΔΙΩΞΗΣ ΕΚ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΤΟΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΝ ΒΕΝΙΖΕΛΟΝ. Η ΠΕΡΑΝ
ΗΣ 19ΗΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ ΠΑΡΑΜΟΝΗ ΤΟΥ ΕΚΦΡΟΝΟΣ ΠΡΕΣΒΥΤΟΥ ΕΙΣ ΤΟΝ ΤΟΠΟΝ ΑΥΤΟΝ ΘΑ ΤΑΥΤΙΣΘΗ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗΝ
ΟΥ ΕΞΟΥΘΕΝΗΣΙΝ. ΜΟΝΟΝ ΛΑΟΙ ΑΝΔΡΑΠΟΔΩΝ ΨΗΦΙΖΟΥΝ ΤΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΥΣ, ΤΟΥΣ ΔΗΜΙΟΥΣ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΑΝΤΙΠΑΛΩΝ
ΤΩΝ, ΤΟΥΣ ΛΕΓΟΝΤΑΣ ΤΟ ΨΕΥΔΟΣ "ΠΡΟΣ ΤΑ ΑΝΩ ΚΑΙ ΠΡΟΣ ΤΑ ΚΑΤΩ„.

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ 14 ΕΤΩΝ

Ἀπὸ τοῦ **1914** μέχρι τῆς
μερον ἡ πολιτικὴ σταδιο-
ομία τοῦ κ. **Βενιζέλου** εἰ-
μᾶλλον σταδιοδρομία ἡρω-
κινηματογραφημένου ἀστυ-
μικοῦ μυθιστορήματος. Δή-
σεις πρὸς τὰς Δυτικὰς Δυνά-
ς ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ Βασιλέως
ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ ὑπουργοῦ
ν Ἐξωτερικῶν ὅτι εἴμεθα
ιμοι νὰ πολεμήσωμεν πρὸς
τριβὴν τοῦ Πρωσσικοῦ μι-
αρισμοῦ καὶ πρὸς ἀπελευ-
ρωσιν τῆς Ἀλσατίας καὶ
ορραίνης, ἄνευ οὐδενὸς ἀν-
λλάγματος καὶ χωρὶς ἐξα-
έλισιν τῆς ἐδαφικῆς μας ἀ-
ραιότητος. Προτάσεις εἰς
Βασιλέα νὰ δώσωμεν τὴν
ιβάλλαν, τὰς Σέρρας καὶ
Δράμαν εἰς τοὺς Βουλγά-
ς διὰ ν' ἀποκαταστήσωμεν
Βαλκανικὸν σύνδεσμον
ς ὄφελος τῆς Ἀντάντ. Ἐ-
δὴ ὁ Βασιλεὺς δὲν ἤθελε ν'
λέσῃ ἡ χώρα ἕνεκα τῶν ὑ-
ρισμῶν τοῦ κ. Βενιζέλου
ς καρποὺς τοῦ δευτέρου
λκανικοῦ πολέμου, κατα-
οφάντησίς του πλησίον τοῦ
Ἔλλιοτ. Κατὰ τὴν παρα-
ὴν τῆς ἀμελετήτου κατὰ
Δαρδανελλίων συμμαχι-
ἐκστρατείας νέος ὀργα-
ς τοῦ κ. Βενιζέλου: Συμ-
λια ἐπὶ συμβουλίων τοῦ
έμματος. Νὰ μετάσχωμεν
τοῦ στόλου καὶ μιᾶς με-
ρχίας εἰς τὴν ἐκστρατείαν
ιὰ νὰ συμβάλωμεν εἰς τὸν
ματισμὸν τοῦ πολέμου, ὁ ὁ-
ος ἦτο κίνδυνος νὰ τερματι-
ἐντὸς τινων ἑβδομάδων ἄ-
ήμων... Καὶ ὁ μὲν πόλε-
ἐτερματίσθη μετὰ τρία ὁ-
ληρα ἔτη. Ἀλλ' ἂν ἐτερ-
τίζετο συντόμως, κατὰ τὴν
δλεψιν τοῦ κ. Βενιζέλου,
μόνον ἡ Κωνσταντινούπο-
, ἀλλὰ καὶ τὸ Ἅγιον Ὄ-
θὰ εἶχαν μεταβληθῆ εἰς
σσικὰ κυβερνεῖα...
Τοῦ Βασιλέως διαφωνή-
τος, ὁ κ. Βενιζέλος ἐθρή-
ε διὰ τὴν ἀπολεσθεῖσαν εὐ-
ρίαν. Ἔπειτα ἐταξείδευ-
εἰς τὴν Αἴγυπτον διὰ νὰ
ασυκοφαντήσῃ τὸν Βασιλέα
αξὺ τοῦ ὁμογενοῦς στοιχεί-
προσποιούμενος ἐν τοσού-
ὅτι εἶχε παραιτηθῆ τῆς πο-
ικῆς: Ἐν τῷ μεταξὺ οἱ
μαχοι ἡττῶντο εἰς τὰ Δαρ-
έλλια, ἡ ἰδέα τῆς ἐπεμβά-
ος εἰς τὸν πόλεμον ἔχανεν
φος καὶ ὁ Ρέπουλης διε-
σετο νὰ δηλώσῃ ὅτι οἱ Φι-
εύθεροι δὲν θέλουν πλέον
πόλεμον. Οἱ Ἕλληνες ἐκ-
γεῖς, ἐξαπατηθέντες, διέ-
ν πλειοψηφίαν εἰς τὸ φιλο-
εμον κόμμα. Ὁ κ. Βενι-
ος γίνεται καὶ πάλιν πρω-
πουργός. Καλεῖ εἰς τὴν
σσαλονίκην τὰ λείψανα τῆς
ατιᾶς τῶν Δαρδανελλίων.
ταβάλλει τὴν οὐδετέραν
λλάδα εἰς πεδίον πολέμου
λητήριος. Ὁ Βασιλεὺς ἐ-
ιβαίνει: Ἀποπέμπεται ὁ
ρων ἄνθρωπος. Τὸ κακὸν
ος εἶχε γίνει. Δὲν ἤμεθα
ον κύριοι εἰς τὸν οἶκόν μας!
Νέαι ἐκλογαὶ γίνονται, εἰς
ὁποίας δὲν λαμβάνει μέ-
ὁ κ. Βενιζέλος. Ἡ κυ-
ρνήσεις Σκουλούδη φρουρεῖ
ν ἠμπορεῖ καλύτερον τὴν
λληνικὴν οὐδετερότητα.
λλ' ὁ κ. Βενιζέλος γνωρί-
καὶ ἄλλα μονοπάτια. Συν-
σει τὴν νόταν τῆς 8ης Ἰου-
1916, τὴν ὁποίαν ἐπι-
ουν οἱ πρεσβευταὶ πρὸς τὴν
λληνικὴν κυβέρνησιν. Ὁ κ.
ουλούδης παραιτεῖται. Ὁ
Ζαΐμης γίνεται πρωθυπουρ-
. Προσπάθειαι διαλλαγῆς
τοὺς Συμμάχους καταβάλ-
ται. Ἀλλ' ὁ κ. Βενιζέλος
νοθετεῖ τὴν ἀπόπειραν κα-
τῆς Γαλλικῆς πρεσβείας.
ανώνει τὴν πυρκαϊὰν τοῦ
τοξου. Ὁ κ. Ζαΐμης ἀπο-
διώνεται. Ὁ κ. Ζαΐμης
αιτεῖται. Ὁ Καλογε-
τουλος σχηματίζει κυβέρ-
ν διὰ νὰ διαπραγματευθῇ
έξοδον. Ἀλλ' ἐνῷ ἡ Ἑλ-
παρεσκευάζετο νὰ μετά-
ὡς «ὁμότιμος» τοῦ πολέ-
, ὁ κ. Βενιζέλος πηγαίνει
τὴν Θεσσαλονίκην μέσῳ
ήτης διὰ νὰ κάμῃ διὰ χρη-
ων καὶ λογχῶν τοῦ Σα-
ν κίνημα κατὰ τῆς πατρί-
του. Τὸ κίνημα δὲν ἐπι-
χάνει—εἶναι ἀληθές. Δι' ὃ
σιμοποιοῦνται ἄλλα μέσα
ἐκβιασθῇ εἰς παραίτησιν ὁ
σιλεύς. Ἀποβάσεις γίνον-
εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ εἰς
νήσους. Ἀποκλεισμός.
Εἶναι τόσον γνωστὴ ἡ ἱ-
ία τοῦ φθινοπώρου **1916**
τῶν πρώτων μηνῶν τοῦ
17: Τέλος ὁ Ζοννὰρ ἔρ-
χεται—ὁ Βασιλεὺς φεύγει. Ὁ στρατηγὸς Ρενιὼ κυριεύει τὰς Ἀθήνας. Τοποθετεῖ τηλεβόλα εἰς τὸν Λυκαβηττὸν καὶ τὰ ἄλλα ὑψώματα. Διορίζει τὸν Βενιζέλον πρωθυπουργόν. Ὁ ἀνήθικος ἄνθρωπος εἶχεν ἐκδικηθῆ τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν... Ἀπὸ τοῦ **1917** μέχρι τοῦ **1920** ἡ Ἑλλὰς ξενοκρατεῖται, χαφιεδοκρατεῖται, βενιζελοκρατεῖται. Αἱ φυλακαὶ γεμίζουν ἀπὸ «προδότας». Αἱ νῆσοι ἀπὸ ἐξορίστους «προδότας». Οἱ πολῖται φονεύονται διὰ λόγους σκοπιμότητος... Γίνεται ἡ ἀπόβασεις εἰς τὴν Σμύρνην. Ὁ κ. Βενιζέλος ἀναλαμβάνει ὑποχρεώσεις δυσεκτελέστους. Ὑπογράφεται ἡ ψευδὴς εἰρήνη τῶν Σεβρῶν... Ἐκλογαὶ γίνονται. Ὁ τύραννος καταψηφίζεται. Φεύγει ραγδαίως ὡς νυκτοκλέπτης καταληφθεὶς ἐξ ἀπίνης ἀπὸ τὸ φῶς τῆς πρωΐας..

Ἡ μετὰ τὴν ἐπάνοδον τοῦ Κωνσταντίνου δρᾶσις τοῦ κ. Βενιζέλου εἶναι γνωστή. Μυρίας καταβάλλει προσπαθείας διὰ ν' ἀχθῇ εἰς ἀποτυχίαν ἡ Μικρασιατικὴ προσπάθεια — προσπάθεια ἥτις εἶνε ἀναπότρεπτος συνέπεια τῆς ἰδικῆς του πολιτικῆς. Τέλος ὀργανώνει τὴν ἀπεργίαν τοῦ στρατοῦ διὰ τοῦ Πλαστήρα, ἔπειτα τὴν ἐκστρατείαν τῶν φυγάδων, τῆς ὁποίας τὸ πολεμικὸν ἄπαντον εἶναι ὁ φόνος ἓξ τιμίων πατριωτῶν...

Ἀλλ' οὔτε εἰς ταῦτα ἠρκέσθη ὁ κ. Βενιζέλος. Καὶ μετὰ τὴν ἐξόντωσιν τῶν πολιτικῶν ἀντιπάλων του ἐστράφη κατὰ τῶν ἀπογόνων τοῦ Κωνσταντίνου. Γεώργιος ὁ Β΄ ἐξωρίσθη. Ψευδὴς δημοκρατία καθιδρύθη. Κωμειδυλλιακαὶ δικτατορίαι τὴν διεδέχθησαν. Τέλος οἱ πολιτικοὶ ἄνδρες, ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ σπορέως τῶν ζιζανίων, ἀποκατέστησαν τὸ κοινοβουλευτικὸν πολίτευμα διὰ τῆς Οἰκουμενικῆς: Τὸ ἀνέτρεψεν ὅμως καὶ πάλιν ὁ κ. Βενιζέλος.

Αὐτὴ εἶναι ἡ σταδιοδρομία τοῦ κ. Βενιζέλου ἀπὸ τοῦ **1914**. Ἂν ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς τὴν ἐπιδοκιμάζῃ, ἂν ἐπιδοκιμάζῃ τὸν φόνον τῶν Ἓξ ὡς μέσον πολιτικῆς ἐπικρατήσεως, τὸ ψεῦδος ὡς ὅπλον ἰδεολογικῆς πάλης, τὴν αἰχμαλωσίαν τῶν ὑποψηφίων ἀπὸ τοὺς λῃστὰς ἐν Ἠπείρῳ, τὰς δολοφονικὰς ἀποπείρας ἐν Μακεδονίᾳ, δὲν ἔχει παρὰ νὰ τὸν ψηφίσῃ, ψηφίζων ταυτοχρόνως καὶ ὅλους τοὺς συνδυασμούς του ἀνὰ τὸ Κράτος.

Ἀλλ' εἶναι βέβαιον ὅτι δὲν ἐπιδοκιμάζει αὐτοῦ τοῦ εἴδους τὰ κατορθώματα ὁ Ἑλληνικὸς Λαός. Καὶ ἰδοὺ διατί ὁ κ. Βενιζέλος εἶπε προχθὲς εἰς ἐμπίστους του: «Εὑρισκόμεθα ἐπὶ ἐχθρικοῦ ἐδάφους.» Τὸ αὐτὸ δὲν εἶχεν εἰπῇ ἐπανερχόμενος ἐκ Θεσσαλονίκης τῷ **1917**;

ΨΗΦΙΣΑΤΕ
ΤΟΝ ΛΑΪΚΟΝ ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΝ
ΑΘΗΝΩΝ
Ἀγγελόπουλος Κωνστ.
Βερροιόπουλος Κωνστ.
Γεωργακόπουλος Κωνστ.
Δασκαλάκης Νικήτας
Δεμερτζῆς Κωνστ.
Δούσμανης Σοφ.
Εὐστρατιάδης Γρηγόριος
Κατσούλης Θεμιστοκλῆς
Κρανιωτάκης Νικόλαος
Κριεζῆς Λάζαρος
Λαμπρινάκος Γεώργιος
Λεβίδης Νικόλαος
Μάτεσις Ἀντώνιος
Μερκούρης Γεώργιος
Μητσόπουλος Χρ.
Μπαμπάκος Δημ.
Νικολαΐδης Γεώργιος Λουδ.
Νικολούδης Θεολόγος
Σιμιτόπουλος Ἠλίας
Στρέϊτ Γεώργιος
Ταμπακόπουλος Ἄγις
Ὑψηλάντης Θεόδωρος

ΕΠΙΛΕΚΤΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΙ

ΤΟ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟΝ ΤΗΣ ΑΝΕΡΓΙΑΣ ΚΑΙ Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΡΙΣΙΣ

ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ ΙΣΤΟΡΙΚΟΥ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ κ. ΓΟΥΛΙΕΛΜΟΥ ΦΕΡΡΕΡΟ

Ἡ Εὐρώπη εἶνε πλήρης ἀνέργων. Πανταχοῦ αἱ Κυβερνήσεις ἀναζητοῦν τὰ μέσα ἐλαττώσεως τῆς ἀνεργίας, ἡ ὁποία παρατεινομένη δύναται νὰ καταστῇ πολιτικὸς κίνδυνος. Ἡ ἀγγλικὴ Κυβέρνησις εἶνε ἡ περισσότερον ὅλων ἀπησχολημένη ἀπ' αὐτῆς τῆς ἀπόψεως· διώρισεν ἐπιτροπάς· τὸ Κοινοβούλιον συνεζήτησε καὶ συζητεῖ ἀτερμόνως τὸ ζήτημα.

Ἀλλὰ τὸ ἔργον εἶνε δύσκολον. Ὁ ἐργάτης εἶνε πλοῦτος, ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ γνωρίζῃ, νὰ θέλῃ καὶ νὰ δύναται νὰ ἐργασθῇ. Καὶ διὰ νὰ ἐργασθῇ ἔχει ἀνάγκην ἐργαλείων, δηλα δὴ τῆς συνδρομῆς τοῦ κεφαλαίου. Τὸ σημεῖον τοῦτο λησμονεῖται ὑπὲρ τὸ δέον εὐκόλως. Λέγουν μερικοί: «μέγα μέρος τῆς ὑδρογείου εἶνε ἀκόμη ἔρημον καὶ ἀκατοίκητον. Ὑπάρχει ἀκόμη χῶρος εἰς τὸν κόσμον διὰ πολλὰς γενεάς, πολυαριθμοτέρας τῶν γεννηθεισῶν κατὰ τὸν παρελθόντα αἰῶνα...» Ἀλλὰ μόνη ἡ γῆ δὲν ἀρκεῖ διὰ νὰ ἠμπορέσουν οἱ ἄνθρωποι νὰ τὴν ἐκμεταλλευθοῦν, χρειάζονται σπίτια, δρόμοι, ὄργανα, διοικητικὴ ὀργάνωσις, δηλα δὴ ἡ βοήθεια ἑνὸς ἀποταμιευμένου κεφαλαίου.

Ἡ παραγωγὴ τοῦ πλούτου ἐπολλαπλασιάσθη διαρκοῦντος τοῦ 19ου αἰῶνος περισσότερον καὶ ἀπὸ τὸν πληθυσμόν, ἡ δὲ ἀφθονία τῶν κεφαλαίων ὑπερέβη καὶ τὰς πλέον ὑπερόγκους ἀπαιτήσεις. Πράγματι, ἀπὸ τοῦ 1848 ἡ Εὐρώπη καὶ ἡ Ἀμερικὴ συνεσώρευσαν κατ' ἔτος τεράστια κεφάλαια. Κατηνάλωσαν ἐτησίως μέρος τῶν ἀγαθῶν, τὰ ὁποῖα διέθετον, διὰ νὰ ἐφοδιάσουν τὰς νέας γενεὰς μὲ οἰκίας, ἐνδύματα, τρόφιμα, σχολεῖα, ἐργασίαν. Ἂν εἶχον ἐξαντλήσει αὐτὰ τὰ ἀγαθὰ διὰ νὰ ἱκανοποιήσουν τὰς ἰδιοτροπίας των, διὰ τὴν ἀγορὰν ὅπλων καὶ διὰ τοὺς πολέμους, ἡ ἀπόγνωσις καὶ ἡ πεῖνα θὰ εἶχον αὐξήσει εἰς τὸν κόσμον, μαζὶ μὲ τὸν πληθυσμόν.

Δι' ἑνὸς σοφοῦ συνδυασμοῦ τοῦ κεφαλαίου καὶ τῆς ἐργασίας, ἡ Εὐρώπη κατώρθωσε, μεταξὺ τοῦ 1870 καὶ τοῦ 1914, νὰ συντηρήσῃ ἕνα πληθυσμὸν πολὺ μεγαλύτερον ἐκείνου, τὸν ὁποῖον τὸ ἔδαφός της θὰ ἠδύνατο νὰ θρέψῃ μὲ μόνους τοὺς πόρους του. Ἡ Εὐρώπη ἐξεμεταλλεύετο τὸν κόσμον ὁλόκληρον καὶ ἐξῆγεν εἰς ὅλας τὰς ἠπείρους, εἰς τὰς νέας καὶ εἰς τὰς πλουσίας χώρας, τὴν εὐφυΐαν, τοὺς βραχίονας, τὰ κεφάλαια, τὰ βιομηχανικὰ εἴδη, τὰ ἔργα τέχνης, ὅλα ὅσα ἐχρειάζοντο διὰ νὰ ζήσουν σύμφωνα μὲ τὸν ρυθμὸν ποὺ ἡ Εὐρώπη ἐπέβαλλε τότε εἰς τὸν κόσμον ἢ διὰ νὰ ἐκμεταλλευθοῦν τὰ πλούτη τὰ κρυπτόμενα εἰς τὰ ἐδάφη των.

Τὸ ἐμπόριον, ἡ μετανάστευσις, ἡ πολιτικὴ κυριαρχία, ἡ Τράπεζα, ἡ ἐπιστήμη, ἡ τέχνη—τοιαῦται ἦσαν αἱ διάφοροι μορφαὶ αὐτῆς τῆς κατακτήσεως τῆς γῆς, ἐκ τῆς ὁποίας οἱ μεγαλείτεροι λαοὶ τῆς Εὐρώπης ἔζησαν κατὰ τὸν παρελθόντα αἰῶνα.

Ἡ αὔξησις τοῦ πληθυσμοῦ ὑπῆρξε τὸ κατ' ἐξοχὴν τονωτικὸν αὐτῆς τῆς κατακτήσεως τῆς γῆς διὰ τῶν ὅπλων, τοῦ χρήματος, τῆς ἐργασίας, τῆς σκέψεως, τῆς ὡμορφιᾶς, δι' ὅλων τῶν ἐφευρέσεων, ἀπὸ τοῦ σιδηροδρόμου μέχρι τοῦ τηλεγράφου, τοῦ ἀτμοπλοίου καὶ τῆς τεραστίας οἰκογενείας τῶν μηχανῶν παντὸς μεγέθους. Ἡ κατάκτησις προεκάλει ἐνίοτε πολλὴν αἱματοχυσίαν, ἀλλὰ ἦτο πάντοτε καρποφόρος. Κατ' ἔτος τὸ σύμπαν ἐπλήρωνεν εἰς τὴν Εὐρώπην ἕνα τεράστιον φόρον ὑποτελείας, εἰς ἀντάλλαγμα τῶν κεφαλαίων, τῶν βιομηχανικῶν εἰδῶν, τῶν ἔργων τέχνης, τῆς διδασκαλίας, τῆς ἐργασίας ποὺ παρεῖχεν ἡ Εὐρώπη. Ὁ φόρος αὐτὸς ἐχρησίμευεν εἰς τὴν Εὐρώπην ἀπὸ τοῦ 1848 διὰ τὴν συντήρησιν ὁλοκλήρου τοῦ πληθυσμοῦ της. Οἱ σοσιαλισταί, οἱ ὁποῖοι κατέκρινον τόσον μεγαλοστόμως αὐτὴν τὴν κατάκτησιν, δὲν ἐδίσταζον ἐν τούτοις νὰ πάρουν τὸ μερίδιόν των ἀπὸ τὰ λάφυρα. Ὁ Βεσπασιανὸς ἔλεγε: «Δὲν μυρίζει», ὁμιλῶν περὶ τοῦ χρήματος.

Ἰδοὺ ὅμως ὅτι ὁ παγκόσμιος πόλεμος καὶ αἱ ἐπαναστάσεις, αἵτινες ἐπηκολούθησαν, κατέστρεψαν ἐν μεγάλῳ μέρει αὐτὴν τὴν παγκόσμιον αὐτοκρατορίαν τοῦ κεφαλαίου καὶ τῆς ἐργασίας, ἐξ ἧς ἀπέζη ἡ Εὐρώπη. Ἡ γῆ, ἥτις ἀπὸ τοῦ 1848 εἶχεν εὐρυνθῆ περὶ τὴν Εὐρώπην, ἔγινε μικροτέρα. Ἡ Βόρειος Ἀμερική, ἡ ὁποία μέχρι τοῦ 1914 ἔδιδε κατ' ἔτος ἐργασίαν εἰς ἓν ἑκατομμύριον μεταναστῶν ἐξ Εὐρώπης καὶ Ἀσίας, δὲν δέχεται πλέον παρὰ λίαν περιωρισμένον, σχεδὸν ἀσήμαντον ἀριθμὸν μεταναστῶν. Ἡ Ἀμερικὴ δὲν εἶνε πλέον εἰσαγωγεὺς ἐργατικῶν χειρῶν· κατέστη ἐξαγωγεὺς κεφαλαίων, ὅπως ἦτο πρὸ τοῦ 1914 ἡ Γαλλία. Ἡ Ρωσσία, τὸ μεγαλείτερον μέρος τῆς Κίνας καὶ τῆς Τουρκίας, ἔχουν κλείσει πρὸς τὸ παρὸν τὰς πύλας των εἰς τὴν ἐργασίαν, εἰς τὸ κεφάλαιον καὶ εἰς τὰ ἐμπορεύματα τῆς Εὐρώπης· καὶ δὲν φαίνεται πιθανὸν ὅτι θὰ τὰς ἀνοίξουν εἰς προσεχὲς μέλλον. Τὸ ἥμισυ τῆς γῆς—λησμονεῖται τοῦτο ὑπὲρ τὸ δέον συχνὰ—ἐχρεωκόπησε κατὰ τὴν τελευταίαν εἰκοσαετίαν. Ἡ Ρωσσία, ἡ Αὐστρία, ἡ Οὐγγαρία, ἡ Τουρκία, ἡ Κίνα, τὸ Μεξικόν, ὁμοιάζουν μὲ ἀπέραντον νεκροταφεῖον, ὅπου ἔχουν ταφῆ τὰ δισεκατομμύρια ποὺ ἐδάνεισεν ἡ Εὐρώπη. Πόσα δισεκατομμύρια κατεστράφησαν, πόσαι ἀποταμιεύσεις κατεπόθησαν ὑπὸ τῶν κολοσσιαίων αὐτῶν καταστροφῶν! Πιστώτρια τοῦ σύμπαντος πρὸ δεκαπέντε ἐτῶν ἡ Εὐρώπη, ἀπὸ ἐξαετίας χρεώνεται καθ' ἑκάστην περισσότερον παρὰ τῆς πλουσιωτέρας τῶν θυγατέρων της: τῆς Ἀμερικῆς.

Τὰ ἐργοστάσια τῆς Εὐρώπης λειτουργοῦν εἰσέτι, ἔστω καὶ ἂν δὲν ἐργάζωνται μὲ πλήρη ἀπόδοσιν· ἀλλ' ἕνα μέρος τῆς πελατείας μας διεσκορπίσθη. Ἐνῷ τὰ Ἔθνη τῆς Εὐρώπης ἦσαν ἀπησχολημένα εἰς τὴν ἀλληλοκαταστροφήν, αἱ ἄλλαι ἤπειροι ἐμάνθανον νὰ γνέθουν, νὰ ὑφαίνουν, νὰ λυώνουν τὸ σίδερο, νὰ δουλεύουν τὰ μέταλλα. Ἡ μεγάλη βιομηχανία, ἥτις μέχρι τοῦ 1914 ἦτο συγκεντρωμένη εἰς τὰς περισσότερον πυκνοκατῳκημένας περιοχὰς τῆς Εὐρώπης, εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς καὶ εἰς τὴν Ἰαπωνίαν, ἐπεκτείνεται ἐφ' ὅλης τῆς γῆς.

Ἂν αἱ ἀνάγκαι τοῦ κόσμου ηὔξησαν, τὸ κεφάλαιον ἠλαττώθη εἰς τὸ σύνολον τῆς γῆς. Ὁ παγκόσμιος πόλεμος καὶ αἱ συνέπειαι του ἀπερρόφησαν καὶ ἐξακολουθοῦν ἀκόμη νὰ ἀπορροφοῦν τεραστίας ποσότητας κεφαλαίου· ἡ δυνατότης, ἡ ἐπιθυμία καὶ ἡ συνήθεια τῆς ἀποταμιεύσεως ἠλαττώθησαν εἰς τὰς μέσας καὶ εἰς τὰς λαϊκὰς τάξεις.

Καὶ ὅμως, εἰς πολλὰς χώρας τῆς Εὐρώπης ὁ πληθυσμὸς ἐξακολουθεῖ αὐξανόμενος. Τὸ ποσοστὸν τῶν γεννήσεων δὲν εἶνε βέβαια τὸ προπολεμικὸν (παντοῦ εὑρίσκεται ἐν ὑφέσει)· ἀλλὰ εἶνε ἀκόμη ὑψηλόν, ἰδίως ἂν τὸ συγκρίνῃ τις πρὸς τὰ μέσα, τὰ ὁποῖα ὅλαι αἱ χῶραι τῆς Εὐρώπης διαθέτουν διὰ νὰ θρέψουν τὰς νέας γενεάς. Δικαιολογημέναι ἀνησυχίαι ἀρχίζουν νὰ γεννῶνται. Ἂν ἡ Εὐρώπη δὲν δυνηθῇ νὰ ἀναλάβῃ ἐντὸς ὀλίγου τὰς παλαιὰς ἀποταμιευτικάς της συνηθείας, ἂν δὲν ξαναρχίσῃ συσσωρεύουσα κεφάλαια, ἂν ἡ εἰρήνη καὶ ἡ τάξις δὲν ἐπανέλθουν ἵνα βασιλεύσουν ἐπὶ τοῦ κόσμου, ἂν οἱ ἐθνικοὶ ἐγωϊσμοὶ δὲν θεραπευθοῦν κάπως ἐκ τῆς μανίας αὐτοχειριασμοῦ, ἡ ὁποία τοὺς ἐξάπτει σήμερον, μετ' ὀλίγα ἔτη ἕνα μέρος τοῦ πληθυσμοῦ δὲν θὰ δύναται πλέον νὰ ζήσῃ ἐν Εὐρώπῃ καὶ δὲν θὰ εὕρῃ οὔτε καταφύγιον, οὔτε ἐργασίαν εἰς τὴν Ἀμερικήν, εἰς τὴν Ρωσσίαν ἢ εἰς οἱονδήποτε ἄλλο μέρος τοῦ κόσμου. Ἡ πεῖνα, τὸ τέρας τὸ ὁποῖον ἐνομίζαμεν ὅτι εἴχαμεν νικήσει γιὰ πάντα, θὰ ἐπανέλθῃ διὰ νὰ τρομοκρατήσῃ τὴν Εὐρώπην ὁλόκληρον· αἱ διδασκαλίαι τοῦ Μάλθου, λησμονημέναι σήμερον, θὰ ξαναγίνουν ἀληθεῖς, τὴν τύχην τῆς Ρωσσίας θὰ συμμερισθοῦν καὶ ἄλλοι πτωχοὶ λαοὶ τῆς Εὐρώπης.

Τὸ συμπέρασμα εἶνε ἁπλοῦν καὶ σαφές. Μία Εὐρώπη μὲ πληθυσμὸν στάσιμον θὰ ἠδύνατο εἰσέτι νὰ ἐπιδοθῇ εἰς τὴν πολυτέλειαν τῶν πολέμων καὶ τῶν ἐπαναστάσεων, χωρὶς νὰ πολυϋποφέρῃ ἐξ αὐτοῦ. Μία Εὐρώπη ὅμως, τῆς ὁποίας ὁ πληθυσμὸς ἐξακολουθεῖ νὰ αὐξάνῃ, θὰ ηὐτοκτόνει, ἂν δὲν εἰρήνευεν, ἂν δὲν ἐξησφάλιζε σταθερὰν τάξιν εἰς ὅλα τὰ Κράτη, ἂν δὲν ἔπαυε τὴν δημοσίαν καὶ ἰδιωτικὴν σπατάλην ἀπὸ τὰ διονυσιακὰ ὄργια τῶν πόλεων μέχρι τῶν νέων ἀπειλητικῶν πολέμων καὶ ἐπαναστάσεων καὶ τοῦ συναγωνισμοῦ τῶν ἐξοπλισμῶν ποὺ ἐπαναρχίζει.

Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν ἡ ἀνεργία, ἡ ὁποία μαίνεται κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον εἰς τὴν Εὐρώπην, σήμερον, ἔχει ἱστορικὴν σπουδαιότητα. Δὲν εἶνε ἁπλοῦν ἀποτέλεσμα μιᾶς τῶν οἰκονομικῶν ἐκείνων κρίσεων, αἵτινες ἐπαναλαμβάνονται κατὰ περιόδους καὶ αὐτοθεραπεύονται· εἶνε τὸ σύμπτωμα μιᾶς κοινωνικῆς κρίσεως, ἡ ὁποία πλησιάζει. Ἡ Εὐρώπη θέλει πάρα πολλὰ πράγματα: νὰ κάμνῃ πολέμους ποὺ διαρκοῦν χρόνια, νὰ κάμνῃ ἐπαναστάσεις ποὺ ἀνατρέπουν ὅλους τοὺς νόμους, νὰ διατηρῇ τεραστίους στρατούς, νὰ χρεώνεται μέχρις ἑβδόμης γενεᾶς. Μία παλαιὰ ὅμως λαϊκὴ παροιμία ἐκφράζει καλῶς τί συμβαίνει εἰς ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος ἐπιθυμεῖ πάρα πολλὰ πράγματα συγχρόνως:

Ὅποιος πάει γιὰ πολλοὺς λαγούς, χάνει καὶ τὸν ἕναν.

GUGLIELMO FERRERO

ΔΗΛΩΣΙΣ

Λόγῳ τῆς σημερινῆς ἀργίας τῶν τυπογράφων καὶ ἐφημεριδοπωλῶν, ἡ «Πρωΐα», ὡς καὶ αἱ λοιπαὶ ἐφημερίδες, δὲν θὰ ἐκδοθῇ αὔριον.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΤΤΙΚΗΝ
ΨΗΦΙΣΑΤΕ ΟΛΟΙ
ΤΟΝ ΛΑΪΚΟΝ ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΝ
Δροσόπουλος—Ντεμίρης
Μαντᾶς Μιλτ.
Πεσμαζόγλου Γεώργ. Ἰωάν.

...ΟΠΟΥ Ο ΑΝΤΙΒΕΝΙΖΕΛΙΣΜΟΣ ΜΕΤΕΒΛΗΘΗ ΕΙΣ ΘΡΗΣΚΕΙΑΝ

ΔΙΑ ΤΩΝ ΜΕΣΟΓΕΙΩΝ ΕΙΣ ΤΟ ΛΑΥΡΙΟΝ

ΑΙ ΕΚΠΛΗΞΕΙΣ ΤΗΣ ΠΡΟΣΕΧΟΥΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ.—ΟΙ ΒΕΝΙΖΕΛΙΚΟΙ ΔΙΑΡΡΕΟΥΝ. ΑΙ ΑΚΑΡΠΟΙ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑΙ ΤΟΥ κ. Π. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΥ.—ΟΙ ΛΑΥΡΙΩΤΑΙ ΔΕΝ ΘΑ ΒΟΗΘΗΣΟΥΝ ΕΙΣ ΝΕΑΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΑΣ ΑΝΩΜΑΛΙΑΣ.—Η ΔΥΝΑΜΙΣ ΤΟΥ ΛΑΪΚΟΥ ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΥ.—ΠΩΣ Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΕΜΑΤΑΙΩΣΕ ΤΗΝ ΙΔΡΥΣΙΝ ΝΑΥΠΗΓΕΙΩΝ ΕΙΣ ΛΑΥΡΙΟΝ.—ΜΙΑ ΟΔΟΣ ΚΙΝΔΥΝΟΣ - ΘΑΝΑΤΟΣ

ΤΑ ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΚΑΙ ΛΙΜΕΝΙΚΑ ΕΡΓΑ

Ἡ περιοδεία ἀνὰ τὰ χωρία τῶν Μεσογείων, καταλήγει μοιραίως μὲ τέρμα τὸ Λαύριον. Ἕνας εἰς φρικώδη κατάστασιν εὑρισκόμενος ἁμαξιτὸς δρόμος ἑνώνει τὴν Κερατέαν μὲ τὴν μεταλλειοφόρον πόλιν.

—Πόση ὥρα θὰ κάμουμε ἕως τὸ Λαύριο; ἐρωτῶμεν ἕνα χωρικὸν τῆς Κερατέας.

—Μὲ αὐτοκίνητο θὰ πᾶτε; Εἴκοσι λεπτὰ τῆς ὥρας.

Ἀλλ' ἡ αὐτοκίνητον ἢ ἁμαξᾶς, εἶνε τὸ ἴδιον διὰ τὸν δρόμον αὐτόν. Διότι καὶ τὸ πρῶτον δύναται νὰ ἀναπτύξῃ τόσην ταχύτητα, ὅσην καὶ ὁ δεύτερος. Καὶ ἀντὶ τῶν 20' λεπτῶν τῆς ὥρας, μόλις ἐπαρκεῖ 1 1)2 ὥρα διὰ νὰ φθάσῃ τὸ αὐτοκίνητον ἀπὸ Κερατέας εἰς Λαύριον.

Η ΕΚΛΟΓΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Τὴν ὕπαρξιν προεκλογικῆς περιόδου μαρτυροῦν καὶ ἐδῶ μόνον αἱ εἰκόνες τῶν ὑποψηφίων, αἱ ὁποῖαι ἔχουν σκαρφαλώσει εἰς τοὺς τοίχους τῶν καταστημάτων καὶ οἰκιῶν. Οἱ ἄνθρωποι ἐργάζονται καὶ δὲν ἔχουν προφανῶς καιρὸν διὰ νὰ συζητήσουν. Τὰ μεταλλειοφόρα φρέατα ἔχουν καταπιῆ ἀπὸ τὸ πρωῒ τὸν μεγαλύτερον πληθυσμὸν τοῦ Λαυρίου —τὸν ἐργατικὸν— ὁ ὁποῖος δὲν θὰ ἐξέλθῃ παρὰ τὴν ἑσπέραν διὰ νὰ πιῇ ἕνα κρασὶ καὶ νὰ ἀναπαυθῇ. Οἱ ἄλλοι, ἐπαγγελματίαι ἢ γεωργοί, εἶνε ἐπίσης περιωρισμένοι εἰς τὰ καταστήματά των ἢ τοὺς ἀγρούς των. Ἐκλογικὰ κέντρα δὲν ὑπάρχουν, ἀλλὰ καὶ ἂν ὑπῆρχον δὲν ἐπρόκειτο ἀσφαλῶς νὰ ἔχουν ἐπισκέπτας.

Τὸ Λαύριον, κατ' ἐξαίρεσιν πρὸς τὰ ἄλλα κέντρα τῆς Ἀττικῆς, εἶχεν ἐπιδείξει παλαιότερον μικράν τινα ὑπεροχὴν εἰς βενιζελικὰς ψήφους, ἴσως διότι καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκεῖ ἐγκατεστημένων προσφύγων ἦτο μεγαλύτερος ἢ ἀλλαχοῦ. Σήμερον ὅμως ἡ ὑπεροχὴ αὐτὴ δὲν ὑπάρχει. Καὶ ἡ πανηγυρικὴ ἐκλογὴ ἀντιβενιζελικοῦ δημάρχου κατὰ τὰς τελευταίας ἐκλογάς, εἶνε ἀρκετὴ νὰ πείσῃ ποία ἔχει ἐπέλθει μεταβολή.

Αἱ ἐκλογαὶ τῆς προσεχοῦς Κυριακῆς, ἔχουν διὰ τοὺς Λαυριώτας τὴν ὀρθήν των σημασίαν. Οἱ Λαυριῶται, ἄνθρωποι τῆς δουλειᾶς ὅλοι, δὲν ἔχουν πλέον ἐνδιαφέρον διὰ τὰ πρόσωπα. Ἐνδιαφέρονται κυρίως καὶ πρωτίστως νὰ μὴ διασαλεύσουν τὸ καθεστὼς τῆς ἐσωτερικῆς ἡσυχίας, τὸ ὁποῖον ἦλθε νὰ ἀνατρέψῃ ὁ ἀρχηγὸς τῶν βενιζελικῶν. Καὶ ἔχουν ταχθῆ διὰ τοῦτο ὅλοι, κατὰ μεγίστην πλειοψηφίαν, ὑπὲρ τοῦ συνδυασμοῦ τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος, ὁ ὁποῖος εἶνε ἀναμφισβήτητον ὅτι θὰ ὑπερψηφισθῇ.

ΟΙ ΒΕΝΙΖΕΛΙΚΟΙ ΔΙΑΡΡΕΟΥΝ

Χαρακτηριστικὸν τῆς μεταβολῆς, ἡ ὁποία ἔχει ἐπέλθει εἰς τὰς ἀντιλήψεις τῶν Λαυριωτῶν, εἶνε καὶ τοῦτο, τὸ ὁποῖον διεπιστώσαμεν ἐξ ἀναμφισβητήτου ἀξιοπιστίας πηγῆς: Ὁ ἐκ τῶν Παγκαλικῶν ὑποψηφίων κ. Π. Ἀργυρόπουλος, μεταβὰς πρὸ διημέρου εἰς Λαύριον, κατέβαλεν ὑπερανθρώπους προσπαθείας ὄχι διὰ νὰ ἐνισχύσῃ τὸ βενιζελικὸν κόμμα μὲ νέας ψήφους, ἀλλὰ διὰ νὰ συγκρατήσῃ εἰς τὸ κόμμα τὰς ψήφους τὰς ὁποίας πρότερον εἶχεν.

Οὕτω, συνεκέντρωσεν εἰς τὴν οἰκίαν του εἴκοσι περίπου ἐκ τῶν «παραγόντων» του, διὰ τοὺς ὁποίους εἶχε τὴν πληροφορίαν ὅτι ἦσαν δυσηρεστημένοι κατὰ τοῦ βενιζελικοῦ κόμματος, καὶ προσεπάθησε νὰ τοὺς πείσῃ ὅπως μὴ ἀποστερήσουν τοὺς φιλελευθέρους συνυποψηφίους του, τῶν ψήφων των.

Ἡ ἀπάντησις διὰ τὸν κ. Π. Ι. Ἀργυρόπουλον ἦτο ὄντως ἀποκαρδιωτική. Ὁ εἷς μετὰ τὸν ἄλλον ὅλοι οἱ ἄλλοτε κομματικοὶ του παράγοντες, τοῦ ἐδήλωσαν ἀπεριφράστως ὅτι δὲν εἶνε πλέον διατεθειμένοι νὰ ἀκολουθήσουν εἰς τὴν ὁδὸν τῶν ἀνωμαλιῶν, τὰς ὁποίας προετοιμάζουν ἐκ νέου διὰ τὴν Ἑλλάδα οἱ Φιλελεύθεροι καὶ ὅτι **ΘΑ ΨΗΦΙΣΟΥΝ ΩΡΙΣΜΕΝΩΣ ΚΑΙ ΑΥΤΟΙ ΚΑΙ ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΤΩΝ ΤΟΝ ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΝ ΤΟΥ ΛΑΪΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ.**

Ὁ κ. Ἀργυρόπουλος παρέμεινεν ὁλόκληρον τὴν ἡμέραν εἰς τὸ Λαύριον καὶ κατέβαλε μεγίστας προσπαθείας διὰ νὰ συγκρατήσῃ τὸ διαρρέον βενιζελικὸν κόμμα, ἀλλ' ἀνεχώρησε τὴν ἑσπέραν ἐπιστρέφων εἰς Ἀθήνας ἐντελῶς ἀπογοητευμένος περὶ τοῦ ἀποτελέσματος τῶν προσπαθειῶν του.

ΤΟ ΡΕΥΜΑ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΛΑΪΚΩΝ

Οἱ Λαυριῶται ἔχουν πράγματι ἀκλόνητον σήμερον τὴν πεποίθησιν ὅτι ἡ ψῆφός των, διδομένη ὑπὲρ τῶν ὑποψηφίων τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος, δίδεται ὑπὲρ τῆς εὐνομίας, τῆς ἡσυχίας καὶ τῆς τάξεως. *Καὶ ἐκ τῆς πεποιθήσεως αὐτῆς ἔχει ὀγκωθῆ τὸ ρεῦμα ὑπὲρ τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος τόσον, ὥστε τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐκλογῆς τῆς προσεχοῦς Κυριακῆς εἶνε βέβαιον ὅτι θὰ φέρουν καταπληκτικῶς ὑπερψηφοῦντας καὶ ἐντὸς τῆς πόλεως τοὺς κ. κ. Γεώργ. Ι. Πεσμαζόγλου, Μαντᾶν καὶ Δροσόπουλον. Τὸ κῦρος τοῦ κ. Γ. Στρέϊτ ἔχει παίξει καὶ ἐδῶ τὸν ρόλον του. Τὸ ὄνομά του ἀναφέρεται μὲ σεβασμόν, ἀλλὰ καὶ μὲ θαυμασμόν. Ἡ ὕπαρξις τοῦ δευτέρου ἀντιβενιζελικοῦ συνδυασμοῦ, εἶνε βέβαιον ὅτι δὲν θὰ προκαλέσῃ κατανομὴν τῶν ἀντιβενιζελικῶν ψήφων. Οἱ ἀντιβενιζελικοὶ Λαυριῶται εἶνε περὶ τούτου βέβαιοι, διὰ τὸν ἁπλούστατον λόγον ὅτι αὐτοὶ γνωρίζουν καλύτερον παντὸς ἄλλου τὴν κατάστασιν, ἀφοῦ αὐτοὶ θὰ τὴν δημιουργήσουν. Καὶ ὅπως καὶ εἰς τὰ χωρία τῶν Μεσογείων, οὕτω καὶ εἰς τὸ Λαύριον, ἡ ὑγιὴς σκέψις ἔχει ἐπικρατήσει ἁπλούστως:*

—Καλοὶ μπορεῖ νὰ εἶνε καὶ οἱ ἄλλοι, σᾶς λέγουν. Ἀλλὰ ἀφοῦ δὲν ἀνήκουν εἰς τὸ κόμμα, δὲν μποροῦμε νὰ τοὺς ψηφίσουμε, γιὰ νὰ μοιράσουμε τὰς ψήφους μας.

Καὶ εἶνε πράγματι εὐχάριστον ὅτι ἐπικρατεῖ ἐδῶ ἡ τόσον ὑγιὴς αὐτὴ ἀντίληψις. Διότι ἐὰν εἰς τὰ χωρία τῶν Μεσογείων ὁ καταμερισμὸς τῶν ἀντιβενιζελικῶν ψήφων δὲν πρόκειται ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει νὰ δώσῃ τὴν ὑπεροχὴν εἰς τοὺς βενιζελικοὺς ὑποψηφίους, λόγῳ τῆς τεραστίας διαφορᾶς τῶν ἀντιβενιζελικῶν καὶ βενιζελικῶν δυνάμεων, εἰς τὸ Λαύριον, ὁ κίνδυνος αὐτὸς εἶνε μᾶλλον ἀσφαλής. Εἰς τὸ Λαύριον, ἐὰν αἱ ἀντιβενιζελικαὶ ψῆφοι κατενέμοντο μεταξὺ τῶν ὑποψηφίων τοῦ Λαϊκοῦ συνδυασμοῦ καὶ τῶν ἀνεξαρτήτων, θὰ ἐνισχύοντο ἀναμφισβητήτως οἱ βενιζελικοὶ ὑποψήφιοι.

Εὐτυχῶς, ὁ ἀντιβενιζελικὸς Λαυριώτης τὸ γνωρίζει αὐτὸ πολὺ καλὰ καὶ ἔχει λάβει τὰς ἀποφάσεις του. Θὰ ψηφίσῃ τὸν Λαϊκὸν Συνδυασμόν, διότι γνωρίζει ὅτι ἡ ψῆφός του, διδομένη πρὸς τὸν ἀνεξάρτητον συνδυασμόν, εἶνε τὸ ἴδιον ὡς νὰ δίδεται εἰς τοὺς βενιζελικούς, ἀφοῦ ἀφαιρεῖται μὲν ἀπὸ τὸν Λαϊκὸν καὶ δὲν προσθέτει τίποτε εἰς τὸν ἀνεξάρτητον, ὁ ὁποῖος ὁπωσδήποτε θὰ ἀποτύχῃ.

—Δὲν κάνω ἐγὼ βενιζελικὴ τὴν ψῆφό μου! ἀπαντᾷ ὁ ἀντιβενιζελικὸς Λαυριώτης, ἐρωτώμενος ἂν θὰ ψηφίσῃ τὸν ἀνεξάρτητον συνδυασμόν.

Καὶ πράγματι ὅλοι οἱ ἀντιβενιζελικοὶ Λαυριῶται ἔχουν συγκεντρωθῆ μὲ φανατισμὸν εἰς τὸν Λαϊκὸν Συνδυασμόν, *τοῦ ὁποίου ἡ ἐπιτυχία εἰς τὸ Λαύριον θὰ εἶνε θριαμβευτική.*

Η ΟΔΟΣ ΑΘΗΝΩΝ--ΛΑΥΡΙΟΥ

Τὸ Λαύριον ἔχει καὶ αὐτὸ τὰς ἀνάγκας του ὡς πόλις, τὰς ὁποίας τὸ Κράτος δὲν ἔχει σκεφθῆ μέχρι τῆς στιγμῆς. Κυριώτερον μέλημά του εἶνε, φυσικά, νὰ ἴδῃ κατασκευαζομένην ἐντελῶς τὴν ὁδὸν Ἀθηνῶν-Λαυρίου, ἡ ὁποία μόνον μέχρι Κερατέας ἔχει φθάσει. Ἡ ὁδὸς αὐτή, ὡς προελέχθη ἤδη, εἶνε πράγματι ἡ ζῶσα ἀπόδειξις τῆς κρατικῆς ἐγκαταλείψεως. Καὶ δὲν πρέπει νὰ ἐκληφθῇ ὡς ὑπερβολὴ ἂν λεχθῇ ὅτι καμμία ἄλλη δημοσία ὁδὸς ἐν Ἑλλάδι δὲν δύναται νὰ τὴν συναγωνισθῇ κατὰ τὴν ἀθλιότητα. Ὁ Δῆμος Λαυρίου ἔχει ὑποδείξει δι' ἐπανειλημμένων ἀναφορῶν του τὴν ἀνάγκην τῆς ἀμέσου κατασκευῆς της, ἀλλὰ τὸ Ὑπουργεῖον προτιμᾷ... νὰ μὴ δίδῃ σημασίαν. Πρέπει νὰ σημειωθῇ ὅτι εἰς ἣν ἀθλίαν κατάστασιν εὑρίσκεται σήμερον ἡ ὁδὸς αὐτή, δὲν δυσχεραίνει ἁπλῶς τὴν συγκοινωνίαν. Ἀποτελεῖ καὶ πραγματικὸν κίνδυνον διὰ τοὺς ταξειδεύοντας, τὸν ὁποῖον θαῦμα εἶνε πῶς ἀποφεύγουν μέχρι σήμερον, δεδομένου ὅτι καὶ ὡς ἔχει χαραχθῆ εἶνε κινδυνώδης. Δι' αὐτὸν ἀκριβῶς τὸν λόγον καὶ ἡ νέα ὁδὸς ὑποδεικνύεται ὅτι πρέπει νὰ χαραχθῇ ὄχι διὰ τῆς Πλάκας, ἀλλὰ διὰ τοῦ Δασκαλιοῦ.

ΤΑ ΝΑΥΠΗΓΕΙΑ

Ἀλλ' ἀπὸ τὸ Κράτος δὲν ἀνέμενον τὴν διευθέτησιν τοῦ ζητήματος τῆς συγκοινωνίας των μόνον, ἀλλὰ καὶ τὴν διευθέτησιν ἄλλου σπουδαιοτάτου ζητήματός των, τοῦ τῆς ἱδρύσεως ναυπηγείων ἐν τῇ πόλει των. Ἡ ἐπισκευὴ τῶν ἀντιτορπιλλικῶν μας εἰς τὸ Λαύριον ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς τὸ νὰ ἐγκατασταθοῦν ἐκεῖ τελειότατα ναυπηγεῖα, διὰ τὴν ἐπέκτασιν τῶν ἐγκαταστάσεων τῶν ὁποίων ἐπρόκειτο νὰ συγκροτηθῇ καὶ ἑταιρία, μὲ κεφάλαια ἑβδομήκοντα ἑκατομμυρίων. Οἱ Λαυριῶται, ὅλοι ἀνεξαιρέτως, ἤκουσαν μὲ πραγματικὸν ἐνθουσιασμὸν τὴν ἀπόφασιν αὐτήν, ἀπὸ τὴν πραγματοποίησιν τῆς ὁποίας ἀνέμενον, καὶ δικαίως, μίαν νέαν ὤθησιν εἰς τὴν οἰκονομικὴν ζωὴν τῆς πόλεώς των. Δυστυχῶς, τὸ βενιζελικὸν Κράτος, ἐκπροσωπούμενον τὴν φορὰν αὐτὴν ἀπὸ τὴν σημερινὴν Κυβέρνησιν, ἦλθε νὰ ματαιώσῃ τὴν ἵδρυσιν τῶν ναυπηγείων.

Ὅπως εἶνε γνωστόν, ἡ Κυβέρνησις τοῦ ἀειμνήστου Γούναρη, μεριμνῶσα διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῆς βιομηχανίας, εἶχε ψηφίσει διὰ τῆς Γ΄ Συνελεύσεως τὸν τόσον πολύτιμον συμβολὴν διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἑλληνικῆς βιομηχανίας προσενεγκόντα νόμον, ὁ ὁποῖος ἐπέτρεπεν ἀπαλλοτριώσεις γηπέδων διὰ τὴν ἐπέκτασιν βιομηχανικῶν ἐγκαταστάσεων. Δυνάμει τοῦ νόμου αὐτοῦ, τοῦ ὁποίου ἡ ἰσχὺς ἔληγε τὴν 12ην Αὐγούστου ἐ. ἐ., οἱ διευθύνοντες τὴν ἐπιχείρησιν τῶν ναυπηγείων Λαυρίου ἐζήτησαν πρὸ διμήνου παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας τὴν ἀπαλλοτρίωσιν ἐκτάσεως 10 στρεμμάτων, εὑρισκομένης πλησίον τῶν ἐγκαταστάσεων αὐτῶν καὶ ἀνηκούσης εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Ἑταιρίαν Λαυρίου, ἡ ὁποία διότι δὲν τὴν ἐχρησιμοποιεῖ τὴν εἶχεν ἐκμισθώσει εἰς τὴν Ἑταιρίαν τῶν Ναυπηγείων. Τὸ ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ ἁρμοδίου συμβουλίου, ἐνέκρινε τὴν ἀπαλλοτρίωσιν αὐτὴν καὶ ὁ τότε ὑπουργὸς καὶ ἤδη Λαϊκὸς ὑποψήφιος κ. Ν. Βελέντζας κατήρτισε τὸ σχετικὸν διάταγμα, τὸ ὁποῖον ὑπογραφὲν παρ' αὐτοῦ καὶ παρὰ τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας ἀπεστάλη πρὸς δημοσίευσιν εἰς τὴν «Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως».

(Ἡ συνέχεια εἰς τὴν 6ην σελίδα)

Εἰς Τὸ Περιθώριον Τῶν Γεγονότων

Τὸ χθὲς δημοσιευθὲν εἰς τὴν «Πρωΐαν» τηλεγράφημα τοῦ ἐν Ἰωαννίνοις εἰδικοῦ ἀπεσταλμένου μας, δίδον τὴν εἰκόνα τῆς ἀσυνεννοησίας, συγχύσεως καὶ συγκρούσεως ἐξουσιῶν ποὺ ἐπικρατεῖ ἐν Ἠπείρῳ, παρέχει συγχρόνως καὶ ἓν τῶν σπουδαιοτέρων λόγων δι' οὓς δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ἐξοντωθῇ ἡ λῃστεία ἐν Ἠπείρῳ. Ἡ μία ἀρχὴ ἀπολύει ὅσους συλλαμβάνει ἡ ἄλλη, αἱ ἐνέργειαι ὅλων τῶν ἀρχῶν ἀλληλοεξουδετεροῦνται καὶ ἡ ἀπήχησις τῶν διαφωνιῶν των φθάνει μέχρι τῶν λῃστῶν, εἰδοποιουμένων οὕτως ἐγκαίρως περὶ τῆς ἐλαχίστης κινήσεως τῶν ὀργάνων τῆς τάξεως.

Ο ΑΡΜΟΔΙΟΣ Ἕνα μῆνα μετὰ τὴν καθίδρυσιν τῆς Κυβερνήσεως Βενιζέλου καὶ ἀφοῦ ὁ Δάγκειος ἐφόνευσε περισσοτέρους Ἕλληνας παρ' ὅσους ἐφόνευσεν ἡ ἐκστρατεία τῆς Οὐκρανίας, ὁ «ἁρμόδιος» ὑπουργὸς ἐσκέφθη τὰ ἐντὸς τῆς πόλεως ἐξ ἀνασκαφῶν δημιουργηθέντα ἕλη, τοὺς ἐξ αὐτῶν κώνωπας καὶ τὸ ἀκάθαρτον πετρέλαιον τὸ ὁποῖον τοὺς ἐξοντώνει. Μετὰ ἄλλον ἕνα μῆνα καὶ ἀφοῦ ἡ νόσος κρεββατώσῃ καὶ τοὺς ὑπολειπομένους ὑπαλλήλους τοῦ ὑπουργείου του ὁ «ἁρμόδιος» ὑπουργὸς θὰ ἐπιθεωρήσῃ καὶ πάλιν τὰς νοσογόνους ἑστίας καὶ θὰ συστήσῃ τὴν ἀποξήρανσίν των καὶ τὴν χρῆσιν ἀκαθάρτου πετρελαίου. Ἀλλ' ἐλησμονήσαμεν: Ὄχι μετὰ ἕνα μῆνα, ἀλλὰ μετὰ μίαν ἑβδομάδα ὁ ἁρμόδιος ὑπουργὸς δὲν θὰ εἶνε πλέον οὔτε «ἁρμόδιος». Οὔτε «ὑπουργός».

ΤΙ ΝΑ ΚΑΜΗ; *Ὁ κ. Ζαβιτσιᾶνος, κατὰ τὰ ἐκ Κερκύρας τηλεγραφήματα ἀναρρώσας (ἀνάγνωθι: ἀπελπισθεὶς) ἀναχωρεῖ ἐκ Κερκύρας καὶ φθάνει ἐδῶ τὴν Δευτέραν. Διατὶ νὰ ὑποβληθῇ εἰς τὸν κόπον; Ἡ παράδοσις τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν ἠμπορεῖ νὰ γίνῃ καὶ ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ διευθυντοῦ. Ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν Κέρκυραν πῶς νὰ μείνῃ μετὰ τὰς ἐκλογάς;*

ΛΥΠΗΣ ΑΞΙΟΙ Ἐκ τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου τοῦ κ. Παγκάλου δι' ἐπισήμου ἀνακοινωθέντος ἐδηλώθη χθὲς ὅτι τὸν Παγκαλικὸν συνδυασμὸν Ἀττικῆς ἀποτελοῦν οἱ κ.κ. Περ. Ἰακ. Ἀργυρόπουλος, Κούλης καὶ Ι. Δ. Ράλλης. Συλλυπούμεθα τοὺς τρεῖς ἀνωτέρω κυρίους, ἰδιαίτατα τὸν τελευταῖον κ. Ἰω. Δ. Ράλλην χρηματίσαντα μέλος τῆς Κυβερνήσεως Γούναρη, τοῦ ὁποίου δήμιος ὑπῆρξεν ὁ κ. Θεόδωρος Πάγκαλος.

Η ΕΥΘΙΞΙΑ ΤΩΝ *Ἀνεξαρτήτως τῆς ἰδέας ἣν ἔχομεν περὶ τῆς ἐμβαπτίσεως εἰς ἀνεξίτηλον ὑγρὸν τοῦ δακτύλου τῶν ἐκλογέων πρὸς πρόληψιν τῶν διπλοψηφιῶν, μᾶς φαίνεται κωμικὴ ἡ σοβαρότης μεθ' ἧς προσποιοῦνται ἀγανάκτησιν βενιζελικοί τινες, οἵτινες κατὰ εὐεξήγητον σύμπτωσιν εἶνε καὶ οἱ μᾶλλον ἄξιοι χρωματισμοῦ δι' ἀνεξιτήλου μελάνης. Εἶνε ἐξευτελισμὸς νὰ βάψῃ κανεὶς τὸ δάκτυλόν του καὶ δὲν εἶνε ἐξευτελισμὸς νὰ ψηφίζῃ δὶς καὶ τρὶς ὑπὸ διάφορα ὀνόματα. Σιγὰ μὴ προσβάλλῃ ἡ κιτρίνη χρῶσις τοὺς ἀνθρώπους ποὺ ἐὰν ἔζων ἑκατὸν χρόνια πρὶν θὰ ἔφερον ἐπὶ τῶν σωμάτων των διὰ βίου στίγματα μὲ πεπυρακτωμένον σίδηρον. Τίμιος πολίτης δὲν θὰ ἐδυσφόρει κανεὶς καθ' ἑνὸς μέτρου λαμβανομένου διὰ νὰ προλάβῃ τὴν νόθευσιν τῆς ψήφου του, ὅπως κανεὶς φιλήσυχος πολίτης δὲν προσβάλλεται ὅταν τοῦ ζητῆται πιστοποιητικὸν ταυτότητος. Ὑπο[illegible] ὅτι προσβάλλονται ὅσοι δὲν ἔχουν ἢ ἐκεῖνο ποὺ ἔχουν δὲν τολμοῦν νὰ τὸ ἐπιδείξουν.*

ΑΜΝΗΣΙΚΑΚΟΣ Ὁ κ. Σπῦρος «Φορτούνιος» — ὄνομα καὶ πρᾶγμα — πρώην συνδικαλιστής, πρώην ἀναρχικός, πρώην ὑπεράνθρωπος, πρώην Γουναρικός, πρώην Παγκαλικὸς καὶ ἤδη Βενιζελικός, εἰς ἐμβριθῆ ἀφήγησιν περὶ ἑνὸς Τούρκου μπέη συνάγει τὸ συμπέρασμα ὅτι ὁ κ. Βενιζέλος ἔβλαψε μὲν τὴν Ἑλλάδα, ἀλλ' ἔβλαψε περισσότερον τὴν Τουρκίαν. Ποῖος ὅμως θ' ἀμφισβητήσῃ αὐτὸ τὸ συμπέρασμα; Ὁ κ. Βενιζέλος ἔβλαψε καὶ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Τουρκίαν καὶ τοὺς ἐν Τουρκίᾳ Ἑλληνικοὺς πληθυσμοὺς οὓς ἐπροσφυγοποίησε καὶ πᾶσαν ἰδέαν συνεργασίας τῶν δύο κρατῶν. Ὁ κ. Βενιζέλος εἰργάσθη διὰ τὴν μεγάλην Σερβίαν καὶ διὰ τὴν μεγάλην Βουλγαρίαν πρὸς τὴν ὁποίαν ἄλλοτε μὲν ἤθελε νὰ προσφέρῃ τὴν Καβάλλαν σήμερον δὲ προσφέρει τὴν...καρδίαν του.

Ἀνιδιοτελὴς ὁπωσδήποτε καὶ ἀμνησίκακος ὁ κ. Σπῦρος Φορτούνιο ὅστις ἐλησμόνησε πῶς πρὸ τινων μηνῶν πὺξ καὶ λὰξ ἐξεδιώχθη ἐκ τῆς οἰκίας τοῦ κ. Βενιζέλου ἐν Παρισίοις. (Μάρτυρες οἱ κ.κ. Κ. Οὐράνης, Ν. Γλοκαρίνης καὶ Γ. Φτέρης....).

ΕΥΣΤΟΧΩΤΑΤΑ Εἷς τῶν ὑποψηφίων Ἀθηνῶν ἐν ὁμιλίᾳ του ἀπεκάλεσε τὸν πολυθρύλητον κ. Πάγκαλον «ἀποβολὴν τῆς Δημοκρατίας», ἤγουν δημοκρατικὸν ἔκτρωμα. Πρέπει νὰ ὁμολογήσωμεν, ὅτι ἡ παρομοίωσις ὑπῆρξεν εὔστοχος.

ΜΙΑ ΥΠΟΨΗΦΙΟΤΗΣ Εἰς τὴν Μαντινείαν ἐκτίθεται ὡς ὑποψήφιος ἐν τῷ Λαϊκῷ συνδυασμῷ ὁ κ. Δημ. Νικολ. Τριανταφυλλάκος. Ἀπὸ τοὺς νέους πολιτευτάς, υἱὸς τοῦ ἐπανειλημμένως χρηματίσαντος ὑπουργοῦ καὶ Πρωθυπουργοῦ κ. Νικολ. Τριανταφυλλάκου, γνησίας καὶ εὐσταθοῦς ἀντιβενιζελικῆς ἰδεολογίας, μὲ μόρφωσιν εὐρεῖαν, μὲ οἰκογενειακὰς παραδόσεις καὶ πλούσια πολιτικὰ καὶ ἠθικὰ ἐφόδια, δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι ὁ κ. Δημ. Ν. Τριανταφυλλάκος θὰ τιμηθῇ ὑπὸ τῶν συμπολιτῶν του, οἵτινες ἐπὶ ἔτη ἔστελλον ἀνελλιπῶς εἰς τὴν Βουλὴν τὸν πατέρα του.

ΑΙ ΑΡΜΕΝΙΚΑΙ ΨΗΦΟΙ Κάποιος τιτλοφορούμενος στρατηγὸς καὶ ἀρχηγὸς τῶν Ἀρμενίων δι' ἐπιστολῆς του πρὸς βενιζελικὴν ἐφημερίδα ἀνακηρύσσει μέγαν ἄνδρα καὶ μέγαν Ἀρμενόφιλον τὸν κ. Βενιζέλον. Ὁ σκοπὸς τῆς ἐπιστολῆς προφανής: ἡ ἄγρα Ἀρμενικῶν ψήφων. Ἕνα ὅμως δὲν ἐξηγεῖ ἡ ἐπιστολή: ποῖος ἐξεσπίτωσε τοὺς Ἀρμενίους καὶ τοὺς ἀφῆκε χωρὶς πατρίδα....

Η ΑΛΛΑΓΗ ΤΩΝ ΤΟΠΩΝΥΜΙΩΝ *Εἰς τὴν «Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως» δημοσιεύονται μετονομασίαι συνοικισμῶν, χωρίων καὶ κοινοτήτων. Πρόκειται περὶ ἐξελληνίσεως ξενικῶν τοπωνυμιῶν. Εὐτυχῶς ὅτι τὰ νέα ὀνόματα δὲν εἶνε τὰ ἀρχαιοπρεπῆ ἀκατάληπτα καὶ δυσπρόφερτα ποὺ ἐσυνήθιζον παλαιότερον νὰ δίδουν, εἰς τὰ χαρτιὰ ἐννοεῖται μόνον, διότι οἱ κάτοικοι, μὴ ἐννοοῦντες αὐτὰ ἢ δὲν τὰ μετεχειρίζοντο καθόλου, διατηροῦντες τὰ ξενικὰ ὀνόματα, ἢ τὰ διέστρεφον ἐπὶ τὸ... ἀγνώριστον.*

ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΕΙΣ ΤΑΣ ΑΓΟΡΑΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

Διευθυντὴς μεγάλης ἐμπορικῆς ἐπιχειρήσεως ἐνταῦθα καὶ γνωστῆς φρεγγυότητος καὶ πείρας, προκειμένου νὰ παραμείνῃ ἐπὶ ὀκτάμηνον εἰς τὰς ἀγορὰς Γαλλίας, Ἀγγλίας, Γερμανίας, Βελγίου καὶ λοιπῶν Κρατῶν, μὲ τὸν ἀποκλειστικὸν σκοπὸν νὰ ἐπικοινωνήσῃ μὲ τὰς ἐμπορικὰς ὀργανώσεις καὶ τοὺς συνεταιρισμοὺς καταναλωτῶν, διὰ τὴν μελέτην καὶ εἰσαγωγὴν τῶν ἑλληνικῶν προϊόντων, προσκαλεῖ τοὺς βιομηχάνους τῶν ἑλληνικῶν προϊόντων, μεγάλους παραγωγοὺς καὶ συνεταιρισμοὺς παραγωγῶν τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ εἰσαγάγωσι τὰ προϊόντα των εἰς τὰν ἐν λόγῳ ἀγοράς, πρὸς συνεννόησιν.

Γράψατε μέχρι τῆς 31ης Αὐγούστου Γ. Χ. γραφεῖα «Πρωΐας».

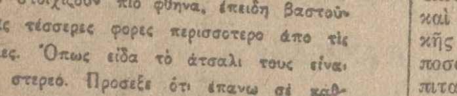

—Ὄχι, Κύριε χαρτοπώλη,

Ἐγὼ δὲν θέλω ἀπομιμήσεις· θέλω τὶς γνήσιες ἐγγλέζικες πέννες τοῦ

Γεω. Β. Χιοῦς

Αὐτὲς γράφουν ὡραιότερα καὶ στὸ τέλος μοῦ στοιχίζουν πιὸ φθηνά, ἐπειδὴ βαστοῦν τρεῖς τέσσερες φορὲς περισσότερο ἀπὸ τὶς ἄλλες. Ὅπως εἶδα τὸ ἀτσάλι τους εἶναι πιὸ στερεό. Προσέξε ὅτι ἐπάνω σὲ καθεμιὰ εἶναι γραμμένο τὸ ὄνομά του:

GEO. W. HUGHES

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΠΑΙΔΕΙΑΣ & ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΣ

Δι' ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας καὶ τῶν Θρησκευμάτων προεκηρύχθη μειοδοτικὴ δημοπρασία διὰ τὴν συνολικὴν ἐκτύπωσιν 39.700 ἀντιτύπων τοῦ ἀναγνωστικοῦ τῆς γ' τάξεως τοῦ δημοτικοῦ σχολείου «Τὰ ψηλὰ βουνά». Πληροφορίαι παρέχονται ὑπὸ τοῦ γραφείου τῆς διευθύνσεως παιδείας τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας.

(Ἐκ τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας)

ΠΕΡΙ ΣΥΜΦΙΛΙΩΣΕΩΣ

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΦΙΣΣΕΡ

Ὁ λαοφιλὴς Διευθυντὴς τῶν λουτρῶν Γλυφάδας κ. Φίσσερ προέβη σήμερον εἰς τὰς ἑξῆς δηλώσεις πρὸς τοὺς δημοσιογράφους:

—Ἀπορῶ πῶς ἐξακολουθεῖ τόσον ὀξεῖα ἡ πολιτικὴ διαμάχη μεταξὺ Βασιλικῶν καὶ Βενιζελικῶν, ἐνῷ ξὰ ἦτο εὐχερὲς νὰ ἐπέλθῃ μία πλήρης καὶ ἀδελφικὴ συμφιλίωσις ὅλων τῶν πολιτῶν εἰς τὰ Μπαίν-μίξτ τῆς Γλυφάδας.

Σήμερον ἀπὸ πρωΐας ἀρχίζει ἡ συμφιλιωτικὴ κίνησις μέχρι μεσονυκτίου ἐξασφαλισθείσης τῆς συγκοινωνίας δι' αὐτοκινήτων.

ΑΠΟΔΕΙΚΤΙΚΟΝ

Ἐν Ἀθήναις σήμερον τὴν (13) δεκάτην τρίτην τοῦ μηνὸς Ἰουλίου τοῦ 1928 εἰκοστοῦ ὀγδόου ἔτους ἡμέραν Παρασκευὴν καὶ ὥραν 9 π.μ. ὁ ὑποφαινόμενος Δημήτριος Ν. Ρουμελιώτης, δικαστικὸς κλητὴρ τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν, τῇ ἐγγράφῳ παραγγελίᾳ τοῦ Δικηγόρου κ. Νικ. Φωτομάρα, πληρεξουσίου τῆς ἐν Ἀθήναις ἑδρευούσης Ἐθνικῆς Κτηματικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ἐκπροσωπουμένης ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ αὐτῆς κ. Ἰωάννου Δροσοπούλου, κατοίκου Ἀθηνῶν, ὡς διαδόχου τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος δυνάμει τοῦ Νόμου 3221 καὶ παντὸς ἄλλου συναφοῦς πρὸς αὐτὸν Νόμου ὡς καὶ τῆς ἀπὸ 18 Μαΐου 1927 ἀποφάσεως τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν Μετόχων τῆς Τραπέζης ταύτης, μετέβην καὶ ἐπέδωκα πρὸς τὸν ἐνταῦθα κατοικοεδρεύοντα κ. εἰσαγγελέα τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν διὰ τὸν ἐν Ἀμερικῇ διαμένοντα Ἀθανάσιον Κολύτσην τὴν ἀπὸ 12 Ἰουλίου 1928 ἐπιταγὴν τῆς Ἐθνικῆς Κτηματικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος κατ' αὐτοῦ, δι' ἧς ἔχουσα λαμβάνειν ὡς ὑπεισελθοῦσα κατὰ τὰ ἄνω εἰς πάντα τὰ δικαιώματα αὐτῆς δυνάμει τῶν ὑπ' ἀριθ. 49102)1925 δανειστικοῦ συμβολαίου τοῦ συμβολαιογράφου Ἀθηνῶν Ἀριστοφάνους Μητζοπούλου καὶ 92115)1925 δανειστικοῦ συμβολαίου τοῦ συμ)φου Ἀθηνῶν Ἰωάννου Οἰκονομοπούλου 1) διὰ καθυστερουμένους τόκους καὶ χρεώλυτρα μέχρι 30 Σ)βρίου 1927 δραχμὰς δύο χιλιάδας ἑξακοσίας τριάκοντα καὶ 85)οο (2.630.85) μετὰ τοῦ τόκου αὐτῶν πρὸς 9 ο)ο ἐτησίως ἀπὸ 1 8)βρίου 1927 μέχρις ἐξοφλήσεως, 2) δι' ὑπόλοιπον κεφαλαίου δραχμὰς εἴκοσιν ἐννέα χιλιάδας ἐννεακοσίας ἑβδομήκοντα τέσσαρας καὶ 60 (20.974.60) μετὰ τοῦ τόκου αὐτοῦ πρὸς 8 ο)ο ἐτησίως ἀπὸ 1 8)βρίου 1927 μέχρις ἐξοφλήσεως, καταστάντος ἀπαιτητοῦ ὡς ἐκ τῆς καθυστερήσεως τῶν τόκων καὶ χρεωλύτρων, 3) δι' ἔξοδα πυρασφαλείας τοῦ ἐνυποθήκου κτήματος δραχμὰς διακοσίας εἴκοσι δύο καὶ 90)οο. (222.90) ἐντόκως πρὸς 9 ο)ο ἐτησίως ἀπὸ 9 Δ)βρίου 1927 μέχρις ἐξοφλήσεως, 4) δι' ἔξοδα δικαστικὰ δραχμὰς ὀκτακοσίας ὀγδοήκοντα ἐννέα (889.—) ἐντόκως πρὸς 9 ο)ο ἐτησίως ἀπὸ 5 Δεκεμβρίου 1927 μέχρις ἐξοφλήσεως καὶ 5) τὰ ἔξοδα ἐκτελέσεως. Διὰ ταῦτα. Μὲ τὴν ἐπιφύλαξιν παντὸς δικαιώματός μας ὡς καὶ τῶν ἀπορρεόντων ἐκ τῆς κοινοποιηθείσης τῇ 28 Ν)βρίου 1927 καὶ ἐγγραφείσης τῇ 9 Δ)βρίου 1927 ἐπιταγῆς μας ἐπιτάσσομεν ὑμᾶς ἵνα καταβάλητε ἐνταῦθα καὶ εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Ἐθνικῆς Κτηματικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος τὰ ὀφειλόμενα ποσά, δηλοῦντες ὑμῖν, ὅτι τὴν παροῦσαν ἐπιταγὴν θέλομεν ἐγγράψει εἰς τὸ βιβλίον τῶν κατασχέσεων καὶ θέλομεν προβῇ εἰς ἀναγκαστικὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἐνυποθήκου τῇ Τραπέζῃ κτήματος ἀποτελουμένου ἐκ μιᾶς οἰκίας μονορόφου μεθ' ὑπογείου μεθ' ὅλων τῶν παραρτημάτων καὶ παρακολουθημάτων τοῦ οἰκοπέδου καὶ τῆς λοιπῆς ἐν γένει περιοχῆς τῆς ἐκτάσεως πήχεων τεκτ. τετρ. τριακοσίων πεντήκοντα, κειμένης ἐν Ἀθήναις τοῦ Δήμου Ἀθηναίων εἰς τὴν συνοικίαν Παγκράτι ἐπὶ τῆς παρόδου τῆς ὁδοῦ Ὑμηττοῦ καὶ συνορευομένης ἀνατολικῶς μὲ κτῆμα Νικολάου Μάνου, δυτικῶς μὲ ἰδιωτικὴν ἀνώνυμον ὁδόν, ἀρκτικῶς μὲ κτῆμα Μαριγῶς Ζούρα ἤδη Ἀργυράκου καὶ μεσημβρινῶς μὲ κτῆμα Σπυρ. Σκουρτανιώτου ἤδη Χριστοφόρου.

Ὁ λαβὼν Εἰσαγγελεὺς
(Τ. Σ.) Ὑπογρ.
Ὁ δικαστικὸς κλητὴρ
Ν. ΡΟΥΜΕΛΙΩΤΗΣ

Δημοσιευθήτω διὰ τῶν ἐφημερίδων «Πατρὶς» καὶ «Πρωΐα».
Ἐν Ἀθήναις τῇ 13 Ἰουλίου 1928
Ὁ Εἰσαγγελεὺς. (Τ. Σ.) Ὑπογρ.

Η ΔΙΤΟΜΟΣ ΑΝΑΤΟΜΙΚΗ
ΤΟΥ κ. Ν. Π. ΜΙΧΑΛΑΚΕΑ ΜΕ ΜΗΝΙΑΙΑΣ ΔΟΣΕΙΣ

Ἐπειδὴ ἡ Ἀνατομικὴ τοῦ κ. Ν. Π. Μιχαλακέα εἶναι ἔργον τοιαύτης ἐπιστημονικῆς ἀξίας, ὥστε ἀσφαλῶς θὰ εἶναι πολύτιμον ἀπόκτημα δι' ὅλους ἀνεξαιρέτως τοὺς ἰατροὺς τῆς Ἑλλάδος, διὰ τοὺς φοιτητὰς δὲ τῆς Ἰατρικῆς ἀπαραίτητος, ἐὰν δὲν θέλωσι νὰ ματαιοπονῶσιν, ἀπεφασίσαμεν νὰ καταστήσωμεν ταύτην προσιτὴν τοῖς πᾶσιν καὶ λόγῳ τῆς τιμῆς αὐτῆς καὶ τῆς εὐκολίας περὶ τὴν πληρωμήν. Θὰ ἀποστέλλωνται ΑΜΕΣΩΣ καὶ οἱ δύο τόμοι εἰς πάντα ἀποστέλλοντα δρχ. 50 ὡς πρώτην δόσιν καὶ δρχ. 25 μηνιαίως μέχρις ἐξοφλήσεως. Τιμὴ καὶ τῶν δύο τόμων μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου δρχ. 450. Διεύθ. κ. Ν. Π. Μιχαλακέαν, Μεταξᾶ 18 Ἀθήνας.

ΑΙ ΑΠΟΛΑΥΣΕΙΣ ΤΗΣ ΚΑΛΟΦΑΓΙΑΣ

Ἡ προνοητικὴ φύσις ἠθέλησε νὰ καταστήσῃ τὴν τροφὴν μίαν εὐχαρίστησιν καὶ οὐχὶ μίαν ἀγγαρίαν. Ἐδημιούργησε τὴν ὄρεξιν, ἐπροίκισε τὴν γλῶσσαν καὶ τὸν οὐρανίσκον μὲ τὴν πολύτιμον ἰδιότητα τῆς γεύσεως καὶ διὰ τοῦτο αἱ ἀπολαύσεις τῆς τραπέζης εἶναι ἰδιαιτέρως ἡδοναί. Ἀλλὰ πρὸς τοῦτο εἶναι ἀπαραίτητος ἡ τελεία λειτουργία τοῦ μηχανισμοῦ τῆς διατροφῆς. Καὶ λίαν εὐτυχῶς αἱ πολλαπλαῖ παθήσεις τοῦ πεπτικοῦ συστήματος ὑποχωροῦν μὲ τὴν χρῆσιν τοῦ

CHARBON DE BELLOC

τοῦ ὁποίου ἡ ἀποτελεσματικότης εἶναι γνωστὴ εἰς ὅλας τὰς περιπτώσεις ἀπωλείας τῆς ὀρέξεως, γαστραλγίας, νευρικῶν διαταραχῶν τοῦ στομάχου καὶ τῶν ἐντέρων, δυσκόλου πέψεως, συνεχῶν πονοκεφάλων, ξυνίλας, βαρυστομαχίας, δυσεντερίας, ἐντερίτιδος, χολερίνης καθὼς καὶ τῆς πλέον ἐπιμόνου δυσκοιλιότητος. Δι' αὐτοὺς δὲ τοὺς λόγους ἐτιμήθη τῆς ὑψηλῆς ἐγκρίσεως τῆς Ἰατρικῆς Ἀκαδημίας τῶν Παρισίων. Εἴτε εἰς κόνιν εἴτε εἰς κακάτσια λαμβανόμενον ἀπορροφᾷ τὰ μιάσματα τὰ ἐμφωλεύοντα εἰς τὸν ὀργανισμὸν καὶ τακτοποιεῖ τὰς λειτουργίας τοῦ στομάχου καὶ τῶν ἐντέρων.

Γενικὴ ἀποθήκη Οἶκος FRERE, 19 rue Jacob, Paris
Πωλεῖται εἰς ὅλα τὰ Φαρμακεῖα

ΚΑΘΑΡΙΣΤΗΡΙΑ "ΧΑ'Υ'Δ,, ΣΠΟΡΟΥ ΚΑΙ ΣΙΤΟΥ
Σιδηρᾶ μὲ ἀνεμιστῆρα — Νέον μοδέλο 1928
Τὰ τελειότερα ἐν τῷ κόσμῳ, ἐλθόντα πρῶτα κατὰ τὸν τελευταῖον διαγωνισμὸν τῆς ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ. Καθαρίζουσι τελείως τὸν σῖτον εἰς ποιότητας καὶ τὸν ἀποχωρίζουσιν ἀπὸ τὴν κριθὴν βρώμην, ἦραν, σκόνην, πέτρας κλπ.
ΠΑΡΕΧΟΝΤΑΙ ΜΕΓΑΛΑΙ ΕΥΚΟΛΙΑΙ ΠΛΗΡΩΜΗΣ
ΜΕΓΑΛΗ ΚΑΙ ΔΙΑΡΚΗΣ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ ΚΑΘΑΡΙΣΤΗΡΙΩΝ "ΧΑ'Υ'Δ,, ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΜΕΓΕΘΩΝ
Μ. Κ. ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΥ ΥΙΟΙ
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ—Ἀλιπέδου 5

ΑΠΟ ΠΡΩΪΑΣ ΕΙΣ ΠΡΩΪΑΝ

Λογοτεχνικὰ σημειώματα

Ἡ ὡραία Ἑλένη

Στὴν συλλογὴ τῶν «Ἐρωτικῶν βιογραφιῶν» ἡ γνωστὴ καὶ τόσον λεπτὴ ποιήτρια κυρία Ζερὰρ Ντουβίλ, σύζυγος τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ Ἀνρὺ Ντὲ Ρενιέ, παρέδωσεν ἕνα χαριτωμένον βιβλίον, γεμᾶτο φρεσκάδα, φαντασία καὶ λυρισμό: τὴν «Ἐρωτικὴ ζωὴ τῆς ὡραίας Ἑλένης».

Στὶς χαριτωμένες σελίδες ξαναβρίσκομε τὴν Ἑλένη ὅπως μᾶς τὴν γνώρισε ἡ μυθολογία. Ἀληθινή, φυσική, ἀγαπῶσα τὴν φύσιν, σκεπτομένη ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τοῦ ἐνστίκτου της παρὰ ἀπὸ μίαν ἐπίπλαστη λογικήν, ἀκολουθοῦσα τὰ συναισθήματά της καὶ τὴν εὐαισθησία της. Μιὰ Ἑλένη, ὅπου μᾶς ζωγραφίζεται ὅλη ἡ γυναῖκα, μὲ τὰς ἀρετάς της καὶ τὰ ἐλαττώματά της, ὅλη ἡ γυναῖκα, τὴν ὁποίαν κανεὶς δὲν μπορεῖ οὔτε νὰ καταδικάσῃ, οὔτε νὰ συγχωρήσῃ...

Ὅλη ἡ παλαιὰ μυθολογία, ἡ γεμάτη ποίηση κι' ὀμορφιά, ἀναζῇ στὸ βιβλίο τὸ τόσο λυρικὸ τῆς κ. Ζερὰρ Ντουβίλ. Ὅλη ἡ αἰωνία κι' ἄφθαρτη νιότη φαντάζει στοὺς θαυμαστοὺς μύθους τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων, ὅπου τόση φρόνηση καὶ τόση ἔμφυτη ἀγάπη γιὰ ὅ,τι ὡραῖο ὑπάρχουν. Δὲν μπορῶ νὰ μὴ δώσω ἕνα δεῖγμα τῆς φρεσκάδας τοῦ ὡραίου αὐτοῦ βιβλίου. Ἀκοῦστε πῶς περιγράφει ἡ κ. Ζερὰρ Ντουβὶλ τὸ γνωστὸ ἐπεισόδιο τῆς Λήδας καὶ τοῦ κύκνου:

«Ἦταν ἕνα πρωΐ, Ἐρατώ, ἕνα πρωῒ τόσο ἁγνό, ποὺ κέντησε τὴν λουομένη. Μισοξαπλωμένη στὶς ὄχθες, στὸν ἥλιο, βλέπει νὰ στριφογυρνᾷ στὸν οὐρανό, μὲ τρόμο, ἕναν ἀητὸ ποὺ κυνηγᾷ ἕνα κύκνο. Καὶ πρὶν νὰ καταλάβῃ καλὰ αὐτὴ τὴν πονηρία, ὁ κύκνος πέφτει στὸ μισανοιγμένο σῶμά της: ἀνάμεσα στοὺς μηροὺς της καὶ τὰ μπράτσα της βρίσκει καταφύγιο, βυθίζεται. Ἡ δύναμή του κάνει τὴν γυναῖκα νὰ κραυγάσῃ. Θὰ πάψῃ ποτὲ νὰ τρέμῃ κάτω ἀπὸ τὸ ἰσχυρὸ αὐτὸ ἀγκάλιασμα; Τὸ περίεργο πουλὶ θὰ τὴν πάρῃ μαζί του στὸν αἰθέρα; Τὰ φτερὰ χτυποῦν, φουσκώνουν καὶ κουνιοῦνται μ' ἕνα ρυθμὸ ἀκατάπαυστο. Μ' ἕνα βάρος ὀλύμπιο ὁ κύκνος ἀνοίγει τὰ ἥρεμα πόδια του. Τὸ φτέρωμα δὲν εἶνε πιὰ παρὰ ἕνας μανδύας ριγμένος ἀπὸ ἕναν θεό. Ὢ! κύκνε! ὦ κύκνε! ποῦ ἡ ἀπέραντη ἀγάπη σου βυθίζεται καὶ κεραυνώνει τὴν ὑποταχτικὴ ὕπαρξη, ὦ! κύκνε χορτασμένε, ξαναπάρε τὸ πέταγμά σου ἀπάγοντάς την ὡς τὴν φωλιὰ ποὺ σχηματίζει ὁ οὐρανός. Ὅλα ἐσὺ τὰ μπορεῖς: μὴ τὴν ἐγκαταλείψῃς. Πάρε την. Ἀλλ' ὄχι. Τώρα ποὺ τὸ πάθος σου γαλήνεψε, τὴν ἀφίνεις μόνη. Τὸ πέταγμά σου τὴν ἀποφεύγει, πᾶς ψηλὰ καὶ τὰ μάτια της σὲ βλέπουν ἐκεῖ ἐπάνω καὶ μακρυὰ νὰ φεύγῃς, ἐνῷ σὲ νόμιζε πάντα πάνω στὴν καρδιά της. Μ' ἕνα βλέμμα σὰν σ' ἐξορία γυρεύει τ' ὄνειρό της. Καὶ τώρα πιά, καμμιὰ χαρὰ δὲν θὰ ἐπιθυμήσῃ. Θὰ περιφρονήσῃ κάθε ἄνδρα καὶ κάθε γυναῖκα. Ἡ ζωὴ δὲν θὰ τῆς δώσῃ οὔτε ἡδονή, οὔτε γαλήνη. Τίποτε δὲν θὰ γαληνέψῃ αὐτὸ τὸ σῶμα, ποὺ τόσο μυθικὰ ἀπολαύστηκε. Ἡ ψυχὴ θὰ πλανᾶται ἀδιάκοπα στὴν ἀναζήτηση τοῦ κύκνου. Ἡ Λήδα θὰ κυματίζῃ ἀνάμεσα στὰ νερὰ καὶ τὸν οὐρανό· ἀνταύγεια, χίμαιρα, νέφος... Ὢ! κύκνε! ὦ! Δία ἄπιστε! Ὢ! δυστυχισμένη θνητή! Ἡ εὐτυχία σου ὑπῆρξε στιγμιαία, κάτω ἀπ' τὴν τρικυμία τοῦ χιονάτου φτερώματος, κάτω ἀπὸ τὴν καυτερὴ λευκότητα καὶ τὸ κεραυνοβόλημα τῆς πετούμενης θύελλας. Δὲν θὰ ξαναδῇ ποτὲ πιὰ τὸν τεράστιο κύκνο... Μιὰ ὥρα καὶ τόση λύπη!... Εἶνε ὅμως ἆρά γε πιὸ εὐτυχισμένες ἐκεῖνες ποὺ δὲν γνώρισαν τὸν ἔρωτα κάποιου θεοῦ;...»

Ἡ περικοπὴ αὐτὴ δείχνει ἔντονα τὴν ὀμορφιὰ καὶ τὴν χάρη τοῦ βιβλίου, ὅσο μπορεῖ πάντα νὰ τὴν δείξῃ μιὰ πρόχειρη μετάφρασις. Στὶς σελίδες του τὶς τόσο γοητευτικὲς περνᾷ μπροστά μας ὅλη ἡ πολυκύμαντη ζωὴ τῆς ἡρωΐδος τοῦ Τρωϊκοῦ πολέμου. Ἡ μορφὴ τῆς ὡραίας Ἑλένης ὑπῆρξε παγκόσμια κ' ἐνέπνευσε κάθε Τέχνη. Καὶ στὸ βιβλίο τῆς κ. Ζεράρ Ντουβὶλ γίνεται ἀφορμὴ ὥστε ἡ συγγραφεὺς νὰ μελετήσῃ τοὺς κοινωνικοὺς ὅρους τῆς γυναικὸς καὶ τὴν ψυχοσύνθεσίν της. Ἡ Ἑλένη μᾶς παρουσιάζεται ἀνικανοποίητη, ἄστατη, στενοχωρημένη ἀπὸ τὴν ἀνία, ἐπιθυμοῦσα σήμερα αὐτὸ τὸ πρᾶγμα καὶ αὔριον τὸ ἄλλο. Ὅπως ὅλες ἡ γυναῖκες. Καὶ τελειώνει ἡ χαριτωμένη ἐρωτικὴ ἱστορία μ' αὐτὸ τὸ συμπέρασμα:

«Ἐὰν ἀπὸ κάποια ἀτυχία, λέγει ἡ Ἑλένη στὴν πιστή της Ἐρατώ, οἱ θεοὶ σοῦ ἐπιβάλλουν, παρὰ τὴν θέλησίν σου, μιὰ τύχη βίαιη καὶ γεμάτη πάθος, ἡ μεγάλες περιπέτειες, μάθε νὰ τὶς ὑπομείνῃς μ' ἐγκαρτέρηση. Καὶ φύλαξε, παρ' ὅλα αὐτά, μέσα στὴν ψυχή σου τὴν γυναικείαν ἐκείνη ἀξιοπρέπεια καὶ τὴν ἀστείρευτη ἐκείνη ὑπερηφάνεια ποὺ ὀφείλουν νὰ διατηροῦν ὅλες ὅσες ὑπάκουσαν στὰ ἐπιτακτικὰ κελεύσματα καὶ ἔζησαν τὸ πεπρωμένο τους».

ΓΕΩΡ. Α. ΠΡΑΤΣΙΚΑΣ

Μία κοινοβουλευτικὴ δόξα

Εἰς ἡλικίαν 82 ἐτῶν ἀπέθανεν εἰς τὸ Λονδῖνον ὁ σὲρ Τζαίημς Τ. Ἄγκ-Κάρντνερ, ὁ γηραιότερον μέλος τῆς Βουλῆς τῶν Κοινοτήτων καὶ τὸ ἀρχαιότερον ἐπίσης, ἀφοῦ ἀντεπροσώπευε τὴν περιφέρειαν τοῦ Τσέλτενχαμ ἀπὸ 54 ἐτῶν.

Ἦτο δημοφιλέστατος εἰς τὴν Βουλὴν ὄχι μόνον λόγῳ τοῦ σεβασμίου τῆς ἡλικίας του καὶ τῆς βουλευτικῆς ἀρχαιότητός του, ἀλλὰ καὶ διότι ἐπὶ 54 ἔτη δὲν κατώρθωσε νὰ λάβῃ τὸν λόγον παρὰ δύο φοράς! «Δὲν εἶδα τὴν ἀνάγκην νὰ ὁμιλήσω ἄλλην φοράν!»

Εἰς τὴν Βουλὴν εἶχεν ἕνα ἀξίωμα ὄχι πολιτικόν, ἀλλὰ ἐνδιαφέρον: ἦτο ἀνώτερος ἐπόπτης τῆς κουζίνας τῶν ἐντιμοτάτων. Διὰ τοῦτο εἰς τοὺς βουλευτικοὺς διαδρόμους ἀπεκαλεῖτο... «ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν». Ἀνῆκεν εἰς τὸ συντηρητικὸν κόμμα. Ὅταν πρωτοεξελέγη, τῷ 1868, εὑρίσκοντο εἰς τὴν ἀκμὴν τῆς δράσεώς των ὁ Γλάδστων καὶ ὁ Ντισραέλι.

Κινηματογράφος δι' ἀσυρμάτου

Ἕνας καθηγητὴς τῆς Φυσικῆς εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Λειψίας, ὁ δρ. Καρόλους, ἐδήλωσε πρὸ ἡμερῶν, ὅτι ἐφαντάσθη μίαν μέθοδον, χάρις εἰς τὴν ὁποίαν εἶνε δυνατὴ ἡ μεταβίβασις κινηματογραφικῶν ταινιῶν εἰς μακρὰν ἀπόστασιν διὰ καλωδίου ἢ δι' ἀσυρμάτου.

Ὁ Γερμανὸς καθηγητὴς προσέθεσεν, ὅτι συντομώτατα θὰ ἐκθέσῃ τὴν ἐφεύρεσίν του ἐνώπιον ὁμάδος ἐπιστημόνων ἐν Βερολίνῳ. Σημειωτέον ὅτι ὁ ἴδιος ἐπενόησεν ἤδη μίαν μέθοδον διὰ τὴν μεταβίβασιν τῶν φωτογραφιῶν διὰ τοῦ ἀσυρμάτου. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν νέαν του ἐφεύρεσιν, ἐξήγησεν ὅτι αὕτη τοῦ ἐπιτρέπει νὰ μεταβιβάσῃ περίπου 10.000 εἰκόνας κινηματογραφικῆς ταινίας μὲ τέτοιαν ταχύτητα, ὥστε ἔχει κανεὶς τὴν ἐντύπωσιν τῆς κινήσεως.

Ρεκὸρ ποδηλάτου

Ἕνα ἀξιοπερίεργον ρεκὸρ ἐσημειώθη ὑπὸ τοῦ ποδηλατικοῦ ὁμίλου κοινοῦ ποδηλάτου εἰς ἐκδρομὰς εἰς τὸ φρούριον Ντάνλοπ, ἐν Βιρμιγχάμῃ τῆς Ἀγγλίας. Κατὰ τοὺς τελευταίους δώδεκα μῆνας πέντε ἡμέρας καθ' ἑβδομάδα οὗτοι ἐποδηλάτουν πραγματικῶς μεταξὺ ἐννενήκοντα ἕως ἐννενήκοντα πέντε μίλια ἑκάστην ἡμέραν καθ' ὅλας τὰς διαφόρους ἀτμοσφαιρικὰς μεταβολάς, ἕκαστος ὁδηγὸς διανύων κατὰ μέσον ὅρον 19.213 μίλια καθ' ὅλον τὸ ἔτος.

Ὁ ὁλικὸς ἀριθμὸς μιλίων ἅτινα διήνυσεν ὁλόκληρος ὁ ὅμιλος δέκα ἓξ αὐτοκινήτων, τριῶν λεωφορείων, πέντε ἀτμοποδηλάτων καὶ δύο κοινῶν ποδηλάτων ἦτο 835.048. Αἱ πλέον μεμακρυσμέναι ἀποστάσεις αἵτινες εἶχον σημειωθῆ ὡς διανυθεῖσαι ὑπὸ τοῦ αὐτοκινήτου εἰς τὸ διάστημα μιᾶς ἡμέρας ἦσαν ἡ ἐκ 425 μιλίων ἀπὸ Ντιέπ εἰς Βορδὼ καὶ ἡ ἐκ 415 μιλίων ἀπὸ Γλασκώβης εἰς Βιμιγχάμην καὶ Λονδῖνον, ἐνῷ ἕνα φορτηγὸν αὐτοκίνητον ἐπέτυχε τὴν θαυμασίαν ἐκτέλεσιν ἐκ 323 μιλίων ἐκ Βιρμιγχάμης εἰς Γουέϊμουθ μετ' ἐπιστροφῆς.

Ὑπόγεια βουλεβάρτα;

Τὸ πρόβλημα τῆς κυκλοφορίας ὀχημάτων καὶ πεζῶν φαίνεται ὅτι παρουσιάζεται ὑπὸ ἰδιαιτέρως ὀξεῖαν μορφὴν εἰς τὸ Παρίσι. Καὶ κάθε τόσον κάποιο νέον σχέδιον δημιουργεῖ τὸν σχετικὸν θόρυβον, διὰ νὰ ἐπανέλθῃ πάλιν ἡ ἠρεμία καὶ τὸ κυκλοφοριακὸν ἀδιέξοδον.

Τελευταίως ἕνας δημοτικὸς σύμβουλος τῆς «πόλεως—φωτὸς» ἐπανέφερε τὸ ζήτημα εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν μὲ τὸ ἑξῆς σχέδιον:

Προτείνει τὴν κατασκευὴν 15 χιλιομέτρων ὑπογείων βουλεβάρτων, τὰ ὁποῖα θὰ συνδέσουν ὅλους τοὺς σταθμούς καί, ἐκτὸς ἑνὸς εὐρέος τμήματος διὰ τὰ ὀχήματα, θὰ ἔχουν ἕνα «κυλινδούμενον» πεζοδρόμιον διὰ τοὺς πεζοὺς καὶ ἄλλο ἕνα διὰ τὰς ἀποσκευάς.

Τὸ Παρισινὸν ὅμως ὑπέδαφος ἔχει ἤδη κατακλυσθῇ ἀπὸ παντὸς εἴδους ἔργα. Διὰ τοῦτο τὰ βουλεβάρτα αὐτὰ θὰ ἔπρεπε νὰ κατασκευασθοῦν εἰς μεγάλο βάθος, εἰς τρόπον ὥστε νὰ στοιχίζουν 35 ἑκατομμύρια φράγκα κατὰ χιλιόμετρον, δῆλα δὴ 500 ἑκατομμύρια φράγκα περίπου ἐν ὅλῳ.

«Περιττὸν νὰ εἴπωμεν—προσθέτει ἡ ἀναγράφουσα τὴν εἴδησιν παρισινὴ ἐφημερίς— ὅτι τὸ σχέδιον αὐτό, τὸ ὁποῖον θὰ ὑποβληθῇ εἰς τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον κατὰ τὴν προσεχῆ σύνοδόν του, θὰ εὕρῃ ἀναμφιβόλως τὴν τύχην τῶν προκατόχων του: ἕνα βαθὺ συρτάρι, ὅπου θὰ κοιμηθῇ εἰρηνικῶς ὑπὸ τὴν ἤρεμον καὶ ἀνενόχλητον σκόνην τῶν γραφείων τοῦ Δημαρχείου».

Θεατρικὰ

— Τὸ εὐθυμότερον καὶ διασκεδαστικώτερον ἔργον ποὺ παίζεται εἰς τὸ Ἀθηναϊκὸν θέατρον τὰς ἡμέρας αὐτὰς εἶνε ἀναμφισβητήτως ἡ φάρσα «Θεόδωρος καὶ Σία».

— Ὅλον τὸ ἐκλεκτὸν ἐπιτελεῖον τοῦ θιάσου μὲ τὴν κ. Κυβέλην ἐπὶ κεφαλῆς σκορποῦν ἄφθονα τὰ γέλοια κάθε βράδυ εἰς τὸ πυκνὸν ἀκροατήριον.

Ἐκδόσεις

Ἐξεδόθη τὸ 15ον φύλλον τοῦ δεκαπενθημέρου ὀργάνου τοῦ Κυνηγετικοῦ κόσμου ὁ «Κυνηγὸς» μὲ πλοῦτον ὕλης καὶ εἰκόνων. Ὁ σκύλος διὰ μέσου τῶν αἰώνων, τὸ κυνήγι τῶν τίγρεων, τὸ ψάρευμα, ἡ προστασία τῆς θήρας, ἀναμνήσεις καὶ ἀνέκδοτα κυνηγετικά.

—Εἰς τὸ σήμερον κυκλοφοροῦν νέον τεῦχος τῆς «Νέας Ἑστίας» δημοσιεύεται ἐκτενεστάτη προκήρυξις πρὸς συγγραφὴν θεατρικοῦ ἔργου. Τὸ καλύτερον ἢ τὰ καλύτερα ἀπὸ τὰ βραβευθησόμενα ἔργα θ' ἀναβιβασθῇ κατὰ τὴν θερινὴν θεατρικὴν περίοδον ἀπὸ τῆς σκηνῆς τοῦ θεάτρου Κυβέλης. Πρὸς τοῦτο μάλιστα εἰς τὴν κριτικὴν ἐπιτροπὴν συμμετέχει ὡς μέλος καὶ ὁ κ. Κ. Θεοδωρίδης, διευθυντὴς τοῦ θεάτρου Κυβέλης καὶ ὁ κ. Γρ. Ξενόπουλος, τῶν λοιπῶν μελῶν ὁρισθησομένων προσεχῶς. Προθεσμία πρὸς ὑποβολὴν ὁρίζεται μέχρι τέλους Δεκεμβρίου, ἡ δὲ κρίσις θὰ δημοσιευθῇ περὶ τὸ Πάσχα. Οἱ λοιποὶ ὅροι καὶ λεπτομέρειαι τοῦ διαγωνισμοῦ περιέχονται διεξοδικῶς εἰς τὴν προκήρυξιν.

Θέατρα

(Ἀπογευματιναὶ καὶ ἑσπεριναί)
ΙΝΤΕΑΛ. «Ὁ κόμης «Ὀμπλιγκάντο».
ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ. «Τὸ θηριοτροφεῖον».
ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ. «Ἡ Βαβυλωνία τοῦ 1928».
ΚΥΒΕΛΗΣ. «Θεόδωρος καὶ Σία».
ΜΟΝΤΙΑΛ. «Ὁ Καζαμίας», ἐπιθεώρησις.

Κινηματογράφοι

ΑΘΗΝΑΙΟΝ. «Φάουστ».
ΤΡΙΑΝΟΝ. Ἀργεῖ.

Συνοικιακὰ

ΑΚΡΟΠΟΛ. «Ἔρως καὶ κύματα».
ΑΛΚΑΖΑΡ. «Ἡ ἅμαξα ὑπ' ἀριθ. 13».
ΛΟΥΞΟΡ. «Κίτ - Μορτάκος».
ΑΤΛΑΝΤΙΣ. «Συρματοπλέγματα».
Α.Ο.Δ.Ο. Ἀργεῖ.
ΑΧΙΛΛΕΙΟΝ. «Φαιδώρα».
ΒΕΡΝΤΕΝ. «Μιὰ νύχτα ἔρωτος».
ΔΕΞΑΜΕΝΗ. 7—9 πλήρης ὀρχήστρα τοῦ στρατοῦ.
ΕΝΤΕΝ. «Γῦρος τοῦ Θησείου», ἐπιθεώρησις.
ΕΛΛΗΝ. ΣΚΗΝΗ (πλατεῖα Ἀττικῆς). «Ἡ γυναῖκα τοῦ δρόμου».
ΖΕΦΥΡΟΣ. «Ὁ ἔρως τῆς Ἄννας Νέϋ».
ΖΕΦΥΡΟΣ. «Ἡ εὐνοουμένη τοῦ Μαχαραγιᾶ».
ΘΗΣΕΙΟΥ. «Ἢ τὰν ἢ ἐπὶ τᾶς».
ΚΟΛΟΜΠΙΑ. «Ρασπουτίν».
ΚΟΣΜΟΣ. «Οἱ ἄθλιοι».
ΚΟΣΜΙΚΟΝ. «Κάρμεν».
ΚΥΒΕΛΕΙΑ. «Ἄνθρωπος Νευρόσπαστο».
ΚΥΨΕΛΗ. «Ξανθὴ ἢ μελαχροινή;»
ΚΩΣΤΑΚΗ. «Ρουκέττα».
ΛΑΪΣ. «Ὁ ὡραῖος καβαλλιέρος».
ΛΑΟΥ. «Ἡ Ἀθήνα μας».
ΑΛΣΟΣ. «Μεγάλη κυρία».
ΛΟΥΞ. «Ὑπὸ τὴν σκιὰν τῆς παγόδας».
ΜΑΓΕΙΑ. «Ἡ νυχτερίδα», ἐπιθεώρησις.
ΟΑΣΙΣ (Ζαππείου). Ὁ κωμικὸς Ἀμόρ.
ΟΛΥΜΠΟΣ. «Τσὲ Τσὰ Κό».
ΠΑΝΑΘΗΝΑΙΑ. «Κίτ ὁ μορτάκος».
ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ. «Ἐρωτικὸ κυνήγι».
ΣΙΝΕ ΒΟΤΑΝΙΚΟΣ. «Δεσποινὶς ὑπαστυνόμος».
ΣΙΝΕ ΜΑΞΙΜ. «Δικαίωμα ἀγάπη».
ΣΙΝΕ ΠΑΡΙ. «Μαῦρος Παράδεισος».
ΦΑΡΟΣ. «Τὸ μεγάλο διάλειμμα».

Πειραιῶς

ΙΠΠΟΔΡΟΜΙΟΝ (Πλατεῖα Ἀλεξάνδρας). Καθ' ἑκάστην ἐκλεκτὸν πρόγραμμα.

Φαλήρου

ΔΙΑΝΑ. «Ρίφ-Ράφ».

ΤΟ ΣΗΜΕΡΙΝΟΝ ΜΕΓΑ ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΟΝ

Ἡ μεγαλυτέρα ἐκλογικὴ συγκέντρωσις προμηνύεται σήμερον ἀπὸ πρωΐας εἰς τὴν εὐρυτάτην πλὰζ τῆς Γλυφάδας, ὅπου θὰ συγκεντρωθοῦν ὅλοι οἱ πολῖται Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς.

Ἐξησφαλίσθη ἡ συγκοινωνία δι' αὐτοκινήτων μέχρι μεσονυκτίου.

BRUNSWICK
Γεν. ἀντιπρόσωπος:
Α. ΚΟΚΟΛΗΣ & ΣΙΑ
Οἱ καλύτεροι Ἀμερικανικοὶ δίσκοι. Παρελήφθησαν τὰ καλύτερα tango: Una Mas καὶ El Sacristan.
Ἀθῆναι: Ὁδὸς Βουλῆς 9
Θεσσαλονίκη: Βενιζέλου 3
Πειραιεύς: Κουντουριώτη 130

Ἀθλητισμὸς

Ἂν καὶ οἱ Ὀλυμπιακοὶ ἀγῶνες μόλις ἔληξαν προχθές, δι' ἡμᾶς τοὺς Ἕλληνας ἔχουν λήξει πρὸ δεκαημέρου μαζὶ μὲ τὴν λῆξιν τῶν ἀγωνισμάτων τοῦ στίβου—διότι εἰς τὰ ἄλλα ἀγωνίσματα δὲν συμμετέσχομεν—νῦν δὲ μὲ τὴν ἐπάνοδον τῶν ἀθλητῶν μας κλείει πλέον τὸ κεφάλαιον τῆς συμμετοχῆς μας εἰς τὴν IX Ὀλυμπιάδα τοῦ Ἄμστερδαμ.

Ἐὰν θελήσωμεν νὰ ἐξετάσωμεν κατὰ πόσον ἡ συμμετοχή μας ὑπῆρξεν ὠφέλιμος, θὰ εὑρεθῶμεν ἐνώπιον ἀπογοητεύσεως, διότι τόσον ἀπὸ ἀπόψεως τεχνικῶν ἀποτελεσμάτων—καὶ τοῦτο εἶνε τὸ ὀλιγώτερον—ὅσον καὶ ἀπὸ ἠθικῆς ἀπόψεως ἡ ἐθνική μας ὁμὰς δὲν ἀντεπεξῆλθε πλήρως πρὸς τὰς προσδοκίας μας. Βεβαίως ἐγνωρίζαμεν ἐκ τῶν προτέρων ὅτι αἱ πενιχραὶ ἐπιδόσεις τῶν ἀθλητῶν μας δὲν ἦσαν ἱκαναὶ νὰ τοὺς κατατάξουν εἰς καλὴν σειρὰν μεταξὺ τῶν Εὐρωπαίων καὶ Ἀμερικανῶν συναγωνιστῶν των, καὶ οὔτε ἐξεπλάγημεν διότι μερικοὶ ἐκ τῶν ἀθλητῶν μας δὲν ἐπλησίασαν κἂν τὰς συνήθεις ἐπιδόσεις των, ἐκεῖνο ὅμως τὸ ὁποῖον μᾶς ἐκπλήσσει εἶνε ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖον μερικοὶ ἀθλῆται μας ἀντελήφθησαν τὴν συμμετοχήν των εἰς τοὺς ἀγῶνας. Τὸ νὰ ἀποτύχῃ κανεὶς ἐπὶ οὗ στίβου ἀφοῦ προηγουμένως φροντίσῃ νὰ εὑρίσκεται εἰς καλὴν σωματικὴν κατάστασιν καὶ ἀφοῦ καταβάλῃ ὅλας τὰς προσπαθείας του εἶνε ἀθλητικόν, τὸ νὰ ξενυκτᾷ ὅμως τὴν παραμονὴν τῶν ἀγώνων εἶνε πρᾶξις ἡ ὁποία χαρακτηρίζει κακῶς τοὺς ἀθλητὰς καὶ καταδεικνύει τὸν τρόπον μὲ τὸν ὁποῖον ἀνιλαμβάνονται τὴν ἀποστολήν των.

Ἡ δ)νὶς Κάτεργουδ (Καναδᾶς) νικήτρια εἰς τὸ ἅλμα εἰς ὕψος, ἡ ὁποία θεωρεῖται ὡς ἡ ὡραιοτέρα μεταξὺ τῶν ἀθλητριῶν αἵτινες παρουσιάσθησαν εἰς τὸν στίβον τοῦ Ἄμστερνταμ.

Λυπούμεθα ἰδιαιτέρως ἀναγκαζόμενοι νὰ τονίσωμεν εἰς τοὺς ἀθλητάς μας ὅτι Ἄμστερδαμ καὶ Ὀλυμπιακοὶ ἀγῶνες δὲν σημαίνει διασκέδασιν, ἀλλὰ καθῆκον καὶ ὅτι ἡ δευτέρα πρωϊνὴ ὥρα δὲν προορίζεται διὰ περιπάτους εἰς τὴν πλὰζ τῆς ὁλλανδικῆς λουτροπόλεως, ἀλλὰ διὰ τὸν ὕπνον. Ἐπίσης ὀφείλομεν νὰ ὑπομιμνήσκωμεν εἰς αὐτοὺς ὅτι τὸ χρῆμα τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ διὰ τοῦ ὁποίου ἐπραγματοποιήθη ἡ ἀποστολή των εἰς τὸ Ἄμστερδαμ εἶνε ἱερὸν καὶ ἀφοῦ ἐγένετο ἡ θυσία νὰ ἀποσταλοῦν χωρὶς ἐλπίδας νίκης, ὤφειλον τοὐλάχιστον νὰ δείξουν ὅτι δύνανται νὰ ἐκτιμήσουν ἐπακριβῶς τὴν θυσίαν καὶ νὰ φερθοῦν ἀξιοπρεπῶς καὶ ἀθλητικῶς. Δὲν ὑπάρχουν μόνον παράπονα ἐναντίον τῶν ἀτμοπλοίων καὶ τῆς τροφῆς, δὲν ὑπάρχουν μόνον παράπονα διὰ τὰ ὀλίγα ἔξοδα τῆς τσέπης, ἀλλὰ ὑπάρχουν καὶ ὑποχρεώσεις τὰς ὁποίας δυστυχῶς μερικοὶ τῶν ἀθλητῶν μας ἔθεσαν εἰς δευτέραν μοῖραν. Τὸ μόνον σημεῖον ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἠλπίσαμεν οἱ ἀθληταί μας νὰ μᾶς ἱκανοποιήσουν, τὸ ζήτημα τῆς ἀθλητικῆς συμπεριφορᾶς, ἀφίνει πολλὰ τὰ κενά, καὶ ἂν ἔλειπε τὸ παρήγορον σημεῖον μιᾶς μεγαλοπρεποῦς παρελάσεως τῆς Ἑλληνικῆς σημαίας ἐπὶ κεφαλῆς τῶν ἄλλων ἐθνῶν—καὶ τοῦτο χάρις εἰς τὴν ἱστορίαν μας—δὲν θὰ εἴχομεν κερδίσει ἀπολύτως τίποτε ἀπὸ τὴν συμμετοχήν μας εἰς τοὺς ἀγῶνας.

GEO

— Ξιφασκία

Οἱ Γάλλοι ἔκαμαν ἐνθουσιώδη ὑποδοχὴν εἰς τὸν ἐπιτυχόντα διπλῆν Ὀλυμπιακὴν νίκην εἰς τὴν ξιφασκίαν συμπατριώτην των Γκωντέν. Ἤδη ἡ ἐφημερὶς «Ὠτὸ» ἤνοιξε κατάλογον συνεισφορῶν διὰ τὴν ἀγορὰν ἑνὸς δώρου ἀξίας διὰ τὸν Ὀλυμπιονίκην των. Τὸ εἰσπραχθὲν ποσὸν τῶν δύο πρώτων ἡμερῶν ὑπερέβη τὰς 10.000 Γαλλ. φράγκων.

— Σπάθη

Εἰς τὸν τελικὸν τοῦ Ὀλυμπιακοῦ τουρνουᾶ τῆς σπάθης νικήτρια ἀνεδείχθη ἡ Οὐγγαρία, δευτέρα ἡ Ἰταλία, τρίτη ἡ Πολωνία καὶ τετάρτη ἡ Γερμανία.

— Οἱ Φοιτητικοὶ τῶν Παρισίων

Ἤρχισαν ἤδη οἱ διεθνεῖς φοιτητικοὶ ἀγῶνες τῶν Παρισίων, μὲ τὸ ποδοσφαιρικὸν τουρνουᾶ. Ἡ πρώτη συνάντησις ἔλαβε χώραν τὴν 9ην Αὐγούστου εἰς τὸ Στάδιον τοῦ «Ρὲντ Στὰρ» μεταξὺ τῆς Οὐγγρικῆς καὶ τῆς Τσεχοσλοβακικῆς ὁμάδος. Κατόπιν πεισματώδους ἀγῶνος, νικήτρια ἀνεδείχθη ἡ Οὐγγρικὴ ὁμὰς διὰ 3 τερμάτων ἔναντι δύο. Οἱ Τσεχοσλοβάκοι παρουσίασαν καλλιτέραν συνοχήν, ὑπέκυψαν ὅμως ἐνώπιον τῆς ὁρμητικότητος τῶν Οὔγγρων.

— Ὁ Τοὺνεϋ νυμφεύεται

Κατόπιν πολλῶν διαδόσεων διαψευσθεισῶν, ἀγγέλλεται καὶ πάλιν—ἐπισήμως αὐτὴν τὴν φοράν—ὅτι ὁ πρωτοπυγμάχος Τοὺνεϋ τελεῖ προσεχῶς τοὺς γάμους του μετὰ τῆς θελκτικῆς εἰκοσαέτιδος Μαίρης Ζόσεφιν Ρόουλαντ, τὴν ὁποίαν κάμνουν ἔτι θελκτικωτέραν τὰ 50 ἑκατομμύρια τῆς προικός της. Μέχρι σήμερον ὁ Τοὺνεϋ ἐκέρδιζε τὰ ἑκατομμύριά του μὲ τὴν γροθιά του, εἰς τὴν περίπτωσιν ὅμως αὐτὴν δὲν πιστεύομεν νὰ μετεχειρίσθη τὴν ἰδίαν μέθοδον!

— Τὸ ρεκὸρ τοῦ Μαρτὲν

Ἡ Διεθνὴς Ἀθλητικὴ Ὁμοσπονδία ἀνεγνώρισε κατὰ τὴν τελευταίαν της συνεδρίασιν τὴν παγκοσμίαν ἐπίδοσιν τοῦ Γάλλου Μαρτὲν 1' 50'' 3)5 εἰς τὸν δρόμον 800 μέτρων ὡς ἐπιτευχθεῖσαν ὑπὸ κανονικὰς συνθήκας. Ὁ Μαρτὲν κατεῖχεν ἐπίσης καὶ τὸ παγκόσμιον ρεκὸρ τοῦ χιλιομέτρου μὲ 2' 26'' καὶ 4)5, πρὶν ὅμως συνεδριάσῃ ἡ Διεθνὴς Ἀθλητικὴ Ὁμοσπονδία, ἡ ἐπίδοσις αὕτη κατερρίφθη ὑπὸ τοῦ εΓρμανοῦ Πέλτζερ μὲ 2' 25'' 4)5, ἥτις καὶ ἀνεγνωρίσθη.

— Οἱ κολυμβητικοὶ

Τὰ κολυμβητικὰ ἀγωνίσματα τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγώνων ἔληξαν ἤδη. Μετὰ τὰ 400 ἐλευθέρας κολυμβήσεως, 100 ὑπτίως, 200 προσθίως κτλ., τὰ ὁποῖα ἀνηγγέλθησαν πρὸ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς στήλης ταύτης, ἔφθασαν ἤδη καὶ τὰ ἀποτελέσματα τῶν προκριματικῶν καὶ ἡμιτελικῶν τῶν 100 μέτρων ἐλευθέρας κολυμβήσεως, τὰ ὁποῖα ἔχουν ὡς ἑξῆς:

Κολύμβησις 100 μέτρων ἐλευθέρα προκριματικῶς. Α' σειρά:
1) Λῶφερ (Ἀμερική) 1' 8)10, 2) Ταkαΐστ (Ἰαπωνία) 1'01'' 8)10, 3) Χέϊτμαν (Γερμανία) 1'02'' 8)10.
Β' σειρά: 1) Βάνις (Οὐγγαρία) 1'03'' 8)10, 2) Οὐράγγα (Ἀργεντινή) 1'05'' 6)10, 3) Κλέϋν (Γαλλία) 1'05'' 8)10.
Γ' σειρά: 1) Βαϊσμοῦλερ (Ἀμερική) 1', 2) Σπένσε (Καναδᾶς) 1' 6)10, 3) Μπρούκς (Ἀγγλία) 1'03'' 8)10.
Δ' σειρά: 1) Καμποφρὶ (Οὐγγαρία) 1'04'' 8)10, 2) Τορνέλι (Ἰταλία) 1'07'', 3) Κορδὸν (Παναμᾶς) 1'07'' 8)10.
Ε' σειρά: 1) Ζορίλα (Ἀργεντινή) 1'01'' 8)10, 2) Ὄλσεν (Νορβηγία) 1'05'', 3) Τσέτερους (Σουηδία) 1'06''.
ΣΤ' σειρά: 1) Κοζὰκ (Ἀμερική) 1'01'' 6)10, 2) Σοῦμπερ (Γερμανία) 1'03'' 8)10, 3) Σουτὸν (Ἀγγλία) 1'04''.
Ζ' σειρά: 1) Μπάροντ (Οὐγγαρία) 1' 01'' 2)10, 2) Πόλτ (Ἰταλία) 1'04'', 3) Βὰν Ἄσσιν (Ὁλλανδία) 1'07'' 4)10.

Κολύμβησις 100 ἐλευθέρα ἡμιτελικῶς.
Α' σειρά: 1) Ταkαΐστ (Ἰαπωνία) 1', 2) Λῶφερ (Ἀμερική) 1' 6)10, 3) Σπένσε (Καναδᾶς) 1'01'' 4)10, 4) Καμποφρὶ (Οὐγγαρία) 1'04'', 5) Κορνέλλι (Ἰταλία).
Β' σειρά: 1) Κοζὰ (Ἀμερική) 1'01'', 2) Ζορίλα (Ἀργεντινή) 1'01'' 6)10, 3) Βάνις (Ἀμερική) 10'3'' 6)10, 4) Σοῦμπερ (Γερμανία), 5) Οὐράγγαν (Ἀργεντινή).
Γ' σειρά: 1) Βαϊσμοῦλερ (Ἀμερική) 58'' 6)10, 2) Μπαράντ (Οὐγγαρία) 1' 8)10, 3) Χέϊτμαν (Γερμανία) 1'03'' 6)10, 4) Ὄλσεν (Νορβηγός), 5) Πόλι (Ἰταλός).

Παρέμειναν ἤδη διὰ τὸν τελικὸν οἱ Ταkαΐσι (Ἰάπων), Λῶφερ (Ἀμερικανός), Σπένσα (Καναδός), Κοζὰκ (Ἀμερικανός), Ζορίλα (Ἀργεντινός), Βαϊσμοῦλερ (Ἀμερικανός) καὶ Μπάραντ (Οὔγγρος).

—Ἡ λῆξις τῶν Ὀλυμπιακῶν

Ἀνηγγέλθη τηλεγραφικῶς ἐξ Ἄμστερδαμ ὅτι ἐκηρύχθη ἐπισήμως ἡ λῆξις τῶν ἀγώνων ἐνώπιον τῆς Βασιλίσσης τῆς Ὁλλανδίας καὶ 40.000 θεατῶν. Ἡ γενικὴ βαθμολογία τῶν ἐθνῶν εἰς ὅλα τὰ ἀγωνίσματα ἔχει ὡς ἑξῆς: Ἀμερικὴ πρώτη μὲ 22 πρώτας νίκας, 18 δευτέρας καὶ 16 τρίτας. Δευτέρα ἡ Γερμανία μὲ 11 πρώτας νίκας, 9 δευτέρας καὶ 15 τρίτας. Τρίτη ἡ Γαλλία μὲ 7 πρώτας νίκας, 12 δευτέρας καὶ 6 τρίτας.

—Τὰ τελικὰ τῆς κολυμβήσεως

Κατὰ νεώτερον τηλεγράφημα, εἰς τὴν ἐλευθέραν κολύμβησιν 100 μέτρων πρῶτος ὀλυμπιονίκης ἀνεκηρύχθη ὁ Ἀμερικανὸς Βαϊσμοῦλερ, κολυμβήσας τὴν ἀπόστασιν εἰς χρόνον 58'' 3)5, διὰ τοῦ ὁποίου καταρρίπτεται ἡ ὀλυμπιακὴ ἐπίδοσις τοῦ Καχαναμοῦκι. Δεύτερος ἦλθεν ὁ Οὔγγρος Μπάρανυ 59'' 4)5δ, τρίτος ὁ Ἰάπων Ταkαΐσι 1', τέταρτος ὁ Ἀμερικανὸς Κότζακ 1' 4)5, πέμπτος ὁ Καναδὸς Σπένσερ καὶ ἕκτος ὁ Ἀργεντινὸς Ζορίλλα.

Εἰς τὴν σκυταλοδρομίαν 4Χ200 πρώτη ἀνεδείχθη ἡ Ἀμερικανικὴ ὁμὰς μὲ χρόνον 9' 36'' 1)5, δευτέρα ἡ Ἰαπωνία 9' 41'' 2)5, τρίτος ὁ Καναδᾶς μὲ 9' 47'' 4)5, τετάρτη ἡ Οὐγγαρία 9' 57'', πέμπτη ἡ Σουηδία καὶ ἕκτη ἡ Ἀγγλία.

ΛΥΚΕΙΟΝ ΛΥΜΠΕΡΟΠΟΥΛΟΥ
Περιλαμβάνον Δημοτικὸν Σχολεῖον, Ἑλληνικὸν καὶ Γυμνάσιον μεθ' οἰκογενειακοῦ Οἰκοτροφείου.
Πλατεῖα Παγκρατίου (ἔναντι Ἄλσους).
Ἐγγραφαὶ καὶ δηλώσεις ἄρχονται ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου. Σπανία οἰκογενειακὴ καὶ ἠθικὴ ἐπίβλεψις τῶν οἰκοτρόφων προκαλέσασα εὐχαριστίας ἐξ ὅλων τῶν μερῶν τῆς Ἑλλάδος.
Διαφημ. «NADIA»

Διὰ τὸν δάγκειον
RHODINE

ΑΓΓΛΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ
ΚΕΔΙΒΙΕ
Ἑβδομαδιαῖαι ἀναχωρήσεις
ἀ)π "RASHID,,
Δευτέραν 13 Αὐγούστου 2 μ. μ. διὰ Σμύρνην, Κωνσταντινούπολιν καὶ Κωνστάντζαν (Ρουμανίας).
ἀ)π "RODA,,
Τρίτην 14 Αὐγούστου 3 μ. μ. κατ' εὐθεῖαν δι' Ἀλεξάνδρειαν.
Δεχόμενα ἐπιβάτας ὅλων τῶν θέσεων ὡς καὶ ἐμπορεύματα.
Τιμαὶ ἠλαττωμέναι
Πειραιῶς — Ἀλεξανδρείας
μετὰ φόρου Ἑλλην. Δημοσίου καὶ τροφῆς.
Α' Θέσις δραχ. 2.000.
Β' Θέσις » 1.400.
Γ' Θέσις ἄνευ τροφῆς δραχ. 275.
Πρακτορεῖον Ἀθηνῶν ἀδελφοὶ Μαρίνοι ὁδὸς Κοραῆ 1, Τηλ. 2 56. Πρακτορεῖον Πειραιῶς Λεωφόρος Μιαούλη 28. Ἀριθ. τηλ. 84

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ δροφος πολυτελῶς ἐπιπλωμένος ἐξ δωμάτια, λουτρόν, τηλέφωνον, Λυκαβηττοῦ 22. Ὧραι ἐπισκέψεως 9—11 π.μ. 4—6 μ.μ. δεύτερον πάτωμα.

Die Technische Jahresschau Dres
«Η ΠΟΛΙΣ
ΤΗΣ ΣΥΓΧΡΟΝΟΥ ΤΕΧΝΙΚΗΣ ΠΡΟΟΔΟ
ΕΤΗΣΙΑ
ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ ΕΝ
ΜΑΙΟΣ—ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1928
Ἠλεκτρισμὸς—Φωταέριον
Ὑδραυλικὰ — Ἀρχιτεκτονικὴ — Φωτισμὸς
Παραγωγὴ—Συγκοινωνία— Εἰδησεολογία
Τεχνικὴ ὀργανώσεις ἀστυνομίας, πυροσβεστικῆς ὑπηρεσίας, πρώτων βοηθειῶν, ὑγιεινῆς κλπ.
Η ΠΛΕΟΝ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ
ΤΕΧΝΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜ
Πληροφορίας παρέχει:
Ὁ ἐντεταλμένος ἐπίσημος ἀντιπρόσωπος
Α. Α. ΤΣΙΦΛΑΚΟΣ: ΤΕΧΝΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕ
ΟΔΟΣ ΠΕΤΡΑΚΗ 20)22 ΤΗΛ. ΝΕΟΝ 44

ΚΟΙΝΩΝΙΚ

Ἑορτάζοντες καὶ μὴ

Εἰς τὴν ἑορτάζουσαν ἐν μου Μαρίαν Δημ. Θ χρόνια πολλά.

—Εἰς τὴν ἑορτάζουσαν μου θεῖαν κ. Μαρίαν Π. Κ χομαι χρόνια πολλά.

— Εἰς τὰς παρα ἑορτάζουσας σίφ ἰδίας Μαρίκαν Π. Κ λισσαν καὶ Μαρίαν Ε. Π εὔχομαι ἐκ καρδίας ἐπὶ τειφ τῶν ἔτη πολλά.

—Δὲν ἑορτάζει οὐδὲ ἕνεκα πένθους ὁ κ. Παν. γόρος.

—Δὲν ἑορτάζει ὁ κ. Π.

—Εἰς τὴν ἑορτάζουσαν τσαν Φραγκούδη εὔχομαι

—Εἰς τὸν ἑορτάζοντα Θεοφιλόπουλον εὔχομαι

—Εἰς τὴν ἑορτάζουσαν ρίτσαν Πολίτου εὔχομαι

— Ἡ κυρία Μαρίτσα πένθους δὲν ἑορτάζει.

— Εἰς τὸν ἑορτάζοντα τὴν Κούρκαφαν τοῦ εὐχόμεθα

— Εἰς τὴν ἑορτάζουσαν Δέσποιναν Παπαδοπούλου πολλά.

Ἀναχωρήσεις

—Ἀνεχώρησε διὰ Παρ Ἑλένη Ἀργυρίο θεῖαν MODELLES διὰ τὰ ἀγγελιστρίας 20 Κατάστημα Φορεμάτων καὶ Καπέλλων Καταστήματος ἐξακολουθεῖ

ΚΗΔΕΙΑΙ

Τὸν ἀγαπητὸν φὸν καὶ θεῖον

ΑΝΔΡΕΑΝ Ν. ΜΙ

Ἀξιωματικὸν τοῦ Π. Ν. θανόντα χθὲς κηδεύ ρον Τετάρτην, στου, ὥραν 10 ἱεροῦ ναοῦ τοῦ Α φείου.

Ἡ ἀδελφὴ
ΕΙΡΗΝΗ Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓ

Τὴν ἀγαπητήν μας μητέρα
ΕΛΕΝΗΝ Ι. ΔΗΜΗΤΡΙ
θανοῦσαν ἐκηδεύσαμεν
Τὰ τέκνα: Ἀνάργυρος
Τούλα Ἀν. Δημητρακοπ

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗ

Προκηρύξεις πλειστηριασμ ὡς κτημάτων ἐξ ἀ

Αἱ τιμαὶ εἰς δραχμὰς τὴν προσφοράν.

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
Ἡμερομηνία πλειστηριασμοῦ 1928.

Ὑπ' ἀριθ.	
35	οἰκία
450	ἄμπελος
502	οἰκία
557	»
573	μαγαζεῖον
599	οἰκία
690	2)3 μαγαζ
691	1)3 »
725	μαγαζεῖον
726	»
768	οἰκία
1257	
2053	
2064	
2067	
2088	
2098	
2105	
2179	

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
Ἡμερομηνία πλειστηριασμοῦ 1928.

Ὑπ' ἀριθ.	
14	μαγαζεῖον
20	»
75	»
94	»
95	»
96	»
132	κλίβανος
405	οἰκόπεδον
446	»
282	ἀγρός
285	»
290	»

(Ἐκ τ

Ο ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ
Π. Γ. ΚΑΡΥΟΦ
δέχεται καθ' ἑκάστην ἐν τῇ οἰκίᾳ του ὁδὸς 28 καὶ ἐν ταῖς κλινικαῖς ΛΗ ὁδὸς Πατησίων, ἀπὸ

Γ. ΠΟΛΥΚΑΡΠ
εἰδικὸς ἀφροδισιολόγος ἐκ τῆς τῆς Ἰδιαιτέρας Κλινικῆς κ. Γ. Φωτεινοῦ. Δέχεται 8—
Ζήνωνος 3 Ὀμόνοια.

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 380, ΕΞΑΜΗΝΟΣ » 200, ΤΡΙΜΗΝΟΣ » 100
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: ΕΤΗΣΙΑ ΛΙΡ. ΑΓΓΛ. 2, ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΔΟΛΛ. 15, ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ Μ. 50
Μόνον αἱ ἔντυποι ἀποδείξεις πληρωμῆς, αἱ φέρουσαι τὰς ὑπογραφὰς τῶν κ. κ. Δημ. Χαλικιᾶ ἢ Ἐμμ. Περπινιᾶ καὶ τὴν σφραγῖδα τῆς ἐφημερίδος, εἶναι ἔγκυροι. Οἱαδήποτε ἄλλη ἀπόδειξις ὡς καὶ ἔντυποι τοιαῦται ἄνευ τῆς ὑπογραφῆς τῶν ἀνωτέρω δὲν ἀναγνωρίζονται.

Η ΠΡΩΪΑ

ΑΠΕΥΘΥΝΕΣΘΕ
δι' οἱανδήποτε ὑπόθεσίν σας πρὸς τὸ "ΤΜΗΜΑ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑΣ,, τῆς "ΠΡΩΪΑΣ,, παρέχον δωρεὰν τὰς ὑπηρεσίας του πρὸς τοὺς ἀναγνώστας

Ὁ γῦρος τοῦ κόσμου ὑπὸ ἑνὸς μεγάλου μυθιστοριογράφου

Ἡ πρωτεύουσα τοῦ μαγικοῦ νησιοῦ

Ἡ κορυφὴ τοῦ Ἀδάμ.—Ἡ αὐτοθυσία τῶν πιστῶν τοῦ Βούδδα, τοῦ Βράχμα καὶ τοῦ Μωάμεθ.—«Μήπως ἐπῆγα εἰς τὴν Κεϋλάνην, νὰ κυνηγήσω τίγρεις;».—Τὰ ξενοδοχεῖα τοῦ Κολόμπο. Ἡ μόδες τῶν ἀνθρώπων, ποῦ ἔχουν πολλὰ χρήματα.—Ἄνδρες ντυμένοι σὰν γυναῖκες.—Ἡ χορωδία τῶν μόρτηδων

Τὸ τελευταῖον ἔργον τοῦ διασήμου Ἱσπανοῦ συγγραφέως Βιθέντε Μπλάσκο Ἰμπάνιεθ

11ον

Ἐπάνω ἀπὸ τὰ βουνά, ποὺ γειτονεύουν μὲ Κολόμπο, ξεχωρίζομεν μίαν μίαν κωνοειδῆ κορυφήν, ἡ ὁποία φαίνεται ἀπρόσιτος· ὀνομάζεται: «κορυφὴ τοῦ Ἀδάμ». Κεῖται δεκαὲξ λεύγας μακρὰν τῆς παραλίας. Οἱ κάτοικοι τῆς Κεϋλάνης ἀνεβαίνουν εἰς αὐτὴν κατὰ τοὺς θερινοὺς μόνον μῆνας, ὅπου πηγαίνουν διὰ προσκύνημα. Εἰς τὸ στενὸν δροπέδιον τῆς κορυφῆς αὐτῆς ὑπάρχει κάποιο λωμα εἰς τὸν βράχον, ποὺ ἔχει τὸ σχῆμα λματος ἀνθρώπου. Οἱ Βουδδισταὶ λέγουν, εἶνε τὸ ἴχνος ποὺ ἀφῆκε τὸ πόδι τοῦ ούδδα, ὅταν ἀνήρχετο εἰς τοὺς οὐρανούς. Βραχμανισταὶ πάλι βεβαιοῦν, ὅτι εἶνε τὸ νος τοῦ πέλματος τοῦ Σίβα, οἱ δὲ Μουυλμᾶνοι ὅταν ἦλθαν εἰς τὴν νῆσον διὰ νὰ μουν ἐμπόριον, διεπίστωσαν ὅτι πρόκειται ρὶ τοῦ πέλματος τοῦ Ἀδάμ, πατρὸς ὅλων ῶν ἀνθρώπων. Ὁ τελευταῖος αὐτός, ἀφοῦ ξεδιώχθη ἀπὸ τὸν παράδεισον, ὁ ὁποῖος εὑσκετο εἰς τὴν Κεϋλάνην, ἐπέρασε πολλὰ όνια, καθὼς λέγουν, εἰς τὴν κορυφὴν ἐίνην κλαίγοντας γιὰ τὰ ἁμαρτήματά του, ῷ ἡ Εὔα ἔζη ἐξόριστος εἰς τὴν Μέκκαν. οιουτοτρόπως καὶ αἱ τρεῖς θρησκεῖαι ἀναωρίζουν τὸν ἱερὸν χαρακτῆρα τοῦ βουνοῦ τοῦ καὶ ὅλαι στέλλουν τοὺς προσκυνητάς ν καθ' οὓς μῆνας εἶνε τοῦτο προσιτόν. Μόνον ἄνθρωποι εὐσεβεῖς, φλεγόμενοι ἀπὸ ἄσβεστον πῦρ μιᾶς πίστεως, ἠμποροῦν νὰ χειρήσουν μίαν τόσον ἐπικίνδυνον ἀνάβαν. Εἰς τὸ τελευταῖον μέρος τῆς ἀναβάσεως ρέπει νὰ σκαρφαλώνῃ κανεὶς σχεδὸν καθές ἐπάνω σὲ σχοινιά, ποὺ συνέβη συχνὰ νὰ άσουν καὶ νὰ κρημνίσουν εἰς ἀβύσσους ἀυ πυθμένος τοὺς ἀτυχεῖς πιστούς. Μερικοὶ γγλοι ἀξιωματικοί, πλήττοντες ἀπὸ τὴν νοτονίαν μιᾶς πολυετοῦς διαμονῆς των εἰς ν νῆσον, ἐπεχείρησαν τὴν ἐπικίνδυνον αὐν ἀνάβασιν καὶ εἶδον ἀπὸ κοντὰ τὸ ἴχνος ῦ τεραστίου ποδός, ποὺ ἔχει μείνει εἰς τὸ οπέδιον ἐκεῖνο, καθὼς καὶ τὸ ἱερόν, ποὺ γείρουν οἱ μπόνζοι κατὰ τοὺς θερινοὺς ῆνας εἰς τὴν σχεδὸν ἀπρόσιτον κορυφὴν ῦ Ἀδὰμ ἢ τοῦ Σίβα ἢ τοῦ Βούδδα.

ΤΙΓΡΕΙΣ ΚΑΙ ΑΓΡΙΟΙ ΕΛΕΦΑΝΤΕΣ

Αἱ παραλίαι τῆς νήσου δίδουν συχνὰ τὴν ντύπωσιν, ὅτι εὑρίσκονται εἰς ἄμεσον ἐπαφὴν μὲ τὸν πολιτισμὸν τῆς Δύσεως. Τὸ ἐσωτερικὸν ὅμως εἶνε περισσότερον πρωτόγονον αἱ οἱ πληθυσμοὶ ζοῦν ἐν μέσῳ διαρκῶν κινύνων, εὑρισκόμενοι συχνὰ εἰς τὴν ἀνάγκην ἀμύνωνται ἐναντίον τῶν... θηρίων. Οἱ γρεις ὑπερα φθονοῦν εἰς τὰς περιοχὰς αὐς. Οἱ ἄγριοι ἐλέφαντες εἶνε διὰ τοὺς ἐξερευνητὰς τῶν δασῶν τὰ πλέον ἐπικίνδυνα α. Πολὺ συχνὰ αἱ ἐφημερίδες τοῦ Κολόμ δημοσιεύουν λεπτομερείας περὶ θανάτων τελθόντων ἐκ δηγμάτων τῶν γνωστῶν μας ὴ ὄφεων νάγιας. Ὑπάρχουν ἐπίσης ἐδῶ ελώριοι βόαι. Κατὰ τὴν μετάβασίν μας εἰς άντυ, εἶδα ἕνα τέτοιον τρομακτικὸν τὴν ἂν βόαν νὰ ἕρπῃ εἰς μικρὰν, εἰς ἐλαχίστην πόστασιν ἀπὸ τοῦ αὐτοκινήτου μας.

Ἡ διοίκησις τῆς νήσου ἐκανόνισε καὶ ἐθμισε μέχρι τῆς ἐλαχίστης λεπτομερείας τοῦ κυνηγίου τῶν ἀγρίων ζώων. Ὑπάρτιμολόγιον ἐμφαῖνον τὰ καταβλητέα ποδι' ἕκαστον εἶδος θηρίου, τὸ ὁποῖον πρόται κανεὶς νὰ κυνηγήσῃ εἰς τὸ ἐσωτερικὸν νήσου. Μερικοὶ ἐξ αὐτῶν, οἱ ὁποῖοι ἔρνται νὰ περάσουν τὸν χειμῶνα των εἰς τὴν εϋλάνην, κάμνουν τὸ ταξεῖδι αὐτὸ μόνον μόνον διὰ νὰ δοκιμάσουν τὰς συγκινήσεις κυνηγίου.

Δὲν ἠμπορῶ νὰ ἀποκρύψω τὴν ἔκπληξίν , ὅταν ἕνας ἐκ τῶν δημοσιογράφων τοῦ ολόμπο, ποὺ ἀνῆλθον εἰς τὸ πλοῖόν μας, ἐρωτᾷ μὲ ὅλην τὴν φυσικότητα, ὡσὰν νὰ ο αὐτὸ μία ἀπὸ τὰς πολὺ συνήθεις ἀσχος μου:

— Ἔρχεσθε νὰ κυνηγήσετε τίγρεις ἢ ἀίους ἐλέφαντας;

— Ἐγὼ !... ἀλλὰ τί κακὸ μοῦ ἔκαμαν αὐτὰ ζῷα;... Ἐπιθυμῶ νὰ ἴδω ἄλλα πράγτα, ποὺ ἔχουν δι' ἐμὲ πολὺ μεγαλύτερον διαφέρον.

ΝΤΙ ΤΗΣ ΚΥΑΝΗΣ ΑΚΤΗΣ

Ὅταν εἰσερχώμεθα εἰς τὸν λιμένα, βλέμεν εἰς τὴν παραλίαν πλῆθος μεγάλων ξεδοχείων, ποὺ περιβάλλονται ἀπὸ κήπους. ἀνάπτυξις τῶν μέσων τῆς συγκοινωνίας άττωσε καταπληκτικῶς τὰς ἀποστάσεις διὰ ς ἀνθρώπους ποὺ ἔχουν μεγάλας περιουας καὶ διηύρυνεν ἀφαντάστως τὴν περιοἐντὸς τῆς ὁποίας ἠμποροῦν νὰ κινοῦνΠρὸ δώδεκα καὶ πλέον ἐτῶν οἱ πλούτῆς Εὐρώπης ἐνόμιζαν ὅτι κάνουν ἕνα γάλο κατόρθωμα, ὅτι ριψοκινδυνεύουν εἰς ν περιπέτειαν, πηγαίνοντες νὰ περάσουν χειμῶνα των εἰς τὴν Κυανῆν Ἀκτήν. τόπιν ἡ μόδα μετέθεσε τοὺς χειμερινοὺς θμοὺς της εἰς τὸ Ἀλγέριον καὶ τὴν Αἴττον. Τώρα ὅμως τὰ ταξεῖδια αὐτὰ φαίται κοινὰ καὶ χυδαῖα. Τὸ μεγάλο σὶκ διὰ πλουσίους ἀνθρώπους, ποὺ ἔχουν τὸν τῆς ἀποδημίας καὶ τῆς περιπλανήσεὗν, εἶνε νὰ ἐπιβιβασθοῦν εἰς ἕνα βαπόρι, ποὺ γει διὰ τὴν Ἄπω Ἀνατολὴν καὶ νὰ περουν εἰς τὴν Κεϋλάνην τοὺς μῆνας ποὺ νει κρύο.

Ἡ συρροὴ τῶν πλουσίων πελατῶν συνετέεν ὥστε σήμερον τὰ ξενοδοχεῖα τῶν πεώρων τοῦ Κολόμπο νὰ εἶνε μεγάλα σὰν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν. ξενοδοχεῖα τῶν ὁποίων οἱ ὑπηρέται των δὲν φοροῦν παπολυάριθμοι ὑπηρέται καὶ ἔχουν ντσια, ἀλλ' εἶνε πολὺ καθαροὶ καὶ ἔχουν ἐξωτικὴν κομψότητα μὲ τὰς ἀμέμάσπρες ρόμπες των καὶ τὰ κατακόσαρίκια των. Γύρω ἀπὸ τὰ κτίρια αὐτά, ματικὲς καζέρνες πρὸς χρῆσιν τῶν πλουν, οἱ κηπουροὶ αὐτοσχεδιάζουν διαφόρους μ, ὑποτάσσοντες εἰς μίαν πειθαρχίαν ἰδιτῶν ἐφευρέσεως ὅλην τὴν ἀφθονίαν καὶ τὴν ποικιλίαν τῆς τροπικῆς χλωρίδος.

Κολόμπο εἶνε ἕνας ὑποχρεωτικὸς λιμὴν σεγγίσεως διὰ τὰ πλοῖα ποὺ πηγαίνουν τὴν Ἄπω Ἀνατολὴν ἢ ποὺ ἐπιστρέφουν αὐτῆς εἰς τὴν Εὐρώπην. Εἶνε ἀδύνατον κάμῃ κανεὶς ἕνα ἀπὸ τὰ ταξεῖδια αὐτά, ς νὰ ἀγκυροβολήσῃ εἰς τὸν λιμένα αὐ, ὅπου εὑρίσκεται μία τεραστία καὶ διαρπαρακαταθήκη ὁδῶν.

ΑΣ ΠΟΛΥΓΛΩΣΣΟΣ ΛΑΟΣ

Ἡ κεντρικὴ λεωφόρος τῆς πόλεως ἀλλάσυχνὰ πολλὰς ὄψεις ἐντὸς διαστήματος καὶ μόνης ἡμέρας. Αἰφνιδίως οἱ πλαοἱ ἔμποροι, ποὺ εἶνε μαζεμένοι κάτω ἀπὸ στοάς, οἱ καταστηματάρχαι, ποὺ στέκονἔμπρὸς εἰς τὶς πόρτες των, οἱ ὁδηγοὶ τῶν σχας, τὰ παιδιὰ ποὺ ζητοῦν ἐλεημοσύπαύουν νὰ ὁμιλοῦν ἀγγλικὰ καὶ ἀρχίν νὰ ὁμιλοῦν μὲ τὸν ἰδικόν των, ἐντελῶς ρωτότυπον ἐννοεῖται τρόπον, γαλλικά. Ἡ ἀλλαγὴ αὐτὴ ὀφείλεται εἰς τὸ γεγονὸς κάποιο ὑπερωκεάνειον, ἐρχόμενον ἀπὸ τὴν οκίναν, ἠγκυροβόλησεν εἰς τὸν λιμένα, οἱ ειδιῶται φοροῦν ἀποικιακὴν στρατιωτικὴν στολήν, λευκὴν καθὼς καὶ ἡ κάσκα των καὶ εἶνε κουμπωμένοι ὡς τὸν λαιμόν. Εἶνε ὅλοι ὑπάλληλοι ἢ ἔμποροι. Αἱ κυρίαι ἔχουν ἕνα διακριτικὸν ἀέρα, συγχρόνως ὅμως καὶ κάποιαν νοσταλγικὴν ἔκφρασιν. Εἶνε ἐξόριστες Παριζιάνες.

Μετ' ὀλίγας ὥρας κανεὶς πλέον δὲν ὁμιλεῖ γαλλικά. Τοῦτο συμβαίνει διότι οἱ ταξειδιῶτες ἐπέστρεψαν εἰς τὸ πλοῖον των. Τώρα πλημμυρίζουν τὴν πόλιν καὶ τὰ πέριξ ὅμιλοι ἀνθρώπων ὁμιλούντων ἀγγλικά. Οἱ ἄνθρωποι ὅμως αὐτοὶ παρέχουν τὴν ἐντύπωσιν ὅτι δυσφοροῦν ἢ μᾶλλον ὅτι δὲν εὑρίσκονται εἰς γνώριμον περιβάλλον. Εἶνε οἱ ἐπιβάται ἑνὸς ἀτμοπλοίου, ποὺ ἔρχεται ἀπὸ τὴν Αὐστραλίαν. Καὶ ἔτσι ἀγκυροβολοῦν εἰς τὸ Κολόμπο, τὸ ἕνα μετὰ τὸ ἄλλο, βαπόρια ἐρχόμενα ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου, ἀνακόπτουν τὸν πλοῦν των δι' ὀλίγας μόνον ὥρας καὶ ἔπειτα ἀνοίγονται πάλιν εἰς τὴν γλαυκὴν ἀπεραντοσύνην τῆς ἰνδικῆς θαλάσσης.

Μεταξὺ τοῦ πολυγλώσσου αὐτοῦ πλήθους μὲ τὸ χαλκόχρουν δέρμα, τὸ ὁποῖον φωνάζει ἔμπροσθεν εἰς τὶς πόρτες τῶν καταστημάτων καὶ μαλλιοτραβιέται κυριολεκτικῶς διὰ νὰ κερδίσῃ μίαν πελατείαν, ἡ ὁποία θὰ μπαρκάρῃ ἐντὸς ὀλίγου διὰ νὰ μὴ ἐπανέλθῃ ποτέ, ὑπάρχουν πολλοὶ ὁμιλοῦντες τὴν ἱσπανικήν. Οἱ περισσότεροι ὅμως ἐξ αὐτῶν ἀρχίζουν πειὰ νὰ γερνοῦν καὶ βασανίζουν ἀρκετὰ τὸ μυαλό των διὰ νὰ ἐνθυμηθοῦν τὰς λέξεις τὰς ὁποίας ἐγνώριζον ἄλλοτε τελείως καὶ τώρα πειὰ ἐλησμόνησαν, ἐλλείψει πρακτικῆς. Ὅταν τὸ ἀρχιπέλαγος τῶν Φιλιππίνων ἀνῆκεν εἰς τὴν Ἱσπανίαν, οἱ Ἱσπανοὶ διήρχοντο πολὺ συχνὰ ἀπὸ τὴν Κεϋλάνην, καὶ οἱ ἔμποροι τῆς πόλεως ἐθεώρουν τὴν γνῶσιν τῆς μητρικῆς μου γλώσσης ἀπαραίτητον. Τώρα μόνον ὅταν ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν περνοῦν ἀπὸ τὸ Κολόμπο τὰ ταχυδρομικὰ βαπόρια τῆς Μανίλλας, οἱ Κεϋλανοὶ καταστηματάρχαι ἐνθυμοῦνται τὴν ὕπαρξιν τῆς Ἱσπανίας.

ΣΥΓΧΥΣΙΣ ΦΥΛΩΝ

Ὁ ἀναγνώστης θὰ ἤκουσε, φυσικά, νὰ ὁμιλοῦν διὰ τὴν συνήθη τουαλέτταν τῶν ἀρρένων εἰς τὴν πόλιν αὐτήν. Κάθε Εὐρωπαῖος ἀποβιβαζόμενος ἐκεῖ, αἰσθάνεται τὸν ἑαυτόν του τελείως ἀποπροσανατολισμένον καὶ χρειάζεται ἀρκετὸν καιρὸν ἕως ὅτου κατορθώσῃ νὰ ξεχωρίζῃ τοὺς ἄνδρες ἀπὸ τὶς γυναῖκες. Οἱ ἄνδρες ἀφίνουν τὰ μαλλιά των νὰ μεγαλώνουν καθὼς τῶν γυναικῶν καὶ τὰ κάνουν «κότσο» μὲ μιὰ μεγάλη κτένα ποὺ τὰ συγκρατεῖ, ἢ τὰ ἀφίνουν πλεξίδες-πλεξίδες, ποὺ κρέμονται εἰς τὸν τράχηλόν των. Ἐκτὸς αὐτοῦ φοροῦν ἕνα εἶδος φουστανιοῦ, ποὺ τοὺς κάμνει νὰ ὁμοιάζουν καταπληκτικὰ μὲ γυναῖκες. Τὸ χοῦσο τῶν ἀνδρῶν αὐτῶν εἶνε νὰ βάφουν τὰ χείλη καὶ τὰ μάγουλά των, νὰ τραβοῦν μιὰ μαύρη γραμμὴ πλάϊ στὰ μάτια των καὶ νὰ φοροῦν βραχιόλια κρεμαστὰ σκουλαρίκια καὶ περιδέραια. Τὸ μουστάκι, ποὺ ἔχουν οἱ περισσότεροι, εἶνε τὸ μόνον πρᾶγμα ποὺ τοὺς κάμνει νὰ διαφέρουν ἀπὸ τὶς γυναῖκες. Ἀκόμη καὶ οἱ ὑπηρέται τῶν κατωτέρων ξενοδοχείων καὶ καφενείων φοροῦν ἕνα λευκὸ φουστάνι καὶ μιὰ μεγάλη κτένα στὰ μαλλιά των, ποὺ εἶνε κτενισμένα καθὼς τῶν γυναικῶν.

Ἡ χρῆσις τῆς κτένας εἰς τὸ Κολόμπο εἶνε γενική· ἀκόμη καὶ οἱ Κεϋλανέζοι ποὺ ἐδέχθησαν νὰ φοροῦν ὁριστικῶς εὐρωπαϊκὰ φορέματα, δὲν τὴν ἔχουν καταργήσει. Εἶνε ἕνα ἡμικύκλιον ἀπὸ ὄστρακο, ποὺ τὸ βάζουν ἀνάποδα εἰς τὰ μαλλιά των, εἰς τρόπον ὥστε ἡ δύο μυτερὲς ἄκρες του νὰ ξεπετοῦν ἀπὸ τὰ πλάγια καὶ νὰ φαίνωνται ἀπὸ μακρυὰ σὰν δύο... κερατάκια.

Ἔτσι εἶνε κτενισμένοι καὶ οἱ ναῦται ποὺ εἶνε συγκεντρωμένοι εἰς τὴν παραλίαν, κοντὰ εἰς τὶς βάρκες των, ἡ ὁποῖες εἶνε πολὺ μακρυὲς καὶ στενὲς καὶ ὅμως μεταχειρίζονται ἀφαντάστως μεγάλα πανιά, μονόξυλα δυνάμενα νὰ ταξειδεύσουν χωρὶς τὸν κίνδυνον νὰ ἀνατραποῦν, χάρις εἰς τὴν σταθερότητα ποὺ τοὺς δίδουν κάτι μεγάλα ἰνδοκάλαμα, τὰ ὁποῖα ἔχουν πλάϊ, διὰ νὰ κρατοῦν τὴν ἰσορροπίαν των. Τὰ ἴδια εἶνε καὶ τὰ κοστούμια τῶν ζητιάνων καὶ τῶν ἀργοσχόλων ποὺ πλημμυρίζουν τὴν ἀποβάθραν, καθὼς εἰς ὅλους τοὺς μεγάλους λιμένας καὶ ἀκολουθοῦν τοὺς ταξειδιώτας ἀπὸ καταστήματος εἰς κατάστημα, διὰ νὰ τοὺς προσφέρουν τὰς ὑπηρεσίας των.

Εἰς τοὺς δευτερεύοντας δρόμους τὰ σπίτια εἶνε μπογιαντισμένα μπλέ, ἄσπρα ἢ ρόζ. Οἱ ἔμποροι, οἱ ὁποῖοι βγαίνουν ἀπὸ τὰ καταστήματά των διὰ νὰ δείξουν τὰ ἐμπορεύματά των, καθὼς καὶ οἱ πλανόδιοι ἔμποροι καὶ οἱ ἀλῆται χαιρετοῦν κάθε ταξειδιώτην προσφωνοῦντες αὐτὸν «καπετάνιο». Εἶνε ἴσως κάποια ἀνάμνησις ἀπὸ τὴν πορτογαλλικὴν κατοχήν. Εἶνε πιθανὸν ἀκόμη, ὅτι εἰς τὸν λιμένα αὐτόν, ὁ ὁποῖος εἶνε πάντοτε γεμᾶτος ἀπὸ πλοῖα, οἱ ἄνθρωποι θεωροῦν τὸν τίτλον τοῦ καπετάνιου ὡς τὸν ὑψηλότερον καὶ τιμιώτερον ἐξ ὅλων. Τὰ παιδιὰ πωλοῦν εἰς τοὺς ξένους μεγάλα, παράξενα λουλούδια μὲ δυνατὸ ἄρωμα. Ἄλλα χαμίνια, τῶν ὁποίων τὰ μπρούντζινα σώματα εἶνε τελείως γυμνά, προσφωνοῦν τοὺς Εὐρωπαίους «μπαμπᾶ» καὶ «μαμά» καὶ οὐρλιάζουν ταπεινὰ σὰν ἄρρωστα ζῷα, ἐνῷ συγχρόνως τὰ μάτια των κρατοῦν κάποιαν ἔκφρασιν πονηρίας καὶ κακίας.

Ἀλλ' αὐτὰ τὰ κόλπα εἶνε πολὺ τῆς μόδας καὶ εἰς τὴν Εὐρώπην, καὶ τὰ χαμίνια τοῦ Κολόμπο, διὰ νὰ κολακεύσουν τοὺς λευκοὺς ποταγουδοῦν ἐν χορῷ τὸ «Τιππεραίρυ», τὸ πολεμικὸ τραγοῦδι τῶν Ἄγγλων, συγχρόνως βάζουν τὸ ἕνα χέρι των κάτω ἀπὸ τὴν μασχάλην των καὶ κινοῦν τὸν ἀγκῶνα τοῦ ἄλλου διὰ νὰ συνοδεύσῃ τὸ ᾆσμά των μὲ κρότους πολὺ ὀλίγον κοσμίους!

V. BLASCO IBANEZ

ΑΥΡΙΟΝ: Οἱ Ἰνδοί, ποὺ φέρουν πορτογαλλικὰ ὀνόματα. — Βουδδισταὶ ποὺ πρεσβεύουν τὸν βραχμανισμόν. —Διατί οἱ ἄνθρωποι περπατοῦν ξυπόλυτοι εἰς τὰς Ἰνδίας. — Τὸ θαῦμα τῆς Κεϋλάνης.

ΟΙ ΕΛΩΔΕΙΣ ΠΥΡΕΤΟΙ
θεραπεύονται ἀσφαλῶς καὶ ταχέως ΜΕ ΤΟ
MALARSAN
Εὑρίσκεται εἰς τὰ κυριώτερα Φαρμακεῖα
Παρακαταθήκη παρὰ τῷ ΓΕΝΙΚῼ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠῼ
Ο.Ε.Ε. "ΕΡΜΗΣ,, ΟΔ. ΔΩΡΟΥ 10
— ΑΘΗΝΑΙ —

ΠΑΛΑΙΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΚΑΙ ΝΕΑ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΙΣ

ΜΙΑ ΓΑΛΛΙΚΗ ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΠΑΡΑΧΑΡΑΚΤΑΣ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ΓΑΛΛΙΑ, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ, ΕΛΛΑΣ, ΜΙΚΡΑ ΑΣΙΑ

Η ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΙΚΗ ΜΕΛΕΤΗ ΤΟΥ κ. ΠΕΡΝΩ

Ὁμιλῶν κατὰ τὰ ἐγκαίνια τοῦ πολιτικοῦ του κέντρου ὁ κ. Ἐλ. Βενιζέλος, παρεχάραξε διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν τὴν ἱστορικὴν ἀλήθειαν. Ἐβεβαίωσεν ὅτι αὐτός, μεταβαίνων εἰς τὴν Μικρὰν Ἀσίαν εἶχε τὴν ὑποστήριξιν τῶν Συμμάχων, οἱ ὁποῖοι ἀπέσυραν ταύτην ἅμα ὡς ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος ἐπανῆλθε κληθεὶς ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ. Πόσον ψευδὴς εἶνε ἡ βεβαίωσις αὐτὴ κατεδείχθη ἤδη δι' ἐπισήμων ἐγγράφων κατὰ τρόπον ἀναμφισβήτητον. Ἡ προσπάθεια ὅμως τῆς παραχαράξεως τῆς ἀληθείας ἐξακολουθεῖ ἀμείωτος καὶ ὑπάρχουν ἀκόμη πολλοὶ βενιζελικοί, οἱ ὁποῖοι πιστεύουν ὅτι ἡ Γελλία—διότι ὅταν ὁμιλοῦν περὶ Συμμάχων, περὶ αὐτῆς κυρίως πρόκειται—θὰ μᾶς ἐβοήθει κατὰ τὴν Μικρασιατικὴν ἐκστρατείαν ἂν δὲν ἐπανήρχετο ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος. Τὸ ψεῦδος τοῦτο ἀναλαμβάνει νὰ καταστήσῃ ἐμφανὲς εἷς Γάλλος, τὸ κῦρος τῆς γνώμης τοῦ ὁποίου καθιστᾷ ἀκλόνητον ἡ βαθεῖα γνῶσις τῶν ἀνατολικῶν ζητημάτων καὶ ἡ ἐπὶ δεκαπενταετίαν καὶ πλέον ἐπίσημος ἀποστολή του ἐν Τουρκίᾳ. Ὁ Γάλλος οὗτος εἶνε ὁ κ. Μαυρίκιος Περνώ, γνωστότατος εἰς τοὺς εὐρωπαϊκοὺς διπλωματικοὺς κύκλους διὰ τὰς ἀναλυτικὰς ἐπὶ πάντων τῶν πρὸς τὴν Ἀνατολὴν καὶ ἰδίᾳ τὴν Τουρκίαν σχετιζομένων ζητημάτων μελέτας του, ἐπὶ μακρὰ ἔτη διπλωματικὸς ὑπάλληλος τῆς Γαλλίας καὶ ἤδη συνεργάτης τῆς «Ἐπιθεωρήσεως τῶν Δύο Κόσμων» καὶ τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Συζητήσεων». Ὁ κ. Περνὼ διὰ μιᾶς ἀποκαλυπτικῆς πραγματικῶς μελέτης του, εἰς τὴν ὁποίαν ὁ ἀγγλικὸς τύπος ἀπέδωκεν ἡμιεπίσημον χροιάν, μᾶς ἐξηγεῖ διὰ ποίους λόγους ἡ Γαλλία ὑπεστήριξε τὴν Τουρκίαν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς Μικρασιατικῆς ἐκστρατείας. Ἡ μελέτη αὐτὴ ἔχει τόσον μεγαλυτέραν ἀξίαν, καθόσον ἐγράφη, διαρκούσης τῆς μικρασιατικῆς ἐκστρατείας, ὅτε τὰ πάθη ἀκόμη συνεσκότιζον τὴν διάνοιαν καὶ ἠμπόδιζον πολλοὺς νὰ εἴπουν τὴν ἀλήθειαν.

Μὲ θαυμαστὴν ψυχραιμίαν καὶ ἀπαράμιλλον ἐπιστημονικὴν ἀκρίβειαν καὶ ἀναλυτικότητα ὁ κ. Περνὼ ἔφερεν εἰς φῶς τὰ πραγματικὰ αἴτια τῆς ἀντιθέσεως τῆς Γαλλίας πρὸς τὴν Ἑλλάδα καὶ ἀπέδειξεν ὅτι τὸ ζήτημα τῆς ἐπανόδου τοῦ Κωνσταντίνου ὄχι μόνον δὲν ἔβλαψε τὴν ἑλληνικὴν ὑπόθεσιν, ἀλλὰ τοὐναντίον τὴν ὠφέλησε, διότι ὁ Κωνσταντῖνος ἐπέτυχε πολὺ περισσότερα παρὰ τῶν Συμμάχων παρ' ὅ,τι εἶχεν ἐπιτύχει ὁ κ. Βενιζέλος. Δυστυχῶς ἡ ἐποχὴ καθ' ἣν ἐδημοσιεύθη ἡ ἀποκαλυπτικὴ αὐτὴ μελέτη συνετέλεσεν εἰς τὸ νὰ μείνῃ ἄγνωστος εἰς τὸ πολὺ ἑλληνικὸν κοινόν. Ἦτο ἡ ἐποχὴ καθ' ἣν ἡ Κυβέρνησις Γούναρη ἀντιμετώπιζε τὸ μικρασιατικὸν ἀδιέξοδον κατὰ τὸν Μάϊον τοῦ 1922 καὶ μετ' ὀλίγον, ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ Ν. Στράτου, ἐμελέτα τὴν πιθανότητα τῆς καταλήψεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὑπὸ τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ, ὁ δὲ Κεμὰλ παρεσκεύαζε τὴν ἐπίθεσιν, ἥτις κατέληξεν εἰς τὴν παρ' ἡμῶν ἐκκένωσιν τῆς Μ. Ἀσίας.

Τὸ παρελθὸν τοῦ κ. Μ. Περνώ, ὅστις ὕμνησε τὸν κ. Βενιζέλον εἰς πᾶσαν περίστασιν καὶ ἡ «Ἐπιθεώρησις τῶν Δύο Κόσμων», μία τῶν ἐγκυροτάτων πολιτικῶν ἐκδόσεων ὄχι μόνον τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Εὐρώπης, ἀλλὰ τοῦ κόσμου ὁλοκλήρου, ἡ ὁποία δὲν φιλοξενεῖ εἰς τὰς στήλας της εἰμὴ πᾶν ὅ,τι ἐκλεκτὸν ὑπάρχει καὶ ἡ ἐν αὐτῇ συνεργασία ἀποτελεῖ μέγαν τίτλον, ἐγγυῶνται περὶ τοῦ κύρους τῆς ἀποκαλυπτικῆς ταύτης μελέτης. Ὁ Ἕλλην ἀναγνώστης θὰ ἴδῃ ἐν αὐτῇ τὸν πραγματικὸν λόγον, διὰ τὸν ὁποῖον ἡ Γαλλία δὲν ἤθελε τὴν Ἑλλάδα ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ. Τὴν Μελέτην ταύτην θὰ δημοσιεύσωμεν εἰς τρία συνεχῆ φύλλα τῆς «Πρωΐας», κατὰ πιστοτάτην μετάφρασιν.

ΤΑ ΣΧΕΔΙΑ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ

«Πολὺ λογικὸν εἶνε ὅτι ἡ Ἀγγλία ἠσθάνθη τὸν πειρασμὸν νὰ ἐπωφεληθῇ τῆς περιστάσεως, καθ' ἣν ἡ Γερμανία εὑρίσκετο ἐκτὸς τοῦ χοροῦ καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ ἐπιρροὴ τῆς Ρωσσίας εἶχον σημαντικῶς ἐξασθενήσει, διὰ νὰ πραγματοποιήσῃ τὸ μέγα σχέδιον τῆς ἀνατολικῆς πολιτικῆς αὐτῆς. Τὸ σχέδιον τοῦτο συνίστατο εἰς τὴν ὁριστικὴν ἐγκατάστασιν τῆς ἡγεμονίας της ἐπὶ τῶν χωρῶν καὶ τῶν θαλασσῶν αἵτινες χωρίζουσι τὴν Μάλταν καὶ τὴν Αἴγυπτον ἀπὸ τῆς Περσίας, τοῦ Ἀφγανιστὰν καὶ τῶν Ἰνδιῶν. Ἀπὸ δύο, ἄλλωστε, αἰώνων τὸ θεμέλιον τῆς ἀγγλικῆς πολιτικῆς ἐν Ἀνατολῇ εἶνε ἡ διατήρησις τῆς πρὸς τὰς Ἰνδίας ὁδοῦ. Καὶ ἄλλοτε μὲν ἡ ὁδὸς αὕτη ἦτο στενὴ καὶ κατ' ἀκολουθίαν ἐφυλάσσετο εὐκόλως. Σήμερον ὅμως ηὐρύνθη βαθμηδὸν καὶ ἤδη τὰ ὅρια αὐτῆς κεῖνται εἰς τὸ Κάϊρον καὶ τὸ Χαρτούμ, τὴν Βαγδάτην καὶ τὴν Μοσούλην, τὴν Καβούλ καὶ τὴν Τεχεράνην καί, κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν τῆς Ἀγγλίας, θὰ ἔπρεπε νὰ ἐκταθοῦν ἀπὸ Σμύρνης εἰς Κωνσταντινούπολιν.

»Παραμερισθεισῶν λοιπὸν προσκαίρως τῆς Γερμανίας καὶ τῆς Ρωσσίας, μόνον ἡ Γαλλία εὑρίσκετο ἀντιμέτωπος τῆς Ἀγγλίας. Κατὰ τὸ 1916 ἐγένετο προσπάθεια συνεννοήσεως μεταξὺ τῶν δύο τούτων Δυνάμεων, ἀλλ' ἡ συμφωνία τοῦ Λονδίνου ἐθεωρήθη ἀπραγματοποίητος παρ' ὅλων ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ἐγνώριζον τὴν πραγματικὴν κατάστασιν. Καίτοι τὸ 1918 αἱ ἀγγλικαὶ ἐφημερίδες ἐδημοσίευσαν ἡμιεπίσημον ἀνακοίνωσιν, ἐν τῇ ὁποίᾳ περιελαμβάνετο τὸ ἀκόλουθον δόγμα: «Ἡ Ἀγγλία ἀφίνει ἐλευθέρας τὰς χεῖρας τῆς Γαλλίας ἐν Ρήνῳ καὶ ἡ Γαλλία δίδει ἐλευθερίαν ἐνεργείας εἰς τὴν Ἀγγλίαν ἐν Ἀνατολῇ.» Τὸ δόγμα τοῦτο ἦτο λίαν ἐπικίνδυνον καὶ δὲν ἀνταπεκρίνετο εἰς τὴν πραγματικότητα, καθότι τὸ μὲν πρῶτον αὐτοῦ μέρος δὲν εἶχε πραγματοποιηθῇ, τὸ δὲ δεύτερον δὲν θὰ ἦτο οὐδόλως δυνατὸν νὰ πραγματοποιηθῇ, καὶ τοῦτο διότι ἀμφότεραι αἱ Δυνάμεις, ἥ τε Ἀγγλία καὶ ἡ Γαλλία ἔχουν ἴδια καὶ κεχωρισμένα ἀπ' ἀλλήλων συμφέροντα καὶ ἐν τῷ Ρήνῳ καὶ ἐν τῇ Ἀνατολῇ.

»Κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ Φεβρουαρίου 1921, ὀλίγας ἡμέρας πρὸ τῆς ἐν Λονδίνῳ συγκλήσεως τῆς Διασκέψεως διὰ τὰ ζητήματα τῆς Ἀνατολῆς συνήντησα Ἄγγλον ἐπίσημον, γνώστην τῶν ἀνατολικῶν ζητημάτων, μεθ' οὗ συνωμίλησα ἐπὶ μακρὸν περὶ τοῦ μεταξὺ Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας ἀνταγωνισμοῦ ἐν Ἀνατολῇ. «Ἡ Γαλλία, μοὶ εἶπε, δὲν δύναται νὰ εἶνε παντοῦ. Κατέχει ἐν Βορείῳ Ἀφρικῇ θαυμάσιον ἀποικιακὸν κράτος. Διατί λοιπὸν δὲν παύει νὰ ἐνδιαφέρεται διὰ τὴν Ἀνατολικὴν Μεσόγειον;» Ἀπήντησα ὅτι ἡ Γαλλία δυνατὸν νὰ μὴ ἀπέβλεπεν εἰς νέας κατακτήσεις ἐν τῇ περιοχῇ ταύτῃ, ἀλλ' ἦτο ἀδύνατον νὰ παύσῃ ἐνδιαφερομένη διὰ τὴν θέσιν τὴν ὁποίαν ἐδημιούργησεν ἐκεῖ διὰ συντόνου καὶ μακραίωνος ἐργασίας, ἀρξαμένης ἀπὸ Φραγκίσκου τοῦ Α', διὰ τὴν ἐπιρροήν της καὶ διὰ τὰ ἀνεγνωρισμένα δικαιώματα καὶ συμφέροντά της. «Ἀκούσατε, μοὶ ἀπήντησεν. Οἱ Τοῦρκοι πνέουν τὰ λοίσθια, εἶνε ἔθνος ἐκπεφυλισμένον, ἐξηντλημένον καὶ ἀνίκανον νὰ ἀντιστῇ καὶ νὰ ἐπιζήσῃ λόγῳ τῶν κατενεχθέντων κατ' αὐτοῦ πληγμάτων. Ἂν οἱ Ἕλληνες ἐπιτεθῶσι μεθ' ὁρμῆς, ἡ Τουρκία θὰ ὑποκύψῃ διὰ παντός. Εἴτε τὸ θέλετε, εἴτε ὄχι, ἡ Ὀθωμανικὴ Αὐτοκρατορία ἀπέθανε καὶ καιρὸς εἶνε νὰ διαμοιράσωμεν τὴν κληρονομίαν της. Τὸ συμφέρον λοιπὸν τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἀγγλίας ἀπαιτεῖ ὅπως ἀμφότεραι αἱ Δυνάμεις αὗται ὦσι σύμφωνοι καὶ προβοῦν ἀπὸ κοινοῦ εἰς τὴν διαμοίρασιν.»

»Οἱ λόγοι οὗτοι τοῦ ἐπισήμου Ἄγγλου ἐνεπνέοντο ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ πνεύματος, τὸ ὁποῖον ἐνέπνευσε τοὺς Ἄγγλους ζητήσαντας καὶ ἐπιτυχόντας τὴν συμφωνίαν τοῦ 1916, εἶτα τὰς πράξεις, δι' ὧν ἀνεθεωρήθη ἡ συμφωνία αὐτή, τὴν συνθήκην τῶν Σεβρῶν, καὶ τέλος τὴν σύμβασιν τῆς 23 Δεκεμβρίου 1920. Τὸ αὐτὸ πνεῦμα, ἄλλωστε, ὤθησε τοὺς Ἄγγλους κατὰ τὸ 1921 ὅπως ὑποστηρίξουν τοὺς Ἕλληνας ἐν τῇ ἀρνήσει των καὶ γίνουν οὕτω αἴτιοι τῆς πρὸς συμβιβασμὸν Τούρκων καὶ Ἑλλήνων ἀποπείρας, ἡ ὁποία, ἄνευ τῆς ἀγγλικῆς ἀντιδράσεως, θὰ ἐπετύγχανεν. Μετὰ τὴν ἀποτυχίαν τῆς πρώτης ἑλληνικῆς ἐπιθέσεως ἐν Ἀνατολίᾳ, οἱ Ἄγγλοι ἤρχισαν νὰ ἀντιλαμβάνωνται τὴν πραγματικότητα, δὲν μετέβαλον ὅμως τὴν πολιτικὴν αὐτῶν. Κατὰ τὴν αὐτὴν περίπου ἐποχήν, εἷς Τοῦρκος ὑπουργὸς μοὶ ἔλεγε τοὺς ἑξῆς προφητικοὺς λόγους: «Τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν οἱ Ἄγγλοι θὰ ἐννοήσουν ὅτι οἱ Ἕλληνες δὲν δύνανται νὰ τοῖς χρησιμεύσουν εἰς τίποτε, θὰ τοὺς ἐγκαταλείψουν καὶ θὰ ταχθοῦν μαζί μας. Καὶ θὰ ἴδετε ὅτι θὰ μεταστραφῶσι ταχύτατα καὶ θὰ συνάψουν στενὰς οἰκονομικὰς καὶ πολιτικὰς σχέσεις μετὰ τῆς Τουρκίας.»

»Μετ' ὀλίγον οἱ Ἄγγλοι συνεκέντρωσαν τὴν προσοχὴν αὐτῶν εἰς τὴν προπαρασκευὴν τῆς δευτέρας ἑλληνικῆς ἐπιθέσεως, ἥτις ἐστρέφετο κατὰ τῆς Ἀγκύρας, προσπαθοῦντες ὅπως ἐξασφαλίσουν τὴν ἐπιτυχίαν της καὶ πιθανώτατα ἐννοοῦντες ἐνδεχομένην ἐπίθεσιν τῶν Ἑλλήνων κατὰ τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Ἐν τούτῳ ὅμως ἔγκειται ἡ οὐσιώδης διαφορὰ μεταξὺ τῆς ἀγγλικῆς καὶ γαλλικῆς ἀπόψεως. Οὐδόλως ἐνδιέφερε τοὺς Ἄγγλους ἂν ὁ πόλεμος παρετείνετο ἐν Ἀνατολίᾳ, ἔνθα δὲν εἶχον οἰκονομικὰ συμφέροντα. Διὰ τοὺς Γάλλους ὅμως τὰ πράγματα ἦσαν πολὺ διάφορα, διότι ἑκάστη ἐπὶ πλέον ἡμέρα πολέμου ἐπέφερε νέας ζημίας. Αἱ σιδηροδρομικαὶ γραμμαί, τὰς ὁποίας κατέστρεφον ἀμφότεροι οἱ ἀντίπαλοι, αἱ γέφυραι καὶ τὰ ἄλλα τεχνικὰ ἔργα, τὰ ὁποῖα ἀνετίνασσον, ἦσαν γαλλικὴ περιουσία. Καὶ ὅσα δὲν εἶχον κατασκευασθῇ διὰ γαλλικοῦ χρήματος εἶχον δοθῇ εἰς τὴν Γαλλίαν ὡς ἐνέχυρον διὰ τὰ πρὸς αὐτὴν χρέη τῆς Γερμανίας. Τὰ μεγάλα ἀγροκτήματα, τῶν ὁποίων τὴν παραγωγὴν ὁ πόλεμος κατέστρεφε, διὰ πολλὰ ἔτη ἀπετέλουν τὸ μόνον ἐχέγγυον τῶν πρὸς τὴν Τουρκίαν γαλλικῶν δανείων. Ἐν μιᾷ λέξει ἡ Ἀγγλία ἐτήρει ἀπέναντι τῆς Τουρκίας τὴν πολιτικὴν Δυνάμεως ἡ ὁποία οὐδὲν ἀπολύτως εἶχε νὰ χάσῃ καὶ ἐπὶ πλέον ἠξίου ὅπως καὶ ἡ Γαλλία ἀκολουθήσῃ τὴν πολιτικὴν αὐτήν, ἐνῷ μέγιστα οἰκονομικὰ συμφέροντά της ἐπέβαλλαν πολιτικὴν ἀντίθετον.

»Καὶ ἤδη τίθεται τὸ ἐρώτημα: ποία θὰ ἦτο ἡ ζημία τῆς Ἀγγλίας ἐκ τῆς χρεωκοπίας τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας; Τὸ μερίδιον τῆς Ἀγγλίας ἐκ τοῦ Δημοσίου Ὀθωμανικοῦ χρέους δὲν ἔφθανε τὰ 15 τοῖς ἑκατόν, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν μεριδίων τοῦ Βελγίου καὶ τῆς Ὁλλανδίας, τὰ ὁποῖα εἶχεν ἀναλάβει ἡ Ἀγγλία. Τὸ μερίδιον τῆς Γαλλίας ἀνήρχετο εἰς 60 ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν καὶ τὸ μερίδιον τοῦτο ἀντεπροσώπευε κεφάλαιον δύο καὶ ἥμισυ ὁλοκλήρων δισεκατομμυρίων χρυσῶν φράγκων. Ὅταν τῷ 1919 οἱ Ἄγγλοι καὶ οἱ Γάλλοι ἐμπειροτέχναι συνηντήθησαν ἐν Λονδίνῳ διὰ νὰ καταστρώσουν τοὺς οἰκονομικοὺς ὅρους τῆς μετὰ τῆς Τουρκίας συνθήκης, δύο ἀπόψεις ἐτέθησαν ὑπὸ συζήτησιν: Κατὰ τὴν γαλλικὴν ἄποψιν, ἔπρεπε νὰ αὐξηθῇ ἡ δικαιοδοσία τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Δημοσίου Ὀθωμανικοῦ Χρέους. Κατὰ τὴν ἀγγλικὴν ἄποψιν, ἔπρεπε νὰ συσταθῇ διεθνὴς οἰκονομικὴ ἐπιτροπή, ἡ ὁποία θὰ ἀντικαθίστα τὴν παλαιὰν ἐπιτροπὴν τοῦ Δημοσίου Ὀθωμανικοῦ Χρέους. Κατὰ τὴν γαλλικὴν ἄποψιν, ἡ Γαλλία διετήρει ὅλην τὴν ὑπεροχὴν τὴν ὁποίαν ἔδιδεν εἰς αὐτὴν ἡ μεγίστη συμμετοχή της εἰς τὸ Δημόσιον Χρέος τῆς Τουρκίας. Τὸ χρέος τοῦτο κατενέμετο ὡς ἑξῆς: **60,31 ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν διὰ τὴν Γαλλίαν, 14,19 ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν διὰ τὴν Ἀγγλίαν, 21,31 ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν διὰ τὴν Γερμανίαν καὶ 3 ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν διὰ τὴν Ἰταλίαν.** Κατὰ τὴν ἀγγλικὴν ἄποψιν, ὅλαι αἱ Δυνάμεις ἔπρεπε νὰ ἔχουν τὰ αὐτὰ δικαιώματα ἀνεξαρτήτως τῶν ποσῶν τὰ ὁποῖα εἶχον δανείσει εἰς τὴν Τουρκίαν!

»Οἱ πολιτικοὶ τῆς Γαλλίας, πρὸς μεγάλην κατάπληξιν τῶν τεχνικῶν συμβούλων των, ἐδέχθησαν τὰς ἀγγλικὰς ἀπόψεις. Ἀλλ' ἡ ἀποδοχὴ αὐτῶν δὲν ἦτο δυνατὸν παρὰ νὰ εἶνε πρόσκαιρος καὶ θὰ ἐξηγήσω διατί.»

Εἰς ἓν τῶν προσεχῶν φύλλων θὰ δημοσιεύσωμεν τὴν συνέχειαν τῆς ἀποκαλυπτικῆς ταύτης μελέτης.

ΔΑΓΚΕΙΟΣ ΠΥΡΕΤΟΣ
Πρέπει νὰ προφυλάσσεσθε τὶς ἀμέσως μόλις παρατηρηθοῦν τὰ πρῶτα συμπτώματα ὡς πονοκέφαλοι, πόνοι τῶν μελῶν τοῦ σώματος, πυρετοὶ κλπ.
ΔΙΣΚΙΑ ΠΥΡΑΜΙΔΟΝΗΣ
Εἶναι ἀπαράμιλλον μέσον κατ' αὐτῶν, ἐξαιρετικῆς ἀποτελεσματικότητος
Προσέχετε πάντοτε εἰς τὴν γνησίαν συσκευασίαν "Meister Lucius"
"ΦΑΜΑ,,

Καλαισθησίας καὶ ὑγιεινῆς ὠρονομιοῦχοι Ἀνατομικοὶ ΚΟΡΣΕΔΕΣ ἐλαστικοΰφαντοι Ἰατροῦ ΠΡΟΜΠΟΝΑ
Ὁδὸς Πειραιῶς 5
ΑΘΗΝΑΙ

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΡΙΣΙ

ΟΙ ΓΑΛΛΟΙ ΦΟΒΟΥΝΤΑΙ ΤΗΝ ΛΗΘΗΝ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

ΟΙ ΣΩΒΙΝΙΣΤΑΙ ΒΛΕΠΟΥΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΥΜΦΙΛΙΩΣΙΝ ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΩΝ ΑΝΑΜΝΗΣΕΩΝ.—ΘΕΛΟΥΝ ΤΗΝ ΓΑΛΛΙΑΝ ΩΣ "ΑΝΟΙΚΤΟΝ ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΗΣ ΠΟΛΕΜΙΚΗΣ ΤΡΑΓΩΔΙΑΣ,,

ΤΑ ΓΚΑΡΣΟΝΙΑ ΔΕΝ ΘΑ ΦΟΡΟΥΝ ΠΑΡΑΣΗΜΑ

ΤΟΥ ΜΟΝΙΜΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, Ἰούλιος.—Ποῖος εἶπεν ὅτι ἡ Γαλλία ὀργανώνει τὴν Λήθην τοῦ Παρελθόντος της; Πρέπει νὰ ἔχῃ κανεὶς πολύ, πάρα πολὺ σωβινιστικὴν τὴν διανοητικότητα διὰ νὰ μένῃ ἀνικανοποίητος ἔμπροσθεν εἰς τὰς τόσας ἀναμνήσεις τοῦ τραγικοῦ αὐτοῦ παρελθόντος—ἐὰν ἠμπορῇ νὰ ὀνομασθῇ παρελθὸν ὁ πόλεμος τῶν ἐθνῶν. Καὶ ὅμως ὑπάρχουν ἀκόμη μερικὲς τέτοιες διανοητικότητες. Βρίσκουν ἀφορμὲς ὅσες θέλουν διὰ νὰ ἐπιτεθοῦν ἐναντίον τοῦ Κράτους, τὸ ὁποῖον ἀφίνει, λέγουν, «ἀνοργάνωτον τὴν Ἀνάμνησιν» καὶ «ὀργανώνει τὴν Λήθην». Θὰ ἤθελαν οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ νὰ χαραχθοῦν, ἐὰν εἶνε δυνατόν, εἰς κάθε πλάκαν τοῦ λιθοστρώτου αἱ ὑπενθυμίσεις τῶν τραγικῶν ἡμερῶν. Θὰ ἤθελαν νὰ κοιμώμεθα μὲ τὴν ἀνάμνησιν τοῦ πολέμου καὶ νὰ ξυπνῶμεν μὲ τὰ πένθιμα κωδωνίσματα. Θὰ ἤθελαν ἀσφαλῆ καὶ ἀνεξάλειπτον τὴν καθημερινήν μας ἀνάμνησιν. Ἀλλὰ μήπως, πράγματι, ὑπάρχει κίνδυνος νὰ ξεχάσῃ ἡ γενεά μας τὴν κακὴν τῆς μοίραν καὶ τὸν μεγάλον πόλεμον; Πρέπει νὰ διαιωνισθῇ ἡ ἀνάμνησις μὲ ὅλα τὰ μέσα, σᾶς λέγουν, καὶ νὰ γνωρίζουν αἱ κατοπιναὶ γενεαὶ τὰς ἰδικάς μας συμφοράς. Πρέπει νὰ καταπολεμηθῇ ἡ Λήθη.

Ὁ τάφος τοῦ Ἀγνώστου Στρατιώτου παρὰ τὴν Θριαμβευτικὴν Ἀψῖδα

Μὲ αὐτὸ τὸ πρόγραμμα ἐξεστράτευσαν οἱ σωβινισταὶ ἐναντίον τῆς Πρυτανείας τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Λουβαίν, διότι δὲν ἐδέχθη τὴν ἀμφιβόλου λατινικότητος ἐπιγραφὴν τῆς μετόπης, ὅπως ἤθελε νὰ τὴν ἐπιβάλῃ ὁ δωρητής. Ἡ Βιβλιοθήκη κατεστράφη εἰς τὸν πόλεμον. Διατί τώρα, ὕστερα ἀπὸ τὴν ἐπούλωσιν τῶν πληγῶν, νὰ γραφῇ ἐπάνω εἰς τὸ μάρμαρον ὅτι ἡ Βιβλιοθήκη κατεστράφη εἰδικῶς ὑπὸ τῆς Τευτονικῆς Μανίας, «φουρόρε Τευτόνικο».

Εἰς τὴν Γαλλίαν δὲν ὑπάρχει μία γωνία ὅπου νὰ μὴ ὑπάρχῃ ἡ ἀνάμνησις τοῦ μεγάλου πολέμου. Ἕνα σωρὸ μνημεῖα, μυριάδες ἀναμνηστικαὶ πλάκες καὶ φεῦ! πολλοί, πάρα πολλοὶ ἀνάπηροι εἰς τοὺς δρόμους. Ἐὰν ὑπάρχῃ μέρος ὅπου ἡ συμφορὰ τοῦ πολέμου μετεβλήθη εἰς λατρείαν, τὸ μέρος αὐτὸ εἶνε ἡ Γαλλία. Οἱ κάτοικοί της ἔχουν καταμερισθῇ εἰς χιλιάδας σωματείων καὶ συνδικάτων καὶ ἑνώσεων καὶ λεσχῶν, παλαιῶν πολεμιστῶν, ἐφέδρων, ἀποστράτων, συνταξιούχων, χηρῶν, ὀρφανῶν καὶ ἄλλων ἀκόμη ἀποχρώσεων. Δὲν ὑπάρχει χωρίον εἰς τὴν Γαλλίαν καὶ δὲν ὑπάρχει συνοικία εἰς τὸ Παρίσι ποῦ νὰ μὴ ἔχῃ τὸ μνημεῖον τῶν πεσόντων καὶ τὴν ἀναμνηστικὴν πλάκα τῶν ἡρώων της. Δὲν ὑπάρχει δημόσιον ἵδρυμα καὶ ἰδιωτικὴ ἑταιρία ποῦ νὰ μὴ ἔχῃ ἐντειχίσει μίαν πλάκα ἐπὶ τῆς ὁποίας νὰ εἶνε χαραγμένα τὰ ὀνόματα τῶν πεσόντων, τέως ὑπαλλήλων.

Καὶ κορύφωμα τῆς λατρείας αὐτῆς, τοῦ Μεγάλου Πένθους, ἰδοὺ ὁ Τάφος τοῦ Ἀγνώστου, κάτω ἀπὸ τὴν Ἀψῖδα τοῦ Θριάμβου. Ἕνας τάφος λιτός, ἀπέριττος, μία μεγάλη πλάκα, ἰσοπεδωμένη μὲ τὸ λιθόστρωτον, χωρὶς καμμίαν ὑπερεξοχήν. Κάτω ἀπὸ τὴν πέτραν αὐτὴν ἐτάφη ὁ Ἄγνωστος Στρατιώτης. Ὁ Μιγκουὲλ ντὲ Οὐναμοῦντο λέγει ὅτι «ἐντειχίσθη», δὲν ἐτάφη! Καὶ δὲν ἔχει ἄδικο. Ἡ Ἀψῖδα τοῦ Θριάμβου (παλαιῶν θριάμβων), εἶνε ἕνας πέτρινος ὄγκος, ἐπάνω εἰς τὸν ὁποῖον εἶνε χαραγμέναι αἱ αὐτοκρατορικαὶ νῖκαι, οἱ θρίαμβοι καὶ αἱ δόξαι. Εἰς τὴν σκιὰν τῆς Ἀψῖδος, κάτω ἀπὸ τὸν θόλον της καὶ εἰς τὸ μέσον τῆς πετρίνης βάσεώς της ἐναπετέθησαν τὰ ὀστᾶ τοῦ Ἀγνώστου. Χῶμα δὲν ὑπάρχει ἐκεῖ. Καὶ ἐὰν δὲν ὑπῆρχε ἕνας μπρούτζινος στέφανος, ἀπὸ τὸ κέντρον τοῦ ὁποίου βγαίνει μία φλόγα, οἱ διαβάται θὰ περνοῦσαν ἀδιάφοροι καὶ θὰ πατοῦσαν ἀπρόσεκτοι ἐπάνω εἰς τὸ λιθόστρωτον, κάτω ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἐτοποθετήθησαν τὰ ὀστᾶ τοῦ Ἀγνώστου. Εἰς τὴν πλάκα ἔχουν χαραχθῇ αἱ ἁπλαῖ αὐταὶ λέξεις: «Ἐνταῦθα κεῖται ἕνας Γάλλος Στρατιώτης πεσὼν ὑπὲρ Πατρίδος 1914—1918».

Ἐπάνω ἀπὸ αὐτὸν τὸν τάφον μαζεύονται κάθε βράδυ τὰ μέλη ἑνὸς ἀπὸ τὰ ἀμέτρητα σωματεῖα ποὺ προανέφερα καὶ ἀνανεώνουν τὴν φλόγα, τὸ ἄσβεστον πῦρ, τῆς ἀναμνήσεως. Ἐδῶ ἔρχονται ὅλοι οἱ εὐλαβεῖς προσκυνηταὶ τοῦ Μεγάλου Πόνου καὶ οἱ τιμῶντες τὸν ἡρωϊσμὸν μιᾶς φυλῆς. Ἔρχονται ὅμως καὶ τσαρλατάνοι καὶ φωτογραφίζονται καὶ βγάζουν λόγους καὶ καταθέτουν στεφάνους, θεωροῦντες ἔτσι τὴν διαφήμισίν των ἀποτελεσματικωτέραν. Τὸ Κράτος ἔλαβε μέτρα. Ἐδῶ ἐπάνω ἐπέρασε καὶ τὸ μῖσος μιᾶς τάξεως, ὅταν ἕνας κομμουνιστὴς ἦλθε καὶ ἔπτυσε τὴν σεμνὴν πλάκα τοῦ Ἀγνώστου.

Τὸν τάφον αὐτὸν τὸν προφητεύουν τώρα ἀλλοιωμένον οἱ ἐθνικισταί, ποὺ κατηγοροῦν τὸ Κράτος ὡς ἐπιδιδόμενον εἰς τὴν ὀργάνωσιν τῆς Λήθης. Προλέγουν—ὅπως ὁ ἀρθρογράφος τοῦ «Γαλάτου»—ὅτι ἡ συστηματοποίησις τῆς συναδελφώσεως μὲ τὴν Γερμανίαν, τὴν ὁποίαν ἐπιδιώκει ὁ κ. Μπριάν, θὰ φέρῃ τὴν Γαλλίαν εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ἀλλάξῃ τὴν ἐπιγραφὴν τοῦ Τάφου τοῦ Ἀγνώστου. Προλέγει ὅτι παρουσίᾳ ἑνὸς ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν θὰ ἐγκαινιασθῇ ἴσως νέον ἐπιτύμβιον, ποὺ θὰ εἶνε περίπου συντεταγμένον ὡς ἑξῆς: «Ἐνταῦθα κεῖται ἕνας Ἄγνωστος Στρατιώτης, ἑνὸς Ἀγνώστου Πολέμου».

Οἱ ἐθνικόφρονες δὲν θέλουν νὰ ἡσυχάσουν. Θέλουν νὰ μὴ γίνεται τίποτε ποὺ νὰ μειώνῃ τὴν τραγικὴν ἀνάμνησιν. Καὶ ἡ παραμικροτέρη ὑποχώρησις ἔναντι τῆς ἀναμνήσεως αὐτῆς τοὺς ἐρεθίζει καὶ τοὺς ἐπαναστατεῖ. Διετάχθησαν λ. χ. τὰ γκαρσόνια τῶν μεγάλων κέντρων νὰ μὴ φοροῦν τὰ στρατιωτικά των παράσημα τὴν ὥραν τῆς ὑπηρεσίας των. Διὰ νὰ μὴ ἐξευτελίζωνται αἱ τιμαὶ τοῦ ἡρωϊσμοῦ, λέγουν οἱ καταστηματάρχαι. Διὰ νὰ μὴ γίνεται ἐνοχλητικὴ σύγκρισις μεταξὺ τῶν παρασημοφορημένων γκαρσονιῶν καὶ τῶν ἀπαρασημοφορήτων πελατῶν, λέγουν οἱ ἐθνικόφρονες. Καὶ ἴσως-ἴσως, προσθέτουν, διὰ νὰ μὴ ἐνοχλοῦνται μερικοὶ περιηγηταὶ ὅταν βλέπουν εἰς τὰ στήθη τοῦ γκαρσονιοῦ των τὸ στρατιωτικὸν μετάλλιον ἢ τὸν σταυρὸν τοῦ πολέμου. Πάει ἡ ἀνάμνησις, κραυγάζουν. Τὸ ἔθνος μας ὀργανώνει τὴν Λήθην τοῦ Μεγάλου Πολέμου.

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Παιδείας κ. Ἐδουάρδος Ἐρριὼ μετέβη εἰς τὴν Κολωνίαν διὰ νὰ ἐπισκεφθῇ τὸ θαῦμα τῆς Ἐκθέσεως τοῦ Τύπου, τὴν ὁποίαν εἶχα τὴν εὐτυχίαν νὰ σᾶς περιγράψω. Καὶ ἐγένετο δεκτὸς μὲ ὅλας τὰς τιμάς, ὅπως ξεύρουν νὰ ὑποδέχωνται οἱ Γερμανοί. Λόγοι ἐξεφωνήθησαν καὶ ὁ κ. Ἐρριὼ ἀπέδειξεν ὅτι εἶνε ποτισμένος μὲ τὴν ἰδέαν τῆς συμφιλιώσεως. Τί καλύτερον ἀνθρώπινον αἴσθημα ἠμπορεῖ νὰ ὑπάρξῃ, Θεέ μου! Ὁ Γερμανὸς ὑπουργὸς Κουέλτς, ποὺ τοῦ ἀπήντησε, ηὐχήθη «νὰ ἐξαλειφθοῦν ὅσον εἶνε δυνατὸν γρηγορώτερα τὰ ἴχνη τοῦ θλιβεροῦ παρελθόντος».

Οἱ Γάλλοι ἐθνικισταὶ ἐπανεστάτησαν. Νὰ ἐξαλειφθοῦν τὰ ἴχνη; Ποτέ! Κάθε χρόνο, λέγουν, πεθαίνουν εἰς τὴν Γαλλίαν 30.000 ἄνθρωποι ἐκ τῶν συνεπειῶν τοῦ πολέμου. Πῶς θέλετε νὰ λησμονήσωμεν; Καὶ πρωτοστατοῦντος τοῦ παρισινοῦ «Χρόνου» ἐδηλώθη κατηγορηματικῶς ὅτι «τὸ ἔδαφος τῆς Γαλλίας θὰ μένῃ ἀνοικτὸν ὡς ἕνα βιβλίον, εἰς τὸ ὁποῖον θὰ διαβάζουν αἱ ἐπερχόμεναι γενεαὶ τὴν φρίκην τῆς βαρβαρότητος».

Διὰ ποῖον ἀπὸ τὰς δύο ἀπόψεις δουλεύει ὁ χρόνος; (ὄχι, βέβαια, ἡ ἐφημερίς!) Ἀσφαλῶς ὑπὲρ τῆς συναδελφώσεως. Οἱ λαοὶ δὲν ἠμποροῦν νὰ συνεννοηθοῦν ὅταν ὑπάρχῃ μεταξύ των τὸ μῖσος. Δὲν ἠμποροῦν νὰ μένουν ἀκίνητοι μέσα εἰς τὸν κύκλον τῶν παλαιῶν των συμφορῶν, ὅπως ὁ Συμεὼν ὁ Στυλίτης. Ἔχουν ἀνάγκην ἐπαφῆς, συνεργασίας, συναδελφώσεως, διὰ νὰ ἠμπορέσουν νὰ γνωρίσουν καλυτέρας ἡμέρας εἰρηνικῆς ζωῆς. Καὶ τὴν στιγμὴν ποῦ θὰ ἐξηφανίζοντο πράγματι τὰ ἴχνη τοῦ παλαιοῦ μίσους καὶ τοῦ βαρβάρου πολέμου, ἡ ἀνθρωπότης θὰ εἶχε πράγματι ἐγγίσει τὸ ὅριον τῆς εὐτυχίας της.

Ὁ πρίγκηψ τῆς Οὐαλλίας

Ἀντιθέτως ὅμως μὲ ὅσα λέγουν οἱ σωβινισταί, ἡ Γαλλία δὲν ὀργανώνει τὴν Λήθην. Ἐὰν οἱ Γάλλοι ἐκουράσθησαν νὰ σκέπτωνται διαρκῶς τὴν τραγῳδίαν ποὺ διεξήχθη σχεδὸν ὁλόκληρος εἰς τὸ ἔδαφός των, τοῦτο δὲν σημαίνει ὅτι ἡ Λήθη ὀφείλεται εἰς μίαν ὀργάνωσιν. Ἐὰν ὑπάρχῃ ὀργάνωσις, αὕτη εἶνε ἡ τῆς διαιωνίσεως τῆς Ἀναμνήσεως. Τὸ Κράτος κάμνει τὸ πᾶν διὰ νὰ διατηρήσῃ ζωντανὴν τὴν μνήμην τῶν τραγῳδιῶν, αἱ ὁποῖαι διατηροῦν κατὰ τὴν ἀντίληψίν του, εἰς τὴν καρδίαν τῶν ὑπηκόων του τὴν ἀγάπην τῆς Πατρίδος καὶ θὰ διδάσκουν τοὺς μεταγενεστέρους.

Δὲν ἔλειψαν ποτὲ αἱ ἐπέτειοι καὶ οἱ πανηγυρισμοὶ ἀπὸ τὴν Γαλλίαν καὶ ὅταν θέλουν οἱ Γάλλοι νὰ εἰρωνευθοῦν τὴν ρητορείαν τοῦ κ. Πουανκαρέ, ἰσχυρίζονται ὅτι ἔχει ἐκφωνήσει τόσους λόγους, ὅσα εἶνε καὶ τὰ μνημεῖα τῶν πεσόντων εἰς ὅλην τὴν ἐπικράτειαν.

Μία ἀπὸ τὰς ἀναμνηστικὰς αὐτὰς πανηγύρεις εἶνε καὶ ἡ ὑποδοχὴ ποὺ ἔγινε εἰς τοὺς 11.000 παλαιοὺς Ἄγγλους πολεμιστὰς ποὺ ἐπέρασαν τὴν Μάγχην διὰ νὰ ἐπισκεφθοῦν οἰκογενειακῶς τοὺς τάφους τῶν συμπατριωτῶν των, οἱ ὁποῖοι ἔπεσαν εἰς τὴν μάχην. Οἱ παλαιοὶ Τόμυ ἐσκορπίσθησαν πάλιν κατὰ λεγεῶνας εἰς τὴν Βόρειον Γαλλίαν, ἐκεῖ ποὺ ἐπολέμησαν καὶ ὑπέφεραν ὑπερασπίζοντες τὴν ἀκεραιότητα τοῦ γαλλικοῦ ἐδάφους, πέραν τοῦ ὁποίου ἔκειντο αἱ ἰδικαί των πλέον ἑστίαι. Ἡ Γαλλία τοῦ Βορρᾶ ἦτο, τρόπον τινά, τὸ τελευταῖον χαράκωμα ποὺ ἔπρεπε νὰ ὑπερασπίσουν οἱ Ἄγγλοι στρατιῶται, διὰ νὰ ἐμποδίσουν τὸν ἐχθρὸν νὰ ἀντικρύσῃ ἀπὸ τῆς γαλλικῆς ἀκτῆς τοὺς ἀγγλικοὺς λιμένας.

Ἕνδεκα χιλιάδες Ἄγγλοι παλαιοὶ πολεμισταὶ εὑρίσκονται σήμερον εἰς τὸ γαλλικὸν ἔδαφος, προσκυνηταὶ ἐπὶ τῶν τάφων τῶν συναδέλφων των καὶ συμπατριωτῶν των καὶ περιηγηταὶ εἰς τοὺς τόπους ποὺ ἦσαν τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἐρείπια καὶ τώρα ἤρχισαν πάλιν νὰ ἀναγεννῶνται καὶ νὰ εὐημεροῦν. Πῶς ἠμπορεῖ νὰ ἀφανισθῇ ἡ ἀνάμνησις ὅταν ὑπάρχουν τάφοι, συγγενεῖς καὶ περιηγηταί; Οἱ Γάλλοι, ποὺ παραπονοῦνται διαρκῶς ἐναντίον τῶν «μετέκ», οἱ ὁποῖοι κατέκλυσαν τὰς πόλεις των, αὐτὴν τὴν φορὰν χαίρονται διὰ τὴν «εὐχάριστον ἐπιδρομὴν», ὅπως ἀποκαλοῦν τὸ προσκύνημα τῶν Ἄγγλων εἰς τὴν Βόρειον Γαλλίαν. Ἐξυμνοῦν τὴν ἁπλότητα τῆς χήρας τοῦ ἀρχιστρατήγου Χαίγκ, ἡ ὁ-

ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

Η ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΙΣ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ ΤΩΝ ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΩΝ ΕΠΙΤΡΟΠΩΝ ΑΝΤΑΛΛΑΞΙΜΩΝ

Πληροφορούμεθα ὅτι ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας τοῦ ὑφυπουργείου Ἀνταλλαγῆς ἐμελετήθη τὸ ζήτημα τῆς γενικῆς ἀναθεωρήσεως τῶν πρωτοβαθμίων ἀποφάσεων τῶν ἐκτιμητικῶν ἐπιτροπῶν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων ἐγένετο ἡ πληρωμὴ τῶν ἀποζημιώσεων τῶν ἀστῶν ἀνταλλαξίμων.

Τὸ ζήτημα τοῦτο συνεζητήθη ἐπίσης καὶ ἐν συμβουλίῳ τῶν προϊσταμένων τῶν συνεργείων ἀνταλλαγῆς παρισταμένου καὶ τοῦ ὑφυπουργοῦ κ. Παπαδάτου.

Διὰ τῆς ἀναθεωρήσεως τῶν ἐν λόγῳ ἀποφάσεων καθ' ἃ πληροφορούμεθα δὲν ἐπιδιώκεται ἡ ἐπιστροφὴ παρανόμως ἢ καταχρηστικῶς εἰσπραχθέντων ποσῶν, ἀλλὰ ἡ τελευτικὴ ἐκκαθάρισις τῶν ἀπαιτήσεων τῶν προσφύγων ἀνταλλαξίμων καὶ ἡ ὁριστικὴ ἐπιδίκασις τῶν ποσῶν ἀποζημιώσεως ἑνὸς ἑκάστου πρόσφυγος ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων θὰ δοθῇ εἰς τὸ μέλλον τὸ 25 ο)ο καὶ ἡ τυχὸν δευτέρα προκαταβολή.

Ἐπειδὴ ὅμως ὡς γνωστὸν τὸ ζήτημα τοῦτο εἶνε σπουδαιότατον, ὁ ὑφυπουργὸς κ. Παπαδᾶτος παρεκάλεσε τὴν ἁρμοδίαν ὑπηρεσίαν του νὰ συνεχίσῃ τὴν μελέτην αὐτοῦ διὰ νὰ ληφθοῦν ὁριστικαὶ ἀποφάσεις μετεκλογικῶς.

—Ὑπαγωγὴ ἐποικιστικῶν γραφείων

Σχετικῶς μὲ τὰ ἀναγραφέντα περὶ τῶν ἐποικιστικῶν γραφείων Δράμας, Καβάλλας, Σερρῶν καὶ Σιδηροκάστρου, πληροφορούμεθα ὅτι πράγματι κατὰ τὴν τελευταίαν σύσκεψιν, τὴν γενομένην ἐν Θεσ)νίκῃ μεταξὺ τῶν κ.κ. Χὶλλ, Πετροπούλου καὶ Δομέστιχα, ἀπεφασίσθη κατ' ἀρχὴν ὅπως εἰσαχθῇ εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ε.Α.Π. πρότασις περὶ ὑπαγωγῆς τῶν γραφείων Δράμας καὶ Καβάλλας εἰς τὴν Διεύθυνσιν Ἐποικισμοῦ Θράκης.

Ἡ τοιαύτη ὑπαγωγὴ ἐπιβάλλεται, διότι τὰ ὡς ἄνω γραφεῖα ὑπάγονται καὶ διοικητικῶς εἰς τὴν Γεν. Διοίκησιν Θράκης.

—Ἐπάνοδος τοῦ κ. Χὶλ

Ἐπέστρεψεν ἐκ τῆς ἀνὰ τὴν Θράκην περιοδείας του ὁ ἀντιπρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως κ. Χὶλλ.

Αἱ ἐντυπώσεις τοῦ κ. Χὶλλ ἐκ τῆς περιοδείας του ταύτης εἶνε λίαν ἱκανοποιητικαί, θὰ γνωρίσῃ δὲ ταύτας εἰς τὸ κατ' αὐτὰς συνερχόμενον Συμβούλιον τῆς Ε.Α.Π.

—Συνεργασία διὰ τὸν προϋπολογισμὸν

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Προνοίας κ. Ἐμμανουηλίδης συνειργάσθη χθὲς τὴν πρωΐαν μετὰ τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας ἐπὶ διαφόρων κονδυλίων τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου του, τῶν ὁποίων ἀπαιτεῖται ἡ αὔξησις

ΤΟ ΧΘΕΣΙΝΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΣΤΕΓΑΣΕΩΣ

ΥΠΟ ΤΗΝ ΠΡΟΕΔΡΙΑΝ ΤΟΥ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛΙΔΟΥ

Χθὲς τὴν μεσημβρίαν συνῆλθεν ἐκτάκτως ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Προνοίας κ. Ἐμμανουηλίδου τὸ συμβούλιον στεγάσεως.

Κατὰ τὴν συνεδρίασιν ταύτην συνεζητήθησαν τελικῶς τὰ ζητήματα τοῦ συνοικισμοῦ Ν. Φιλαδελφείας καὶ καθωρίσθησαν αἱ τιμαὶ καὶ αἱ προθεσμίαι.

Τὸ ζήτημα τῶν πυροπαθῶν οἱ ὁποῖοι ἐγκατεστάθησαν εἰς Ν. Φιλαδέλφειαν θὰ κανονισθῇ μετεκλογικῶς.

Τὰς ἀποφάσεις τοῦ συμβουλίου ἐγνώρισε τὸ ἀπόγευμα ὁ κ. Ἐμμανουηλίδης εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως κ. Βενιζέλον.

Η ΠΛΗΡΩΜΗ ΤΟΥ ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΟΥ ΜΗΤΡΩΟΥ

Ποῖαι Κοινότητες θὰ πληρωθοῦν Πέμπτην, Παρασκευὴν καὶ Σάββατον.

Συνεχιζομένης τῆς πληρωμῆς τῆς ἀποζημιώσεως εἰς τοὺς δικαιούχους τοῦ συμπληρωματικοῦ μητρώου ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης διὰ τῶν ἐν Ἀθήναις Συνεργείων αὐτῆς τῶν λειτουργούντων ἐν τῷ κτιρίῳ τῆς ὁδοῦ Γ' Σεπτεμβρίου 146 (Β' Πάτωμα) καὶ τοῦ ἐν Πειραιεῖ Ὑποκαταστήματός της.

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος γνωστοποιεῖ τὰ ἀκόλουθα:

Τὴν Πέμπτην, Παρασκευὴν καὶ Σάββατον 16ην, 17ην καὶ 18ην Αὐγούστου ἐ. ἔ. θὰ καταβληθῶσιν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ αἱ ἀποζημιώσεις τῶν δικαιούχων τῶν καταγομένων ἀπὸ τὰς κάτωθι Κοινότητας:

Ἀριθ. Μητρ.		Ἐπαρχία
375	Κότσ-Χισάρ	Ἰκονίου
378	Κουζουλοῦ	Κολωνίας
401	Καλαφατλῆ	Δαρδανελλίων
347	Κιουλούκ-Χοποτύζ	Χαλδείας
353	Κόβ-Τεπέ	Κολωνίας
356	Κεμὶν-Κονάκ	Κολωνίας
311	Καλαμιτσίου	Μυριφύτου-Περιστάσεως
246	Κεπέκλησε	Χαλδείας
249	Κοροξένης	Χαλδείας
245	Κιοιμούς-Χατῆ-Κιοΐ	Χαλδείας
468	Καραπελίτ	Νικομηδείας
403	Κουρσουλῆ	Κυζίκου
502	Κασαμπᾶ	Ἐφέσου
321	Κασταμονῆς	Νεοκαισαρείας
381	Κουρί	Νικομηδείας
351	Κάτω Νεοχωρίου	Χαλκηδόνος
338	Κεσκὶν Μαδὲν	Χαλδείας
227	Κούς-Καγιά	Χαλδείας

(Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος)

ποία ὁδεύει μετὰ τῶν ἄλλων χηρῶν εἰς τὰ ἀγγλικὰ νεκροταφεῖα τοῦ παλαιοῦ γαλλικοῦ μετώπου, στρώνεται μαζί των εἰς τὸ κοινὸ τραπέζι καὶ τρώγει τὸ ψωμὶ καὶ τὰ βρασμένα αὐγὰ τῶν ἁπλοϊκῶν μαννάδων καὶ συζύγων τῶν πεσόντων ἡρώων. Ἐξυμνοῦν οἱ Γάλλοι τὸν πρίγκηπα τῆς Οὐαλλίας, ὅστις ἐτέθη ἐπὶ κεφαλῆς τῆς μικρᾶς εἰρηνικῆς στρατιᾶς τῶν προσκυνητῶν, διὰ τὴν ἐπισημοποίησιν τῆς ἀναμνήσεως.

Καὶ ὅμως ὑπάρχουν ἀκόμη Γάλλοι ποῦ φοβοῦνται ὅτι ὁ κόσμος θὰ ξεχάσῃ τὴν τραγῳδίαν τοῦ πολέμου! Τρέμουν μάλιστα μήπως ἔλθῃ ἡ στιγμὴ ποῦ θὰ σβύσῃ ἀπὸ τὴν μνήμην τῶν ἀνθρώπων ἡ τελευταία βάρβαρος πάλη τῶν λαῶν. Ὁ Θεὸς ὅμως νὰ δώσῃ νὰ ἔλθῃ αὐτὴ ἡ στιγμή.

Ν. ΓΙΟΚΑΡΙΝΗΣ.

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΠΑΙΔΙΚΗΣ ΘΝΗΣΙΜΟΤΗΤΟΣ

ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ ΣΟΦΟΥ ΓΑΛΛΟΥ Δρος VARIOT

Τὸ προοριζόμενον διὰ τὰ βρέφη γάλα.

Πάντες γνωρίζουσι τὸν οὐσιώδη ρόλον, τὸν ὁποῖον διαδραματίζει ἡ ποιότης τοῦ γάλακτος ἐν τῇ διατροφῇ τῶν βρεφῶν. Αἱ πιθανότητες τὰς ὁποίας ἔχει νὰ ἐπιζήσῃ ἓν βρέφος τὸ ὁποῖον δὲν ἀπολαύει τοῦ μητρικοῦ θηλασμοῦ, ἐξαρτῶνται κατ' οὐσίαν ἐκ τῆς ποιότητος τοῦ γάλακτος τὸ ὁποῖον παρέχεται εἰς αὐτὸ εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ μητρικοῦ γάλακτος.

Διὰ τὰ κάπως μεγαλυτέρας ἡλικίας παιδιὰ εἶνε ἐπίσης ἀπαραίτητος ἡ κανονικὴ παρ' αὐτῶν κατανάλωσις γάλακτος καλῆς ποιότητος, ὡς ἀπεδείχθη τοῦτο προσφάτως ἐκ πειραμάτων γενομένων εἰς εὐρεῖαν κλίμακα ἐν Ἀγγλίᾳ, Γερμανίᾳ, Ἡνωμέναις Πολιτείαις κ.λ.π.

Τὸ πρόβλημα τοῦ γάλακτος κατέχει ἑπομένως πρωτεύουσαν μεταξὺ τῶν συγχρόνων ζητημάτων θέσιν, πρὸ παντὸς δὲ κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην καθ' ἣν μυριάδες παιδίων ἀποθνήσκουσιν ἐλλείψει καλοῦ γάλακτος.

Οὐδεὶς τυγχάνει περισσότερον ἐνδεδειγμένος καὶ ἁρμόδιος πρὸς παροχὴν τῶν ἀναγκαίων ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου συμβουλῶν ὅσον ὁ σοφὸς Δρ. Βαριό, τῶν Παρισίων, ὅστις εἶνε πασίγνωστος ἀνὰ τὴν ὑφήλιον διὰ τοὺς ὑπερτριακονταετεῖς ἐντατικοὺς ἀγῶνας, τοὺς ὁποίους ἀκαμάτως ἤσκησε καὶ ἐξακολουθεῖ διεξάγων ὑπὲρ τῶν βρεφῶν.

Εἴμεθα ἑπομένως βέβαιοι ὅτι παρέχομεν σοβαρὰν ἐκδούλευσιν πρὸς πᾶσαν μητέρα, ἀναδημοσιεύοντες ἐνταῦθα ἀποσπάσματα τοῦ ἄρθρου ὅπερ ὁ Δρ. Βαριὸ ἐδημοσίευσε προσφάτως ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου εἰς μεγάλην παρισινὴν ἐφημερίδα:

«Εἰς τὴν ἐξοχήν, εἶνε σχετικῶς εὔκολον νὰ προμηθευθῇ τις ἀγελαδινὸν γάλα νωπὸν καὶ ἁγνόν. Δὲν συμβαίνει ὅμως τὸ ἴδιον εἰς τὰς μεγάλεις πόλεις, ὅπως τὸ Παρίσι, ὅπου ἡ τροφὴ αὕτη διέρχεται προηγουμένως ἀπὸ τόσας χεῖρας πρὶν φθάσει μέχρι τοῦ καταναλωτοῦ. Θεωρῶ περιττὸν νὰ ὑπενθυμίσω τὰς πολυαρίθμους νοθείας καὶ πρὸ παντὸς τὸ νέρωμα καὶ τὴν ἀποβουτύρωσιν, τὰ ὁποῖα κάμνουν τὸ γάλα νὰ χάσῃ τὴν θρεπτικήν του ἀξίαν· ἐξ ἄλλου, πρὸ παντὸς κατὰ τὸ καλοκαῖρι καὶ τὰς θυελλώδεις ἐποχάς, τὰ γάλακτα διαρκούσης τῆς μεταφορᾶς ἀπὸ τῆς ἐξοχῆς εἰς τὰς ἀπομεμακρυσμένας πόλεις, ὑφίστανται μικροβιακὰς ζυμώσεις λίαν ἐπικινδύνους διὰ τὸ βρέφος. Ἐὰν ἡ ἀποστείρωσις τοῦ γάλακτος βραδύνῃ νὰ γίνῃ αὕτη καθίσταται ἄχρηστος. Οὕτω δὲ ἐξηγεῖται τὸ φαινόμενον ὅτι βλέπει τις νὰ ἐμφανίζωνται διάρροιαι σοβαρωτάτης μορφῆς, προερχόμεναι ἀπὸ γάλακτα τῶν γαλακτοπωλείων τὰ ὁποῖα ἀπεστειρώθησαν πολὺ ἀργά, καὶ ὅταν ἀκόμη ἡ ἀποστείρωσις διήρκεσε ἐπὶ τρία τέταρτα τῆς ὥρας.

Τὰ βιομηχανικῶς ἀποστειρωθέντα γάλακτα:

Πρὸς ἀποσόβησιν τῶν κινδύνων τούτων, αἱ πρόοδοι τῆς γαλακτοκομικῆς βιομηχανίας μᾶς παρέσχον διάφορα μέσα ἀποτελεσματικώτατα, τῶν ὁποίων θὰ ἠδυνάμην, παρὰ νὰ συστήσω θερμῶς τὴν χρῆσιν. Κατωρθώθη πράγματι τόσον ἐν Γαλλίᾳ ὅσον καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικόν, νὰ παρασκευασθῶσιν γάλακτα ἄνοθευτα καὶ ἀνεπίδεκτα ζυμώσεων, περιεχόμενα εἰς φιάλας ἢ εἰς μεταλλικὰ κυτία ἑρμητικῶς κλεισμένα, τὰ ὁποῖα διατηροῦνται ἐπὶ πολλοὺς μῆνας μὲ ὅλην των τὴν θρεπτικὴν ἀξίαν· δύνανται μάλιστα νὰ μεταφερθῶσι καὶ εἰς τὰς ἀποικίας καὶ εἰς ἄλλα μέρη ἀτμοπλοϊκῶς.

Τὰ εἰς φιάλας βιομηχανικὰ γάλακτα ὑπερθερμαίνονται ἐντὸς ἀτμοκλιβάνων εἰς 108ο καὶ συχνὰ ὁμοογενοποιοῦνται φυγοκεντρικῶς, τοῦθ' ὅπερ τὰ καθιστᾷ περισσότερον εὐπεπτα. Δύναταί τις ἐπίσης νὰ προσθέσῃ εἰς αὐτὰ σάκχαρον κατ' ἀναλογίαν 10 ο)ο, ἵνα αὐξηθῇ τοιουτοτρόπως ἡ ἐνεργὸς αὐτῶν θρεπτικὴ δύναμις: καὶ οὕτως ἐπιτυγχάνεται τὸ σακχαροῦχον γάλα τὸ ὁποῖον χρησιμοποιεῖται διὰ τὰ ἀδυνάτου κράσεως βρέφη.

Ἀλλὰ τὰ εὐρυτέραν ἔχοντα ἐξάπλωσιν βιομηχανικῶς παρασκευαζόμενα γάλακτα εἶνε τὰ συμπεπυκνωμένα σακχαροῦχα τοιαῦτα τὰ ὁποῖα μεταχειριζόμεθα μετὰ πολλῷ μείζονος ἐπιτυχίας ἵνα ἀναθρέψωμεν τὰ βρέφη μετὰ μεγάλης ἀσφαλείας. Κατὰ τὴν παρασκευήν των εἰς τὰ ἐργοστάσια, τὰ γάλακτα ταῦτα ὑπόκεινται εἰς ἐπιμελῆ ἐπιλογὴν καὶ ἵνα συμπυκνωθοῦν ὑπόκεινται εἰς ἐξάτμισιν εἰς 75 ο μόνον βαθμούς. Διὰ τοῦ τρόπου τούτου κατωρθοῦται ὥστε αἱ βιταμίναι αὐτῶν νὰ παραμείνουν τελείως ἄθικτοι.

Ἵνα ἐξασφαλισθῇ ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον ἡ διατήρησις τῶν γαλάκτων τούτων, προστίθεται εἰς αὐτὰ ἀνάλογος ποσότης σακχάρου· τὸ τελευταῖον τοῦτο στοιχεῖον, ἐκτὸς τοῦ ὅτι ἀποτελεῖ ἐξαίρετον μέσον συντηρήσεως καὶ διατηρήσεως, εἶναι συγχρόνως τροφὴ τὰ μάλιστα εὐαφομοίωτος παρὰ τοῦ βρεφικοῦ ὀργανισμοῦ. Τὸ συμπεπυκνωμένον σακχαροῦχον γάλα εἶνε ἀνεπίδεκτον ζυμώσεως ὅπως ἀνεπίδεκτα τοιαύτης εἶναι ἐπίσης τὰ καλῶς κατασκευασμένα ζαχαρωτά.

Τὸ γάλα τοῦτο ἀποτελεῖ ἑπομένως βιομηχανικὸν προϊὸν σταθερᾶς καὶ παγίας συνθέσεως καὶ ἐξαιρετικῆς εὐκολίας διὰ τὴν χρῆσιν. Καθ' ὅσον μᾶς ἀφορᾷ, ἡμεῖς ἐπροτιμήσαμεν τὸ γάλα τοῦτο ἀπὸ τὰ κοινὰ ἀποστειρωμένα γάλακτα εἰς τὸ καθ' ἡμᾶς ἵδρυμα διανομῆς γάλακτος καὶ ἰατρικῆς περιθάλψεως «Σταγὼν γάλακτος τοῦ Μπελβίλ», ὅπου χρησιμοποιοῦμεν τοῦτο καὶ τρέφομεν κατ' ἔτος περίπου 10.000 βρέφη. Αἱ μητέρες προσερχόμεναι εἰς τὸ ἵδρυμα τοῦτο διὰ τὴν τακτικὴν ἑβδομαδιαίαν ἐπίσκεψιν, συναποκομίζουν μεθ' ἑαυτῶν τὴν προμήθειάν εἰς γάλα συμπεπυκνωμένον δι' ὁλόκληρον τὴν ἑβδομάδα, χωρὶς τοιουτοτρόπως νὰ εἶναι ὑποχρεωμέναι νὰ ἐπανέρχωνται εἰς τὸ ἵδρυμα ἑκάστην πρωΐαν πρὸς ἀναζήτησιν τῶν ἀποστειρωτικῶν μηχανημάτων, ὅπως συνέβαινε κατὰ τὰς παλαιοτέρας ἰατρικὰς ἐπισκέψεις. Ἀποφεύγομεν τοιουτοτρόπως τὴν δυσκολίαν νὰ ἀποστειρώνωμεν 2.000 μπιμπερὸ ἡμερησίως, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον θὰ μᾶς ὑπέβαλεν εἰς μεγάλα ἔξοδα. Τίποτε τὸ εὐκολώτερον ἀπὸ τὸ νὰ ἀναπαραγάγῃ τις καλὸν γάλα διὰ τοῦ προϊόντος τούτου: ἀρκεῖ νὰ διαλύσῃ τις μίαν κουταλιὰ γάλακτος συμπεπυκνωμένου σακχαρούχου εἰς 40 γραμ. βρασμένου ὕδατος, 2 κουταλιὲς εἰς 80 γραμ. κλπ. Αἱ μητέρες μάλιστα δὲν ἔχουν ἀνάγκην οὔτε νὰ προσθέσουν σάκχαριν εἰς τὸ μπιμπερό. Εἴμεθα τοιουτοτρόπως ὑπερβολικὰ ἱκανοποιημένοι μὲ τὰ ἐπιτευχθέντα ἀποτελέσματα ἐκ τοῦ βιομηχανικοῦ γάλακτος, καὶ φρονῶ ὅτι ἡ χρῆσις αὐτοῦ ἀντιπροσωπεύει μίαν ἐκ τῶν μεγαλυτέρων προόδων αἵτινες ἀπὸ τριακονταετίας ἐπραγματοποιήθησαν εἰς τὸ πεδίον τοῦ τεχνητοῦ θηλασμοῦ.

Τὰ συμπεπυκνωμένα μὴ σακχαροῦχα γάλακτα ἀποστειρώνονται εἰς θερμοκρασίαν 120 βαθμῶν, ἑπομένως εἶνε ἐν μέρει ἐστερημένα τῶν βιταμινῶν των· δύνανται νὰ χρησιμοποιηθῶσι διὰ τοὺς ἐφήβους οἱ ὁποῖοι τρώγουν καὶ ἄλλας τροφάς, ἀλλ' ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ ἐπιτρέπεται νὰ χρησιμοποιηθῶσι ταῦτα καὶ διὰ τὰ βρέφη, διότι τὰ ἐν λόγῳ γάλακτα προκαλοῦν σὺν τοῖς ἄλλοις καὶ σκορβοῦτον.

Ἡ γαλακτομικὴ βιομηχανία μᾶς παρέχει ἐπίσης καὶ ἀποξηραμένα γάλακτα, εἰς κόνιν, τὰ ὁποῖα διατηροῦνται κάλλιστα καὶ τὰ ὁποῖα χρησιμοποιοῦνται ἐπίσης πρὸς διατροφὴν τῶν παιδίων.

Εἰς τὰ τελευταῖα ταῦτα γάλακτα καταφεύγομεν ὁσάκις τὸ συμπεπυκνωμένον σακχαροῦχον δὲν εἶναι ἀνεκτὸν ὑπὸ τῶν βρεφῶν, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον συμβαίνει σπανιώτατα. Πρέπει, ἄλλωστε, νὰ προτιμᾷ τις τὰ μὴ ἀποβουτυρωμένα εἰς κόνιν γάλακτα τὰ ὁποῖα περιέχουν ὁλόκληρον τὴν ποσότητα τοῦ φυσιολογικοῦ βουτύρου.

Ὅλαι αὐταὶ αἱ ἐπιστημονικαὶ καὶ τεχνικαὶ τελειοποιήσεις εἰς τὴν παραγωγὴν γάλακτος προοριζομένου διὰ τὰ βρέφη ἔσχον τὰς πλέον εὐμενεῖς καὶ σωτηρίας συνεπείας διὰ τὴν ἄμυναν καὶ περιφρούρησιν τῆς ζωῆς τῶν παιδίων κατὰ τὴν πρώτην αὐτῶν ἡλικίαν. Χάρις εἰς τὰς νέας ἡμῶν μεθόδους ἀνατροφῆς, ἡ παιδικὴ θνησιμότης ἀπὸ 0 μέχρι 1 ἔτους, ἡ ὁποία ἐν Γαλλίᾳ ἦτο 16 ο)ο, περιωρίσθη ἤδη κατὰ τὸ 1904 εἰς Παρισίους εἰς 11 ο)ο, κατὰ δὲ τὸ 1922 ἠλαττώθη εἰς 8, 6 ο)ο. Ἰδοὺ λοιπὸν μία ἐλάττωσις εἰς τὸ ἥμισυ τῆς παλαιᾶς θνησιμότητος καὶ ἓν κέρδος ὑπερβαῖνον τὰς 60.000 ψυχῶν κατ' ἔτος. Διὰ πρακτικῶν μεθόδων κατεστήσαμεν ἀνύπαρκτον εἰς τὰ ἱδρύματά μας τὸν ἐκ διαρροίας θάνατον, ὁ ὁποῖος ἦτο ὁ φοβερώτερος τῶν παραγόντων τῆς γενικῆς παιδικῆς θνησιμότητος.

Δρ. G. VARIOT
Πρόεδρος-Ἱδρυτὴς «Σταγόνος Γάλακτος τοῦ Μπελβίλ».

Η ΠΑΡΕΛΕΥΣΙΣ 62 ΕΤΩΝ ΔΕΝ ΜΕΤΕΒΑΛΕ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΝ

ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ ΕΞ ΗΜΕΡΑΙ ΑΙΧΜΑΛΩΣΙΑΣ ΚΑΙ ΣΥΜΒΙΩΣΕΩΣ ΜΕΤΑ ΛΗΣΤΩΝ

ΕΝ ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΟΥ ΑΛΛΟΤΕ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΚΑΙ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΣΩΤ. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΥ, ΒΟΥΛΕΥΤΟΥ ΤΡ. ΦΥΛΙΑΣ

14ον

Δὲν ἦτον ἀκόμη μεσημβρία καὶ χωρικός τις περιφερόμενος ἔφθασε τόσον πλησίον, ὥστε εἶδε τὸν Νικόλαν· τοῦτο ἐννοήσας ὁ Κουμπάρος, ἐξῆλθεν αἰφνιδίως καὶ συλλαβὼν αὐτὸν τὸν εἰσήγαγεν ἐντὸς τῶν θάμνων καὶ ὁ τὸν ἐκράτει εἰς τόπον, ἀφ' οὗ δὲν ἐφαινόμεθα ἡμεῖς.

«— Τί γυρίζεις ἐδῶ;» τοῦ εἶπε.

«— Εἶνε ἰδικόν μου τὸ ἀραποσίτι, ἀπεκρίθη ἐκεῖνος, καὶ κόφτω τὰ στέρφα (τὰ μὴ φέροντα καρπόν»).

«— Ἡμεῖς εἴμεθα φυγόδικοι, εἶπεν ὁ Κουμπάρος, ἐρχόμεθα ἀποπάνω ἀπὸ τὴν Καρύταιναν καὶ πηγαίνομεν κάτω. Ἐπειδὴ δὲ ἐξημερώθημεν ἐδῶ τριγύρω, ἐχωθήκαμεν ἐδῶ μέσα διὰ νὰ περάσωμεν τὴν ἡμέραν καὶ κύτταξε καλὰ νὰ μὴ εἰπῇς εἰς κανένα πῶς μᾶς εἶδες, διότι ἂν τὸ μάθωμεν, θὰ γυρίσωμεν ἀπ' ἐδῶ μὲ ἄλλους συντρόφους καὶ δὲν θὲ σοῦ ἀφήσωμεν οὔτε ἀραποσίτι, οὔτε ἄλογον, οὔτε μύτη, οὔτε αὐτιά».

«— Μήπως ἐτρελλάθηκα νὰ εἰπῶ ὅτι εἶδα φυγοδίκους, διὰ νὰ εὕρω τὸν μπελᾶ μου».

«— Διὰ περισσοτέραν ἀσφάλειαν, ἐπέφερεν ὁ ληστής, ἤθελον νὰ σὲ δέσω καὶ νὰ σὲ κρατήσω ἕως τὴν νύκτα, ἀλλ' ἐπειδὴ φαίνεσαι φρόνιμος ἄνθρωπος, σὲ ἀφίνω ἐλεύθερον νὰ κυττάξῃς τὴν δουλειάν σου· θέλω ὅμως νὰ μὴ ἀφήσῃς κανένα ἄλλον νὰ ἔλθῃ ἐδῶ καὶ νὰ μὴ ἀναχωρήσῃς διὰ τὸ χωριό, παρὰ ἀφοῦ βασιλεύσῃ ὁ ἥλιος».

Ἔφυγε λοιπὸν ἀπὸ τὰς χεῖράς των ὁ πτωχὸς χωρικός, ἀλλὰ τοσοῦτος τρόμος τὸν κατέλαβεν ἀπὸ τὴν ἀπροσδόκητον ταύτην συνάντησιν, ὥστε δὲν εἶχε πλέον ὄρεξιν νὰ περιέρχηται εἰς τὸ ἀραβοσίτι του· ἐκάθησεν ὑπὸ τὴν σκιὰν παρακειμένης μικρᾶς πλατάνου, ὑπὸ τὴν ὁποίαν εἶχε δεμένον τὸν ἵππον του, καὶ ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἐμουρμούριζεν ἀσυνάρτητά τινα ᾄσματα, διὰ νὰ βεβαιώνῃ τοὺς ληστὰς περὶ τῆς παρουσίας του, εἰς δὲ τὸν μικρὸν υἱόν του, ὅστις ἀπὸ τὴν δείλην ἐζήτει νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὸ χωρίον, ἀπεκρίνετο ὅτι δὲν εἶνε καιρὸς ἀκόμη.

Τὴν ἡμέραν ἐκείνην διῆλθον μὲ ξηρὸν ἄρτον, διότι δὲν εἴχομεν κρέας καὶ ἠσθάνθην πάρα πολὺ τὸν καύσωνα τοῦ ἡλίου, διότι οἱ θάμνοι, ὑπὸ τοὺς ὁποίους ἐκαθήμην, ἢ διὰ νὰ εἶμαι ἀκριβής, κατεκλινόμην, δὲν ἀπετέλουν παχεῖαν σκιάν· ὑπέφερον ὅμως τὰ πάντα ἀγογγύστως, διότι ὅλοι μου οἱ διαλογισμοὶ συνεκεντροῦντο εἰς τὴν παράδοσιν τῶν λύτρων καὶ εἶχον τὴν ἐλπίδα, ὅτι ἤγγιζον εἰς τὸ τέρμα τῶν δεινῶν μου.

Περὶ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου ἤκουσα σημαίνοντα κώδωνα ἐκκλησίας καὶ ἐννόησα ὅτι εἴμεθα πολὺ πλησίον χωρίου· ἦτο δὲ ἡ πρώτη καὶ τελευταία φορά, καθ' ἣν ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους τῆς αἰχμαλωσίας μου προσέβαλε τὰ ὦτά μου τοιοῦτος κρότος καὶ συνεκινήθην οὐκ ὀλίγον, ἐνθυμηθεὶς ὅτι ἡ ἐπιοῦσα ἦτο Κυριακὴ καὶ ὅτι τὴν ἑπομένην Δευτέραν ἤρχετο ἡ μεγάλη τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου ἑορτή. Θὰ εἶμαι τοὐλάχιστον, ἔλεγον, κατ' αὐτὴν ἐλεύθερος, ἢ θὰ ἔχῃ τὴν ἀτυχίαν ἡ οἰκογένειά μου νὰ περάσῃ καὶ τὴν ἐπίσημον αὐτὴν ἡμέραν ὅπως ἐπέρασε τὴν τῆς Μεταμορφώσεως; Ἀφοῦ παρῆλθεν ἱκανὴ ἀπὸ τῆς δύσεως τοῦ ἡλίου ὥρα, ἠκούσαμεν νὰ ἱππεύσῃ ὁ χωρικὸς μετὰ τοῦ υἱοῦ του καὶ νὰ ἀναχωρήσωσι· μετ' ὀλίγον δὲ ἐξήλθομεν τῶν θάμνων καὶ ὁ μὲν Κουμπάρος μετὰ τοῦ Νικόλα ἀνεχώρησαν, ἐγὼ δὲ καὶ ὁ Εὐθύμιος ἐμείναμεν ἐκεῖ μέχρι τῆς ἐπανόδου των.

«— Θὰ ἔλθουν ἀπόψε καὶ τὰ ἄλλα παιδιὰ μαζὶ μὲ τούτους;» ἠρώτησα τὸν Εὐθύμιον.

«— Ἠμπορεῖ», ἀπεκρίθη

«— Ἐὰν φέρουν τὴν ἐξαγοράν, ἠρώτησα πάλιν ἐγώ, θὰ μὲ ἀπολύσετε ἀμέσως;»

«— Ὄχι», ἀπήντησεν ἐκεῖνος, «θὰ περάσουν δύο τρεῖς ἡμέραι, διὰ νὰ ἀσφαλισθῶμεν ἡμεῖς».

Ἀλλοίμονον, εἶπεν ἐν ἐμαυτῷ, καὶ τὰ χρήματα θὰ πάρουν καὶ Κύριος γινώσκει ἂν θὰ σωθῶ, διότι καὶ ἐὰν δὲν μὲ φονεύσουν αὐτοί, ἀρκεῖ νὰ μείνω ἐκτεθειμένος εἰς τὸν ἥλιον μίαν ἢ δύο ἡμέρας ἀκόμη καὶ εἶνε ἀδύνατον νὰ μὴ μὲ καταλάβῃ κακοήθης πυρετός.

Μόλις παρῆλθον δύο ὧραι καὶ ἐπέστρεψαν λίαν ταραγμένοι ὁ Κουμπάρος μετὰ τοῦ Νικόλα.

«— Δὲν εἴμεθα διόλου καλά, εἶπεν ἀμέσως πρὸς τὸν Εὐθύμιον· ἀπὸ τὰ παιδιὰ δὲν ἐμάθομεν τίποτε, ἐδῶ δὲ ἐσφίχθησαν πολὺ τὰ πράγματα καὶ δὲν ἠξεύρω πῶς θὰ περάσωμεν· εἰς ὅλους τοὺς δρόμους εἶνε καρτέραι καὶ αὔριον ἑτοιμάζονται νὰ κάμουν παγάνες· ἐκάμαμεν κακὰ νὰ μείνωμεν ἐδῶ κάτω, ἔπρεπε νὰ τραβήξωμεν νὰ πᾶμε ἐπάνω εἰς τὰ ἔλατα, ὅπου καὶ ὁ τόπος εἶνε δυνατὸς καὶ φίλους πολλοὺς ἔχομεν».

«— Τὸ βλέπεις τώρα, ὠρὲ κουμπάρε, τί κινδύνους ἔχουν αὐτὰ τὰ πράγματα· ἐγὼ σᾶς τὸ ἔλεγα, ἀλλὰ σεῖς δὲν ἠθέλατε νὰ μὲ ἀκούσετε· ὁ σκλάβος εἶνε σκλαβιὰ καὶ νὰ ἰδοῦμε πῶς θὰ ξεμπερδεύσωμεν· φοβοῦμαι μήπως καὶ ἡμεῖς χαθοῦμεν καὶ αὐτὸν τὸν πάρωμεν εἰς τὸν λαιμόν μας».

«— Ὅ,τι ἔγινε τώρα, κουμπάρε, ἔγινε· νὰ τραβηχθοῦμεν ἀπόψε εἰς κανένα μέρος ἀνύποπτον διὰ νὰ περάσωμεν τὴν αὐριανὴν καὶ τὸ βράδυ εἴτε ἔλθουν, εἴτε δὲν ἔλθουν τὰ παιδιά, τραβοῦμε ἐπάνω εἰς τὰ βουνά. Θὰ ὑποφέρῃ ὀλίγον ὁ ἀφεντικός, ἀλλὰ πρέπει νὰ κυττάξωμεν καὶ τὴν ἰδικήν του καὶ τὴν ἰδικήν μας ἀσφάλειαν».

«— Καὶ εἶνε μακρὰν ἀπὸ ἐδῶ, ἠρώτησα, τὸ μέρος ὅπου θὰ ὑπάγωμεν;»

«— Δέκα ἕως δώδεκα ὥρας, ἀπεκρίθη ὁ Κουμπάρος, ἀλλὰ θὰ τὸ πάρωμεν εἰς δύο νύκτας».

«— Εἶνε ἀδύνατον, ἐπέφερον ἐγώ, νὰ ἠμπορέσω νὰ κάμω πεζὸς τόσον δρόμον».

«— Κάμε καὶ ἀλλέως, εἶπεν ὁ Εὐθύμιος».

«— Ἂς φύγωμεν τώρα, ἐπρόσθεσεν ὁ Κουμπάρος, καὶ αὔριον τὰ λέγομεν».

Ἐκινήσαμεν, λοιπόν, ἀλλὰ τοσαύτη ἦτον ἡ ταραχή μου, ὥστε ἔτρεμον οἱ πόδες μου καὶ δὲν ἠδυνάμην νὰ βαδίσω.

«— Πάει καλά, ἔλεγεν ὁ πάντοτε ἐξοπίσω μου ἐρχόμενος Εὐθύμιος, καὶ σφίξε τὰ κότσα σου (ἀστραγάλους), διότι καθὼς φαίνεται, ἔχεις νὰ κάμῃς πολλοὺς δρόμους ἀκόμη».

Διέβημεν τὸν ποταμὸν καὶ πολλοὺς αὔλακας καὶ μετὰ δύο ὡρῶν περιδρόμους, ἐστάθημεν καὶ κατεκλίθημεν εἰς χέρσον τόπον.

14 Αὐγούστου

Λίαν πρωΐ ἐγερθέντες εἰσήλθομεν εἰς τὸν παρακείμενον ἀγρόν, ὅστις ἐκαλύπτετο ἀπὸ πυκνὰ καὶ ὑψηλὰ στελέχη ἀραβοσίτων.

«— Μόνον ἐδῶ μέσα ἠμποροῦμεν νὰ γλυτώσωμεν, εἶπεν ὁ Κουμπάρος, διότι καὶ ἂν γίνουν παγάνες, κανεὶς δὲν ἠμπορεῖ νὰ ὑποπτευθῇ, ὅτι θὰ κρυφθοῦν οἱ λησταὶ μέσα εἰς τὸ ἀραποσίτι· δὲν ἔρχεται δὲ σήμερον οὔτε ὁ οἰκοκύρης, διότι εἶνε Κυριακή».

Ἔστρωσα τὸ κιλίμιον, τὸ ὁποῖον ἔφερα ἐπὶ τῶν ὤμων μου καὶ τυλιχθεὶς μὲ τὸ ἐφάπλωμα κατεκλίθην διὰ νὰ κοιμηθῶ κατὰ τὸ σύνηθες, ἀλλ' ἐστάθη ἀδύνατον νὰ κλείσω τοὺς ὀφθαλμούς, διότι τὸ νευρικόν μου σύστημα ἦτον λίαν τεταραγμένον.

Μετ' ὀλίγον ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος καὶ ἦτον ἡ πρώτη ἡμέρα, καθ' ἣν ἀπὸ τῆς αἰχμαλωσίας μου ἔβλεπον αὐτὸν ἀνατέλλοντα· μὲ προσέβαλον δὲ ἀμέσως αἱ ἀκτῖνες αὐτοῦ καὶ ἐπειδὴ ὁ καιρὸς ἔκλινε πρὸς τὴν βροχήν, ἦσαν ἀπὸ πρωΐας πολὺ καυστικαὶ καὶ ἀπηλπίσθην συλλογιζόμενος πῶς ἔχω νὰ τὰς ὑποφέρω δι' ὅλης τῆς ἡμέρας καὶ μάλιστα κατὰ τὰς ὥρας τῆς μεσημβρίας. Ἀτενίσας πρὸς τὸν οὐρανόν, εἶδον ἐν τῷ μέσῳ τοῦ στερεώματος νέφη τινὰ πυκνὰ καὶ μελανά· καίτοι δὲ εὑρισκόμενος εἰς τὸ ὕπαιθρον, ηὐχήθην ἐξ ὅλης ψυχῆς καὶ καρδίας νὰ πέσῃ ραγδαία βροχή, τὸ μὲν διὰ νὰ ἀποφύγω τὰς ἀκτῖνας τοῦ ἡλίου, τὸ δὲ διὰ νὰ ἐμποδίσῃ τὰ στρατιωτικὰ ἀποσπάσματα, ἐὰν τυχόντι ἐξῆλθον, ἀπὸ τοῦ νὰ ἐξακολουθήσωσι τὰς ἐρεύνας των. Δυστυχῶς ὅμως, καθόσον ὑψοῦτο ὁ ἥλιος, τὰ νέφη διεσκεδάζοντο καὶ οὕτως ἐξέλιπε καὶ ἡ ἐλπὶς τῆς βροχῆς. Ἐπὶ τοῦ τόπου, ἔνθα ἤμην κατακεκλιμένος, παρετήρησα ὅτι ὑπῆρχε μεγάλη κολοκύνθη, μακροὺς ἔχουσα τοὺς βλαστοὺς καὶ πηχυαῖα τὰ φύλλα, ἀλλὰ κατὰ δυστυχίαν οἵ τε βλαστοὶ καὶ τὰ φύλλα αὐτῆς ἔπιπτον ἐπὶ τῆς γῆς καὶ δὲν ἠδύνατο νὰ μὲ καλύπτῃ, ὅπως ἐκάλυψεν ἄλλοτε τὸν προφήτην Ἰωνᾶν ἡ ἔξωθεν τῆς πόλεως Νινευὴ ἀναφυεῖσα.

Εἰς τὸ ἄκρον τοῦ ἀγροῦ ὑπῆρχεν ὁδὸς καὶ ἐπειδὴ διήρχοντο ἐνίοτε ἄνθρωποι, εἴμεθα ἠναγκασμένοι νὰ σιωπῶμεν καὶ νὰ κρατῶμεν τὴν ἀναπνοήν μας, ὅπως μὴ ἀκουσθῶμεν· εἰς πᾶν κίνημα φύλλου ἐταραττόμεθα, ἐὰν ἔπετα πτηνὸν ἢ διήρχετο σαύρα ἐξιππαζόμεθα· ἰδίως ὅμως κατετρόμαξεν ὅλους καὶ ἔκαμε τοὺς συνοδίτας μου νὰ σηκώσωσι τοὺς λύκους τῶν ὅπλων των μεγάλη χελώνη, ἡ ὁποία βαδίζουσα ἔκαμνε πολὺν θόρυβον. Δὲν ἦτο δὲ ἡ μόνη φορά, καθ' ἣν ἐπάθομεν τοιοῦτόν τι ἀπὸ τὰς χελώνας, καθόσον ὅλοι οἱ τόποι ἐκεῖνοι ἔγεμον ἀπὸ τὸ κακότευκτον τοῦτο ζῷον, τὸ ὁποῖον κατεδικάσθη ὑπὸ τοῦ Διὸς νὰ φέρῃ μεθ' ἑαυτοῦ τὸν οἰκόν του, διότι ὅπως μὴ ἀφήσῃ αὐτὸν ἀδιακόσμητον, ἐπροτίμησε νὰ μὴ πορευθῇ ἐγκαίρως εἰς τὸ παρὰ τοῦ μεγίστου Θεοῦ διδόμενον συμπόσιον.

Ὁ ἥλιος ἔκαιεν ἐν τούτοις ὑπερβολικὰ καὶ καθόσον προέβαινεν ἡ ἡμέρα, ὁ καύσων καθίστατο ἀνυπόφορος. Πᾶσα ὥρα μοῦ ἐφαίνετο ἡμέρα ὁλόκληρος καὶ ἀπελπισία μὲ κατελάμβανεν ὁσάκις ἐρωτώμενος ὁ φέρων ὡρολόγιον Εὐθύμιος μὲ ἐπληροφόρει, ὅτι ἦτο πολὺ ἐνωρίτερα ἀφ' ὅ,τι ἐγὼ ὑπελόγιζον. Περὶ τὴν δεκάτην ἀνεχώρησεν ὁ Νικόλας, διὰ νὰ ἀνταμώσῃ τοὺς διὰ τὴν παραλαβὴν τῶν λύτρων ἀπόντας ληστάς, οἱ ὁποῖοι ἐπανελθόντες, ὡς ὑπέθετον, τὴν παρελθοῦσαν νύκτα, διημέρευον ἐκεῖ πλησίον· μετ' ὀλίγον δὲ ἠκούσθησαν προσερχόμενοι δύο χωρικοί, οἱ ὁποῖοι ἐκάθησαν ὑπὸ τὴν σκιὰν μιᾶς πλατάνου κειμένης εἰς μίαν τῶν πλευρῶν τοῦ ἀγροῦ.

«— Κοντεύει νὰ ξεραθῇ, βρὲ παιδιά, εἶπεν ὁ εἷς πρὸς τὸν ἕτερον, τὸ ἀραποσίτι μας καὶ διὰ τοῦτο δὲν θὰ μᾶς κολάσῃ ὁ Θεὸς νὰ τὸ ποτίσωμεν σήμερα, ὅπου μᾶς ἔδωκε τὸ νερό, ἂς εἶνε καὶ ἑορτή».

«— Τώρα ὅπου ἤλθαμεν, ἀπήντησεν ὁ ἄλλος, ὅστις ἐφαίνετο ἐκ τῆς ὁμιλίας του πολὺ νέος καὶ ἦτο βεβαίως υἱὸς τοῦ πρώτου, θὰ τὸ ποτίσωμεν».

Ἐννοήσαντες ἐκ τῆς ὁμιλίας ταύτης, ὅτι οἱ προσελθόντες ἦσαν οἱ κύριοι τοῦ ἀγροῦ καὶ ὅτι ἔμελλον νὰ εἰσέλθωσιν ἐντὸς αὐτοῦ διὰ νὰ ποτίσωσιν, ἀπεσύρθημεν ἡσύχως καὶ ἀκροποδητὶ βαδίζοντες πρὸς τὸ ἄκρον καὶ εἰσήλθομεν χωρὶς νὰ ἀκουσθῶμεν εἰς τοὺς ἐκεῖ εὑρισκομένους θάμνους· ἐδόξασα δὲ τὸν Θεὸν διὰ τὴν μετατόπισιν ταύτην, διότι οἱ θάμνοι ἀπετέλουν σκιάν τινα, ἐνῷ ἐντὸς τῶν ἀραβοσίτων μένοντες εἴμεθα, ἅμα ὑψωθῇ ὁ ἥλιος, ἐντελῶς ἐκτεθειμένοι εἰς τὰς φλόγας αὐτοῦ. Μετὰ παρέλευσιν ὀλίγων λεπτῶν, ὁ μὲν υἱὸς ἐπορεύθη διὰ τὸ ὕδωρ, ὁ δὲ πατὴρ περιφερόμενος ἐντὸς τοῦ ἀγροῦ, ἐπλησίασεν εἰς τὸ μέρος ἔνθα ἔμενεν ὁ Κουμπάρος, ὅστις βλέπων ὅτι ἦτο ἀδύνατον νὰ μὴ ἴδῃ ὁ χωρικός τινὰ ἐξ ἡμῶν, ἐσήκωσε τὸν λύκον τοῦ ὅπλου του καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸν νὰ πλησιάσῃ· ὁ χωρικὸς ὑπακούσας, ἐκάθησε παρὰ τῷ Κουμπάρῳ καὶ συνδιελέχθησαν ἐπὶ ἱκανὴν ὥραν σιγαλῇ τῇ φωνῇ. Ἀκολούθως ἀπεμακρύνθη ὁ χωρικός, ἀλλὰ ταραχθεὶς ἐκτούτου ὁ Εὐθύμιος:

«— Διατί, Κουμπάρε, ἠρώτησε, τὸν ἄφησες καὶ ἔφυγεν;»

«— Ἡσύχασε, ἀπεκρίθη ὁ Κουμπάρος, καὶ τὸν ἐδασκάλευσα ὅπως ἔπρεπεν, ἀλλὰ πρέπει νὰ τραβηχθοῦμεν ἀπ' ἐδῶ, διὰ νὰ μὴ μᾶς ἰδῇ τὸ παιδί του καὶ ὁ δοῦλός του· ἂς φορέσῃ ὁ ἀφεντικὸς τὴν κάπαν καὶ ἐλᾶτε κοντά».

Ἀκολουθοῦντες λοιπὸν τὸν προπορευόμενον Κουμπάρον, διήλθομεν τὸν ἀγρὸν καὶ ἐτοποθετήθημεν εἰς τὴν ἄλλην ἄκραν αὐτοῦ ἐντὸς μικροῦ χώρου, καλυπτομένου ἀπὸ βάτους καὶ ἄλλα δενδρύλλια.

Περὶ τὴν δείλην ἡ ἀτμοσφαῖρα ἐκαλύφθη ἀπὸ νέφη καὶ ἱκανὴ κατέπεσε βροχή, ἐπανῆλθε δὲ καὶ ὁ Νικόλας, παρὰ τοῦ ὁποίου ἐμάθομεν ὅτι ἦλθον τὰ παιδιὰ καλῶς μὲν ἔχοντα κατὰ τὴν ὑγείαν, ἀλλὰ χωρὶς νὰ φέρουν χρήματα, διότι τοὺς κομίζοντας αὐτὰ συγγενεῖς μου παρηκολούθει εἰς Δήμαρχος μὲ πολλοὺς ὁπλοφόρους καὶ τοὺς ἐμπόδισεν· ἐζητήσαμεν ὅλοι, καὶ ἰδίως ἐγώ, πλειοτέρας λεπτομερείας, ἀλλ' ὁ Νικόλας δὲν ἤξευρε τίποτε περισσότερον, μᾶς ἐπρόσθεσε μόνον ὅτι τὸ ἑσπέρας θὰ ἔλθουν τὰ παιδιὰ καὶ μᾶς τὰ λέγουν.

«— Τὸ βλέπεις, κουμπάρε, εἶπεν ὁ Κουμπάρος πρὸς τὸν Εὐθύμιον, ὅτι δὲν μᾶς ἐγέλασεν ἡ πλάτη, ὅπου ἔδειχνεν ὅτι οἱ τρεῖς ἀπὸ ἡμᾶς θὰ εὑρεθοῦν πολὺ στενοχωρημένοι· σὰν τί στενοχωρία νὰ ἐδοκίμασαν τὰ παιδιά!»

«— Ἡ πλάτη δὲν γελάει ποτὲ τοὺς κλέφταις, ἀπήντησεν ὁ Εὐθύμιος, καὶ ὅποιος κλέφτης ἔχει καθ' ἡμέραν πλάτην καὶ φυλάγεται ἀπὸ γυναῖκας, δὲν ἔχει φόβον νὰ πάθῃ ποτέ».

(Ἀκολουθεῖ)

ΝΕΟΝ ΑΝΤΙΠΥΡΕΤΙΚΟΝ ΦΑΡΜΑΚΟΝ
ΠΑΣΤΕΡΙΝΗ

Θεραπεύει ἑλονοσίαν ὀξεῖαν καὶ χρονίαν ἐντὸς 5—8 ἡμερῶν. Αὐξάνει τὴν ὄρεξιν, τονώνει τὸν ὀργανισμόν, σμικρύνει τὴν σπλῆνα καταπληκτικῶς, προκαλεῖ εὔχροιαν τοῦ προσώπου, πολλαπλασιάζουσα τὰ ἐρυθρὰ αἱμοσφαίρια, καταβιβάζει ἀποτόμως τὸν πυρετὸν ὁσονδήποτε μεγάλος καὶ ἂν εἶνε οὗτος (40—41) εὐθὺς ἀπὸ τὰς πρώτας ἡμέρας, κατὰ μείζονα δὲ λόγον ἂν εἶνε ὀλίγα δέκατα.

Οἱ πάσχοντες ἐκ χρονίας ἑλονοσίας καὶ μὴ ἰαθέντες διὰ τῶν μέχρι τοῦδε γνωστῶν ἀντιπυρετικῶν φαρμάκων ὡς καὶ ἀλλαγῆς ἀέρος, μεταχειρισθῆτε πρὸς ριζικὴν θεραπείαν σας ἐπ' τινας μόνον ἡμέρας τὴν ΠΑΣΤΕΡΙΝΗΝ.

Οἱ διαμένοντες εἰς ἑλώδη μέρη, ἀποφεύγετε πᾶσαν προσβολήν, μεταχειριζόμενοι καθ' ὅλον τὸ θέρος 2 καψάκια ΠΑΣΤΕΡΙΝΗΣ ἡμερησίως, ἓν πρὸ γεύματος καὶ ἓν πρὸ δείπνου.

Ἐγκεκριμένον παρὰ τοῦ Ἰατροσυνεδρίου. Τιμὴ ἑκάστου κυτίου δρχ. 35.

Χρῆσις δι' ἐνήλικας 6 χάπια ἡμερησίως, ἀνὰ 2 ἡμίσειαν ὥραν πρὸ καφέ, γεύματος καὶ δείπνου, ἐπὶ 10 ἡμέρας συνεχῶς, ἄνευ διακοπῆς ἢ ἐλαττώσεως τῆς δόσεως. Πρὸς ἀποφυγὴν ἀπομιμήσεων, ἀνωφελῶν, ἐφιστᾶτε τὴν προσοχήν σας ἐπὶ τοῦ κυανοῦ χρώματος τῶν καψυλίων καὶ ἐπὶ τῆς ἑκατέρωθεν αὐτῶν ἀναγεγραμμένης Ἑλληνιστὶ καὶ Γαλλιστὶ ὀνομασίας αὐτῆς διὰ κυανῆς μελάνης. Εἰς πάντα ἐνδιαφερόμενον ἀποστέλλεται δεῖγμα δωρεὰν πρὸς δοκιμήν, διαρκείας 3 ἡμερῶν, κατὰ τὸ διάστημα τῶν ὁποίων θέλει πεισθῇ ἀκραδάντως περὶ τῆς ἀποτελεσματικότητός της. Ἡ ΠΑΣΤΕΡΙΝΗ παράγεται καὶ πωλεῖται εἰς τὸ ἐν Ἀργοστολίῳ Κεφαλληνίας Φαρμακεῖον Σπυρίδωνος Ι. Μάνεση.

ΑΝΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

(Η ΖΩΗ ΚΑΙ Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΩΝ ΕΠΑΡΧΙΩΝ)

Ἐκλογικὰ ὄργια εἰς τὴν Λοκρίδα

ΑΤΑΛΑΝΤΗ, Αὔγουστος.— Ὡς νὰ μὴ ἔφθανεν ἡ ἀντισυνταγματικὴ μεταβολὴ τοῦ ἰσχύοντος ἐκλογικοῦ συστήματος διὰ Ν. Διατάγματος, προάγοντος τὴν νοθείαν τοῦ ἐκλογικοῦ φρονήματος τοῦ λαοῦ, εἰς τὴν Λοκρίδα ἐξαιρετικῶς ἐτέθησαν εἰς ἐνέργειαν θεμιτὰ καὶ ἀθέμιτα μέσα πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ βενιζελικοῦ ὑποψηφίου Γ. Βασιλειάδου, ἀποστράτου ἀξιωματικοῦ τοῦ Ναυτικοῦ καὶ πρώην ὑπασπιστοῦ τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας κ. Π. Κουντουριώτου.

Ἀπὸ δύο μηνῶν περιοδεύει αὐτὸς τὴν ἐπαρχίαν μας, μὲ ἐπίσημον στολὴν καὶ κατάφορτος ἀπὸ παράσημα, ἐπὶ αὐτοκινήτων πολυτελείας, συνοδευόμενος ὑπὸ θιάσου θεσιθηρῶν. Οὗτοι διαδίδουν ὅτι ὁ ὑποψήφιός των, ὁ ὁποῖος δαπανᾷ ἀφειδῶς πεντακοσιόδραχμα καὶ χιλιόδραχμα εἰς κάθε μικρομάγαζον διὰ τραταμέντα, εἶνε πολυεκατομμυριοῦχος καὶ θὰ συστήσῃ ἰδίαν Τράπεζαν εἰς τὴν Λοκρίδα, ἡ ὁποία θὰ ἀπασχολῇ πολλοὺς ἀέργους τώρα καὶ θὰ δανείζῃ πρὸς 6 ο)ο, καθ' ὃν χρόνον ἡ δυστυχία καὶ ἡ τοκογλυφία μαστίζουν τὸν τόπον. Μεταξὺ τῶν συνοδῶν του καταλέγεται καὶ ὁ ἐν Λαδίῳ πράκτωρ τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν, ἐν ὀνόματι τῆς ὁποίας διακηρύττει ὅτι θὰ γίνουν ἀφεύκτως ὅλα ὅσα ὑπόσχεται ὁ βενιζελικὸς ὑποψήφιος.

Οὗτος δὲ εἰς πᾶσαν κοινότητα τὴν ὁποίαν ἐπισκέπτεται διαθέτει γενναῖα ποσὰ κατὰ χιλιάδας δι' ἀγαθοεργοὺς δῆθεν σκοπούς, ἀναισθητῶν διὰ τὸ ἔγκλημα τῆς δωροδοκίας τὸ ὁποῖον τόσον ἀσυστόλως διαπράττει. Ὑπόσχεται δὲ εἰσαγωγὴν εἰς τὰς σχολὰς τῶν Εὐελπίδων καὶ τῶν Δοκίμων κατὰ δεκάδας καὶ διορίζει ὑπαλλήλους τοῦ δημοσίου κατὰ τὴν γνωστὴν μέθοδον τῶν ἡμερομισθίων. Ἐπὶ πλέον δὲ διαβεβαιοῖ ὅτι ἔχει ἐξουσιοδοτηθῇ παρὰ τῆς Ἐθνικῆς καὶ τῆς Ἀθηναϊκῆς Τραπέζης νὰ διορίσῃ εἰς αὐτὰς ὅσους θέλει ὑπαλλήλους. Τέλος ὑπόσχεται νὰ ἀποζημιώσῃ ὁ κ. Βενιζέλος πρὸς χάριν του ὅλους τοὺς παθόντας ἐν Λοκρίδι ὑπὸ τὴν τρομοκρατίαν τῶν ἐτῶν 1917—20.

Εἰς τὴν Λοκρίδα ὑπάρχουν δύο ἀστυνομικαὶ ὑποδιευθύνσεις καὶ περισσότεροι ἀστυνομικοὶ σταθμοί, τῶν ὁποίων τὰ ὄργανα σπεύδουν νὰ ὑποβάλουν τὰ σέβη των εἰς τὸν βενιζελικὸν ὑποψήφιον, ἀντὶ νὰ τὸν συλλάβουν καὶ νὰ τοῦ ἀφαιρέσουν τὴν ἐπίσημον στολὴν καὶ τὰ παράσημα μὲ τὰ ὁποῖα ψηφοθηρεῖ παρανόμως.

Ἰδοὺ πῶς διεξάγονται αἱ ἐκλογαὶ ὑπὸ τὸν κ. Βενιζέλον, καυχώμενον ἐνώπιον τῶν κυρίων Στρέϊτ, Μερκούρη καὶ Δεμερτζῆ διὰ τὴν ἐκλογικήν του εὐθιξίαν!!!

Ἡ ἐκλογικὴ κίνησις εἰς τὰ Μέθανα

ΜΕΘΑΝΑ, (Ταχυδρομικὴ ἀνταπόκρισις).—Ἡ ἐκλογικὴ κίνησις εἰς τὴν χερσόνησον τῶν Μεθάνων ἔχει ἀρχίσει μὲ πολὺ πεῖσμα πρὸ εἰκοσαημέρου. Τώρα ἐνετάθη εἰς ἐξαιρετικὸν σημεῖον. Ὁ κ. Δουζίνας ἐξέθεσεν ὑποψηφιότητα ἀνεξάρτητος. Ὁ κ. Σ. Σωτηριάδης παντοῦ εἰς τὰ χωρία μας εὑρίσκει θερμοτάτην ὑποδοχήν, ἡ ἐπιτυχία του δὲ κρίνεται βεβαία, λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς δημοτικότητός του ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ μας, τῶν ἀκραιφνῶν του βασιλοφρόνων ἀρχῶν καὶ τῆς διαιρέσεως τῶν Βενιζελικῶν ψήφων εἰς δύο, καθόσον καὶ ὁ κ. Ἀφθονίδης ἔχει ἐκθέσει ὑποψηφιότητα μὲ τὸ χρίσμα τοῦ Φιλελευθέρου κόμματος.

Οἱ Βενιζελικοὶ ὑποψήφιοι περιοδεύοντες ἀνὰ τὰ χωρία, προβαίνουν εἰς πολλὰς ὑποσχέσεις, διὰ νὰ προσελκύσουν τὰς ψήφους τῶν πολιτῶν, οἱ ὁποῖοι ὅμως δεικνύονται πολὺ ἐπιφυλακτικοί, καθόσον γνωρίζουν τὴν σοβαρότητα (!) τῶν ὑποσχέσεών των.

Ἡ ἀλήθεια εἶνε, ὅτι οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν ἐνδιεφέρθη διὰ τὰ Μέθανα. Φαίνεται ὅμως, ὅτι οἱ κ. κ. Βενιζελικοὶ ὑποψήφιοι ἀντελήφθησαν τοῦτο καὶ μὲ κάθε τρόπον προσπαθοῦν νὰ πείσουν τὸν καθένα διὰ τὴν εἰλικρίνειαν τῶν ὑποσχέσεών των.

Εἴμεθα βέβαιοι πῶς εἰς βουλευτὴς Τροιζηνίας θὰ ἐξέλθῃ τῶν ἐκλογῶν μὲ μεγάλην πλειοψηφίαν, ὁ ἀντιβενιζελικὸς κ. Σωτηριάδης.

Οἱ πρόσφυγες ἀνανήφουν

ΚΟΜΟΤΙΝΗ, (Ταχυδρομικὴ ἀνταπόκρισις).— Ἡ προεκλογικὴ κίνησις εἶνε ζωηροτάτη. Ὁ Λαϊκὸς συνδυασμὸς κατακτᾷ ἔδαφος καὶ μεταξὺ τῶν προσφύγων. Ὁ ἡγέτης τοῦ Λαϊκοῦ συνδυασμοῦ ἰατρὸς κ. Ματσόπουλος ἀεικίνητος εἰς τὰς πόλεις καὶ τὰ χωρία, ἀναπτύσσει τὸ πρόγραμμα τῶν ἠθικῶν καὶ σωτηρίων ἀρχῶν τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος. Πανταχοῦ θερμαὶ ἐκδηλώσεις ὑπὲρ τοῦ Λαϊκοῦ συνδυασμοῦ. Οἱ πρόσφυγες ἀνένηψαν ἐκ τοῦ Βενιζελικοῦ ληθάργου.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ

Ἡ Ἐπιτροπὴ Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων προκηρύσσει μειοδοτικὴν δημοπρασίαν δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν διὰ τὴν ἀνέγερσιν ἑκατὸν πεντήκοντα κατοικιῶν ἀστικῶν εἰς Καλαμιὰν Θεσσαλονίκης.

Ἡ μειοδοσία θὰ διεξαχθῇ τὴν 20ην Αὐγούστου 1928 ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 11 1)2 π.μ. ταυτοχρόνως εἰς τὰ ἐν Ἀθήναις Γραφεῖα τῆς Ε.Α.Π. (Τμῆμα Τεχνικόν) καὶ εἰς τὰ ἐν Θεσσαλονίκῃ Γραφεῖα τῆς Γ.Δ.Ε.Μ. (Τμῆμα Ἀστικῆς).

Οἱ ὅροι τῆς μειοδοσίας εἶνε κατατεθειμένοι παρὰ τοῖς ὡς ἄνω Γραφείοις, ὅπου οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λαμβάνωσι γνῶσιν καθ' ἑκάστην 11 1)2 π.μ. ἕως 1 μ.μ.

(Ἐκ τῆς Διευθύνσεως Ἀστικῆς)

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΠΡΟΝΟΙΑΣ

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Τὴν 30ὴν Αὐγούστου, ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὥραν 12—1 εἰς τὸ Τμῆμα Προστασίας Θυμάτων Πολέμου (ὁδὸς Ἴωνος 10) γενήσεται πλειοδοτικὸς ἐπαναληπτικὸς διαγωνισμὸς μισθώσεως καφενείου τῶν Φυλακῶν Συγγροῦ.

Δεκτοὶ μόνον ἀνάπηροι πολέμου λαμβάνοντες πολεμικὴν σύνταξιν.

Πληροφορίαι παρέχονται καθ' ἑκάστην Τρίτην, Πέμπτην καὶ Σάββατον 11—1 1)2 μ. μ.

Ὁ ὑπουργὸς
ΕΜΜ. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛΙΔΗΣ

ΒΛΕΝΟΡΡΟΙΑ ΚΥΣΤΙΤΙΣ
Θεραπεύονται ἀσφαλῶς μὲ τῆς καψούλες
ΗΣΤΑΝ

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

(Ἀνώνυμοι ἐπιστολαὶ ἢ ὑπογεγραμμένα μὲ ψευδώνυμον οὔτε ἐνεργοῦνται, οὔτε τυγχάνουν ἀπαντήσεως. Πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ εἶνε ὑπογεγραμμέναι εὐαναγνώστως μὲ τὸ ὀνοματεπώνυμον καὶ νὰ περιέχουν ὅλα τὰ στοιχεῖα τῶν ὑποθέσεων περὶ ὧν ζητοῦνται πληροφορίαι. Τὸ Τμῆμα ἐπαρχιῶν θὰ τηρῇ ἀπόλυτον ἐχεμύθειαν, δημοσιεῦον τὴν ἀπάντησιν ὑπὸ τὰ στοιχεῖα ἢ τὸ ψευδώνυμον ποὺ θὰ ὁρίσῃ ὁ ἀπευθυνόμενος. Πᾶσαι αἱ πληροφορίαι παρέχονται εἰς τοὺς ἀπευθυνομένους πρὸς τὸ τμῆμα ἀλληλογραφίας τῆς «Πρωΐας» ἀπολύτως δωρεάν.)

Ἐπειδὴ παρετηρήσαμεν ὅτι πολλοὶ ἐκ τῶν προσφύγων δικαιούχων ἀναγνωστῶν μας κάμνουν σύγχυσιν μεταξὺ τοῦ συμπληρωματικοῦ μητρώου, τὸ ὁποῖον πληρώνεται ἤδη, καὶ τοῦ φύλλου αὐτοῦ, ὡς ἐκ τούτου δὲ παραπονοῦνται ὅτι ἐσφαλμένως τοὺς ἐπληροφορήσαμεν ἀναφορικῶς πρὸς τὴν καταχώρησιν των εἰς τὸ φύλλον, καθιστῶμεν γνωστὸν ὅτι τὸ φύλλον τοῦ συμπληρωματικοῦ κατηρτίσθη διὰ νὰ περιλάβῃ ὅσους δικαιούχους δὲν ἐπρόφθασαν νὰ τακτοποιήσουν τὰ χαρτιά των διὰ τὸ συμπληρωματικὸν μητρῷον, τοῦ ὁποίου παράρτημα εἶνε τοῦτο, μήπω ἀκόμη ἐκτυπωθέν.

κ. Β. Κοσμόπουλον, Μπαλιάγα.—1) Ἄνευ ἐξετάσεων. 2) Ἡ φοίτησις εἶνε διετής. 3) Ὁ ἀριθμὸς δὲν εἶνε ὡρισμένος.

κ. Ἠλίαν Γκανῆν, Βόλον. 1) Εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου. 2) Δημάρχου ἢ προέδρου κοινότητος ὅτι εἶσθε ἐγγεγραμμένος εἰς τὰ μητρῷα τῶν ἀρρένων. Πιστοποιητικὸν ὅτι ἐξεπληρώσατε τὴν στρατιωτικήν σας ὑποχρέωσιν, ἀντίγραφον φύλλου ποινικοῦ μητρῴου, πιστοποιητικὸν δύο ἰατρῶν περὶ τῆς ὑγιεινῆς σας καταστάσεως. 3) Δρχ. 1556 μηνιαίως.

κ. Ν. Βακάλην, Εδεσσαν.—Ἔχομεν ἄλλον ἀνταποκριτήν.

Κονιτσιώτην.— Εἶνε πολὺ καθυστερημένη καὶ δὲν ἠμπορεῖ νὰ δημοσιευθῇ.

κ. Κ. Παχνίδην, Καλάμας. — Αἱ ἀποσταλεῖσαι δηλώσεις πρέπει νὰ θεωρηθοῦν ὑπὸ τῆς ἀστυνομικῆς καὶ ἐποικιστικῆς ἀρχῆς. Ἀποστείλατέ μας τὰ γραμματόσημα νὰ σᾶς τὰς ἐπιστρέψωμεν.

κ. Κ. Σιδέρην, Ρέθυμνον.—Ἀσαφὴς καὶ κακογραμμένη ἡ ἐπιστολή σας. Γράψατέ μας εὐκρινέστερα τὴν ὑπόθεσίν σας.

κ. Ἀθ. Καραμανόπουλον, Κιάτον. — Ὡς πρὸς τὴν προθυμίαν τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Γεν. Μητρῴου σᾶς βεβαιοῦμεν ὅτι δὲν ἔχετε δίκαιον. Ἡ ἀντίληψίς μας εἶνε ὅτι τοὐναντίον ὑπάρχει καὶ καλὴ θέλησις καὶ προθυμία ἐκ μέρους τῆς ὑπηρεσίας, ἀλλὰ χωρὶς στοιχεῖα εἶνε φυσικὸν νὰ μὴ δύναται νὰ ἐξακριβωθῇ μία ὑπόθεσις. Ἀπαντήσατε δι' αἰτήσεώς σας εἰς τὰ ἐρωτήματα ποὺ σᾶς ἔστειλαν καὶ θὰ λάβετε ὅ,τι ζητεῖτε.

κ. Δ. Τσάπαλον, Τρίκκαλα.—Γι' αὐτὸ τὸ ζήτημα θὰ ἀσχοληθῇ ἡ ὑπηρεσία βραδύτερον. Χρειάζεται εἰδικὸς νόμος.

κ. Σταμ. Μασάκαν, Ἄμφισσαν.—Ἡ δήλωσις εἶνε ἐκπρόθεσμος καὶ κατὰ συνέπειαν δὲν ἐξεδικάσθη, ὅπως καὶ ὅλαι αἱ ἄλλαι τῆς αὐτῆς κατηγορίας.

κ. Γ. Ζούνην, Λαγκάδια—Νὰ σᾶς συντρέξωμεν εὐχαρίστως, νὰ σᾶς δώσωμεν ὅμως πληροφορίαν ἐπὶ ζητήματος τοιαύτης φύσεως δὲν ἠμποροῦμεν, διότι εἶνε ὑπηρεσιακὸν μυστικόν.

κ. Ι. Παπακώσταν, Καλαμπάκαν.—Χρειάζονται τόσον πολλαὶ διατυπώσεις εἰς τρόπον ὥστε νὰ εἶνε ἀδύνατον νὰ τὸ ἐπιτύχετε.

κ. Α. Πίσπαν, Καλαμπάκαν. — Εὐχαρίστως. Στείλατέ μας ὅμως σχετικὴν αἴτησιν πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Προνοίας, ὑπενθυμίζοντες συνάμα ὅτι τὸ πιστοποιητικὸν κρατοῦμεν ἡμεῖς.

κ. Γ. Παπᾶν, Ἰωάννινα. — Κατηργήθη, συγχωνευθεῖσα εἰς τὴν Φυσικομαθηματικὴν σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

κ. Μαρ. Ρέθυμνον.—Ἡ αἴτησίς σας εἶνε ἐκπρόθεσμος, ὅπως εἶνε ὅλαι αἱ ὑποβληθεῖσαι μετὰ τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1925.

κ. Δέσπ. Βρακοπούλου, Τρίπολιν. — Ὁμοίως.

κ. Γ. Καπλαντζῆν, Κόρινθον. — Κατεχωρήθητε εἰς τὸ φύλλον συμπληρωματικοῦ, τὸ ὁποῖον δὲν ἐξετυπώθη ἀκόμη.

ΖΥΘΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ
ΑΘΑΝ. ΜΠΟΚΑΡΗ
ΛΑΥΡΙΟΝ
Φαγητὰ ἐκλεκτά, καθαριότης καὶ περιποίησις ἄκρα, αἴθουσαι δι' οἰκογενείας. Μία ἐπίσκεψις ἀρκεῖ.

ΑΙ ΣΥΓΚΟΙΝΩ

ΚΛΕΙΣΙΜΟΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙ

ΤΕΤΡΤΗ, 15 Αὐγ
Ἀεροπορικῶς διὰ Κων
«Ὕδρα» 6 π.μ. Ἀργολ
«Μάνα» 11 π.μ. Αἴγινα, Μ
«Ἔλενα Μ.» 2 μ.μ. Ρ
μνον, Χανιά.
«Ἐλβίρα» 2 μ.μ. Πάτρας
τικα, Λευκάδα, Πρέβεζαν,
φιλοχίαν, Βόνιτσαν.
«Ναυσικᾶ» 2 μ.μ. Ἰτέαν,
Γαλαξείδιον.
«Ἀδριατικός» 2 μ.μ. Χίον
«Βόλος» 2 μ.μ. Χαλκίδ
λον, Θεσσαλονίκην, Καβάλ
«Μπουμπουλίνα» 2 μ.μ. Σ
Νάξον, Ἴον, Οἶαν, Θήρα
«Σέριφος» 2 μ.μ. Σῦρον,
νον, Δῆλον.
«Μοσχάνθη» 2 μ.μ. Σῦρο
στέρνια, Ἄνδρον Κόρθιον.

ΕΘΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΤΗ
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ-ΠΑΤΡΑΙ-ΝΕ
Προσεγεῖς ἐκ Πειρ
χωρήσεις τῶν ὑπερ
κολοσσῶν:
«ΕΔΙΣΣΩΝ
22αν Αὐγούστου
Δι' ἐπιβάτας, ἐμπορεύμ
τικὰς πληροφορίας ἀπευθυν
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ: Ἀπελλοῦ
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ: Πλατεῖα
τηλ. 3.64.
ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ: Σ. Σταυρόπ
Καὶ εἰς τὰ Κεντρικὰ Πρ
Ἑταιρείας.

WHITE STAR LINE-RED
Ταχεῖα γραμμὴ Χερβούργου-
Καναδᾶ. Διάπλους Ὠκεανοῦ
ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΕΚ ΧΕΡ
25 Αὐγούστου s)s «Pennland
29 » s)s «Homeric
1 Σεπτεμβρ. s)s «Lapland
5 » s)s «Majestic
8 » s)s «Arabic
Ἀναχωρήσεις ἐκ Πειραι
βούργον τρὶς τῆς ἑβδομάδο
Διὰ πληροφορίας ἀπευθ
ΚΩΝΣΤ. ΤΣΙΜΠΗΝ Πλ
κη ΠΕΙΡΑΙΑ. Κους Β. Π
Κομνίδην ὁδὸς Μ. Ἀλεξάνδ
νίκην. Κον Ν. Παπανικολ
δρέου 55 Πάτρας.

ΕΤΑΙΡ
ΜΕΣΣΑΖΕΡΗ Μ
ΓΡΑΜΜΗ ΝΕΑΠΟΛΕΩΣ-
Τὸ ἀτμόπλοιον «ΠΕΡ
9.350 ἀναχωρεῖ τῇ 20 Αὐγ
18ην.
Πρακτορεῖον Πειραιῶς
ἀριθ. 26. Τηλέφωνον ἀριθ.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΠΡ

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΔΙΑΓ
Τὴν 31ην Αὐγούστου,
σκευὴν καὶ ὥραν 12—1
μα Προστασίας Θυμάτων
Ἴωνος 10) γενήσεται
ναληπτικὸς διαγωνισμὸς
φενείου τοῦ ὑπουργείου
Θρησκευμάτων.
Δεκτοὶ μόνον ἀνάπηροι
νοντες πολεμικὴν σύνταξ
παρέχονται καθ' ἑκάστην
πτην καὶ Σάββατον 11—

Ὁ
ΕΜΜ. ΕΜΜΑ

ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ

ΔΙΑΚΗΡΥΞ
Ὁ διὰ τὴν 13ην τρέχ
χθεὶς διαγωνισμὸς διὰ τὴν
οἰκοδομικῶν ἔργων τῶν ἐν
Τμήματι καὶ τῶν πρὸς τὰς
ρεστίου καὶ Ἀμερικῆς τοῦ
κτιρίου ἀναβάλλεται διὰ τὴν
μηνὸς καὶ ὥραν 11—12
αὐτοὺς ὅρους ὡς ἡ ἀπὸ θη
ἡμετέρα προκήρυξις.

Ὁ Δ
Ε. ΔΟΠ

ΓΑΛΑ ΣΥΜΠΕΠΥΚΝΩΜΕΝ
«ΒΛΑΧΑΣ» (ΝΕΣΤ
Φυσικὸν Ἑλβετικὸν γάλα, ἀπολύτως
κόν, τελείως ἀπεστειρωμένον, συμπυκν
λὴν θερμοκρασίαν καὶ ὡς ἐκ τούτου
τὰς βιταμίνας. Διαρκῶς νωπὸν λόγῳ
αὐτοῦ καταναλώσεως. Ἀνώτερον ἀπὸ
λακτα ἐκτὸς τοῦ μητρικοῦ

ΜΕΤΑΠΟΛΕΜΙΚΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

ΕΝ ΚΙΝΔΥΝΩ Η ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΥΠΕΡΟΧΗ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΒΡΕΤΤΑΝΙΑΣ

ΑΙ ΣΥΝΕΠΕΙΑΙ ΤΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΕΩΣ ΕΝΤΟΠΙΩΝ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΩΝ ΕΙΣ ΤΑ ΔΙΑΦΟΡΑ ΚΡΑΤΗ.—ΟΙ ΤΕΛΩΝΕΙΑΚΟΙ ΦΡΑΓΜΟΙ.—ΑΤΕΛΕΙΣ ΑΙ ΤΕΧΝΙΚΑΙ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ.

ΤΟ ΜΟΝΙΜΟΝ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟΝ ΤΗΣ ΑΝΕΡΓΙΑΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, Αὔγουστος.—Ἡ οἰκονομικὴ συγκρότησις τῆς Ἀγγλίας κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ πολέμου ἦτο ἡ ἰδία ἡ ὁποία εἶχεν ἐξασφαλίσει εἰς τὰς βρεττανικὰς νήσους τὴν κυριαρχίαν κατὰ τὸν 19ον αἰῶνα. Ὅταν ἀργότερα ἐνεφανίσθησαν αἱ πρῶται δυσχέρειαι, πολλοὶ ἐνόμισαν ὅτι αὐταὶ ἀπετέλουν ἁπλᾶς συνεπείας τοῦ πολέμου, αἱ ὁποῖαι σὺν τῷ χρόνῳ θὰ ἐξηλείφοντο. Σήμερον ὅμως εὑρισκόμεθα ἐμπρὸς εἰς μίαν νέαν κατάστασιν. Οἱ νομίζοντες ὅτι ὅλαι αἱ κακοδαιμονίαι ὠφείλοντο μόνον εἰς τὸν πόλεμον γίνονται συνεχῶς ὀλιγώτεροι, ἐνῷ ἀντιθέτως περισσότεροι γίνονται οἱ πειθόμενοι ὅτι εἶνε ἀδύνατον πλέον εἰς τὴν Ἀγγλίαν νὰ ἐπανεύρῃ τὴν παλαιὰν εὐημερίαν της.

Ἡ Ἀγγλία ἔπαυσε νὰ εἶνε τὸ κράτος τὸ ὁποῖον δύναται νὰ στηρίζῃ τὴν εὐημερίαν του εἰς τὰ ἐκ τοῦ ἐξαγωγικοῦ ἐμπορίου κέρδη.

Παρίσταται ἀνάγκη ἀλλαγῆς συστημάτων καὶ κατ' ἄλλον τρόπον ἀντιμετωπίσεως τῶν προκυπτουσῶν δυσχερειῶν. Εἰς αὐτὸ τὸ ζήτημα φυσικὸν εἶνε νὰ ὑπάρχουν διαφοραὶ ἀντιλήψεων. Ἕκαστον κόμμα βλέπει ἀπὸ τὴν ἄποψιν τῶν συμφερόντων τῶν στρωμάτων τὰ ὁποῖα ἐκπροσωπεῖ—διαφορετικὴν καὶ τὴν λύσιν τῶν οἰκονομικῶν προβλημάτων.

ΤΑ ΑΙΤΙΑ ΤΗΣ ΠΑΡΑΚΜΗΣ

Ἡ Ἀγγλία κατὰ τὸν παρελθόντα αἰῶνα ἐπραγματοποίησεν ἀληθινὸν θαῦμα, ἐπὶ περιωρισμένης σχετικῶς ἐκτάσεως ἐδάφους. Χάρις εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ καρβούνου ἐπέτυχε τὴν βιομηχανικὴν ἐκείνην ὑπερπαραγωγὴν καὶ τὴν κυριαρχίαν εἰς τὰς παγκοσμίους ἀγοράς.

Σήμερον ἡ κατάστασις ἔχει ἀλλάξει. Τὸ ἀγγλικὸν κάρβουνον δὲν παίζει πλέον τὸν ρόλον, τὸν ὁποῖον ἔπαιζεν ἄλλοτε. Τὸ παλαιὸν ἰσοζύγιον δὲν ὑπάρχει πλέον.

Διὰ νὰ διατηρηθῇ ἔπρεπε νὰ παραμείνουν δύο προϋποθέσεις: Πρῶτον αἱ ξέναι χῶραι νὰ ἐξακολουθήσουν νὰ προμηθεύουν εἰς τὴν Ἀγγλίαν τὰς πρώτας ὕλας των καὶ νὰ μὴ τὰς κατεργάζωνται μόναι των, ὅπως ἐπίσης καὶ νὰ πωλοῦν εἰς τὴν Ἀγγλίαν τὰ τρόφιμα ἀντὶ νὰ τὰ καταναλίσκουν ἐπὶ τόπου. Δεύτερον θὰ ἔπρεπε νὰ διατηρηθοῦν εἰς τὴν Ἀγγλίαν αἱ χαμηλότεραι τιμαὶ παραγωγῆς. Διὰ τοῦ τρόπου τούτου ἡ Ἀγγλία θὰ ἐξηκολούθει νὰ προμηθεύῃ τὰ βιομηχανικὰ προϊόντα εἰς ὅλον τὸν κόσμον.

Εἰς τὴν πραγματικότητα ὅμως συνέβησαν τὰ ἀντίθετα. Αἱ διάφοροι χῶραι τείνουν συνεχῶς εἰς τὸ νὰ ἐπεξεργάζωνται μόναι των βιομηχανικῶς τὰς πρώτας ὕλας των καὶ τείνουν εἰς τὸ νὰ ἐπιτύχουν κόστος παραγωγῆς πολὺ χαμηλότερον.

Διὰ τοὺς λόγους αὐτοὺς αἱ βρεττανικαὶ νῆσοι ἔχασαν τὸ μονοπώλιόν των καὶ τὴν κυριαρχίαν των εἰς τὸ πεδίον τῆς ἐξαγωγῆς βιομηχανικῶν προϊόντων.

Η ΒΑΣΙΛΕΙΑ ΤΟΥ ΑΝΘΡΑΚΟΣ

Εἰς τὴν μείωσιν τοῦ γοήτρου τῆς Ἀγγλικῆς βιομηχανίας συνετέλεσε καὶ ἡ μείωσις τῆς κυριαρχίας τοῦ ἀγγλικοῦ ἄνθρακος.

Κατὰ τὸ 1866 ἕνας Ἄγγλος οἰκονομολόγος, ὁ Στάνλεϋ Σήβονς, εἰς ἕνα βιβλίον φέρον τὸν τίτλον «Τὸ ζήτημα τοῦ ἄνθρακος» εἶχε προβλέψει τὴν οἰκονομικὴν κατάπτωσιν τῆς χώρας του ὅταν θὰ ἐξηντλεῖτο ὁ εἰς ἄνθρακα πλοῦτός της. Ὁ εἰς ἄνθρακα πλοῦτος τῆς Ἀγγλίας δὲν ἐξηντλήθη ἀκόμη, οὐχ ἧττον ὅμως ἐμειώθη ἡ οἰκονομικὴ ἀξία του. Εἰς αὐτὸ τὸ γεγονὸς στηρίζεται τὸ δρᾶμα τῆς ἀγγλικῆς παραγωγῆς.

Η ΜΕΙΩΣΙΣ ΤΗΣ ΕΞΑΓΩΓΗΣ

Ὡρισμένα φαινόμενα, τὰ ὁποῖα ἐθεωροῦντο τὴν ἐπαύριον τοῦ πολέμου ὡς πρόσκαιρα, ἀπεδείχθη ὅτι δὲν ἦσαν τοιαῦτα. Πρῶτον μεταξὺ αὐτῶν εἶνε τὸ ζήτημα τῆς μειώσεως τῆς ἐξαγωγῆς. Δέκα ἔτη μετὰ τὸ τέλος τοῦ πολέμου αἱ ἐξαγωγαὶ ἐξακολουθοῦν νὰ εἶνε κατὰ τὸ ἕνα τέταρτον ἢ τὸ ἕνα πέμπτον κατώτεραι ἀπὸ τὰς προπολεμικὰς ἐξαγωγάς.

Αἱ ἐξαγωγαὶ τοῦ 1925 ἀποτελοῦν τὰ 76 ἑκατοστὰ τῶν ἐξαγωγῶν τοῦ 1913, αἱ ἐξαγωγαὶ τοῦ 1926 τὰ 68 ἑκατοστὰ καὶ αἱ τοῦ 1927 τὰ 78 ἑκατοστά. Πρὸ τῆς τοιαύτης καταστάσεως, ἡ ὁποία ἀρχίζει νὰ φαίνεται μόνιμος, οἱ Ἄγγλοι συζητοῦν κατὰ ποῖον τρόπον θὰ κατορθώσουν νὰ τὴν ἀντιμετωπίσουν, κατὰ ποῖον τρόπον θὰ κατορθώσουν νὰ ἐπαναφέρουν τὴν ἰσορροπίαν εἰς τὴν ἐθνικήν των βιομηχανίαν.

Μέχρις ἑνὸς σημείου ἡ μείωσις τῆς ἐξαγωγῆς ὀφείλεται εἰς τὴν ἐκ τοῦ πολέμου προελθοῦσαν κακοδαιμονίαν. Πολλαὶ χῶραι εὑρέθησαν εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ μειώσουν τὴν κατανάλωσίν των. Ἐφ' ὅσον καὶ καθ' ὅσον αἱ χῶραι αὗται ἀνορθώνονται, [illegible] αὐξάνεται ἀναλόγως καὶ ἡ ζήτησις ξένων βιομηχανικῶν προϊόντων. Μετὰ τὸ 1913 ὅμως, πολλαὶ χῶραι ἀπέκτησαν ἰδίας βιομηχανίας διὰ τὴν κατεργασίαν τῶν πρώτων ὑλῶν καὶ διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῆς ἐγχωρίου καταναλώσεως. Αἱ χῶραι αὗται δὲν ἔχουν ἀνάγκην πλέον τῶν προϊόντων τῆς ἀγγλικῆς βιομηχανίας. Δεδομένου ὅτι αὗται ἀποτελοῦν σήμερον ἰδιαίτερα Κράτη, ἤρχισεν ἡ λῆψις μέτρων προστατευτικῶν διὰ τῆς ἐπιβολῆς βαρέων τελωνειακῶν δασμῶν. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον καὶ εὐθηνότερα ἂν κατορθώσουν νὰ παραγάγουν τὰ διάφορα προϊόντα οἱ Ἄγγλοι, καὶ πάλιν θὰ εὑρεθοῦν εἰς τὴν ἀδυναμίαν νὰ τὰ τοποθετήσουν εἰς τὰς ξένας ἀγοράς, ἐφ' ὅσον αἱ ξέναι Κυβερνήσεις θὰ δύνανται μὲ τὴν τελωνειακὴν πολιτικήν των νὰ φράσσουν τὴν εἴσοδον.

Καὶ δὲν εἶνε μόνον αἱ ξέναι χῶραι αἱ ἀποκλείουσαι τὰ ἀγγλικὰ ἐμπορεύματα. Καὶ αὐταὶ ἀκόμη αἱ κτήσεις καὶ ἀποικίαι τῆς Ἀγγλίας, ἀποκτήσασαι ἰδίαν ἐπιχώριον βιομηχανίαν, ζητοῦν νὰ φράξουν τὴν εἴσοδον εἰς τὰ ἀγγλικὰ βιομηχανικὰ προϊόντα.

Η ΑΝΑΤΙΜΗΣΙΣ ΤΗΣ ΛΙΡΑΣ

Μερικοὶ ἔχουν τὴν γνώμην, ὅτι εἶνε δυναταὶ ὡρισμέναι θεραπεῖαι τῆς καταστάσεως, ἐφ' ὅσον ὡρισμέναι αἰτίαι προκαλοῦσαι τὴν κακοδαιμονίαν εἶνε δυνατὸν νὰ μὴ ὑπάρχουν. Μεταξὺ αὐτῶν εἶνε καὶ ἡ ἀνατίμησις τῆς λίρας. Πολλοὶ νομίζουν, ὅτι ἡ ἀνατίμησις διηυκόλυνε μὲν τὴν εἰσαγωγήν, κατέστησεν ὅμως δύσκολον τὴν ἐξαγωγήν, ἐφ' ὅσον πολλαὶ χῶραι μὲ ὑποτιμημένα νομίσματα ἀδυνατοῦν νὰ ἀγοράσουν τὰ τόσον ἀκριβὰ δι' αὐτὰς ἀγγλικὰ προϊόντα.

Μία ἄλλη αἰτία συντελοῦσα εἰς τὸ ὑψηλὸν κόστος τῆς παραγωγῆς, εἶνε καὶ ἡ ἐλαττωματικότης καὶ τὸ ἀπηρχαιωμένον τῶν τεχνικῶν μέσων τῆς ἀγγλικῆς βιομηχανίας. Μηχαναὶ καὶ συστήματα παραγωγῆς εἶνε κατὰ πολὺ κατώτερα πρὸς τὰ ἐν Γερμανίᾳ καὶ Γαλλίᾳ ὑπάρχοντα. Εἰς τὰς δύο τελευταίας χώρας, λόγῳ τῆς ὑποτιμήσεως τοῦ νομίσματος καὶ τῆς ἀνοικοδομήσεως τῶν καταστραφεισῶν περιφερειῶν, ἀνενεώθησαν αἱ μηχαναί, δυνάμεναι νὰ παράγουν σήμερον ὑπὸ καλυτέρας συνθήκας.

Η ΣΤΑΣΙΣ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ

Ἐν τέλει καὶ ἕτερος παράγων συντελεῖ εἰς τὸ νὰ εἶνε ὑψωμέναι αἱ τιμαὶ παραγωγῆς τῶν ἀγγλικῶν βιομηχανικῶν προϊόντων.

Ὁ βρεττανικὸς ἐργατικὸς κόσμος ἔχει ἰδικήν του νοοτροπίαν. Κατὰ τὸ παρελθόν, χάρις εἰς τὴν ὑπεροχὴν τῶν βιομηχανικῶν ἐγκαταστάσεων καὶ τὴν μονοπωλιακὴν ἐκμετάλλευσιν τῆς παγκοσμίου ἀγορᾶς, οἱ Ἄγγλοι ἐργάται ἐλάμβανον ὑψωμένα ἡμερομίσθια. Κατὰ τὸ διάστημα τοῦ πολέμου οἱ Ἄγγλοι ἐξηκολούθουν νὰ πληρώνωνται ἱκανοποιητικῶς.

Ὅταν κατὰ τὸ 1920 ἐπῆλθεν ἡ κρίσις, ὁ ἐργατικὸς κόσμος ἠρνήθη νὰ ὑποστῇ τὰς συνεπείας τῆς κρίσεως αὐτῆς. Εἰς τὴν κίνησίν του αὐτὴν ὑπεστηρίχθη καὶ ἀπὸ πολιτικοὺς ἄνδρας. Ἡ κατάστασις τῶν ἐργατῶν μετὰ τὸν πόλεμον εἶνε σχεδὸν ὁμοία πρὸς τὴν τοῦ 1914 καὶ καλυτέρα ἀπὸ τὴν τοῦ 1900.

Ἡ νίκη τῶν ἐργατῶν τοὺς ἐδημιούργησε μίαν ἰδιαιτέραν ψυχολογίαν. Ὁ Ἄγγλος ἐργάτης ἐννοεῖ νὰ ζήσῃ ἔστω καὶ εἰς βάρος τῆς βιομηχανίας.

Ἡ τάσις αὕτη, ἡ ὁποία θὰ ἠδύνατο νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς ἐπαιτεία, ἔγινεν ἀντικείμενον παρατηρήσεως καὶ ἀπὸ αὐτὸν τὸν γραμματέα τῆς «Τρέϊντ Γιούνιονς» τῶν ἐπαγγελματικῶν ὀργανώσεων τῶν ἐργατῶν). Εἰς μίαν ἔκθεσίν του οὗτος κατέκρινε τὴν τάσιν τῶν ἐργατῶν νὰ ἀπευθύνωνται εἰς τὴν φιλανθρωπίαν τὴν ἰδιωτικήν, τὴν ἐθνικὴν ἢ καὶ τὴν διεθνῆ.

Η ΑΝΕΡΓΙΑ

Ἡ παρατηρηθεῖσα κατὰ τὰ μεταπολεμικὰ ἔτη ἀνεργία εἶχε μέγαν ἀντίκτυπον εἰς τὴν ἀγγλικὴν βιομηχανίαν.

Κατ' ἀρχὰς ὑπετέθη ὅτι θὰ ἦτο παροδική. Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν παρεχωρήθησαν γενναιόδωρα βοηθήματα εἰς τοὺς ἀνέργους. Τὸ σύστημα τοῦτο ἐγένετο ἤδη καθεστώς. Δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ καταργηθῇ, χωρὶς κινδύνους κοινωνικῆς ἀναστατώσεως.

Οἱ «Τάϊμς» ἔγραψαν ἐσχάτως, ὅτι ἕνας ἄνεργος συμβαίνει πολλάκις νὰ λαμβάνῃ περισσότερα ἀπὸ ὅσα λαμβάνουν οἱ ἐργαζόμενοι συντεχνῖταί του.

Τὸ σύστημα τοῦτο φαίνεται ὡς ἐνθαρρῦνον τὴν ἀνεργίαν.

Ὅσον καὶ ἂν εἶνε σημαντικαὶ αἱ τελευταῖαι αἰτίαι τῆς βιομηχανικῆς κακοδαιμονίας, εἶνε οὐχ ἧττον ἰάσιμοι, ἐνῷ ἀντιθέτως δὲν συμβαίνει τὸ ἴδιον μὲ τὰς ἐν ἀρχῇ τῆς παρούσης ἐκτεθείσας.

Τὰ ἀγγλικὰ κόμματα καὶ οἱ εἰδικοὶ προτείνουν διάφορα φάρμακα. Εἶνε ὅμως ζήτημα ἂν καὶ οἱ πλέον αἰσιόδοξοι ὀνειρεύονται μίαν ἐπάνοδον εἰς τὴν παλαιὰν οἰκονομικὴν ἄνθησιν.

Ρ. Φ.

ΤΟ ΕΛΛΗΝΟ-ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΝ
ΚΟΛΛΕΓΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ
Μεταφέρεται κατ' Ὀκτώβριον ἐ.ἔ. εἰς τὸ παρὰ ΨΥΧΙΚΟ
Γίνονται δεκτοὶ μαθηταὶ ἐσωτερικοί, ἐξωτερικοὶ καὶ ἡμιεσωτερικοί διὰ τὴν 1ην, 2αν καὶ 3ην τάξιν Ἑλληνικοῦ, τὴν 1ην καὶ 2αν Γυμνασίου, 1ην καὶ 2αν Πρακτικοῦ Λυκείου καὶ 1ην, 2αν, 3ην καὶ 4ην τάξιν Ἐμπορικῆς Σχολῆς.
Προπαρασκευαστικαὶ τάξεις λειτουργοῦσι διὰ τοὺς ἀγνοοῦντας τὴν Ἀγγλικὴν & Ἑλληνικήν.
ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ ΚΑΙ ΕΓΓΡΑΦΑΙ ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ
ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΔΟΥ ΑΝΔΡΟΥ 13, ΑΘΗΝΑΙ, 9—12 Π. Μ.

KELVINATOR
ΑΥΤΟΜΑΤΑ
ΗΛΕΚΤΡΙΚΑ ΨΥΓΕΙΑ
ΔΙΑ ΚΑΘΕ ΧΡΗΣΙΝ
Γενικοὶ ἀντιπρόσωποι
καὶ διαρκὴς παρακαταθήκη
Α. Ε. ΗΛΕΚΤΡΟΝ
14 Ὁδὸς Ἐδουάρδου Λῶ Ἀθῆναι

Ο ΒΕΝΙΖΕΛΙΣΜΟΣ ΣΥΝΕΤΑΙΡΟΣ ΤΩΝ ΛΗΣΤΡΙΚΩΝ ΣΥΜΜΟΡΙΩΝ

ΤΟ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΒΕΝΙΖΕΛΙΚΟΝ ΚΡΑΤΟΣ ΒΟΗΘΕΙ ΚΑΙ ΠΡΟΑΓΕΙ ΤΗΝ ΛΗΣΤΕΙΑΝ

Ο ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΦΙΛΟΛΗΣΤΡΙΚΟΥ ΕΡΓΟΥ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΒΕΝΙΖΕΛΙΚΩΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΝ.-ΤΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΠΕΡΙ ΑΛΛΗΛΟΕΞΟΝΤΩΣΕΩΣ, ΤΟ ΟΠΟΙΟΝ ΕΞΟΝΤΩΝΕΙ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ.-ΑΙ ΑΜΝΗΣΤΕΙΑΙ ΤΟΥ Κ. ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΚΑΙ ΤΑ ΕΥΕΡΓΕΤΙΚΑ ΜΕΤΡΑ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΥ.-ΔΥΟ ΝΟΜΟΙ ΟΙ ΟΠΟΙΟΙ ΑΦΙΝΟΥΝ ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΣ ΤΟΥΣ ΛΗΣΤΑΣ ΕΙΣ ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΩΝ ΚΑΙ ΥΠΟΒΟΗΘΟΥΝ ΤΗΝ ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΙΝ ΝΕΩΝ ΛΗΣΤΡΙΚΩΝ ΣΥΜΜΟΡΙΩΝ

ΠΟΥ ΑΝΕΖΗΤΗΘΗΣΑΝ ΟΙ ΠΡΩΤΟΙ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΤΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ὁ βενιζελισμός, ὡς Κράτος, βοηθεῖ καὶ διὰ νόμων, ἀλλεπαλλήλων μάλιστα, τὴν ληστείαν. Καὶ εἶνε πράγματι πρωτοφανὲς τὸ παράδειγμα Κράτους, ἐρχομένου εἰς τόσον ἐξευτελιστικοὺς συμβιβασμοὺς μὲ τοὺς ληστάς, διότι δὲν δύναται νὰ τοὺς καταδιώξῃ ἀποτελεσματικῶς, ἀφοῦ τοὺς προστατεύει. Καὶ πρέπει εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ νὰ παρατηρηθῇ ὅτι, ἂν εἰς περιπτώσεις, ὅπως αἱ ἀναφερθεῖσαι, τῆς Αἰκατερίνης, τῆς Λεβαδείας καὶ τῆς Ἠπείρου πρό τινων ἡμερῶν, τὸ Κράτος, κῦπτον πρὸ τῶν ληστῶν, ἠδύνατο νὰ δικαιολογήσῃ ὅτι ἐξηναγκάσθη πρὸς τοῦτο διὰ νὰ σώσῃ τὴν ζωὴν ὡρισμένων αἰχμαλώτων, εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ πρώτου ὑπὲρ τῶν ληστῶν νομοθετήματος, τοῦ χθὲς ἀναφερθέντος οὐδεμίαν ἀπολύτως δικαιολογίαν δύναται νὰ ἐπικαλεσθῇ. Ἐνομοθέτησεν ὑπὲρ τῶν ληστῶν καὶ ἤνοιξε τὰς θύρας τῶν φυλακῶν διὰ νὰ ἐπανέλθουν εἰς τὴν κοινωνίαν καὶ αὐτοὶ καὶ οἱ συνένοχοί των καὶ πάντες οἱ ἐγκληματίαι, πρὸς μόνον τὸν σκοπὸν νὰ καταστήσῃ αὐτοὺς ὄργανα διὰ τὴν στήριξιν τοῦ δημοκρατικοῦ του πολιτεύματος, τὸ ὁποῖον τότε μόλις εἶχεν ἐπιβάλει διὰ τῆς βίας. Καὶ ἂν περὶ τούτου χρειάζεται ἀπόδειξις, ὑπάρχει καὶ αὕτη: Ὅλα τὰ πρὸς φρούρησιν τοῦ δημοκρατικοῦ πολιτεύματος συγκροτηθέντα μισθοφόρα σώματα, ἤτοι ἡ «Δημοκρατικὴ Φρουρὰ» πρῶτον, τὰ «Τάγματα τῶν Κυνηγῶν» ἔπειτα καὶ τέλος τὰ «Δημοκρατικὰ τάγματα», ἀπηρτίσθησαν κυρίως ἀπὸ τοὺς ἀπολυθέντας ἐκ τῶν φυλακῶν διὰ τοῦ ἀμνηστευτικοῦ ἐκείνου νόμου τοῦ κ. Παπαναστασίου, ληστάς, δολοφόνους, φυγοδίκους ζωοκλέπτας κλπ., οἱ ὁποῖοι, καὶ ὡς στρατιῶται πλέον τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας καὶ μάλιστα ἰδιαίτεροι φρουροί της, ἐξηκολούθουν τὸ ἐγκληματικὸν ἔργον των ἐν μέσαις Ἀθήναις πλέον, ληστεύοντες, φονεύοντες, δολοφονοῦντες καὶ γενικῶς πάντοτε εὑρισκόμενοι ὡς κύριοι ἔνοχοι παντὸς μεγάλου ἐγκλήματος, τὸ ὁποῖον συνετάραξε τὰς Ἀθήνας. Ἐπὶ δύο συνεχῆ ἔτη δηλαδὴ ὁ βενιζελισμὸς ὡς Κράτος εἶχε στενὴν συνεργασίαν μὲ τοὺς ληστάς, εἰς τοὺς ὁποίους καὶ μόνον ἐστηρίζετο, διὰ νὰ ἀσκῇ τὴν ἐπὶ τοῦ λαοῦ βίαν του καὶ τοὺς ὁποίους εἶχεν ὀργανώσει καὶ εἰς σῶμα στρατιωτικόν, ἐκπροσωποῦν ἐνίοτε τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος εἰς τὰς ἐπισήμους του ἐμφανίσεις!

Ἰδοὺ λοιπὸν μίαν ἀκόμη φοράν, ἐγκαρδία, ἐπιβλητική, εἰλικρινής, ἀναμφισβήτητος ἡ σχέσις βενιζελισμοῦ καὶ ληστῶν.

ΣΥΝΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΕΥΕΡΓΕΣΙΩΝ

Καὶ ἀφοῦ περὶ ἐπισήμων πλέον φιλοληστρικῶν πράξεων τοῦ βενιζελισμοῦ πρόκειται, ἂς ὑπομνησθῇ ὅτι ἡ μέριμνα ὑπὲρ τῶν ληστῶν δὲν ἐσταμάτησεν εἰς μόνον τὸν νόμον τοῦ Ἀπριλίου 1924. Ἔκτοτε, πᾶσα Κυβέρνησις τοῦ βενιζελισμοῦ καταλαμβάνουσα τὴν ἐξουσίαν, ἐθεώρει ὑποχρέωσίν της νὰ ἐπιδείξῃ καὶ αὐτή, μὲ τὴν σειράν της, ὅλην της τὴν στοργὴν πρὸς τὸ ἔγκλημα καὶ τοὺς ἐγκληματίας.

Οὕτω, ἔχομεν μετὰ τὸν νόμον αὐτόν, τὸ νομοθετικὸν διάταγμα τῆς 19ης Αὐγούστου 1924, ὀφειλόμενον εἰς τὴν διαδεχθεῖσαν τὴν κ. Παπαναστασίου Κυβέρνησιν.

Τὸ διάταγμα ἐκεῖνο, σκοπὸν ἔθετεν ἐκ πρώτης ὄψεως τὴν καταπολέμησιν τῆς ληστείας. Ἀλλὰ ἐν τῇ ἐφαρμογῇ του, ἀντὶ νὰ καταπολεμήσῃ τὴν ληστείαν, εἶχε τοὐναντίον ὡς ἀποτέλεσμα: 1ον) μὲν νὰ ἀμνηστεύσῃ τοὺς ἐναπομένοντας εἰς τὰ ὄρη ἀκόμη ληστὰς καὶ μάλιστα τοὺς σπουδαιοτέρους, 2ον) δὲ νὰ ὠθήσῃ πρὸς τὸν ληστρικὸν βίον πᾶν κακοποιὸν στοιχεῖον, πάντα μικροζωοκλέπτην καὶ ἀσήμαντον πλιατσικολόγον.

Πρόκειται περὶ τοῦ διατάγματος, τὸ ὁποῖον ἐθέσπισε τὴν ἀρχὴν τῆς ἀμνηστεύσεως παντὸς ληστοῦ, ὁ ὁποῖος θὰ ἐφόνευεν ἕνα συνάδελφόν του. Τὸ Κράτος, ὁμολογοῦν ἀνερυθριάστως ὅτι τοῦ εἶνε ἀδύνατον νὰ πατάξῃ αὐτὸ τὴν ληστείαν, ἀνέθηκε τὸ ἔργον αὐτό, διὰ τοῦ διατάγματός του ἐκείνου, εἰς τούς...ληστάς.

Τί ἐπηκολούθησε τὸ διάταγμα τοῦτο εἶνε γνωστόν. Λησταὶ τρομοκρατήσαντες περιφερείας ὁλοκλήρους, ἔχοντες εἰς τὸ παθητικόν των τριάκοντα καὶ τεσσαράκοντα φόνους, ἔσπευσαν νὰ φονεύσουν ἀπὸ ἕνα ἄσημον κατσικοκλέφτην καὶ νὰ ἐπιστρέψουν πλέον ἐλεύθεροι εἰς τοὺς κόλπους τῆς κοινωνίας, ἰσότιμοι πρὸς τοὺς λοιποὺς πολίτας τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας!

Ἀφ' ἑτέρου, μικροκακοποιοὶ ἄλλοι, οἱ ὁποῖοι μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης δὲν ἐτόλμων νὰ στραφοῦν πρὸς τὸν ληστρικὸν βίον, φοβούμενοι τὰς συνεπείας, ἀκόμη δὲ καὶ χωρικοὶ οὐδέποτε σκεφθέντες ἕως τότε νὰ ἐγκληματήσουν, κατέφευγον εἰς τὰ ὄρη κρυφίως, διέπραττον μίαν καλὴν ληστείαν καὶ ἐπέστρεφον εἰς τὰ χωρία των, ἐνῷ αἱ λῃστεῖαι ἔμενον μυστηριώδεις ἢ ἀπεδίδοντο εἰς ὡρισμένας γνωστὰς ληστοσυμμορίας. Τοῦτο ἐγένετο ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον ἐξ ἀφορμῆς τοῦ διατάγματος ἐκείνου. Καὶ ἡ σκέψις ἡ ὁποία ὡδήγει εἰς τὰς ληστρικὰς αὐτὰς ἐπιχειρήσεις ἦτο ἁπλουστάτη:

—Κάνω τὴν ἐπιχείρησίν μου χωρὶς νὰ μὲ ὑποπτευθοῦν καὶ ἐπιστρέφω τὴν ἑπομένην πλούσιος εἰς τὸ χωριό μου. Ἀλλ' ἂν μὲ ὑποπτευθοῦν, ἂν ἀνακαλυφθῶ, μένω στὸ κλαρὶ τρεῖς, πέντε, δέκα ἡμέρες ἀκόμη, φονεύω ἕνα οἱονδήποτε ληστοφυγόδικον καὶ εἶμαι πάλιν ἐλεύθερος.

Καὶ εἶχεν ἐπικρατήσει τόσον ἡ σκέψις αὕτη, ὥστε ὑπάρχει παράδειγμα καὶ 19ετοῦς χωρικοῦ ἀκόμη, ὁ ὁποῖος ἐβγῆκε ληστὴς χωρὶς καμμίαν ἀφορμὴν καὶ χωρὶς καμμίαν νὰ ἔχῃ προηγουμένως δοσοληψίαν μετὰ τῆς Δικαιοσύνης. Εἶχεν ἐκλέξει τὸν ληστρικὸν βίον ὡς ἐπάγγελμα προσοδοφόρον καὶ ἐντελῶς ἀκίνδυνον.

Ἀλλὰ καὶ ἡ διαδεχθεῖσα τὴν Κυβέρνησιν ἐκείνην τρίτη κατὰ σειρὰν δημοκρατικὴ κυβέρνησις, καὶ τελευταία πρὸ τῆς δικτατορίας, δὲν ὠλιγώρησεν εἰς μέτρα εὐεργετικὰ ὑπὲρ τῆς ληστείας. Ἡ κυβέρνησις ἐκείνη εὗρε τὸν νόμον τοῦ Ἀπριλίου 1924—εἶνε ὁ ὑπ' ἀριθ. 3.109, δημοσιευθεὶς τὴν 23ην Ἰουλίου ἰδίου ἔτους—καὶ ἀναζητοῦσα τρόπον τινὰ διὰ νὰ εὐεργετήσῃ καὶ αὐτὴ τοὺς ἐγκληματίας, εἰσηγήθη εἰς τὴν Δ' Συνέλευσιν τὴν τροποποίησίν του, τὸν Νοέμβριον τοῦ 1924 καὶ ἐπλούτισεν οὕτω τὴν βενιζελικὴν φιλοληστρικὴν νομοθεσίαν διὰ τοῦ νόμου 3286, δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 44 φύλον τῆς «Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως» τῆς 23ης Φεβρουαρίου 1925. Ὁ νόμος οὗτος ἀποτελεῖ τὴν συνισταμένην ὅλων τῶν πρὸς τὴν ληστείαν καὶ τὸ ἔγκλημα παροχῶν τοῦ βενιζελισμοῦ. Καὶ ἂν ὁ νόμος τοῦ κ. Παπαναστασίου ἤνοιξεν ἁπλῶς τὰς θύρας τῶν φυλακῶν, ὁ νόμος τῆς τελευταίας αὐτῆς προδικτατορικῆς κυβερνήσεως τοῦ βενιζελισμοῦ κατεδάφισε κυριολεκτικῶς τὰς φυλακάς. Διότι δὲν ἠμνήστευσε μόνον ὅλους τοὺς εἰς τὰς φυλακὰς ἐγκληματίας, ἀλλ' ἐπεξέτεινε τὴν ἀμνηστείαν καὶ ἐπ' ἐκείνων τῶν ἐγκληματιῶν, οἱ ὁποῖοι δὲν εἶχον συλληφθῆ κἂν καὶ δὲν εἶχον δικασθῇ. Ὁ βενιζελισμὸς ἀπένειμε τότε χάριν, πρὶν ἀπονείμῃ δικαιοσύνην, ὅπως ρητῶς ὥριζε τὸ 4ον ἄρθρον τοῦ νόμου αὐτοῦ.

Ἀλλὰ διὰ νὰ περιορισθῶμεν εἰς μόνον τὰς τοὺς ληστὰς ἀφορώσας διατάξεις του, παραθέτομεν τὸ ἄρθρον 8ον τοῦ νόμου τούτου, ἔχον ὡς ἑξῆς:

«Ἄρθρον 8ον.—Τὸ ἄρθρον 9ον τοῦ νομοθετικοῦ διατάγματος τῆς 23ης Ἀπριλίου 1924 (τοῦ Παπαναστασιακοῦ δηλαδὴ) περὶ ἀμνηστείας, ἀναστολῆς ποινῶν κλπ. καταργεῖται, **τοῦ δὲ εὐεργετήματος τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ αὐτοῦ νομ. διατάγματος ἀπολαύουσι καὶ οἱ καταδικασθέντες ἢ καταδικασθησόμενοι** ἐπί τι τῶν εἰς τὸ καταργούμενον ἄρθρον 9 ἀναφερομένων ἀδικημάτων.»

Ποῖα δὲ ἦσαν τὰ ἀδικήματα τοῦ 9ου ἄρθρου, τὸ ὁποῖον κατηργεῖτο, καὶ ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐπεξετείνετο ἤδη ἡ... εὐεργετικὴ μέριμνα τοῦ βενιζελικοῦ Κράτους; Ἰδοὺ τὸ ἄρθρον 9ον ὡς εἶχεν εἰς τὸ Παπαναστασιακὸν Διάταγμα:

«Ἄρθρον 9ον.—Τῶν ἀνωτέρω εὐεργετημάτων (δηλαδὴ τῆς ἀμνηστεύσεως) ἀποκλείονται οἱ ἐκτίοντες ποινὴν ἐπιβληθεῖσαν ἐπὶ ζωοκλοπῇ, αἰσχροκερδείᾳ, **καθὼς καὶ ὑπὸ κοινῶν ποινικῶν δικαστηρίων καταδικασθέντες ἐπὶ ληστείᾳ.**»

Οὕτω, ὁ νόμος οὗτος δὲν ἄφινε οὐδὲ ἕνα ληστὴν εἰς τὰς φυλακάς, ἀλλὰ τοὺς ἀπέδιδεν ὅλους ἐλευθέρους διὰ νὰ κατακλύσουν πάλιν τὴν ἑλληνικὴν ὕπαιθρον καὶ νὰ συνεχίσουν τὸ ἀπαίσιον ἔργον των, χάρις εἰς τὰ ...εὐεργετικὰ μέτρα τοῦ βενιζελικοῦ Κράτους.

ΣΠΕΥΣΑΤΕ, ΣΠΕΥΣΑΤΕ!

Ἀλλ' ἐλέχθη ἤδη, καὶ εἶνε ἄλλωστε γνωστότατον, ὅτι λησταὶ δὲν δύνανται νὰ ὑπάρξουν, δὲν δύνανται νὰ κινηθοῦν, δὲν δύνανται νὰ «ἐργασθοῦν» ἐὰν δὲν ἔχουν τοὺς «ἀνθρώπους των», τοὺς ληστοτρόφους δηλαδὴ καὶ τοὺς συνενόχους των. Καὶ τὸ βενιζελικὸν Κράτος μεριμνῆσαν διὰ τοὺς ληστάς, ἐμερίμνησε καὶ δι' αὐτοὺς ὥστε νὰ συγκροτηθοῦν ἀμέσως αἱ ληστρικαὶ συμμορίαι χωρὶς ἀπώλειαν χρόνου διὰ νέαν ὀργάνωσίν των.

Οὕτω, διὰ τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ αὐτοῦ νόμου ἀπηλλάγησαν ἐπίσης πάσης ποινῆς ἐπιβληθείσης ἢ ἐπιβληθησομένης —πάντοτε— **«καὶ οἱ συνεργοὶ εἰς ἀδικήματα, οἱ κύριοι αὐτουργοὶ τῶν ὁποίων ἤ τις τούτων, ἔτυχον ἀμνηστείας ἢ ἀναστολῆς διώξεως ἢ ἄλλως πως ἀπηλλάγησαν ἢ ἐφονεύθησαν.»**

Οὕτω, τὸ βενιζελικὸν Κράτος συνεπλήρου τὸν κύκλον τῶν πρὸς τοὺς ληστὰς εὐεργεσιῶν του μὲ τὸν τερατώδη αὐτὸν νόμον, ὅμοιον τοῦ ὁποίου οὐδὲν βεβαίως Κράτος, οὐδεμία Κυβέρνησις, οὐδεμία Βουλή, ἀπεδέχθη ποτέ. Τὸ βενιζελικὸν Κράτος τὸν ἐθέσπισεν ἐν τούτοις. Καὶ εἶχε μάλιστα τόσην... ἀγωνίαν νὰ τὸν ἴδῃ ἀποδίδοντα τοὺς καρπούς του, ὥστε καὶ ἔκκλησιν ἀπηύθυνε διὰ τοῦ 15ου ἄρθρου του πρὸς ὅλους ὅσοι ἐδιώκοντο ὑπὸ τῆς Δικαιοσύνης, καλοῦν τοὺς δραπέτας τῶν φυλακῶν, τοὺς φυγοδίκους καὶ τοὺς φυγοποίνους ὅπως ἐντὸς δύο μηνῶν σπεύσουν νὰ προσέλθουν καὶ τύχουν τῆς ἐπισήμου ἀπαλλαγῆς των ἀπὸ πάσης κατηγορίας:

—Σπεύσατε, σπεύσατε!

Εἰς τὴν ὁριστικὴν διάλυσιν, θὰ ἠδύνατό τις νὰ προσθέσῃ, διότι περὶ ὁριστικῆς διαλύσεως τοῦ Κράτους πράγματι ἐπρόκειτο...

ΜΕΘΑΥΡΙΟΝ: Πῶς προήχθη καὶ ἐμονιμοποιήθη τὸ καθεστὼς τῆς ληστείας εἰς τὴν Ἤπειρον

ΠΩΣ ΔΡΟΣΙΖΟΝΤΑΙ ΑΛΛΟΥ

ΟΙ ΝΕΟ-Υ-ΟΡΚΕΖΟΙ ΓΛΕΝΤΟΥΝ ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΟΝ ΟΥΡΑΝΟΝ

ΕΠΑΝΩ ΕΙΣ ΤΑΣ ΣΤΕΓΑΣ ΤΩΝ ΟΥΡΑΝΟΞΥΣΤΩΝ ΟΙ ΝΕΟΙ ΚΡΕΜΑΣΤΟΙ ΚΗΠΟΙ ΤΗΣ ΒΑΒΥΛΩΝΟΣ

Εἶνε ἡ ἐποχὴ τοῦ μεγάλου, τοῦ ἀφορήτου καύσωνος. Τὰ κύματά του πυρπολοῦν διαδοχικῶς τὰς διαφόρους περιοχὰς τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀμερικῆς. Τὸ καθημερινὸν μαρτύριόν μας καὶ τὰ δελτία τοῦ ἀσυρμάτου μᾶς δίδουν ὁλοζώντανον τὴν εἰκόνα τῶν φλεγομένων καμίνων, ποὺ ὀνομάζονται μεγαλουπόλεις καὶ μέσα εἰς τὰς ὁποίας τσουρουφλιζόμεθα.

Ἀναλόγως τῶν εἰδικωτέρων κλιματολογικῶν ὅρων καὶ τῶν γενικῶν βιωτικῶν συνθηκῶν, τὰ διάφορα Ἔθνη ἀναζητοῦν κατὰ τὸν ἰδιαίτερον ἰδικόν των τρόπον τὴν δροσιάν. Καὶ οἱ τρόποι αὐτοί, μέσα εἰς τὸν μεταπολεμικὸν μοντερνισμόν, δὲν στεροῦνται οὔτε πρωτοτυπίας, οὔτε τόλμης. Ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ δύο αὐτὰ κεφάλαια μᾶς ἐξεπέρασαν ὅλους ποῖοι ἄλλοι;—οἱ ἄνθρωποι τῆς ἠπείρου τῶν οὐρανοξυστῶν, οἱ Ἀμερικανοί. Αὐτοὶ ἀνέστησαν ἐποχὰς παρῳχημένας, τὰς ἐποχὰς τῶν κρεμαστῶν κήπων τῆς Βαβυλῶνος, προσδώσαντες νέαν χρησιμότητα εἰς τὰς στέγας τῶν ξεόντων τὸν οὐρανὸν οἰκοδομῶν των.

«Διερχόμεθα—λέγει ὁ Ἀμερικανὸς δημοσιογράφος κ. Πουάρ—τὴν ἐποχὴν τοῦ ἔτους, καθ' ἣν ἡ ἰδία θερμικὴ ὤθησις, ἡ ὁποία ἀναβιβάζει τὸν ὑδράργυρον εἰς τὸ θερμόμετρον, ἀναγκάζει τοὺς δειπνῶντας καὶ τοὺς χορευτὰς τῆς Νέας Ὑόρκης νὰ ἀνέρχωνται εἰς τοὺς δροσεροὺς κήπους τῶν στεγῶν, ὑπεράνω τῆς διακεκαυμένης ζώνης τῆς πόλεως. Πολυαριθμότερα καὶ τελειότερον ὠργανωμένα ἀπὸ κάθε προηγουμένην φοράν, τὰ δενδροστόλιστα ἑστιατόρια καὶ χορευτήρια, τὰ ὁποῖα ἀνθίζουν ἐπάνω εἰς τὰ βουνόσπιτα τῆς χερσονήσου τῆς Μανάτταν, ἔχουν ἀνοίξει διὰ τὸ θέρος.

Κατὰ τὸ διάλειμμα τοῦ προγεύματος, κατὰ τὴν ὥραν τοῦ δείπνου κ' ἔπειτα μέχρι τῶν προκεχωρημένων ὡρῶν τῆς παμφώτου νυκτὸς τῶν πόλεων, οἱ κῆποι τῶν στεγῶν εἶνε κατάμεστοι κόσμου. Κάτω εἰς τὸν δρόμον τὰ πεζοδρόμια φλέγονται καὶ κάθε φύσημα τοῦ ἀέρος ἀποτελεῖ ἁπλῶς ἐπανάληψιν τῆς ἀποδείξεως, ὅτι ὁ ἀέρας εἶνε θερμότατος. Ἐκεῖ ἐπάνω φυσᾷ κάτι, ποὺ πλησιάζει τὸν θερμὸν ἄνεμον. Οἱ ἄνθρωποι κάθονται μέσα σ' ἕνα κῆπον μὲ βρύσες καὶ πρασινάδαν.

Ἀπὸ τὰ σημαντικώτερα εὐεργετήματα ποὺ ὁ οὐρανοξύστης ἀποφέρει εἰς τοὺς δημιουργούς του εἶνε τὸ γεγονός, ὅτι τοὺς ἐπιτρέπει νὰ ἀνέρχωνται εἰς ὀλιγώτερον πνιγηρὰ στρώματα, ὅπως περίπου οἱ ἄνθρωποι τῶν κάμπων, ποὺ ζοῦν κοντὰ εἰς δροσερὰς μετακινοῦνται πρὸς τὰς κορυφάς, διὰ νὰ γλυτώσουν ἀπὸ τὴν ζέστην.

Οἱ Βαβυλώνιοι, τῶν ὁποίων οἱ κρεμαστοὶ κῆποι ἦσαν ἓν ἀπὸ τὰ θαύματα τοῦ ἀρχαίου κόσμου, θὰ ἠμποροῦσαν μετὰ θάνατον νὰ διαμφισβητήσουν τὸν ἰσχυρισμὸν τῆς Νέας Ὑόρκης, ὅτι ἐπενόησε τὸν «στεγόκηπον». Τὸ ἴδιον ἴσως θὰ ἠμποροῦσαν νὰ κάμουν οἱ Ἰνδοὶ Χόπι ἢ οἱ πελαργοὶ τῆς Νυρεμβέργης. Ἀλλὰ ἡ Νέα Ὑόρκη ἔκαμε τὸν θεσμὸν ἰδικόν της. Ἡ ἀρχιτεκτονικὴ τῆς πόλεως καθιστᾷ τοὺς στεγοκήπους ἀναποφεύκτους. Καὶ αἱ χιλιάδες ἀνθρώπων, ποὺ δὲν ἠμποροῦν νὰ πᾶνε εἰς τὴν ὕπαιθρον ἢ τὴν παραλίαν, ἐντὸς μιᾶς στιγμῆς λύουν εὐχαρίστως τὸ πρόβλημα, κτυπῶντες τὸ κουδοῦνι διὰ τὸν ἀνελκυστῆρα.

Αὐτὴ ἡ κατὰ τὴν θερινὴν σαιζὸν ἀνύψωσις ἑστιατορίων καὶ ντάνσιγκ καθίσταται κατ' ἔτος πλέον ἐκτεταμένη. Κατ' ἀρχὰς ἐθεσπίσθη ὁ περίπατος ἐπὶ τῆς στέγης χάριν τοῦ θεάματος. Κατόπιν ἐτοποθετήθησαν τραπέζια, διὰ νὰ ἠμποροῦν οἱ ἄνθρωποι νὰ δειπνοῦν καὶ ταὐτοχρόνως νὰ ἀπολαμβάνουν τὸ θέαμα. Κ' ἔπειτα κατεσκευάσθη ἕνα παρκὲ γιὰ χορὸ καὶ μετεκλήθη ἡ ὀρχήστρα. Τώρα κάθε γοῦστο ἠμπορεῖ νὰ ἱκανοποιηθῇ εἰς τοὺς στεγοκήπους τῆς Νέας Ὑόρκης. Ἠμπορεῖτε νὰ ἔχετε ἐλαφρὸν δεῖπνον εἴκοσι πατώματα ἐπάνω ἀπὸ τὸν δρόμον, μὲ ὑπέροχον ἄποψιν κάτω ἀπὸ τὰ μάτια σας, ὅλα δὲ αὐτὰ ἀντὶ 50 σέντς, ἢ ἠμπορεῖτε νὰ δαπανήσετε 50 δολλάρια, διὰ νὰ δειπνήσετε καὶ νὰ χορεύσετε μέσα εἰς μίαν φαντασμαγορίαν ἐγχρώμων φώτων καὶ μπαλλαρινῶν καὶ μέσα εἰς τὸ ἴδιον πανόραμα.

Εἰς τὴν κατασκευὴν τῶν στεγοκήπων ἐπέρχεται κάποια μεταβολή. Εἰς τὸ παρελθὸν ἦσαν κατὰ τὸ πλεῖστον ἐξ ὁλοκλήρου ἀνοικτοὶ πρὸς τὸν οὐρανόν. Τραπέζια καὶ γλάστρες μὲ φυτὰ ἦσαν ἁπλῶς σπαρμένα εἰς τὴν ταράτσαν τοῦ κτιρίου, ἐνίοτε δὲ ποῦ καὶ ποῦ ὑπῆρχαν τέντες καὶ ὀμβρέλλες. Ἡ κατάστασις αὐτὴ ἦτο πολὺ γοητευτική, ἕως ὅτου ἤθελε ξεσπάσει καμμιὰ θύελλα. Τότε ἐσημειοῦτο αἰφνιδία ἐξόρμησις εἰς ἀναζήτησιν ἀσύλου. Ἡ χονδρὲς στάλες τῆς θερινῆς μπόρας ἔπιπτον ἐπὶ δικαίους καὶ ἀδίκους, διότι ὅταν πολλαὶ ἑκατοντάδες ἀνθρώπων ἔφθαναν ὁρμητικοὶ εἰς μίαν πόρταν, ἦτο φυσικὸν οἱ περισσότεροι νὰ μείνουν ἔξω ἐπὶ πολλὰς κρισίμους στιγμάς. Καὶ ὅταν ὅλοι κατέφευγον ὑπὸ στέγην, ἡ παρέες εἶχαν διασπασθῇ. Καὶ ἐνίοτε τὸ ἀρχιγκαρσόνι διηρωτᾶτο πόσοι λογαριασμοὶ εἶχαν χαθῆ κατὰ τὴν μάχην.

Ἔτσι τὴν σήμερον ἡμέραν οἱ περισσότεροι στεγόκηποι ἔχουν ἕνα μόνιμον καταφύγιον—τοὐλάχιστον εἰς τὸ κέντρον. Τραπέζια ἠμπορεῖ νὰ τοποθετηθοῦν ἔξω εἰς τὴν ταράτσαν, ἀλλὰ ὑπάρχει χῶρος δι' ὅλους κάτω ἀπὸ τὸ στέγαστρον. Ὅταν ὁ καιρὸς εἶνε ἄσχημος, οἱ πελάται ἠμποροῦν καὶ τότε νὰ κάθωνται πίσω ἀπὸ ἕνα γυάλινον τοῖχον καὶ νὰ βλέπουν κάτω πρὸς τὴν Μανάτταν. Ἤ, ἂν δὲν ἠμποροῦν νὰ δειπνήσουν ὑπὸ τὸ φῶς τῆς σελήνης, ἠμποροῦν νὰ κυττάζουν τὰς ὑψηλὰς οἰκοδομὰς καὶ τὰς φωτισμένας λεωφόρους κάτω. Ἕνας στεγόκηπος ἐξωθήθη μέχρι τοῦ σημείου, ὥστε νὰ παρέχῃ εἰς τοὺς πελάτας του ἀμετάβλητον οὐρανόν. Ἡ ὀροφὴ τοῦ ντάνσιγκ εἶνε ζωγραφισμένη μὲ ἐλαφρὰ σύννεφα καὶ πλουσίας μάζας κυανοῦ χρώματος, αἱ ὁποῖαι μένουν ἀνεπηρέαστοι ἀπὸ τὸν καιρόν. Κ' ἕνας ἄλλος ἔχει μίαν ὀροφήν, ἡ ὁποία ἠμπορεῖ νὰ τυλιχθῇ καὶ νὰ ξετυλιχθῇ ἐντὸς ἑνὸς λεπτοῦ.

Ἕνας ἀπὸ τοὺς μεγαλειτέρους καὶ παλαιοτέρους στεγοκήπους τῆς πόλεως παρέχει θαυμάσιον παράδειγμα τῆς τάσεως πρὸς μεγαλείτερα στέγαστρα. Ὅταν πρωτάνοιξε, πρὸ πολλῶν ἐτῶν μόνον τὸ δάπεδον τοῦ ντάνσιγκ ἦτο σκεπασμένον. Τὰ τρία τέταρτα τῆς ἐκτάσεως ἦσαν ἀνοικτὰ πρὸς τὸν οὐρανόν.

(Ἡ συνέχεια εἰς τὴν 6ην σελίδα)

Ο ΑΙΓΥΠΤΙΑΚΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ

Ο ΤΑΦΟΣ ΤΟΥ ΤΟΥΤ-ΑΝΧ-ΑΜΩΝ

ΣΠΟΥΔΑΙΑ ΤΑ ΕΥΡΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΡΕΥΝΩΝ ΤΟΥ κ. ΚΑΡΤΕΡ

Η ΘΛΙΒΕΡΑ ΜΟΙΡΑ ΤΟΥ ΜΙΚΡΟΥ ΦΑΡΑΩ

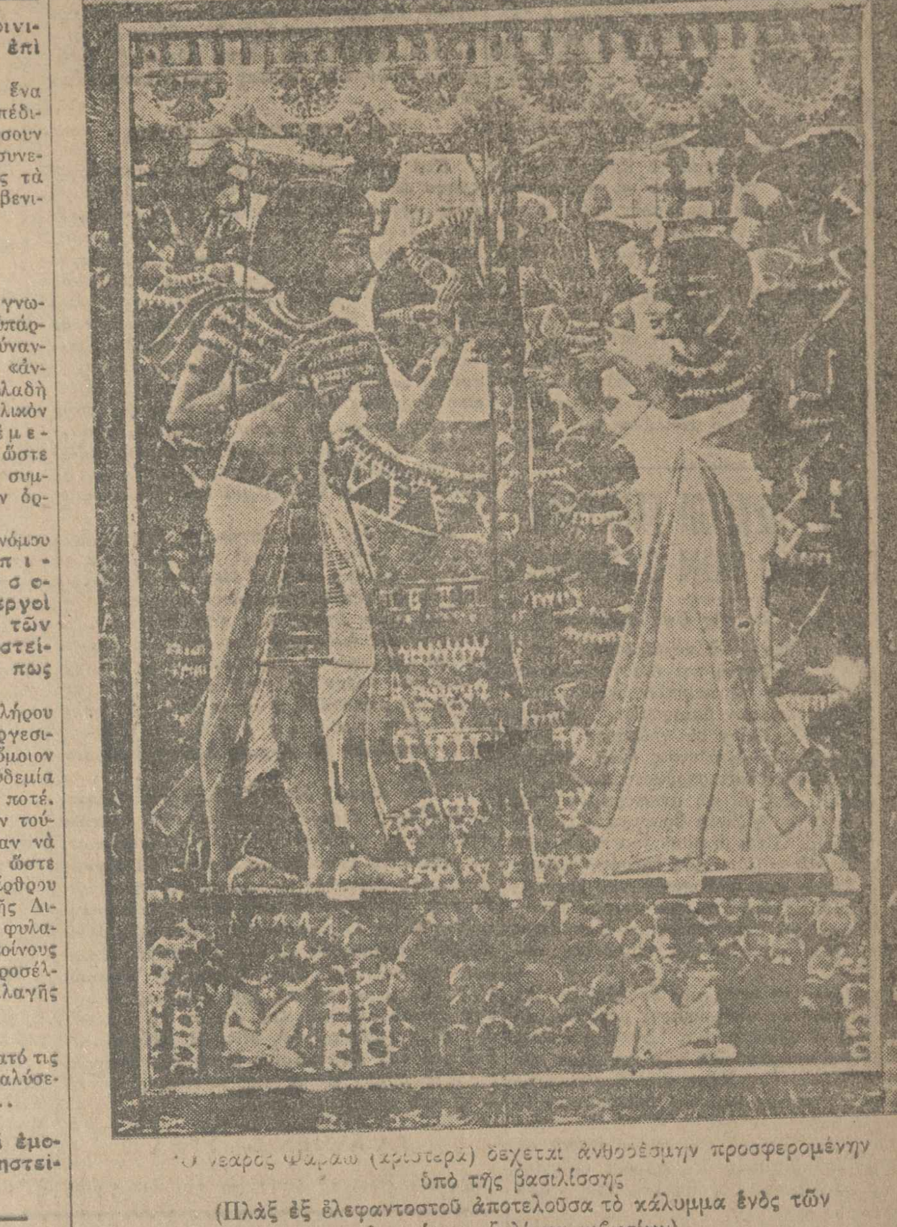

Ὁ νεαρὸς Φαραὼ (ἀριστερὰ) δέχεται ἀνθοδέσμην προσφερομένην ὑπὸ τῆς βασιλίσσης

(Πλὰξ ἐξ ἐλεφαντοστοῦ ἀποτελοῦσα τὸ κάλυμμα ἑνὸς τῶν ἀνοιγέντων ξυλίνων κιβωτίων)

Ἐτελείωσαν αἱ ἔρευναι εἰς τὸν τάφον τοῦ Τοὺτ-Ἀγχ-Ἀμών, τὰς ὁποίας εἶχεν ἀρχίσει ὁ λόρδος Κάρναρβον. Ὁ κ. Χόβαρτ Κάρτερ, συνεργάτης τοῦ ἀποθανόντος λόρδου, ἐταξινόμησε τὸν παρελθόντα χειμῶνα τὰ εὑρήματα τῆς τετάρτης ὑπογείου αἰθούσης. Πρὸ τῶν σοφῶν εἶχον εἰσδύσει μέχρις ἐδῶ ἄγνωστοι τυμβωρύχοι ἀναζητοῦντες τὸν χρυσόν, τὸν ἄργυρον καὶ τοὺς πολυτίμους λίθους. Εἰς τὴν βίαν των νὰ ἁρπάσουν ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότερα πολύτιμα μέταλλα εἶχον καταστρέψει διάφορα κιβώτια, τὸ περιεχόμενον τῶν ὁποίων ἔκειτο κατὰ γῆς.

Ἐν μέσῳ αὐτοῦ τοῦ χάους εὑρίσκετο ἕνα ἀπὸ τὰ πλέον πολύτιμα ἀντικείμενα τῆς Αἰγυπτιακῆς τέχνης, ὑπὸ τὴν Νέαν Αὐτοκρατορίαν: ἕνα ξύλινον κιβώτιον μὲ περίβλημα ἐξ ἐλεφαντόδοντος καὶ μὲ σκέπασμα εἰς τὸ ὁποῖον διακρίνονται ἀνάγλυφα λεπτὰ ὡς τὰ τῶν Ἑλληνικῶν νομισμάτων, μὲ ὡραίους χρωματισμούς.

Δυστυχῶς τὸ ἀριστούργημα αὐτό, ὅπως καὶ τόσα ἄλλα, ἔχει ὑποστῇ σπουδαίας ζημίας. Τὸ σκέπασμα εἶχε ριφθῇ εἰς μίαν γωνίαν καὶ τὸ κιβώτιον εἰς ἄλλην. Ἤρχισαν αἱ ἐργασίαι ἀποκαταστάσεώς του, μέχρι σήμερον ὅμως κατέστη δυνατὴ ἡ ἀποκατάστασις μόνον τοῦ σκεπάσματος.

Τὸ σκέπασμα ἔχει 26 ἑκατοστὰ τοῦ μέτρου μῆκος καὶ 20 πλάτος. Ἐπάνω εἰς τὴν ἀπὸ ἐλεφαντόδοντα ἐπιφάνειαν εἰκονίζεται ὁ νεαρὸς βασιλεὺς καὶ ἡ βασίλισσα. Οἱ βασιλεῖς εὑρίσκονται ὁ εἷς ἀπέναντι τοῦ ἄλλου. Ὁ βασιλεὺς ἐλαφρῶς στηριζόμενος ἐπὶ τῆς ράβδου του, λαμβάνει ἀπὸ τὴν βασίλισσαν ἕνα μπουκέτο ἀπὸ ἄνθη παπύρου καὶ λωτοῦ, τὰ συμβολικὰ ἄνθη τῶν δύο βασιλείων. Εἰς τὸ κατώτερον μέρος, αἱ κυρίαι τῆς τιμῆς δρέπουν καρποὺς καὶ ἄνθη μανδραγόρας. Ὑπεράνω τῶν κεφαλῶν τῶν βασιλέων ὑπάρχουν αἱ ἐπιγραφαί: «Ὁ ὑπέροχος θεός, κύριος τῶν δύο χωρῶν, ὁ Τοὺτ-Ἀγχ-Ἀμών, ὁ ὅμοιος μὲ τὸν Ἥλιον» καὶ «Ἡ μεγάλη καὶ βασιλικὴ σύζυγός του, ἡ κυρία τῶν δύο χωρῶν Ἀγχ-Ἐς-Ἐη-Ἀμών. Ἂς εἶνε πολυχρόνιος!»

Ἕνα ἄλλο σπουδαῖον εὕρημα εἶνε τὰ τέσσαρα μικρὰ φέρετρα τὰ ὁποῖα εὑρέθησαν τὸ ἓν ἐντὸς τοῦ ἄλλου. Τὸ μεγαλείτερον ἐξ αὐτῶν ἔχει ὕψος 80 ἑκατοστῶν. Εἶνε ἀλειμμένον μὲ μαύρην ρετσίναν καὶ εἶνε τυλιγμένον μὲ ταινίας ἐπὶ τῶν ὁποίων ὑπάρχουν ἱερογλυφικαὶ ἐπιγραφαὶ καὶ παραστάσεις τῶν θεοτήτων καὶ τῶν πνευμάτων τῶν ἀγρυπνούντων ἐπὶ τῶν πεπρωμένων τοῦ ἐν τῷ φερέτρῳ.

ΟΙ ΒΟΣΤΡΥΧΟΙ ΤΗΣ ΜΑΜΜΗΣ

Τὸ πρῶτον αὐτὸ φέρετρον περιέχει ἕνα δεύτερον ὀλίγον μικροτέρων διαστάσεων. Ἐντὸς τοῦ δευτέρου ὑπάρχει ἕνα τρίτον εἴκοσι μόνον ἑκατοστῶν μήκους, περιβαλλόμενον ἀπὸ ἕνα λινὸν ὕφασμα. Ἐντὸς τοῦ τρίτου φερέτρου εὑρέθη ἕνα σκουλαρίκι ἀποτελούμενον ἀπὸ μίαν ἁλυσίδα καὶ ἕνα πολὺ μικρὸν χρυσοῦν ἀγαλμάτιον. Ἐντὸς τοῦ τρίτου φερέτρου εὑρέθη καὶ ἕνα τέταρτον φέρετρον μήκους 12 ἑκατοστῶν ἀπὸ ξύλον τὸ ὁποῖον φέρει διαφόρους γλυφὰς καὶ μὲ ἱερογλυφικὴν γραφήν, ἀναφέρουσαν τὸ ὄνομα τῆς βασιλίσσης Τουΐ.

Τὸ μικρὸν φέρετρον ἔχει ἀλειφθῇ μὲ μύρα, ὅπως συνηθίζετο εἰς τὰς βασιλικὰς κηδείας. Καὶ αὐτὸ τὸ μικροσκοπικὸν φέρετρον ἐνέκλειεν ἕνα λείψανον: Μίαν μποῦκλαν καστανῶν μαλλιῶν ἡ ὁποία προφανῶς ἀνῆκεν εἰς τὴν βασίλισσαν Τουΐ. Αὐτὴ ἦτο σύζυγος τοῦ Φαραὼ Ἀμένοφις τοῦ 3ου. Τὸ ἀγαλμάτιον παρίστανε τὸν Ἀμένοφιν. Ἡ μποῦκλα τῶν μαλλιῶν τῆς Τουΐ καὶ τὸ ἀγαλμάτιον τοῦ Ἀμενόφιδος εἶχον οἰκογενειακὰ ἐνθύμια, τὰ ὁποῖα ἔπρεπε νὰ συνταφοῦν μὲ τὸν ἔγγονόν των τὸν Τοὺτ-Ἀγχ-Ἀμών.

Ἐντὸς τοῦ τάφου εὑρέθησαν δέκα ἓξ μικρὰ ἐργαλεῖα, τὰ ὁποῖα εἶχον παραμείνει εἰς τὸ βάθος ἑνὸς κιβωτίου. Ἔχουν ξυλίνην λαβὴν καὶ μεταλλίνην αἰχμήν. Εἶνε τόσον λεπτοφυῆ, ὥστε ὑποτίθεται ὅτι ποτὲ δὲν ἐχρησιμοποιήθησαν διὰ πρακτικοὺς σκοπούς. Ὁ κ. Κάρτερ ἔχει τὴν γνώμην ὅτι πρόκειται περὶ δειγμάτων ἢ περὶ μικρογραφιῶν χρησιμοποιουμένων τότε ἐργαλείων. Τὸ χαρακτηριστικὸν εἶνε ὅτι ἔχουν κατασκευασθῇ ἀπὸ σίδηρον. Μέχρι τῆς ἐποχῆς τοῦ Τοὺτ-Ἀγχ-Ἀμὼν δὲν εἶχον εὑρεθῆ εἰς τοὺς τάφους τῶν Φαραὼ ἀντικείμενα ἀπὸ σίδηρον. Οἱ Αἰγύπτιοι, οἱ ὁποῖοι ἐγνώριζον τὸν χαλκόν, τὸν μπρούντζον καὶ τὰ πολύτιμα μέταλλα μήπως ἠγνόουν τὸν σίδηρον; Τὸ ζήτημα θὰ διασαφηνισθῇ ἐκ τῶν εὑρημάτων τοῦ κ. Κάρτερ. Εἶνε γνωστόν, ἄλλωστε, ὅτι εἰς τὸ φέρετρον τοῦ Τοὺτ-Ἀγχ-Ἀμών, εἰς τὸ πλευρὸν τῆς μούμιας, εὑρέθη ξιφίδιον μὲ χρυσῆν λαβήν, ἀλλὰ μὲ λεπίδα ἀπὸ σίδηρον. Ἐπίσης εἰς τὸ στῆθος τοῦ Φαραὼ καὶ πίσω ἀπὸ τὴν κεφαλήν του εὑρέθησαν φυλακτὰ ἀπὸ σίδηρον. Ἐὰν αὐτὸ τὸ μέταλλον ἦτο τότε κοινῆς χρήσεως, ἀσφαλῶς δὲν θὰ τοῦ ἐπεφύλασσον αὐτὴν τὴν τιμητικὴν θέσιν. Δυνάμεθα λοιπὸν νὰ ὑποθέσωμεν ὅτι κατὰ τὴν βασιλείαν τοῦ Τοὺτ-Ἀγχ-Ἀμὼν ἐνεφανίσθη ὁ σίδηρος εἰς τὴν Αἴγυπτον.

Τὰ μικρὰ ἐργαλεῖα καὶ τὰ φυλακτὰ εἶχον κατασκευασθῇ εἰς ἀνάμνησιν τῶν πρώτων χρήσεων τοῦ νέου μετάλλου.

Ὁπωσδήποτε, ἡ παρουσία τῶν ἀντικειμένων τούτων μαρτυρεῖ ὅτι τότε ἦτο γνωστὸς ὁ σίδηρος εἰς τὴν Αἴγυπτον. Ἡ παρουσία τοῦ σιδήρου εἰς τὸν τάφον ἀναιρεῖ καὶ μίαν ἄλλην παλαιὰν ὑπόθεσιν, κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ σίδηρος ἦτο μὲν γνωστός, ἀλλὰ δὲν ἐπετρέπετο νὰ τοποθετῆται εἰς τοὺς τάφους.

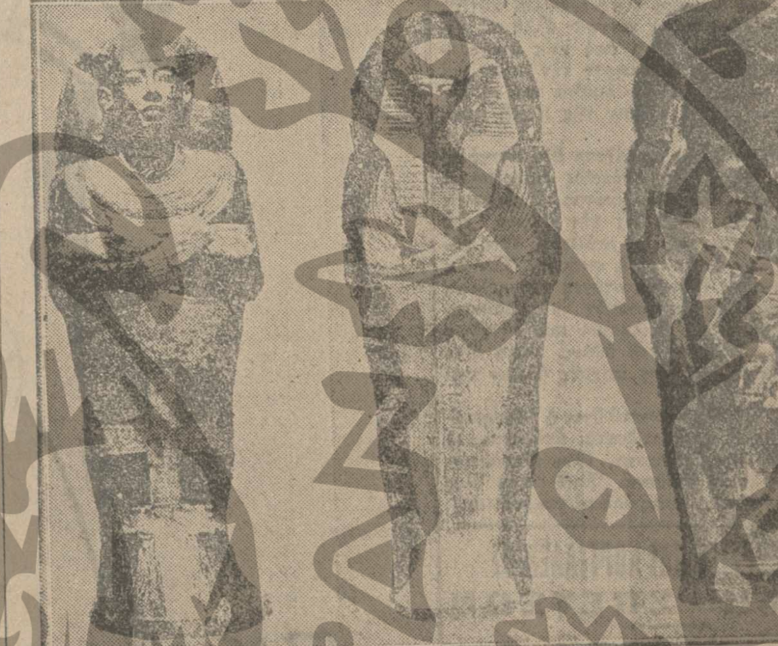

Ἀπεικονίσεις ἀρχαίων Αἰγυπτιακῶν θεῶν ἀπὸ τὰ νέα εὑρήματα τοῦ τάφου τοῦ Τοὺτ-Ἀνχ-Ἀμών

Ο ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΗΣ ΦΑΡΑΩ

Ἀπὸ τὸν καιρὸν τοῦ Σαμπολιῶνος ὁ κόσμος γνωρίζει ἀρκετὰ διὰ τὰ ἤθη καὶ τὸν πολιτισμὸν τῶν Αἰγυπτίων, διὰ τὴν ἱστορίαν ὅμως τῆς Αἰγύπτου δὲν ὑπάρχουν πολλαὶ ἱστορικαὶ πληροφορίαι. Ἐξαιρεῖται μόνον μία περίοδος, ἀπὸ τὸν βασιλέα Τουτμὲς (1480 π.Χ.) μέχρι τοῦ Ραμσῆ τοῦ 2ου (1234 π.Χ.). Κατὰ τὴν περίοδον αὐτὴν ἤκμασε καὶ ὁ Τοὺτ-Ἀγχ-Ἀμών.

Ἐὰν ἤθελε κανεὶς νὰ ἀνακεφαλαιώσῃ εἰς ὀλίγας λέξεις τὴν ἱστορίαν πολλῶν χιλιετηρίδων τῆς Αἰγύπτου, θὰ ἠδύνατο νὰ εἴπῃ ὅτι ὅλη ἡ αἰγυπτιακὴ ἱστορία εἶνε ὁ ἀδιάκοπος πόλεμος μεταξὺ τῶν νοτίων καὶ τῶν βορείων ἐπαρχιῶν. Ἡ Νέα Αὐτοκρατορία τῶν Θηβῶν, πρωτευούσης τοῦ Νότου, εὑρέθη εἰς τὸν κολοφῶνα τῆς δόξης της μὲ τὸν Ἀμένοφιν τὸν 3ον, τὸν ἐπικαλούμενον Μεγαλοπρεπῆ, πάππον τοῦ Τοὺτ-Ἀγχ-Ἀμών, τοῦ ὁποίου ἡ βασιλεία δύναται νὰ παραβληθῇ πρὸς τὴν τοῦ Λουδοβίκου τοῦ 14ου.

Αἱ λαμπραὶ ὅμως Θῆβαι ἐτέλουν ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν τῶν παντοδυνάμων ἱερέων τοῦ θεοῦ Ἀμών, οἵτινες ἀπετέλουν κράτος ἐν κράτει. Ὁ Ἀμένοφις ὁ 4ος, υἱὸς καὶ διάδοχος τοῦ Ἀμενόφιδος τοῦ 3ου, ἐζήτησε νὰ διαφύγῃ ἀπὸ τὴν τυραννίαν των. Ὁ νεαρὸς αὐτὸς βασιλεὺς ἦτο ὡραιότατος, ἀλλ' ἔπασχεν ἀπὸ ἐπιληψίαν καὶ ἦτο φθισικός. Εἶχε φιλοσοφικάς, εἰρηνιστικάς, ἀνθρωπιστικὰς ἰδέας, αἱ ὁποῖαι προηγοῦντο κατὰ πολλοὺς αἰῶνας τῆς ἐποχῆς του. Σχεδὸν μονοθεϊστής, ἠθέλησε νὰ καταρρίψῃ τὰ εἴδωλα καὶ νὰ ἀνανεώσῃ τὸν κόσμον. Ἀπηγόρευσε τὴν λατρείαν τοῦ Ἀμών, τὸν ὁποῖον ἀντικατέστησε διὰ τοῦ μόνου θεοῦ Ἀτών. Καὶ διὰ νὰ διαφύγῃ ἅπαξ διὰ παντὸς ἀπὸ τὴν τυραννίαν τῶν ἱερέων, ἐγκατέλιπε τὰς Θήβας καὶ ἔκτισε νέαν πρωτεύουσαν εἰς τὴν θέσιν ὅπου σήμερον εὑρίσκεται ἡ Τὲλ-Ἐλ-Ἀμάρνα. Αὐτὸ εἶνε ὡσὰν ὁ Λουδοβῖκος ὁ 13ος νὰ ἀπηρνεῖτο τὸν καθολικισμόν, νὰ καταδιώξῃ τὴν ἐκκλησίαν ἐν ὀνόματι τῶν ἰδεῶν τῶν ἐγκυκλοπαιδιστῶν, νὰ ἐγκαταστήσῃ ὡς θρησκείαν τὰς ἰδέας τοῦ Ρουσσῶ καὶ νὰ μεταφέρῃ τὴν ἕδραν του ἀπὸ τὰς Βερσαλλίας εἰς τὴν Κυανῆν Ἀκτήν.

Ὁ Ἀμένοφις ἀπέθανεν ἀπὸ μαρασμὸν ἀφ' οὗ ἐνύμφευσε τὸν υἱόν του, κατὰ τὰ φαραωνικὰ ἔθιμα, μὲ μίαν ἐκ τῶν θυγατέρων του.

Η ΘΛΙΒΕΡΑ ΖΩΗ ΤΟΥ ΤΟΥΤ-ΑΝΧ ΑΜΩΝ

Ὁ Τοὺτ-Ἄνχ-Ἀμών, ὁ ὁποῖος ἐκαλεῖτο ἐπίσης καὶ Τοὺτ-Ἄνχ-Ἀτών, ἔγινε βασιλεὺς εἰς ἡλικίαν ἕνδεκα ἐτῶν. Τότε ἐξέσπασεν ἡ ἀντίδρασις. Τελῶν ὑπὸ τὴν κηδεμονίαν τοῦ στρατηγοῦ Χορεμὲμπ καὶ τοῦ συμβούλου του Ἄϊ ἱερέως, ὁ μικρὸς βασιλεὺς ἐπανεφέρθη διὰ τῆς βίας εἰς τὰς Θήβας. Ἡ πρωτεύουσα τοῦ Ἀμενόφιδος τοῦ 4ου κατεστράφη ἐκ θεμελίων. Ἐκρημνίσθη ὅ,τι ἐνθύμιζε τὸν θεὸν Ἀτὼν καὶ ἀνῳκοδομήθησαν τὰ ἱερὰ καὶ τὰ εἴδωλα τοῦ Ἀμών. Οἱ ἱερεῖς τοῦ Ἀμὼν ἀποκτοῦν ἀμύθητα πλούτη. Ὁ μικρὸς βασιλεὺς τελεῖ ὑπὸ τὴν τρομοκρατίαν τοῦ Μεγάλου Ἱερέως τοῦ Ἀμών.

Ὑπεχρεώθη νὰ ἀπαρνηθῇ τὸν πατέρα του, φέρει ὅμως τὰ στίγματα τῆς φθίσεως του καὶ ἀποθνήσκει εἰς ἡλικίαν 23 ἐτῶν. Μὲ μεγαλοπρεπῆ κηδείαν ἐκαλύφθη ἡ σκληρὰ κηδεμονία τὴν ὁποίαν ἤσκει ἐπ' αὐτοῦ ὁ Ἄϊ. Δὲν εἶνε γνωστὸν τί ἀπέγινεν ἡ σύζυγός του. Μετὰ τὸν θάνατόν του ἀνῆλθεν εἰς τὸν θρόνον ὁ ἱερεὺς Ἄϊ καὶ κατόπιν ὁ στρατηγὸς Χορεμέμπ. Αὐτὸς θέλει νὰ ἐξαλειφθῇ ἀπὸ τὴν μνήμην τῶν ἀνθρώπων ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν μεταρρύθμισιν τοῦ Ἀμενόφιδος τοῦ 4ου. Αἱ ἐπὶ τοῦ γρανίτου ἐπιγραφαὶ ἀπηλείφθησαν, ἐρρίφθησαν εἰς τὸν Νεῖλον οἱ ἀνδριάντες του καὶ ἐσβέσθησαν ἀπὸ τοὺς τοίχους τοῦ ναοῦ τοῦ Καρνὰκ τὰ χρονικὰ τὰ ἀφηγούμενα τὴν δρᾶσίν του, καὶ τὴν ζωὴν τοῦ υἱοῦ του.

Ὁ θάνατος τοῦ Τοὺτ-Ἄνχ-Ἀμὼν δὲν ἐθεωρήθη ἀπὸ τὸν μαινόμενον στρατηγὸν ὡς κάτι ποὺ ἐπέβαλεν εἰς αὐτὸν σεβασμόν.

Ὁ δυστυχὴς Φαραὼ ἐπέπρωτο νὰ μὴ εὕρῃ οὔτε εἰς τὸν τάφον τὴν αἰωνίαν γαλήνην. Μετὰ τριάκοντα τρεῖς αἰῶνας οἱ ἀρχαιολόγοι εἰσέδυσαν εἰς τὴν Κοιλάδα τῶν Βασιλέων.

Ρ. Β.

ΟΙ ΝΕΟΫΟΡΚΕΖΟΙ ΓΛΕΝΤΟΥΝ ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΟΝ ΟΥΡΑΝΟΝ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 5ης σελίδος)

Τὸ καθεστὼς ἦτο πολὺ εὐχάριστον, ὅταν ἡ ἀτμοσφαῖρα ἦτο θερμὴ καὶ διαυγής. Οἱ πελάται ἠμποροῦσαν νὰ περιπλανῶνται κατὰ μῆκος ἀμμοστρωμένων διαδρόμων, ἀνάμεσα σὲ σειρὲς δενδρυλλίων σὲ γλάστρες, ἀλλὰ γνησιωτάτων. Ἡ διεύθυνσις ὅμως ἀντελήφθη, ὅτι τὸ θέαμα κατεστρέφετο πολλὰς θερινὰς νύκτας, διὰ νὰ μὴ ἀναφέρωμεν τὰς νύκτας τῶν ὀκτὼ ἢ ἐννέα δροσερωτέρων μηνῶν τοῦ ἔτους. Ἔτσι ἔκτισαν ἕνα περίπτερον κατάλληλον γιὰ κάθε καιρὸν ὑπεράνω τμήματος τοῦ κήπου καὶ ἱκανοποιήθησαν ἰδόντες, ὅτι ἡ πελατεία τῶν θερινῶν νυκτῶν διετηρήθη, ἐνῷ ηὔξησε σημαντικώτατα ἡ πελατεία τῶν δροσερῶν καὶ τῶν χειμωνιάτικων νυκτῶν.

Γνωστότατοι καλλιτέχναι ἐκλήθησαν νὰ διακοσμήσουν τοὺς στεγοκήπους μερικῶν ἐκ τῶν νεωτέρων ξενοδοχείων. Ἕνας, ὁ ὁποῖος εἶνε διεθνῶς γνωστὸς διὰ τὴν ἐργασίαν του εἰς τὸ θέατρον, ἐσχεδίασε τὴν ἀρχιτεκτονικὴν μορφήν, καθὼς καὶ τὴν διακόσμησιν ἑνὸς στεγοκήπου, τοῦ ὁποίου οἱ τοῖχοι λάμπουν μὲ χρυσᾶ Ἰαπωνέζικα πουλιὰ ἐπάνω σὲ μαῦρο φόντο καὶ μακροὺς ἄσπρους λαμπτῆρας σὰν σταλακτίτας, ποὺ κρέμανται ἀπὸ τὴν ὀροφήν.

Ραβδωτὲς τέντες χρωματισμῶν Ἀλγερινῆς ζωηρότητος χρησιμοποιοῦνται διὰ τὴν διακόσμησιν πολλῶν στεγοκήπων, ὅπου ὁ θρυλικὸς κουρασμένος «μπίζνες μάν», ὁ ἐξ ἐπαγγέλματος τεμπέλης καὶ ἡ νεωτέρα γεννεὰ πηγαίνουν νὰ περάσουν τὰς πρώτας πρωϊνὰς ὥρας. Χρωματιστοὶ λαμπτῆρες κρέμονται ἐπάνω ἀπὸ τὰ τραπέζια καὶ τὰ φοινικοειδῆ παρέχουν ἀντίθεσιν μὲ τοὺς σιδερένιους σκελετοὺς τῶν πλαϊνῶν οὐρανοξυστῶν.

Ἕνας ἀπὸ τοὺς πιὸ πρωτότυπους δὲν εἶνε διόλου κῆπος, ἀλλὰ θαλάσσιον σκάφος, πλῆρες ἀπὸ τὸ πηδάλιον ἕως τὸν θάλαμον τῆς πυξίδος. Ἀκόμη καὶ τὰ γκαρσόνια εἶνε ναῦται, συνειθίζεται δὲ ἕνα περπάτημα ποὺ ἐνθυμίζει φουσκοθαλασσιὰν καὶ γερὸν κούνημα.

Τὸ θέατρον ἔχει στείλει τοὺς ἐκπροσώπους του ἐκεῖ ψηλά. Ἐπιμελημένα νούμερα καμπαρὲ παρουσιάζονται σὲ θέατρα ποὺ ἐνθυμίζουν θεατρικὰ κτίρια τῆς ἐποχῆς τῆς Ἐλισάβετ. Αὐτὰ τὰ νούμερα καμπαρὲ πρό τινος μετέφεραν τὰ χαρακτηριστικὰ τῶν νυκτερινῶν κέντρων εἰς τοὺς στεγοκήπους τῆς Νέας Ὑόρκης. Καὶ τώρα καὶ τὰ νυκτερινὰ κέντρα μετέχουν τῆς καθέτου μεταναστεύσεως. Πολλὰ ἐξ ὅσων ἐπέζησαν τῆς ἀδρανείας τῆς ἀνοίξεως εὑρίσκονται τώρα ἐπὶ στεγῶν. Λέγεται δὲ ὅτι ἡ ἐκπληκτικὴ καινοτομία, ἡ συνεπαγομένη τὴν ἀπεριόριστον εἰσπνοὴν δροσεροῦ ἀέρος, ἐχαιρετίσθη μετ' ἐνθουσιασμοῦ ὑπὸ τῶν εἰδικῶν.

Τὸ γεγονὸς εἶνε, ὅτι ἐκεῖ ἐπάνω εὑρίσκονται τὰ καφενεῖα τῶν πεζοδρομίων τῆς Νέας Ὑόρκης, τὰ ὁποῖα μετετοπίσθησαν κάπως ἀποτόμως ἀπὸ τὰ πεζοδρόμια. Ἠμπορεῖ βεβαίως νὰ μὴν ὑπάρχῃ τόση ποικιλία ποτῶν, ὅση εἰς τὰ Εὐρωπαϊκὰ κέντρα· ἀλλὰ τὸ θέαμα εἶνε ὑπέροχον. Διότι ἀπὸ τοὺς στεγοκήπους βλέπει κανεὶς ὁλόκληρον τὴν πόλιν καὶ τὰ πλωτὰ προάστεια, τὸν λιμένα καὶ τὰ ποτάμια καὶ μεγάλην ἔκτασιν τῆς πέριξ ὑπαίθρου.

Μπορεῖτε π. χ. νὰ διαλέξετε ἕνα στεγόκηπον εἰς τὸ Μπρούκλιν, ὁ ὁποῖος ἐπικρέμαται εἰς μέγα ὕψος ἀπὸ τοῦ λιμένος. Καθήμενος εἰς ἕνα τραπέζι κοντὰ εἰς τὴν ἄκραν τοῦ δαπέδου τοῦ ντάνσινγκ ὁ πελάτης, ἔχει ἔμπρός του μίαν πρωτοφανῆ σκηνήν: Τὸν λιμένα τὴν νύκτα. Κάτω ἡ στέγες τῆς πόλεως εἶνε μιὰ μᾶζα ἀρχιτεκτονικῶν παραδοξοτήτων. Κωδωνοστάσια ἐκκλησιῶν ποὺ συνήθως ἐθεωροῦντο συνώνυμα τοῦ ὕψους, τώρα βλέπονται ἀνάμεσα εἰς τοὺς τοίχους ἄλλων κτιρίων

Εἰς τὰ πεζοδρόμια—καταλήγει ὁ Ἀμερικανὸς συνάδελφος—συνωστίζονται ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι, κατὰ τὰ φαινόμενα, ὅλοι ζεσταίνονται καὶ δὲν πᾶνε πουθενά. Ἐκεῖ πάνω ὅλοι δροσίζονται—ἐκτὸς ἴσως ἀπὸ τὰ γκαρσόνια».

ΑΝΑΡΓΥΡΕΙΟΣ ΚΑΙ ΚΟΡΓΙΑΛΕΝΙΟΣ ΣΧΟΛΗ ΣΠΕΤΣΩΝ

Ἡ πρώτη κατὰ τὰ δημ. ἐν Ἀγγλίᾳ σχολεῖα (Public Schools) ἀνεγνωρισμένη σχολὴ ἐν Ἑλλάδι. Ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς ἔτους θὰ λειτουργήσουν αἱ πρῶται τάξεις, ἤτοι τοῦ Β' καὶ Γ' Ἑλληνικοῦ καὶ Α' Γυμνασίου ὑπὸ ἄριστον προσωπικὸν ἐξ Ἄγγλων καὶ Ἑλλήνων. Τελεία ἐκμάθησις τῆς Ἀγγλικῆς. Τὰ ὑγιεινὰ καὶ μεγαλοπρεπῆ διδακτήρια καὶ οἰκοτροφεῖα, αἱ Ἀγγλοσαξωνικαὶ παιδιαί, τὸ ἤρεμον περιβάλλον καὶ ἡ οἰκογενειακὴ μετὰ τῶν διδασκάλων ζωὴ τῶν τροφίμων ἐξασφαλίζουσιν ἀρτίαν τὴν διαπαιδαγώγησιν τῶν μαθητῶν. Διὰ περισσοτέρας πληροφορίας ἀπευθυντέον πρὸς τὸν κ. Μ. Γ. Μιχαηλίδην, ὁδὸς Ἁγίου Μελετίου ἀριθ. 97.

ΔΙΑ ΤΩΝ ΜΕΣΟΓΕΙΩΝ ΕΙΣ ΤΟ ΛΑΥΡΙΟΝ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

Ἀτυχῶς διὰ τοὺς Λαυριώτας, ἐπέδραμεν ἐν τῷ μεταξὺ ὁ κ. Βενιζέλος καὶ οἱ ἀντιδρῶντες εἰς τὴν ἀπαλλοτρίωσιν αὐτήν, φίλοι ὅλοι τῆς σημερινῆς Κυβερνήσεως, εὗρον τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐπικρατήσουν. Οὕτω ὁ κ. Βουρλοῦμης, εὐθὺς ὡς ἀνέλαβε τὸ ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἔσπευσε νὰ ἀποσύρῃ ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου τὸ διάταγμα ἐκεῖνο, ματαιώσας οὕτω τὴν ἀπαλλοτρίωσιν, ἡ ὁποία σήμερον δὲν εἶνε πλέον δυνατὸν νὰ γίνῃ, διότι ὁ νόμος τοῦ ἀειμνήστου Γούναρη, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὁποίου εἶχεν ἐπιτραπῇ ὑπὸ τοῦ κ. Βελέντζα ἡ ἀπαλλοτρίωσις, ἔπαυσεν ἰσχύων ἀπὸ τῆς 12 Αὐγούστου.

Εἶνε εὐνόητον ὅτι καθισταμένης ἀδυνάτου οὕτω τῆς ἐπεκτάσεως τῶν Ναυπηγείων, οὐδὲ σκέψις γίνεται πλέον περὶ ἀναπτύξεως τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐπιχειρήσεως, καὶ τὸ Λαύριον, χάρις εἰς τὸν κ. Βενιζέλον, χάνει μίαν βιομηχανίαν, ἡ ὁποία θὰ ἔσωζε κυριολεκτικῶς τὴν πόλιν των οἰκονομικῶς. Οἱ Λαυριῶται δὲν πρόκειται νὰ λησμονήσουν ἐννοεῖται καὶ τὴν εἰς βάρος των σκανδαλώδη αὐτὴν ἐνέργειαν τοῦ βενιζελισμοῦ, ὅταν αὔριον θὰ ἀντιμετωπίσουν τὰς κάλπας τῶν ὑποψηφίων του.

ΤΑ ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΕΡΓΑ

Καὶ αὐτὰ μὲν δι' ὅσα ζητήματα ἐξηρτῶντο ἀπὸ τὸ Κράτος. Ὅσον ἀφορᾷ δὲ τὰ ὑπὲρ τῆς πόλεως δημοτικὰ ἔργα, αὐτά, ἐξαρτώμενα εὐτυχῶς ἀπὸ ἄνθρωπον ἀφωσιωμένον εἰς τὸ καθῆκόν του, εὑρίσκονται ὅλα εἰς τὴν ὁδὸν τῆς πραγματοποιήσεως των. Τὸ Λαύριον ηὐτύχησε νὰ ἔχῃ δήμαρχόν του τὸν ἰατρὸν κ. Πλειώνην, ἄνθρωπον γνωρίζοντα νὰ ἐργάζεται καὶ ἀντιλαμβανόμενον πῶς πρέπει νὰ ἐργάζεται. Παραλείποντες ὅσα ἐπὶ τῆς δημαρχίας τοῦ κ. Πλειώνη ἐγένοντο ἔργα καὶ ὅσα δευτερευούσης φύσεως πρόκειται ἀκόμη νὰ γίνουν, σταματῶμεν εἰς τὰ δύο σημαντικώτερα τῆς πόλεως τοῦ Λαυρίου ζητήματα, τὸ ζήτημα τῆς ὑδρεύσεως καὶ τὸ ζήτημα τοῦ ἠλεκτροφωτισμοῦ.

Καὶ τὰ δύο αὐτὰ ζητήματα ἔχουν εὕρει ἤδη τὴν λύσιν των, καὶ μετ' οὐ πολὺ τὸ Λαύριον θὰ ἔχῃ πλῆρες δίκτυον ὑδρεύσεως καὶ πλήρη τὸν ἠλεκτροφωτισμόν του.

Καὶ ὅσον ἀφορᾷ μὲν τὴν ὕδρευσιν, τὸ δίκτυον τῆς διανομῆς εἶνε ἐντελῶς ἕτοιμον καὶ τὸ ἐργοστάσιον τῆς ἀντλήσεως ἐπίσης. Ἀπομένει μόνον ἡ ἐγκατάστασις τῶν ἀντλητικῶν μηχανῶν, ἡ ὁποία ἔχει ἤδη ἀρχίσει. Οὕτω ἐντὸς ἑνὸς μηνὸς τὸ ἐργοστάσιον θὰ ἀρχίσῃ λειτουργοῦν κανονικῶς.

Ὅσον ἀφορᾷ δὲ τὸν ἠλεκτροφωτισμόν, ἡ ἀνάδοχος ἑταιρία φωτίζει μὲν σήμερον ὄχι βέβαια ἀρτίως τὴν πόλιν, λαμβάνουσα τὸ ρεῦμα ἐπὶ ἐνοικίῳ παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς Ἑταιρίας Μεταλλείων Λαυρίου, συντονίζει δὲ τὰς προσπαθείας της διὰ τὴν συμπλήρωσιν ἰδίων ἐγκαταστάσεων, διὰ τῶν ὁποίων θὰ ἱκανοποιήσῃ ἐξ ὁλοκλήρου τὰς ἀνάγκας τῆς πόλεως. Ὁπωσδήποτε, ἡ Ἑταιρία εἶνε ὑποχρεωμένη νὰ ἔχῃ πλήρεις ἰδικάς της ἐγκαταστάσεις καὶ ἄρτιον τὸ δίκτυον τοῦ ἠλεκτροφωτισμοῦ, εἶνε δὲ βέβαιον ὅτι καὶ πρὸ τοῦ Δεκεμβρίου ἴσως ἀνταποκριθῇ εἰς τὰς ὑποχρεώσεις της αὐτάς, ὥστε νὰ λυθῇ καὶ τὸ ζήτημα αὐτό.

ΤΑ ΛΙΜΕΝΙΚΑ ΕΡΓΑ

Παραλλήλως, τὸ λιμενικὸν ταμεῖον φροντίζει διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀπαραιτήτων λιμενικῶν ἔργων, δεδομένου ὅτι κατ' οὐσίαν τὸ Λαύριον στερεῖται σήμερον λιμένος. Ἡ ὅλη δαπάνη διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων αὐτῶν—κρηπιδώματα, ἐκβαθύνσεις, προβλῆτες διὰ τὴν πλεύρισιν τῶν ἀτμοπλοίων κλπ.—ἔχει προϋπολογισθῇ εἰς ἓξ ἑκατομμύρια δραχμῶν. Τὸ λιμενικὸν ταμεῖον, μόλις διαθέτον σήμερον 500 χιλιάδας δρχ. καὶ ἔχον εἰσόδημα 350 χιλιάδων δραχμῶν ἐτησίως, ἔκρινεν ὅτι δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ ἐξυπηρετήσῃ δι' αὐτῶν δάνειον τοῦ ποσοῦ τούτου. Καθώρισε λοιπὸν τὰ ὑπὸ ἐκτέλεσιν ἔργα εἰς τμήματα καὶ ἀπεφάσισε νὰ τὰ πραγματοποιήσῃ τμηματικῶς. Διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ πρώτου τμήματος τῶν ἔργων θὰ διατεθοῦν αἱ ὑπάρχουσαι 500 χιλιάδες δραχμῶν καὶ θὰ συναφθῇ δάνειον δύο ἑκατομμυρίων δραχμῶν.

Οὕτω ὑπάρχει ἐλπὶς νὰ ἀποκτήσῃ καὶ τὸ Λαύριον τὸν λιμένα του.

ΠΕΡΑΣΤΙΚΟΣ

Η ΑΝΑΝΕΩΣΙΣ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

Ἐὰν ἐπιθυμῇ τις νὰ ἀναστείλῃ καὶ ἐξαφανίσῃ τὰ συμπτώματα τοῦ γήρατος, ὀφείλει νὰ εὕρῃ τὸ ἀντιστάθμισμα τῶν ἐκλιπόντων χυμῶν τῶν «Γεννητικῶν Ὁρμονῶν» τοῦ σώματός του, αἵτινες τοῦ παρέχουσι τὴν νεότητα.

Ἡ νεότης μὲ ὅλα τὰ πλεονεκτήματα ἐπανακτᾶται καὶ διατηρεῖται διὰ χρήσεως τῆς ΒΗΡΙΛΙΝΗΣ διὰ τοὺς ἄνδρας, ἐκχυλίσματα Ὀρχιακῶν Ἀδένων.

ΦΕΡΤΕΛΙΝΗΣ διὰ τὰς γυναῖκας, ἐκχυλίσματα Θυλακιδῶν Ἀδένων.

τοῦ Γερμανοῦ Δρ. R. WEISS, ὡς ἀναπληροῦντα τελείως τὴν διὰ Ὑγειῶν Ἀδένων Μεταμοσχεύσεως θεραπείαν διὰ τὴν ἀνανέωσιν τοῦ ἀνθρώπου.

Τὰ ἄνω φάρμακα, κατὰ τὰς μελέτας τῶν γνωστῶν ἰατρῶν τοῦ Ὑγειονομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Βερολίνου Δρ. Η. SCHMEIDLER καὶ Δρ DIEHL, ἀποτελοῦσι σήμερον τὴν τελειοτέραν ἐπιστημονικὴν θεραπείαν διὰ τὴν ἀνανέωσιν καὶ δυνάμωσιν τοῦ Ἀνθρωπίνου Ὀργανισμοῦ καὶ συνιστῶσι τὴν ΒΗΡΙΛΙΝΗΝ ὡς τὸ ἀποτελεσματικώτερον φάρμακον κατὰ τῆς σωματικῆς καὶ πνευματικῆς ἐξαντλήσεως καὶ Ἀνικανότητος, τὴν δὲ ΦΕΡΤΙΛΙΝΗΝ καὶ κατὰ τῆς Στειρώσεως.

Ἐγκριθέντα διὰ τῆς ἀδείας Νο 366 τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς, εὑρίσκονται εἰς τὰ Κεντρικὰ Φαρμακεῖα.

Ζητήσατε δωρεὰν τὰς ἄνω μελέτας ἀπὸ

ΟΙΚΟΝ ΚΑΡΑΜΠΕΡΗ
Μέγαρον Κόφφα 13)14 Θεσσαλονίκη
Ν. Θ. ΚΑΜΜΕΝΟΝ
Μιαούλη καὶ Νικήτα 21, Πειραιᾶ.

ΔΙΑ ΤΑΣ ΑΠΟΓΟΗΤΕΥΜΕΝΑΣ

Κυρίαι μου.

Μὴ στενοχωρεῖσθε. Τὸ INEGTO RAPID, ἡ θαυματουργὸς αὐτὴ σκευασία θὰ ἀποδώσῃ τὸν φυσικὸν χρωματισμὸν τῶν μαλλιῶν σας ἐντὸς 20 μόνον λεπτῶν.

Εἶναι ἡ ἀνωτέρα ὅλων τῶν μέχρι τοῦδε βαφῶν, ἡ ὁποία δυναμώνει τὰ ΜΑΛΛΙΑ ΚΑΙ ΔΕΝ ΒΛΑΠΤΕΙ ΤΑ ΜΑΤΙΑ, δι' ὃ καὶ δικαίως ἀπέκτησε παγκόσμιον φήμην.

Εὑρίσκεται εἰς ὅλα τὰ καλὰ κομμωτήρια καὶ εἰς τὸ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ ΚΑΛΛΟΝΗΣ, ΑΡΤΕΜΙΔΟΣ ΠΟΛΙΤΟΥ, Κορνεάδου 22.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ὁ Δήμαρχος Πειραιῶς διακηρύττει ὅτι: τὴν εἰκοστὴν ἐννάτην τοῦ μηνὸς Αὐγούστου ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 11—12 π. μ. ἡ Δημαρχιακὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Δήμου Πειραιῶς δέχεται ἐγγράφους προτάσεις διὰ τὴν ἀνάληψιν καὶ συντήρησιν ἔργων ὁδοποιίας καὶ συναφῶν τούτοις ἐκτελεσθησομένων ἐπὶ πιστώσει συμφώνως πρὸς τὸν κατατεθειμένον παρὰ τῷ Δήμῳ τύπον συμβάσεως καθορίζοντα τεχνικοὺς ὅρους, τιμολόγια, τρόπον πληρωμῆς καὶ λοιπά.

Ἡ ἀξία τῶν ἐκτελεσθησομένων ἔργων ἀνέρχεται εἰς 10 ἑκατομμύρια δραχμῶν. Οὐχ' ἧττον ἡ Δημοτικὴ Ἀρχὴ θέλει δεχθῇ καὶ προσφορὰς καὶ διὰ τμῆμα τῶν ἐκτελεσθησομένων ἔργων.

Ἵνα γίνῃ τις δεκτὸς εἰς τὸν ἀνώτερω συναγωνισμὸν ἀπαιτοῦνται τὰ κάτωθι προσόντα:

α) Νὰ εἶνε ἀνεγνωρισμένη Τεχνικὴ Ἀνώνυμος Ἑταιρία μὲ καταβεβλημένον μετοχικὸν Κεφάλαιον ἄνω τῶν 5 ἑκατομμυρίων δραχμῶν.

β) Νὰ ἔχῃ ἐκτελέσῃ καὶ παραδώσει ἀσφαλτικὰ ὁδοστρώματα ἐν Ἑλλάδι ἀξίας τοὐλάχιστον 10 ἑκατομμυρίων δραχμῶν. Πρὸς βεβαίωσιν τοῦ ἀνωτέρω δέον νὰ προσαχθῶσι ἐπίσημα πιστοποιητικὰ τοῦ ὑπουργείου Συγκοινωνίας ἐν οἷς νὰ ἀναφέρωνται συγκεκριμένως τὰ ἐκτελεσθέντα ἔργα ὡς καὶ ἡ ἀξία αὐτῶν. Τὰ ὡς ἄνω ἀσφαλτικὰ ὁδοστρώματα δέον νὰ ἔχωσι κατασκευασθῇ ἐπιτυχῶς κατὰ τὴν ἀπόλυτον κρίσιν τῆς ἐργοδότιδος Δημοτικῆς Ἀρχῆς.

γ) Ἡ μειοδότις Ἑταιρία ὀφείλει νὰ καταθέσῃ εἰς μετρητὰ εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Δήμου Πειραιῶς δραχμὰς 2 ἑκατομμύρια ἢ ἐπιστολὴν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος βεβαιοῦσαν τὴν Δημοτικὴν Ἀρχὴν ὅτι κατετέθη παρ' αὐτῇ τὸ ὡς ἄνω ποσὸν εἰς μετρητὰ καὶ ὅπερ θέλει χρησιμεύσει ὡς ἐγγύησις διὰ τὸν Δῆμον τηρήσεως τῶν προτεινομένων παρὰ τῇ Ἑταιρείᾳ ὅρων ἀναλήψεως τῆς ἐργασίας μέχρι τῆς ὁριστικῆς ὑπογραφῆς τῆς συμβάσεως. Ἐν περιπτώσει τμηματικῆς προσφορᾶς ἡ ἐγγύησις θὰ εἶνε ἴση πρὸς δέκατον τῆς ἀξίας τῶν προτεινομένων ἔργων.

Ἡ ὡς ἄνω ἐγγύησις θέλει ἐκπέσει ὑπὲρ τοῦ Δήμου ἄνευ οὐδεμιᾶς ἑτέρας διαδικασίας, ἐν ᾗ περιπτώσει ἡ μειοδότις Ἑταιρεία δὲν ἤθελε προσέλθει πρὸς ὑπογραφὴν τῆς ὁριστικῆς συμβάσεως ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας.

Ἐν περιπτώσει προσαγωγῆς ἐπιστολῆς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ὡς ἀνωτέρω προβλέπεται, δέον νὰ διαφαίνηται ἐν αὐτῇ κατηγορηματικῶς τὸ δικαίωμα τοῦτο τοῦ Δήμου.

Ἡ Δημαρχιακὴ Ἐπιτροπὴ κρατεῖ ἀπόλυτον ὑπὲρ αὐτῆς τὸ δικαίωμα ἀποδοχῆς μὴ ἀπορρίψεως τῶν ὑποβληθησομένων προτάσεων μερικῶς ἢ γενικῶς, χωρὶς νὰ γεννᾶται ἐκ τούτου οὐδὲν δικαίωμα ὑπὲρ οὐδενὸς ἐκ τῶν ὑποβαλλόντων τοιαύτας προτάσει.

Ὁ ὑποβάλλων τὰς προτάσεις μειοδότης ὀφείλει νὰ ἐπιδώσῃ ἐντὸς ἐσφραγισμένου ἰδιαιτέρως φακέλλου προσφοράν, ἐν ᾗ θὰ ἀναφέρωνται α) ἡ ἀποδοχὴ παρ' αὐτοῦ ἁπάντων τῶν ὅρων τῆς διακηρύξεως καὶ τύπου συμβάσεως, β) τὸ παρ' αὐτοῦ προτεινόμενον ποσοστὸν ἐπὶ τιμολογίου συμβάσεως, Μακρῇ διὰ γενικὰ ἔξοδα φθορᾶς καὶ ἀπόσβεσιν μηχανημάτων καὶ ἐργαλείων, ἐπισφαλῆ καὶ λοιπὰ πρὸς ὄφελος τοῦ ἐργολάβου.

Ἐν Πειραιεῖ τῇ 14 Αὐγούστου 1928.

Ὁ Δήμαρχος
ΤΑΚΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

Θεραπεία νοσημάτων Στομάχου. Ἀκτινοσκόπησις στομάχου. Εἰδικὸς ἰατρὸς Γ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ ὁδὸς Πειραιῶς 20.

TO NEON ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΤΗΣ "ΠΡΩΪΑΣ,,

"Η ΦΛΟΓΑ,,

ΠΩΛ ΜΑΡΓΚΕΡΙΤ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου

Μὲ τραβάει, μὲ ἀπομακρύνει. Ἔσβυσε κι' ὅλας τὸ ἀδύνατο φῶς; Ἦταν σκληρὸ νὰ μοῦ δώσῃ μιὰ τέτοια ἐλπίδα. Καὶ αὐτὴ ἡ σιωπὴ γιατὶ εἶνε ἔτσι βαρειά;

— Ἔ λοιπόν;

— Ἡ βελτίωσις γίνεται ἐντονώτερη... Ἀλλὰ εἶνε ἀδύνατη, τόσο ἀδύνατη... Δὲν πρέπει νὰ κάμῃ οὔτε μιὰ χειρονομία... Μὲ μεγάλους κόπους μποροῦμε νὰ τῆς δώσουμε λίγο ζωμό. Ἀναπαύεται...

— Μὰ αὐτὴ ἡ βελτίωσις;

Ἡ Νάντια ἔξαφνα δακρύζει.

— Καταλαβαίνετε; Μοῦ φαίνεται πῶς εἶνε κόρη μου, μικρή μου ἀδελφή, καὶ πῶς τὴν ξαναβρίσκω. Ἡ νόησίς της ξυπνᾷ πάλι: ὤ! πολὺ συγκεχυμένη ἀκόμη, πολὺ παιδιάτικη... Εἶνε παράξενο; Εἶνε ὡσὰν νὰ ἔπρεπε νὰ ξανακάμῃ, στάσιν πρὸς στάσιν, τὸν δρόμο ποὺ ἐχρειασθήκαμε τόσα χρόνια γιὰ νὰ διανύσωμε. Πρῶτα-πρῶτα ὀνόμασε τὰ ἀντικείμενα, τὰ πρόσωπα καὶ διέκρινα στὸ νοῦ της μιὰ διαδοχή· πῶς νὰ σᾶς πῶ; ὁρίζοντων: ξέρετε, ὅταν ἔχῃ ὀμίχλη τὸ πρωΐ. Ἀνάμεσ' ἀπὸ τὴν καταχνιά, τὸ τοπεῖο διαγράφεται σιγὰ-σιγά, κατὰ ἐπίπεδα, βγαίνει ἀπὸ τὸ φῶς. Τὸ ἴδιο συμβαίνει μέσα της. Καὶ εἶνε τόσο συμπαθητική: δὲν ξεύρει ἀκόμη ποῦ εἶνε, οὔτε πῶς ἀρρώστησε... δὲν καλοξέρει ἀκόμη τί συμβαίνει τώρα... Τὸ καϋμένο τὸ κεφαλάκι της... Κάθε φορὰ θὰ προχωρῇ. Ἀλλὰ δὲν πρέπε νὰ κουράζεται.

Καὶ ἡ Νάντια, μὲ τὰ χονδρὰ τῆς δάκτυλα, σκουπίζει τὰ δάκρυά της. Ἀκριβή μου, τόσον ἀφωσιωμένη φίλη! Τὴν κυττάζω:

— Θὰ ἤθελα νὰ τὴν ἰδῶ.

— Ναί, ναί...

— Φοβοῦμαι, Νάντια...

— Φοβᾶσθε, τί;

— Γιατὶ τὴν ἀφήσατε;

— Ἀναπαύεται, σᾶς εἶπα... Ἐλᾶτε, ἀλλὰ χωρὶς θόρυβο...

— Πραγματικὰ δὲν συλλογίζεται τό...;

— Ὄχι, δὲν πιστεύω.

— Νὰ ἐλησμόνησεν ἆρά γε τὸν ἐφιάλτη της;

— Δὲν ξέρει πῶς εἶχε τέτοιον ἐφιάλτη... Πρὸ ὀλίγου ἐφώναξε τὴν Ἀγάθη.

— Κ' ἐμένα;

— Τὸ βλέμμα της ἐφαινόταν νὰ ἐξητοῦσε κάποιον.

— Θέλω νὰ τὴν ἰδῶ ἀμέσως!

— Ἀλλὰ θὰ εἶσθε φρόνιμος;... Δὲν πρέπει νὰ τὴν κάμετε νὰ μιλήσῃ... Μὴ φαντάζεσθε! Τὰ πράγματα προχωροῦν πολὺ ἀργά... Ἴσως νὰ μὴν ἰδῆτε ἐκεῖνο ποὺ ἐλπίζετε νὰ ἰδῆτε... Ἡ ἡσυχία, πρὸ πάντων!

— Ναί, ναί...

Ποιὸς κλοιὸς μοῦ σφίγγει τὴν καρδιά, ἐνῷ, ἀκολουθῶντάς την, γλυστρῶ μέσα στὸ ἄδειο δωμάτιο, ὅπου δὲν ὑπάρχει σχεδὸν παρὰ τὸ κρεββάτι τῆς Γιλβέρτης. Ἔχει τὰ μάτια ἀνοιχτὰ καὶ αὐτὸ μοῦ φέρνει ἕνα παράξενο αἴσθημα, ὕστερα ποὺ τὴν εἶδα χθὲς καὶ τὴν περασμένη νύχτα μὲ τὰ βλέφαρα κλειστά, ξερή. Ἕνας τρόμος μὲ κυριεύει. Θυμᾶμαι ἐκεῖνο τὸ κλειστό, τὸ τρελλὸ βλέμμα ποὺ εἶχε: θὰ τὸ ξαναϊδῶ ἆρά γε; Ὄχι, θαυματουργὸς διαύγεια, νέον φῶς, ὡμορφιὰ τῶν ἀθώων ματιῶν, γλυκὰ μάτια, μάτια ἀγαπημένα, δροσερὰ σὰν τὸ φύλλο, τὸ χορτάρι, τὴ δροσιά, τὸ νερό, τὸν οὐρανό: τὰ ἀλλοτινά σου μάτια, τὰ ἀληθινά σου μάτια, ἀγαπημένη μου! Κύτταξέ με, κύτταξε τὸν ἄνδρα σου, τὸν ἐραστή σου, τὸν συνοδοιπόρο σου: ἀναγνώρισέ τον. Ἄλλαξε, ἐγέρασε; Καὶ ὅμως αὐτὸς εἶνε. Ἄπιστος: Καὶ ὅμως εἶνε ἐδῶ.

Ἡ Γιλβέρτη μ' ἐκτταξεν. Ἀφόρητα δευτερόλεπτα: κ' ἐμειδίασεν ὅπως ἄλλοτε, περισσότερο, καλύτερα... σὰν λουλοῦδι ποὺ ἀνοίγει... ἔπειτα ἔκλεισε τὰ μάτια πρὸ τοῦ γνωρίμου ὁράματος... Κ' ἔννοιωσα τόσον οἶκτο γιὰ τὴν ἀδυναμία της, ὥστε ἐβγῆκα σιγὰ καὶ καθισμένος στὸ κατῶφλι τῆς πόρτας, μὲ τὸ κεφάλι μέσα στὰ χέρια μου, δὲν ξέρω πιὰ ἂν θὰ λιποψυχήσω ἀπὸ χαρὰ ἢ θὰ λιγοθυμήσω ἀπὸ πόνο.

Μὲ ἀνεγνώρισε!

....

Στῆς Νοέλ, ὅπου φθάνω ἀργά, μὲ εἰσάγουν στὸ σαλονάκι μὲ τὶς ταπετσαρίες. Παρουσιάζεται ἡ Λόλυ, σαστισμένη... Μοῦ λέγει:

— Δὲν ἐλάβατε τὸ δεύτερο σημείωμα;

— Ὄχι, δὲν τὸ ἔλαβα, γιατί;

— Ἡ Νοὲλ ζητεῖ συγγνώμη, γιατὶ δὲν μπορεῖ νὰ σᾶς δεχθῇ τώρα. Ἔχει δουλειές.

Θέλω νὰ τὸ πιστέψω, ἀλλὰ ἡ Λόλυ ρίχνει βλέμματα φιλύποπτα καὶ θὰ ἔλεγε κανεὶς ὅτι προσέχει μήπως κανένας ἦχος τῆς φωνῆς τῆς ἄλλης φθάσῃ ἕως ἐδῶ.

— Πολὺ καλά, θὰ περιμένω.

— Μὰ ξέρετε... δὲν θὰ δειπνήσῃ ἐδῶ.

— Ἀγαπητή μου Λόλυ, συγχωρῆστέ με κ' ἐσεῖς, ἀλλ' ἂν ἡ Νοὲλ εἶνε ἐδῶ, δὲν ἔχει κανένα λόγον νὰ μὲ δεχθῇ ἀμέσως. Ἤ, τότε, ἂς ἔλθῃ νὰ μοῦ εἰπῇ γιατί;

Ἡ μεγάλη ἀσχημία τῆς Λόλυ γίνεται ἀκόμη μεγαλείτερη· τὸ βλέμμα της καίει, ἡ ἴδια ὀρθώνεται (σὰν σκορπιὸς) καὶ μοῦ λέγει:

— Δὲν πιστεύω νὰ μὴν καταλαβαίνετε, κύριε Κλερμπῶ; Ἡ Νοὲλ εἶνε ἀπησχολημένη, τὸ ἐπαναλαμβάνω.

Μόνον ἕνας ἄνδρας ἠμπορεῖ νὰ ἐμποδίσῃ τὴν Νοὲλ νὰ μοῦ μιλήσῃ, ὁ ἐραστής της. Καὶ ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς;...

Νευριασμένος ἀπαντῶ:

— Δὲν καταλαβαίνω τὰ αἰνίγματα.

Ἡ Λόλυ γελᾷ μ' ἕνα μικρὸ λαχανιτὸ καὶ καταλαβαίνω πῶς μέσα στὴν ἄγρια στοργὴ πρὸς τὴν ἀδελφή της, αἰσθάνεται μιὰ ζήλεια γεμάτη μῖσος γιὰ τὸν ἐραστή, τὸν ἀντίπαλο ποὺ τῆς ἔπαιρνε τὴ Νοέλ. Μοῦ δίνει μιὰ ἐφημερίδα ποὺ διπλώνει μὲ μιὰ ἀπότομη κίνησι καὶ χαρακώνει μὲ τὸ νύχι.

Διαβάζω στὸ μέρος ποὺ μοῦ ὑποδεικνύει: ἀναγράφεται ἡ ἐπάνοδος εἰς Παρισίους τοῦ κόμητος ντὲ Βερσὲρ, στρατιωτικοῦ ἀκολούθου εἰς Πετρούπολιν καὶ διοριζομένου ἀντισυνταγματάρχου στὸ Παρίσι. Ἆ! πολὺ καλά.

— Καὶ ὁ Βερσὲρ εἶνε ἐκεῖ μέσα ἀσφαλῶς;

Δείχνω τὸ μπουντουὰρ τῆς Νοέλ, χωριζόμενον ὑπὸ τριῶν δωματίων ἀπὸ αὐτὸ ἐδῶ. Μὲ μιὰ μικρὴ κατάνευσι τῆς κεφαλῆς ἡ Λόλυ τὸ παραδέχεται. Θὰ ἤμουν γελοῖος νὰ ἐπιμείνω. Καὶ τὴν ἀναγκαίαν ἐξήγησιν δὲν μπορῶ νὰ τὴν ζητήσω ἀπὸ αὐτήν. Τῆς λέγω μόνον κυττάζοντάς την στὰ μάτια:

—Γιατὶ δὲν μοῦ ὡμολογήσατε ὅλα αὐτὰ ἀμέσως; Φαντάζεσθε πῶς θὰ ἐπέμενα;

Ἡ Λόλυ δὲν ἀπαντᾷ καὶ μὲ κυττάζει μὲ περισσότερη καλωσύνη.

— Ἂς ξέρῃ ἡ Νοὲλ πῶς θὰ εἶμαι εὐτυχὴς νὰ συνομιλήσω μαζί της, ὅταν θὰ τὸ κρίνῃ καλόν.

— Θὰ τῆς τὸ πῶ.

Ἡ Λόλυ προσθέτει:

— Μὲ νομίζετε κακή. Γιατὶ ἀποτροπιάζομαι τὸν ἔρωτα καὶ τὸν ἄνδρα, ναί, τὸν ἄνδρα ποὺ προκαλεῖ τὸν πόνον: σᾶς, αὐτόν, ὅλους: ἡ Νοὲλ ὑποφέρει ἐξ αἰτίας σας, γιατὶ σᾶς ἀγαπᾷ, ἐξ αἰτίας του, γιατὶ τὸν ἀγαπᾷ ἀκόμη... Καὶ ἂν μποροῦσα νὰ τὸν ἰδῶ νὰ φεύγῃ καὶ αὐτὸς μαζί σας, γιὰ νὰ μὴν ξαναγυρίσῃ πιὰ ποτέ, ἀκοῦτε, κα γιὰ νὰ μὴν ἔλθῃ κανένας ἄλλος... θὰ ἤμουν πάρα πολὺ εὐχαριστημένη!

Πηγαίνει νὰ ἀνοίξῃ τὴν πόρτα, ἀλλὰ τὸ χέρι της προσηλώνεται στὸ πόμολο. Τὸ βλέμμα της μοῦ ἐπιβάλλει σιωπήν. Φωνές, βήματα· ὁ Βερσὲρ φεύγει.

Σχεδὸν ἀμέσως ἡ Νοὲλ μπαίνει καὶ ἡ Λόλυ ἐξαφανίζεται.

Ἡ Νοὲλ ἔχει ἀνασηκώσει τὸ κεφάλι της, κεφάλι πληγωμένης πάνθηρος. Τὰ μάτια της ἔχουν μίαν ἀλγεινὴ ζωντάνια, δαγκώνει τὸ χεῖλος της ὡσὰν γιὰ νὰ πνίξῃ ἕνα παράπονο. Σηκώνει τὰ χέρια καὶ τὰ ἀφίνει νὰ ξαναπέσουν, νικημένη ἀπὸ τὴ μοῖρα. Μοῦ λέγει:

— Ναί... δὲν ἤθελα νὰ τὸν δεχθῶ. Καὶ τὸν ἐδέχθην. Ἤθελα νὰ τὸν διώξω καὶ τὸν ἄκουσα...

(Ἀκολουθεῖ)

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ἡ Ρουμανικὴ Βασιλικὴ Πρεσβεία λαμβάνει τὴν τιμὴν νὰ φέρῃ εἰς γνῶσιν τῶν κατεχόντων χαρτονομίσματα τῶν 500 λεῒων παλαιᾶς ἐκδόσεως (1916) ὅτι ἡ πρὸς ἀνταλλαγὴν αὐτῶν τελευταία δοθεῖσα προθεσμία λήγει τὴν 1 Ἰανουαρίου 1929.

Οἱ κάτοχοι παρακαλοῦνται νὰ ἀποστείλωσι τὰ χαρτονομίσματα ταῦτα δι' ἐπιστολῆς δεδηλωμένης περιεχομένης ἀξίας ἀπ' εὐθείας πρὸς τὴν Κεντρικὴν Διοίκησιν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ρουμανίας εἰς Βουκουρέστιον, διδόντες τὴν διεύθυνσίν των. Ἀντ' αὐτῶν θὰ λάβωσι τὸ ἀντίτιμον εἰς νόμισμα τῆς χώρας των, ἀφοῦ ἀφαιρεθοῦν τὰ ἔξοδα τῆς Τραπέζης.

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΣΚΑΛΑΣ-ΩΡΩΠΟΥ

Ἡ τὸ πρῶτον πέρυσι τελεσθεῖσα ἐνταῦθα καὶ μεγάλην ἐπιτυχίαν σημειώσασα, διὰ διατάγματος ὡς γνωστὸν καθιερωθεῖσα, ἐτησία ἐμπορικὴ Πανήγυρις, ἀρχομένη τὴν 15ην Αὐγούστου καὶ διαρκοῦσα ἐπὶ ὀκταήμερον, τελεσθήσεται καὶ ἐφέτος μετὰ προβλεπομένης ζωηρᾶς ἐμπορικῆς κινήσεως.

Εἰδοποιοῦνται ὅθεν οἱ βουλόμενοι νὰ προσέλθωσι κατ' αὐτὴν ἐμπορευόμενοι, ὅτι θὰ εὕρωσιν ἀγορὰν ἠλεκτροφώτιστον, παραπήγματα κατάλληλα καὶ εὐρύχωρα, τάξιν καὶ ἀσφάλειαν τῶν ἐμπορευμάτων των, ὕδωρ ἄφθονον καὶ πᾶσαν ἄλλην δυνατὴν εὐκολίαν.

Ἐν Σκάλᾳ-Ὠρωποῦ τῇ 29ῃ Ἰουλίου 1928

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Σκάλας-Ὠρωποῦ
ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΛΙΑΚΟΥΡΗΣ

ΑΓΓΛΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΜΠΑΞΕΡ (BAKKSHIRE)
ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1872 (FONDÉE EN 1872)
ΟΔΟΣ ΜΙΧΑΗΛ ΝΟΜΙΚΟΥ 16, (ΠΑΡΟΔΟΣ ΠΑΤΗΣΙΩΝ) ΛΥΣΣΙΑΤΡΕΙΟΝ

Μέγα Οἰκοτροφεῖον εἰς μεγαλοπρεπέστατον κτίριον ἐντὸς πευκοφύτου κήπου 3.000 τετραγ. μέτρων, μὲ ἐσωτερικοὺς καθηγητάς, παιδαγωγούς, διδασκάλους Σουηδικῆς Γυμναστικῆς, εἰδικοὺς τοῦ Βώλεϋ Μπὼλ καὶ λοιπῶν ἀθλητικῶν παιδιῶν.

ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΕΙ

1) Τριτάξιον ἀνωτάτην Ἀγγλικὴν Σχολὴν διὰ τοὺς ἐπιθυμοῦντας Κλασικήν, Φιλοσοφικήν, Ἐμπορικὴν τελείαν Ἀγγλικὴν μόρφωσιν, καὶ ἐγγραφὴν εἰς τὰ Ἀγγλικὰ Πανεπιστήμια.
2) Τετρατάξιον Μέσην Ἐμπορικὴν Σχολὴν ἀνεγνωρισμένην, διὰ τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ λάβωσι πτυχίον ἰσότιμον τῶν Δημοσίων Ἐμπορικῶν Σχολῶν.
3) Πλῆρες Δημοτικὸν Σχολεῖον, Ἑλληνικὸν καὶ Γυμνάσιον ἀνεγνωρισμένον, διὰ τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ ἐγγραφῶσιν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Πανεπιστήμιον μετὰ τελείας ἐκμαθήσεως τῆς Ἀγγλικῆς γλώσσης, ἀρτίαν μόρφωσιν χαρακτῆρος καὶ ἠθικὴν διαπαιδαγώγησιν.
4) Τμήματα διαφόρων Λογιστικῶν, Οἰκονομικῶν, Μαθηματικῶν καὶ λοιπῶν μαθημάτων Ἀγγλιστὶ καὶ Γαλλιστί.

Εἰς τὸ Δημοτικὸν καὶ Ἑλληνικὸν Σχολεῖον γίνονται δεκταὶ καὶ μαθήτριαι.

Ἐγγραφαὶ ἄρχονται ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου,
Ἔναρξις μαθημάτων 15 Σεπτεμβρίου,
Τῷ αἰτοῦντι ἀποστέλλεται κανονισμὸς τῆς Σχολῆς.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛ

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ

ΕΥΚΑΙΡΙΑ. Πωλοῦνται τὴν ὀκᾶν πρὸς 7.60 εἰς τὸ Χαρ Κριάλη, ὁδὸς Σοφοκλέους 7, Στ

ΠΩΛΕΙΤΑΙ πλήρης ἐγκατ πογραφικῶν ὑλικῶν, κατάλ ρίδα κλπ. ἀντὶ 30.000 δρχ. Πληροφ. Α. Βαρουξάκη, 103 β' — 3—5 μ. μ.

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ὅλες ἡ Ἀθ ρίδες παλαιῶν ἡμερομηνιῶν λεῖον Πέτρου Κριάλη Σοφο Πάππου.

ΟΙΚΟΠΕΔΑ πάμφθηνα σιν Γούβα, τὰ καλλίτερα τῶν (μεταξὺ μεσοτοιχιῶν). Πήχεις 250—800 ἕ αστον. μῆς. Γραφεῖα Σ. Μπαντούνα, 71, Τηλ. 14-89.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ τὸ τῆς ὁδοῦ Ζωοδόχου Πηγῆς ἠλεκτρικὸν φῶς, ἀεριόφως δη. Πληροφορίαι εἰς τὸ

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ Γκαρὰζ τικὰ αὐτοκίνητα (ὁμοῦ ἢ στον) ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πατρι Πληροφορίαι παρὰ τῷ Χούντρᾳ, Στοὰ Πεσμαζόγλου, καθ' ἑκάστην καὶ παρὰ τῷ τῆς Λεωφ. Κηφισσίας οἰκίας

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἡ ἐπὶ τῆς ου ἀρ. 7 τριώροφος μονο μένη ἐξ 21 δωματίων, πτεμβρίου. Πληροφορίαι μέρισμα Θεολόγου ἢ εἰς 2, ὧραι 2—4 π.μ.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἐν διὰ γραφεῖον ἔχον ἰδιαιτέ Στοᾷ Πεσμαζόγλου, ἀντὶ μη τος δραχμῶν χιλίων διακο Πληροφορίαι παρὰ τῷ Χούντρᾳ, Στοὰ Πεσμαζόγλου, ἑκάστην.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ οἰκία ματίων, χώλ, λουτροῦ, κλπ. ἐξ μῆνας ἢ καὶ ὀλιγώτερον. νω πάτωμα Ἀλκιβιάδου 108.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ μεγάλη κτιστος καὶ ἐστρωμένη λήλος δι' ἔπιπλα ἢ δι' σεως ἐμπόρευμα ἐπὶ τῆς Ἰωακεὶμ ἀντὶ μηνιαίου μι λιάδων (2.000) δραχμῶν. Πληροφορίαι παρὰ τῷ Χούντρᾳ, Στοὰ Πεσμαζόγλου, καθ' ἑκάστην καὶ παρὰ τῷ τῆς Λεωφ. Κηφισσίας οἰκίας

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ μέγα κατ τὸ Κολωνάκι) ἐπὶ τῆς ὁδοῦ ωακεὶμ κατάλληλον δι' Γαλακτοπωλεῖον. Πληροφο κηγόρῳ κ. Ν. Χούντρᾳ, Στοὰ 11—12 π.μ. καθ' ἑκάστη ρωφῷ τῆς ἐπὶ τῆς Λεωφ. κ. Πεσμαζόγλου.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ μεγάλη κία ἐπὶ τῆς Πλατείας τοῦ ξενοδοχεῖον πολυτελείας, ρὸ εἰς ὅλα, ζεστὸ καὶ κρύο, σανσὲρ καὶ ὅλα τὰ κομφόρ. σα φαγητοῦ καθὼς καὶ τὰ γάλα καταστήματα. Πληρο λελλήνων 3, Δωμάτιον

ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ

ΖΗΤΕΙΤΑΙ δάνειον 7500 ρᾳ ὑποθήκη μετὰ τὴν Κτημ ἐπὶ κεντρικωτάτης οἰκίας. δὸς Φιλελλήνων 8, Δωμάτιον

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙ
ΑΔΕΛΦΟΙ Ι. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΥ Ν. ΚΑΣΣΑΒΕΤΗΣ "Ο ΦΑΡΟΣ"
ΕΤΑΙΡΙΑ ΠΑΓΚΟΣΜΙΩΝ ΤΑ

ΤΑΞΙΔΕΥΕΤΕ ΤΟΥΣ ΜΗΝΑ ΑΥΓΟΥΣΤΟΝ, ΣΕΠΤ ΚΑΙ ΟΚΤΩΒΡΙΟ

Μὴν περιμένετε τὴν τελευ νὰ ἐξασφαλίσητε τὰς καμπίν λησμονεῖτε ὅτι ὅλοι οἱ ἐξ Ἀμ θερίζοντες ἐπιστρέφουν τοὺς ὁμαδικῶς.

Ὁ «ΦΑΡΟΣ» ἔχει ἐξ τώρα διὰ τοὺς μῆνας αὐτοὺς ρας καμπίνας εἰς νὰ κάτωθ ὑπερωκεάνεια. Ζητήσατε πλη τώρα καθὼς καὶ δια τὴν τοῦ μεταναστευτικοῦ

ΠΡΟΣΕΧΕΙΣ ΑΝΑΧΩΡΗ
22 Αὐγ. «Ἔδισων» Πειραι
24 » «Ἔδισων» Πάτρα
26 » «Σινάϊα» Πειραιεύς
13 Σεπτ. «Πρ. Οὐῒλσων» Πάτρα
17 » «ΒΥΡΩΝ» Πειραι
25 » «Ἀσία» Πειραι

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΜΕΣΩ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΩΣ
Διὰ Νότιον Ἀμερικήν, Κα λίαν, Μεξικόν

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ Ο
ΑΘΗΝΑΙ Πλ. Ὁμονοίας
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ Μέγαρον
ΠΑΤΡΑΙ Πλατεῖα Τριῶν
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, Ἐγνατίας
ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ 59 Washing

Ἀντιπρόσωποι καὶ ἀντα τὰς κυριωτέρας πόλεις τοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ.
Τηλέφωνον Ἀθηνῶν 8—8

Ἡ νέα φωτογραφικὴ μηχανὴ KODAK εἶναι ἁπλουστάτη. Οὐδενὸς κόπου καὶ οὐδεμιᾶς θυσίας ἐφείσθησαν διὰ νὰ κάμουν τὸν χειρισμόν της σχεδὸν αὐτόματον. Κανονίζεται ἐξαιρετικὰ εὔκολα καὶ ἔτσι ἡ ὡραία φωτογραφία μὲ ἕνα KODAK ἔγινε τὸ εὐκολώτερον πρᾶγμα.

ΥΠΟΔΗΜΑΤΟΠΟΙΪΑ "ΤΙΤΑΝ,,
Ἀθῆναι Αἰόλου 95. Πειραιεὺς Ἀκτὴ Μιαούλη 4

ΜΕΓΑΛΑΙ ΕΚΠΤΩΣΕΙΣ
ΕΙΣ ΟΛΑ ΤΑ ΝΕΩΤΕΡΑ ΣΧΕΔΙΑ.-ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ ΤΩΝ 290 ΜΟΝΟΝ ΔΡΑΧ. 250
ΜΕ ΣΟΛΕΣ ΚΑΟΥΤΣΟΥΚ ΤΩΝ 325 ΜΟΝΟΝ ΔΡΑΧ. 270

Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ

ΜΙΑ ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΙΣ

Ἀγαπητὴ «Πρωΐα»

Πρὸς παρηγορίαν τῆς φιλοτιμίας τῶν θίκτων Φιλελευθέρων σχετικῶς μὲ τὸ ἄπτισμα τῶν δακτύλων κατὰ τὸ ψηφι γνωρίσατέ τους ὅτι αὐτὰ συμβαίνουν εἰς.... τὰς Ἡν. Πολιτείας.

Ἐκεῖ ἀντὶ ἐμβαπτίσματος τῶν δακτύ ὁ ψηφοφόρος παρουσιάζει τὸν βραχί του γυμνὸν εἰς τὴν ἐφορ. ἐπιτροπὴν τὸν ἀποψιλώνουν. Ἀντὶ δοχείου με ς μία ξυριστικὴ μηχανὴ καὶ τὰ ἀπα τητα ἀπολυμαντικὰ καὶ οὐδεὶς προσβάλ αι διὰ τὸ τοιοῦτον.

Ὑμέτερος
Ψ. Π.

Η ΔΙΑΝΟΜΗ ΤΩΝ ΟΙΚΟΠΕΔΩΝ

Κύριε Διευθυντά,

Πολὺς θόρυβος κατ' αὐτὰς γίνεται σχεῶς μὲ τὴν διανομὴν τῶν οἰκοπέδων τοῦ οικισμοῦ Νέας Ἐρυθραίας Κηφισίας. Τυγχάνων κάτοικος τούτου καὶ δυνάος καλύτερον παντὸς ἄλλου νὰ γνωρίζω ἐν αὐτῇ, παρακαλῶ ὅπως εὐαρεστούος δημοσιεύσητε τὴν παροῦσαν εἰς τὴν ριτον ὑμῶν ἐφημερίδα.

Ἄνθρωποι οὐδεμίαν σχέσιν ἔχοντες μὲ συνοικισμὸν ἡμῶν διορίζονται ἐποπτικὴ τροπή, ἄλλοι λαβόντες οἰκόπεδον καὶ πωαντες τοῦτο ἀντὶ δρχ. 24.000, τῇ εἰσηει τῆς ἀναφερομένης ἐπιτροπῆς καὶ δεῖ κ. Βασιλείου Δεληγιάννη, λαμβάνουσι τοιοῦτον.

Δὲν παραλείπω νὰ ἀναφέρω, κ. Διευντά, ὅτι ὁ λαβὼν νέον οἰκόπεδον εἶνε μβρὸς τοῦ Δεληγιάννη, ὅστις καὶ διαδίδημοσίως ὅτι τὸ πῆρε ἀπὸ τὸ ὑπουρον Προνοίας ὡς ρουσφέτι.

Εὐχαριστῶν ὑμᾶς ἐκ τῶν προτέρων καὶ ος ἀποκατάστασιν τῆς ἀληθείας.

Διατελῶ μετ' ἐξαιρέτου τιμῆς
ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΤΣΑΝΤΩΝΗΣ

ΟΙ ΥΠΑΛΛΗΛΙΚΟΙ ΜΙΣΘΟΙ

Ἀξιότιμε κ. Διευθυντά

Ἀντὶ νὰ ζητοῦν προχείρους λύσεις διὰ καθορισμὸν τῆς αὐξήσεως τῶν ὑπαλλικῶν μισθῶν, τόσον ἡ Συνομοσπονδία ὑπαλλήλων, ὅσον καὶ τὸ Γεν. Λογιριον, εἶνε προτιμότερον νὰ υἱοθετήσῃ ἡ βέρνησις τὸ ὑπόμνημα τῆς πολυμελοῦς τὸν κ. Τριανταφυλλόπουλον τότε ἐτροπῆς, ἥτις τόσον ἀκριβοδικαίως καὶ ιστημονικῶς ἐκανόνισε τὰς ἐν λόγῳ αὐσεις. Ἡ Κυβέρνησις τοῦ κ. Καφαντάρη τῇ βάσει τοῦ ὑπομνήματος ἐκείνου ἀγραψεν εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τὴν πίωσιν τῶν 120 ἑκατομμυρίων τὰ ὁποῖα ἐπήρκουν διὰ τὴν καταβολὴν τοῦ ἡμίος τῶν καθορισθεισῶν αὐξήσεων, ἐκτὸς ἡ Κυβέρνησις θέλῃ νὰ παρελκύσῃ σκοως τὸ ζήτημα μέχρι τῶν ἐκλογῶν, ὥς νὰ χάσωμεν διὰ παντὸς καὶ τὸ μικρὸ τὸ ξεροκόμματο τῶν αὐξήσεων.

Ἐν Σύρῳ τῇ 11 Αὐγούστου 1928

Μετὰ τιμῆς
Κ. ΣΒΑΡΝΑΣ
(Διοικητικὸς ὑπάλληλος

ΩΣ ΘΑ ΕΞΟΝΤΩΘΗ Η ΛΗΣΤΕΙΑ

Φίλη «Πρωΐα»,

Κατὰ τηλεγραφήματα ἐξ Ἰωαννίνων, φαίται ὅτι ἤρχισεν ἤδη, ἡ καταδίωξις τῶν πατρόφων ἐν Ἠπείρῳ καὶ ἡ ἐφαρμογὴ τῶν ρων, τὰ ὁποῖα αἱ ἐκεῖ ἀρχαὶ νομίζουν ὅτι συντελέσωσιν εἰς τὴν σύλληψιν τῶν κακοιῶν καὶ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς τάξεως. κτὼ τοιοῦτοι ἤχθησαν εἰς Ἰωάννινα πρὸς ἀκρισιν. Τὰ μέτρα ὅμως ταῦτα τῆς συλλήως, ἀνακρίσεως, φυλακίσεως κλπ. ἄγουν τὸ αὐτὸ ἀποτέλεσμα εἰς ὃ καὶ αἱ ἐνέργειαι διὰ τὸ ἔγκλημα τῆς Πέτρας. Ἐὰν μάλιἐφαρμοσθοῦν καὶ τὰ κατὰ τῶν χωρικῶν ρα τοῦ Μακρυγιάννη-Γάσπαρη, ἡ ἀποτυέσεται πλήρης καὶ ἡ διαφυγὴ τῶν ληὶν ἀσφαλής. Ἡ κοινὴ γνώμη θὰ ἦτο πλήἱκανοποιημένη μόνον ἐφ' ὅσον ἡ ἐφαρτῶν μέτρων θὰ εἶχεν ὡς ἀποτέλεσμα ἄμεσον σύλληψιν τῶν κακοποιῶν καὶ ἐξαφάνισιν παντὸς ἴχνους αὐτῶν· διότι θῆ κατάπληξιν προξενεῖ τὸ θράσος τῶν στῶν, ἐγκαταστησάντων τὴν βιομηχανίαν εἰς τὸ κέντρον τῆς Ἠπείρου, εἰς χῶρον πεπταμένον ἐπὶ τῆς δημοσίας ὁδοῦ Ἰωννων—Καλπακίου - Μεσογεφύρων - Κοσᾶς, ὅθεν ἀνῆλθον πρὸς τὴν Δοβρὰν τοῦ γορίου (1 ὥραν ἀπὸ τῆς ἄνω ὁδοῦ), πέτῆς ὁποίας εἶχον ἐγκαταστήσει τὸ λημέρι , ἀπαγορεύοντες εἰς τὰς Κρατικὰς ἀρνὰ κινηθῶσιν, ἐπὶ ἀπειλῇ ἀποκεφαλίσεως αἰχμαλωτισθέντος κ. Μελᾶ.

Ἡ κατάπληξις τῶν γινωσκόντων τὰ πράγτῆς Ἠπείρου θὰ αὐξάνῃ ὁσημέραι καὶ τοῦ γεγονότος, ὅτι οἱ εἰς τὰς φυλακὰς ὁγούμενοι δὲν θὰ εἶνε δυνατὸν νὰ ἀνακοιοῦν εἰς τὰς ἀρχὰς τὰ ἀπόρρητά των, διὰ λόγον ὅτι ἀπώλεσαν τὴν πρὸς αὐτὰς ἐμποσύνην των καὶ διότι ἔχουν σχηματίσει πεποίθησιν, ὅτι πᾶν ὅ,τι ἤθελον ἀνακοισει, τὴν ἑπομένην ἢ τὴν μεθεπομένην ἡ ἀοίνωσις θὰ περιέλθῃ εἰς γνῶσιν τῶν ἰδιἐνδιαφερομένων ληστῶν καὶ τὰ ἀποτελέτα θὰ εἶνε τραγικώτερα δι' αὐτοὺς τοὺς τυχεῖς ληστοτρόφους τῆς ὑπαίθρου χώων οἱ περισσότεροι θὰ ἤθελον νὰ συνσι τὰς ἀρχὰς πρὸς καταστροφὴν τῶν στῶν, ἀλλὰ νὰ τηρηθῇ τοιαύτη ἐχεμύθεια, τε ἀφ' ἑνὸς νὰ μὴ γνωσθῇ ἡ καταδοσίς καὶ ἀφ' ἑτέρου νὰ ἐπέλθῃ καὶ ἡ ἀποκατασις τῆς τάξεως, ἥτις δὲν εἶνε δυνατὸν συντελεσθῇ δι' ὧν ἐπιδιώκεται μέτρων.

Ἡ πεποίθησις πρὸς τὰς ἀρχὰς θὰ ἐπήρχεμόνον ἐὰν ὅλα τὰ καταδιωκτικὰ ὄργανα χρησιμοποιηθέντα μέχρι τοῦδε καὶ τὰ ἐν γραφεῖοις τῆς ἀνωτάτης διοικήσεως ἀχολιθίσταντο δι' ἄλλων νέων, ἔξωθεν ἐρχοων καὶ ἐφωδιασμένων μὲ σχετικὴν πεῖ, μὲ ἐπὶ κεφαλῆς ἄνδρα σώφρονα, δυνάον νὰ χειρισθῇ τὸ ὅλον ζήτημα μετὰ τῆς ύσης ἐχεμυθείας.

Διότι ἔχουν πολλὰ παραδείγματα ἀνικανόος τῶν ἀρχῶν οἱ ἐν τῇ ὑπαίθρῳ διαβιοῦνἐκ τῆς ὁποίας ὑπέστησαν κατόπιν πλη καταστροφήν. Θὰ ἀναφέρωμεν πρὸς ὑποιξιν τῶν ἰσχυρισμῶν μας τρία μόνον παείγματα. 1) Κατὰ τὴν ἐποχὴν τῶν Ρενίων, πρὸ τῆς ἀμνηστεύσεώς των, ὁ ἐκ τμήματος Κατσανοχωρίων Παπαγεωργιεἶχε τὴν ἀτυχῆ ἔμπνευσιν νὰ μεταβῇ εἰς ἄννινα καὶ νὰ ὑποβάλῃ ὑπόμνημα περὶ τοῦ του τῆς ἐξοντώσεώς των. Ἀντίγραφον ὑπομνήματος τούτου διὰ γραφομηχανῆς ἐσκετο τὴν ἑπομένην εἰς χεῖρας τῶν Ρενίων, οἵτινες ἐν ἱερᾷ ἀγανακτήσει ἀναμείτες ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τὴν εἰς τὸ χωρίον του νοδον τοῦ Παπαγεωργίου, τὸν ἐφόνευλέγοντες τί σοῦ κάναμε καὶ μᾶς καταεις. 2) Μετὰ τὸ ἔγκλημα τῆς Πέτρας, λῆς χωρικὸς ἐνόμισεν ὅτι εἶχε καθῆκον συντρέξῃ τὰς ἀρχὰς πρὸς ἐξόντωσιν ληυμμορίας πέριξ τῆς Φιλιππιάδος καταουσης. Τὸ καταδιωκτικὸν ἀπόσπασμα ὁθὲν ὑπὸ τοῦ χωρικοῦ, περιεκύκλωσε λῃστάς, ἀλλὰ τὰ ὅπλα τοῦ ἀποσπάσμαἔπαθαν ἀφλογιστίαν!! καὶ οὕτω διέφυγον ησταί. Ἀλλὰ τὸ ἐγκληματικὸν ἐκ μέρους ἀρχῶν εἶνε, ὅτι ἀνεκοίνωσαν τὸ ὄνομα καταδότου χωρικοῦ καὶ τὴν ἑπομένην ἀράφετο εἰς ὅλας τὰς ἐφημερίδας τῶν Ἀων. Οὕτω ὁ ἀτυχὴς χωρικὸς ἠναγκάσθη ἐκπατρισθῇ, χάρις εἰς τὰ μωρὰ μέτρα ἐπιφορτισμένων τὴν καταδίωξιν τῶν ληκαὶ 3) ὁ ποιμὴν Χρ. Καζούκας, θέλων νὰ ἀπαλλαγῇ καὶ αὐτὸς τῆς διαρκοῦς λήσεως τῶν ληστῶν, κατέδωκεν εἰς αὐτὸ λημέρι. Ὡς ἐκ θαύματος αἱ ἀρχαὶ ἔφθασαν μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τῶν λῃστῶν!! Καὶ γεννᾶται τὸ ἐρώτημα: μήπως εἶχον εἰδοποιηθῇ; Καὶ τὸ ἀποτέλεσμα; Τὸ ἀποτέλεσμα ὑπῆρξε τραγικὸν διὰ τὸν ἀτυχῆ Καζούκαν. Πρὸ 40—50 ἡμερῶν οἱ καταδοθέντες λῃσταὶ κατέσφαξαν ὁλόκληρον τὸ ποίμνιόν του ἐκ 300 περίπου μεγάλων καὶ μικρῶν ζώων.

Ἐπομένως δὲν εἶνε δυνατὴ ἡ σύλληψις καὶ ἐξόντωσις τῶν λῃστῶν, ἐφ' ὅσον δὲν τεθῇ ἐπὶ κεφαλῆς ἀνώτερον πρόσωπον, τὸ ὁποῖον νὰ συγκεντροῖ ὅλην τὴν δύναμιν καὶ ἐξουσίαν, νὰ εἶνε δὲ συγχρόνως ἀπηλλαγμένον δικαστικῆς διώξεως, ὡς συνέβη κατὰ τὸ 1885 (νομίζω) ὅτε ὁ Τρικούπης ἠθέλησε νὰ εἰρηνεύσῃ τὴν χειμαζομένην τότε Μεσσηνίαν ἀπὸ χιλιάδας φυγοποίνων καὶ φυγοδίκων καὶ ἀπέστειλε πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον τὸν Δημ. Μπαϊρακτάρην, ὅστις κατώρθωσεν ἐντὸς ἓξ μηνῶν νὰ ἐκκαθαρίσῃ τὴν ἐπαρχίαν ταύτην ἀπὸ τὰ κακοποιὰ στοιχεῖα. Αἱ μέχρι τοῦδε ἐνέργειαι τῆς καταδιωκτικῆς ἀρχῆς καὶ τῆς δικαστικῆς τρανῶς μαρτυροῦσιν, ὅτι ἐπαναλαμβάνεται ἡ κωμῳδία τῆς Πέτρας. Ἀντὶ νὰ καταδιωχθοῦν καὶ ἐξοντωθοῦν οἱ ἐντὸς τῶν πόλεων ὀργανωταὶ καὶ οἱ λῃσταὶ εἰς τὰ βουνά, συλλαμβάνονται τὰ θύματα τοῦ Κράτους καὶ τῶν λῃστῶν, οἱ ἀτυχεῖς ἐπιχειρηματίαι τῆς ὑπαίθρου χώρας, οἵτινες συνεπείᾳ τῆς ἀνικανότητος τοῦ Κράτους εἰσὶν ἠναγκασμένοι νὰ ὑποκύπτωσιν εἰς τὰ κακοποιὰ στοιχεῖα.

Ἂς μὴ νομίσῃ κανείς, ὅτι δὲν ἐπιθυμοῦν οἱ Ἠπειρῶται τῆς ὑπαίθρου χώρας νὰ ἀπαλλαγοῦν τῆς λῃστρικῆς μάστιγος. Πρέπει ὅμως τὸ Κράτος νὰ τοὺς ἀπαλλάξῃ πρῶτον ἀπὸ τοὺς ἐντὸς τῶν πόλεων ὀργανωτὰς καὶ σχεδιαστὰς τῶν λῃστρικῶν ἐκστρατειῶν, αἵτινες δὲν ἐπιτυγχάνουν ἄνευ ἀστικῆς ὀργανώσεως· δεύτερον ἀπὸ τὴν συμμαχίαν ἐνίων πολιτευομένων μετὰ τῶν λῃστῶν (ἀφοῦ ὅλοι τὸ λέγουν ἂς τὸ παραδεχθῶμεν καὶ ἡμεῖς). Ἀλλὰ καθόσον ἀφορᾷ τὸ τελευταῖον τοῦτο, δηλαδὴ τὴν συμμαχίαν πολιτευομένων, ἔνοχοι καὶ ἐγκληματίαι εἰσὶν αὐτοὶ οὗτοι οἱ Ἠπειρῶται· ἀφοῦ παραδέχονται ὅτι ὑπάρχουν τοιοῦτοι, διατί τοὺς ψηφίζουν;

Ἐν γένει δὲν δυνάμεθα νὰ παραδεχθῶμεν τὸ ἀδύνατον τῆς συλλήψεως καὶ ἐξοντώσεως τῶν λῃστῶν, ἐφ' ὅσον ἔχομεν ἐνώπιόν μας τρανὸν παράδειγμα τὴν Ἀλβανίαν. Ἐκεῖ δὲν ὑπάρχει πλέον οὔτε κλεφτοκοτᾶς. Πῶς ἐπετεύχθη τὸ θαῦμα; Διότι ἠθέλησεν ἡ Κυβέρνησις. Ἀποφεύγοντες ἄλλα παραδείγματα, ἐξ ὧν θέλει ἀποδειχθῇ ὅτι ἡ κατάστασις τῆς Ἠπείρου ὀφείλεται μόνον εἰς τὴν Κρατικὴν ἀνοχὴν καὶ ἀνικανότητα, ἀναφέρομεν τὸ ἑξῆς μόνον: Περὶ τὸ 1900—1905 ἐλυμαίνετο τὴν χώραν ἀπὸ τὴν γέφυραν ἐν ᾗ συνελήφθη ὁ κ. Μελᾶς μέχρι Μεσογεφύρων ὁ Βλάχος Πάνο Δεμίρης. Βεζύρης εἰς τὰ Ἰωάννινα ἦτο τότε ὁ ὀνομαστὸς καὶ δίκαιος Ὀσμὰν πασσᾶς. Ἐκ πληροφοριῶν τὰς ὁποίας εἶχον ἐπείσθην, ὅτι ἐὰν ὁ ἀποσπασματάρχης τοῦ τόπου Χασὰν Τσάμης ἤθελεν, ἠδύνατο ἀσφαλῶς νὰ ἐξοντώσῃ τὴν συμμορίαν τοῦ Πάνο Δεμίρη. Ἔγραψα λοιπὸν εἰς τὴν ὑπ' ἐμοῦ ἐκδιδομένην «Φωνὴν τῆς Ἠπείρου» τὰ ἑξῆς περίπου: «Πασσᾶ μου, μόνον σὺ δύνασαι νὰ ἐξοντώσῃς τὸν Πάνο Δεμίρη. Θὰ φωνάξῃς τὸν Χασὰν Τσάμη καὶ θὰ τοῦ πῇς: Ἢ μοῦ φέρῃς τὸ κεφάλι τοῦ Δεμίρη εἰς 8 ἡμέρας, ἢ θὰ πᾷς ἐξορία εἰς τὸ Φεζάν».

Τὸ κεφάλι ἐκομίσθη ἐντὸς 3 ἡμερῶν.

Γ. ΓΑΓΑΡΗΣ

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΚΛΗΡΩΣΙΣ ΤΟΥ ΛΑΧΕΙΟΦΟΡΟΥ ΤΗΣ ΕΘΝ. ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΩΝ 30.000.000 ΔΡ.

Χθὲς τὴν 10 1)2 π.μ. ἐγένετο ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐνώπιον τοῦ Γεν. Συμβουλίου αὐτῆς ἡ 65 κλήρωσις τοῦ ἐκ τριάκοντα ἑκατομμυρίων δανείου αὐτῆς.

Κατὰ τὴν κλήρωσιν ἐξήχθησαν ἐκ τῆς κληρωτίδος οἱ κάτωθι 16 ἀριθμοί, κερδίζοντες τὰ ἔναντι σημειούμενα ποσά:

198.789 Δρ. 75.000.

Ἐπίσης κερδίζουν ἀνὰ 3000 δρ. οἱ κάτωθι ἀριθμοί:

285.121, 56.484, 194.166, 158.998, 95.694.

Ἐπίσης κερδίζουν ἀνὰ 1000 δρ. οἱ κάτωθι ἀριθμοί:

35.914, 239.987, 197.756, 80.318 270.041 134.745 185.077 222.973 11.460 273.736.

ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΑ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΔΟΣ ΡΑΜΠΟ

ΥΠΟΝΟΙΑΙ ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΣ

Ὁ ἰατροδικαστὴς κ. Τρουπάκης ἐνεργήσας νεκροψίαν ἐπὶ τοῦ πτώματος τῆς Ἀγγλίδος (καὶ ὄχι Ἰνδῆς ὡς ἐγράφη) Ντέιζη Ραμπτὸλ, ἡ ὁποία ἐδηλητηριάσθη προχθὲς εἰς τὸ ξενοδοχεῖον «Παλλάς», διεπίστωσεν ὅτι ὁ θάνατός της δὲν ἐπῆλθεν ἀπὸ τὸ δηλητήριον ἀνταλίνη, δύο σωληνάρια τοῦ ὁποίου εὑρέθησαν εἰς τὸ δωμάτιόν της, ἀλλὰ ἀπὸ ἄλλο δηλητήριον.

Ἡ γνώμη αὐτὴ τοῦ κ. Τρουπάκη ἐγέννησεν ὑπονοίας περὶ ἐγκλήματος καὶ κατόπιν τούτου θὰ ἐνεργηθῇ διονυχιστικὴ ἀνάκρισις ἐπὶ τοῦ ὑπόπτου αὐτοῦ θανάτου.

Ὁ κ. Τρουπάκης ὑπέβαλε πρὸς τὸν εἰσαγγελέα τὴν κάτωθι ἔκθεσιν:

«Παρουσιάζει ἐπὶ τῶν σπλάχνων μικροσκοπικῶς δηλωτικὰ φαινόμενα δηλητηριάσεως. Ἐλήφθησαν ὅμως καὶ σπλάχνα πρὸς τοξικολογικὴν ἔρευναν, διὰ νὰ καθορισθῇ τὸ εἶδος τοῦ δηλητηρίου ἀκριβέστερον. Ἡ νεκροψία ἀπέδειξεν ὅτι ἔπασχεν ἐκ παχυμυΐσσιτίδος, ἐκ καταχρήσεως πιθανῶς ἀλκοολικῶν ποτῶν. Ἐπίσης ὅτι εἶχεν ὑποστῇ ἐγχείρησιν πρὸ καιροῦ, δι' ἧς εἶχεν ἀφαιρεθῇ ἡ μήτρα καὶ τὰ παραμήτρια. Ἐπειδὴ τὰ εὑρεθέντα ἐν τῷ ξενοδοχείῳ δύο σωληνάρια ἀνταλίνης, φάρμακον ὑπνωτικόν, δὲν εἶνε ἴσως ἐπαρκῆ διὰ δηλητηρίασιν, διὰ τοῦτο ἡ χημικὴ ἐξέτασις τῶν σπλάχνων κρίνεται ἀναγκαία πρὸς ἐξακρίβωσιν τοῦ εἴδους τοῦ θανάτου».

Εἰς δημοσιογράφους ὁ κ. Τρουπάκης ἐτόνισεν, ὅτι κατὰ τὴν προσωπικήν του γνώμην, εἶνε ἀδύνατον νὰ ἐδηλητηριάσθη ἡ Ραμπὸλ ἀπὸ τὴν ἀνταλίνην. Φρονεῖ ὅτι θὰ τῆς ἐδόθη ἢ θὰ ἔλαβε καὶ ἄλλο δηλητήριο.

Ο ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Προχθὲς τὴν νύκτα συνῆλθεν εἰς 8ωρον συνεδρίασιν τὸ δημοτικὸν συμβούλιον Πειραιῶς καὶ ἐψήφισε τὸν νέον προϋπολογισμὸν τῆς χρήσεως 1928—1929. Τὰ τακτικὰ ἔσοδα ἀνέρχονται εἰς δρχ. 54,600.714.35 καὶ τὰ ἔκτακτα ἔσοδα εἰς δρχ. 14,784,000. Ἤτοι σύνολον ἐσόδων δρχ. 69,384,714.35. Τακτικὰ ἔξοδα δρχ. 65,365,329.30. Ἔκτακτα ἔξοδα δρχ. 2,775,000. Οὕτω μένει καὶ ἀποθεματικὸν ἐκ δρχ. 1.244,385.

ΤΗΝ Διαχείρισιν
ΠΑΣΗΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ
ἀναλαμβάνει ὑπευθύνως
Η ΤΡΑΠΕΖΑ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑΣ
— Στοὰ Πεσμαζόγλου 4 —

ΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΙΚΟΣΙΤΕΤΡΑΩΡΟΥ

ΑΙ ΑΓΝΩΣΤΟΙ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΑΙ ΤΗΣ ΛΗΣΤΕΙΑΣ ΤΩΝ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ο κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΥΛΩΝΑΣ ΑΦΗΓΕΙΤΑΙ ΤΑ ΤΗΣ ΑΙΧΜΑΛΩΣΙΑΣ ΤΟΥ ΥΠΟ ΤΩΝ ΛΗΣΤΩΝ

ΠΩΣ ΣΥΝΕΛΗΦΘΗΣΑΝ.—Η ΠΡΩΤΗ ΣΥΝΑΝΤΗΣΙΣ ΜΕ ΤΟΥΣ ΛΗΣΤΑΣ.—ΤΙ ΕΚΑΥΧΩΝΤΟ ΟΙ ΚΟΥΜΠΑΙΟΙ.—"ΔΕΝ ΦΟΒΟΥΜΕΘΑ ΟΥΤΕ ΣΤΡΑΤΟΝ, ΟΥΤΕ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΕΣ, ΟΥΤΕ ΤΙΠΟΤΕ,,—ΠΩΣ ΠΕΡΙΕΦΕΡΟΝΤΟ ΕΛΕΥΘΕΡΟΙ ΕΝΤΟΣ ΤΩΝ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΟΛΙΓΑΣ ΗΜΕΡΑΣ ΠΡΟ ΤΗΣ ΛΗΣΤΕΙΑΣ.—Η ΜΑΡΤΥΡΙΚΗ ΟΔΟΙΠΟΡΙΑ ΑΝΑ ΤΑ ΔΥΣΒΑΤΑ ΒΟΥΝΑ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΙΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΙΔΙΚΟΝ ΑΠΕΣΤΑΛΜΕΝΟΝ ΤΗΣ "ΠΡΩΪΑΣ,,

ΙΩΑΝΝΙΝΑ, 9 Αὐγούστου. (Ταχυδρομικῶς). (Τοῦ εἰδικοῦ ἀπεσταλμένου μας).— Ἡ σύγχυσις ποὺ ἐπικρατεῖ ἐνταῦθα ἀπὸ τῆς ἑσπέρας τοῦ παρελθόντος Σαββάτου, ὁπότε ἐκοινολογήθη τὸ γεγονὸς τῆς λῃστείας εἶνε ἀφάνταστος. Σύγχυσις περὶ τῶν προσώπων τὰ ὁποῖα δροῦν καὶ κινοῦνται καὶ ἔρχονται εἰς ἐπαφὴν μὲ τοὺς

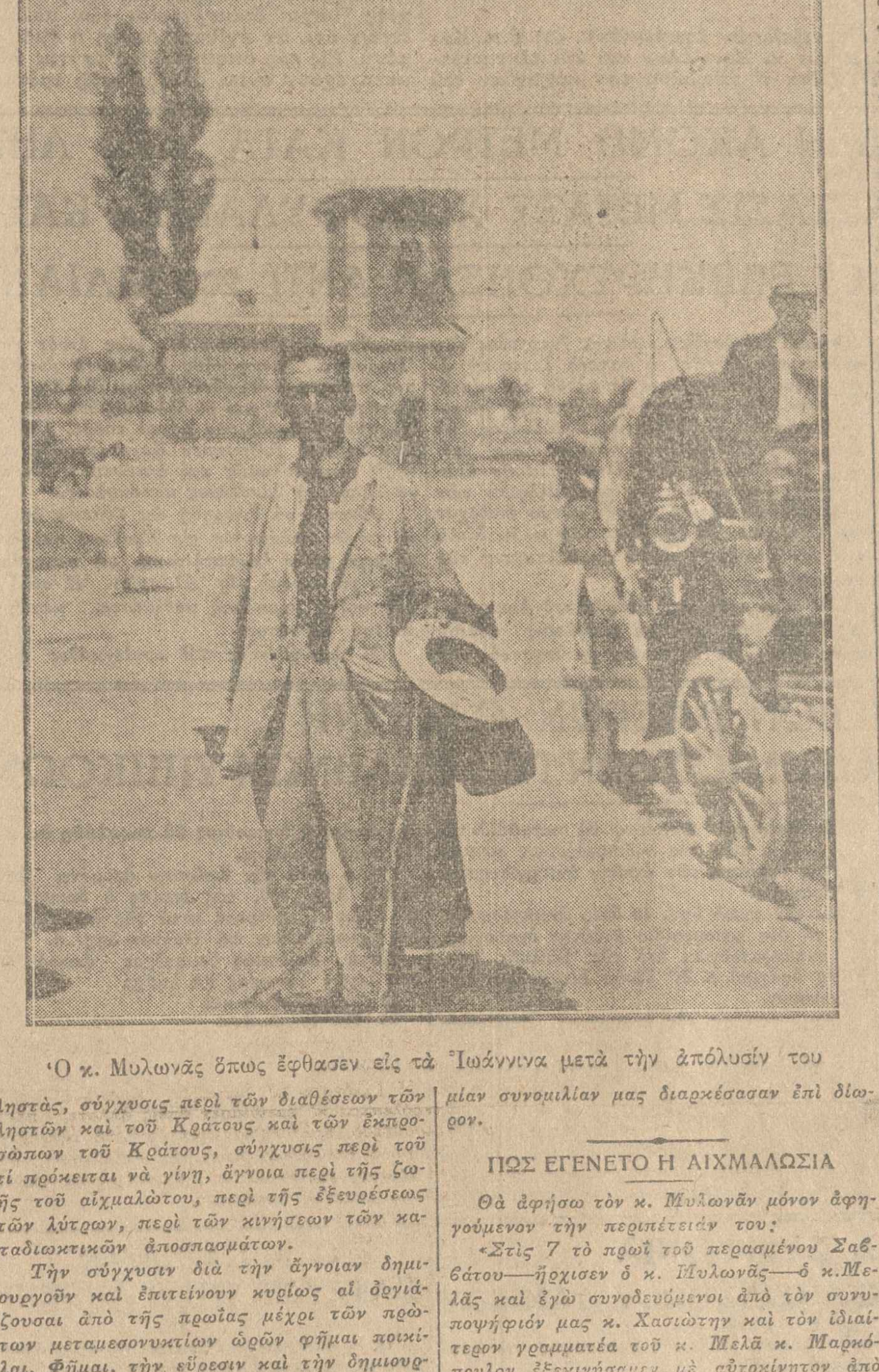

Ὁ κ. Μυλωνᾶς ὅπως ἔφθασεν εἰς τὰ Ἰωάννινα μετὰ τὴν ἀπόλυσίν του

λῃστάς, σύγχυσις περὶ τῶν διαθέσεων τῶν λῃστῶν καὶ τοῦ Κράτους καὶ τῶν ἐκπροσώπων τοῦ Κράτους, σύγχυσις περὶ τοῦ τί πρόκειται νὰ γίνῃ, ἄγνοια περὶ τῆς ζωῆς τοῦ αἰχμαλώτου, περὶ τῆς ἐξευρέσεως τῶν λύτρων, περὶ τῶν κινήσεων τῶν καταδιωκτικῶν ἀποσπασμάτων.

Τὴν σύγχυσιν διὰ τὴν ἄγνοιαν δημιουργοῦν καὶ ἐπιτείνουν κυρίως αἱ ὀργιάζουσαι ἀπὸ τῆς πρωΐας μέχρι τῶν πρώτων μεταμεσονυκτίων ὡρῶν φῆμαι ποικίλαι. Φῆμαι, τὴν εὕρεσιν καὶ τὴν δημιουργίαν τῶν ὁποίων δὲν μπορεῖ νὰ φαντασθῇ νοῦς ἀνθρώπου ποὺ δὲν ἔζησε ἐπὶ χρόνια πολλὰ μεταξὺ αὐτοῦ τοῦ λαοῦ, τοῦ συνηθισμένου νὰ συζητῇ ἀπὸ πρωΐας μέχρις ἑσπέρας καὶ καθ' ἑκάστην ἡμέραν περὶ μιᾶς νέας λῃστείας. Χθὲς λοιπόν, συμφώνως πρὸς τὰς φήμας αὐτάς, κατεσφάγη ὁ αἰχμάλωτος κ. Μελᾶς, τὴν νύκτα ἀπεστάλησαν τὰ λύτρα, τὴν 10ην νυκτερινὴν εἰς τὰ Κατσανοχώρια νέα λῃστεία ἔλαβε χώραν, σήμερα θὰ εὑρίσκεται εἰς Ἰωάννινα ὁ κ. Μελᾶς, οἱ λῃσταὶ ὑπεχώρησαν εἰς τὸ ἥμισυ τοῦ ζητηθέντος ποσοῦ καὶ ἄλλαι καὶ ἄλλαι. Ἡ πρώτη ἀρχὴ τοῦ τόπου, ὁ Γενικὸς Διοικητής, οὔτε διαψεύδει οὔτε ἐπιβεβαιοῖ τὰς φήμας αὐτάς. Δὲν εἶνε εἰς θέσιν ὁ ἄνθρωπος νὰ κάμῃ οὔτε τὸ ἓν οὔτε τὸ ἄλλο, διότι δὲν τὸ γνωρίζει μετὰ βεβαιότητος. Καὶ ὁ κόσμος ἀνησυχεῖ καὶ ἡσυχάζει, χαίρεται καὶ λυπεῖται ἀναλόγως

Ὁ μικρὸς γύφτος Θανάσης, ὁ συναντήσας πρῶτος τὸν κ. Μυλωνᾶ μετὰ τὴν ὑπὸ τῶν λῃστῶν ἀπόλυσίν του καὶ ὁδηγήσας αὐτὸν εἰς Ἰωάννινα

τῆς κυκλοφορούσης φήμης καὶ οἱ οἰκεῖοι τοῦ ἀτυχοῦς αἰχμαλώτου τρέχουν καὶ τρέχομεν καὶ ἡμεῖς μαζί των.

Δὲν ὑπάρχει λοιπὸν τίποτε τὸ ἀκριβὲς καὶ τὸ βέβαιον. Καὶ δὲν εἶνε δυνατὸν ἀπὸ τὸν κυκεῶνα τῆς συγχύσεως καὶ τῆς ταραχῆς νὰ ἐξαχθῇ ἕνα συμπέρασμα ἀσφαλές, μέχρι τῆς ἡμέρας, ποὺ θὰ εὐδοκήσουν οἱ λῃσταί, λαμβάνοντες τὰ λύτρα, νὰ ἀφήσουν ἐλεύθερον τὸν αἰχμάλωτον.

Η ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ ΤΟΥ κ. ΜΥΛΩΝΑ

Ἐν ἀναμονῇ λοιπὸν τῆς ἡμέρας αὐτῆς, θὰ ἱστορήσωμεν τὴν περιπέτειαν τοῦ κ. Α. Μυλωνᾶ, ὁ ὁποῖος ἔμεινεν ἐπὶ 60 ὥρας αἰχμάλωτος τῆς ἐπταμελοῦς συμμορίας, δηλαδὴ ἀπὸ τῆς 10ης πρωϊνῆς τοῦ Σαββάτου μέχρι τῆς 10ης νυκτερινῆς τῆς Δευτέρας, ὁπότε ἀφέθη ἐντὸς τοῦ δάσους διὰ νὰ φροντίσῃ διὰ τὴν ἀποστολὴν τῶν λύτρων ἐρχόμενος εἰς Ἰωάννινα. Ἀπὸ τὴν τηλεγραφικὴν ἀφήγησιν τῆς περιπετείας αὐτῆς, τὴν ὁποίαν σᾶς ἀπέστειλα, γνωρίζετε πῶς συνελήφθησαν, ποῦ ὡδηγήθησαν οἱ δύο αἰχμάλωτοι καὶ πῶς ἐγκατελείφθη ὁ κ. Μυλωνᾶς. Θὰ προσπαθήσω εἰς δύο ἀνταποκρίσεις μου νὰ σᾶς δώσω τὰς λεπτομερείας τῆς ἐνδιαφερούσης αὐτῆς περιπετείας, τὴν ὁποίαν εἶχε τὴν καλωσύνην νὰ μοῦ ἀφηγηθῇ ὁ κ. Μυλωνᾶς κατὰ μίαν συνομιλίαν μας διαρκέσασαν ἐπὶ δίωρον.

ΠΩΣ ΕΓΕΝΕΤΟ Η ΑΙΧΜΑΛΩΣΙΑ

Θὰ ἀφήσω τὸν κ. Μυλωνᾶν μόνον ἀφηγούμενον τὴν περιπέτειάν του:

«Στὶς 7 τὸ πρωῒ τοῦ περασμένου Σαββάτου—ἤρχισεν ὁ κ. Μυλωνᾶς—ὁ κ. Μελᾶς καὶ ἐγὼ συνοδευόμενοι ἀπὸ τὸν συνυποψήφιόν μας κ. Χασιώτην καὶ τὸν ἰδιαίτερον γραμματέα τοῦ κ. Μελᾶ κ. Μαρκόπουλον ἐξεκινήσαμεν μὲ αὐτοκίνητον ἀπὸ

Τὸ χωρίον Ζίτσα, παρὰ τὸ ὁποῖον συνελήφθη ὁ δικηγόρος κ. Τύρξ

τὰ Γιάννενα γιὰ νὰ πᾶμε στὸ χωριὸ Πρωτοπαπᾶ, ὅπου μᾶς εἶχε προσκαλέσει ὁ πρόεδρος τῆς κοινότητος κ. Βλάχος. Μόλις φθάσαμε στὴ θέσι Πετσάλι ἐγκατελείψαμε τὸ αὐτοκίνητον καὶ ἔφιπποι φθάσαμε μέχρι Πρωτοπαπᾶ, ὅπου μείναμε περὶ τὴ μιὰ ὥρα συνομιλοῦντες μὲ τοὺς χωρικούς. Συνοδευόμενοι κατόπιν ἀπὸ μερικοὺς χωρικοὺς μέχρι τινὸς ἐφθάσαμε μέχρι τοῦ ἁμαξιτοῦ δρόμου, ὅπου ξαναπήραμε τὸ αὐτοκίνητο καὶ ἐγυρίζαμε εἰς τὰ Ἰωάννινα. Ὕστερα ἀπὸ λίγη ὥρα ὅμως καὶ ἀκριβῶς ἐπάνω εἰς τὸ γεφύρι «Περίβλεφτη»—ποὺ ἀπέχει 13500 μέτρα ἀπὸ τὰ Ἰωάννινα—μιὰ βροντώδης καὶ ἠχηρὰ φωνὴ μᾶς ἐσταμάτησε:

— Σταθῆτε! Μὴ κινηθῆτε!

Ἐβγάλαμε τὰ κεφάλια μας ἔξω ἀπὸ τὸ αὐτοκίνητο καὶ εἴδαμε στὶς δύο γωνιὲς τῆς γεφύρας δυὸ ἀγνώστους ντυμένους μὲ στολὴ χακί, μὲ γένεια καὶ μαῦρο μαντῆλι στὸ κεφάλι, μὲ προτεταμένα τὰ ὅπλα νὰ μᾶς ἀπειλοῦν. Ἐν τῷ μεταξὺ τὸ αὐτοκίνητο εἶχε σταματήσει.

Ὁ μεγαλύτερος ἀπὸ τοὺς λῃστὰς διέταξε:

— Ἀπάνω τὰ χέρια καὶ κατεβῆτε ἀπὸ τ' αὐτοκίνητο!

Οἱ τέσσαρες ἐπιβάται καὶ ὁ σωφὲρ ὑπακούσαμε ἀμέσως καὶ χωρὶς καμμιὰ ἀντίστασι. Κατόπιν διαταγῆς τῶν λῃστῶν ὁ σωφὲρ ὡδήγησε τὸ αὐτοκίνητόν του—φέρον τὸν ἀριθμὸν 9193 μάρκας Μπουΐκ—ὅλοι δὲ μαζὶ ὕστερα ὡδηγηθήκαμε σὲ μιὰ χαράδρα, ὅπου ἐπερίμεναν πέντε ἀκόμη λῃσταί, κρυπτόμενοι πίσω ἀπὸ τοὺς θάμνους καὶ ἔχοντες προτεταμένα τὰ ὅπλα. Καὶ οἱ 7 λῃσταὶ ἦσαν νέοι ντυμένοι χακί, ἀγριωποί, μὲ γενειάδα καὶ ὡπλισμένοι μέχρις ὀνύχων.

Τρεῖς ἀπὸ αὐτοὺς τότε—οἱ δύο πρῶτοι ποὺ μᾶς ἔπιασαν καὶ ἕνας μικρὸς ξανθὸς ὄχι μεγαλύτερος τῶν 20 ἐτῶν—μᾶς ἐπῆραν ὅλους τοὺς αἰχμαλώτους, οἱ δὲ ἄλλοι 4 ὁπλοφόροι μᾶς ἀκολουθοῦσαν ἀπὸ ἀποστάσεως 400 περίπου μέτρων. Κατὰ τὸν τρόπον αὐτὸν βαδίζοντες μιὰ ὥρα περίπου μέσα ἀπὸ πέτρες καὶ ἄγριους θάμνους καὶ ρεματιὲς ἐφθάσαμε σὲ μιὰ τοποθεσία τοῦ βουνοῦ Μιτσικέλι, ὅπου καὶ σταματήσαμε.

ΑΙ ΑΞΙΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΛΗΣΤΩΝ

Ὁ πιὸ ἀγριωπὸς καὶ πιὸ μεγαλύτερος ἀπὸ τοὺς λῃστὰς ποὺ φαινότανε καὶ ἀρχηγὸς τῆς συμμορίας, ἀποτεινόμενος πρὸς ἡμᾶς, μᾶς εἶπε:

— Ἐμεῖς εἴμαστε οἱ Κουμπαῖοι καὶ σᾶς πιάσαμε γιὰ νὰ σᾶς πάρουμε λεφτά. Ξέρουμε ποιοὶ εἴσαστε καὶ πῶς ὁ κ. Μελᾶς ἔχει πολλὰ ἑκατομμύρια. Ἀπὸ σένα, κ. Μελᾶ, θέλουμε 5 ἑκατομμύρια καὶ ἀπὸ σένα, κ. Μυλωνᾶ, ἕνα ἑκατομμύριο.

Ἐπῆραν κατόπιν δυὸ ἀπὸ τοὺς λῃστὰς ἀπόμερα τὸν κ. Μελᾶν καὶ συνωμίλησαν μαζί του ἐπὶ 10 λεπτά. Ὅταν ὁ κ. Μελᾶς ἐγύρισε κοντά μας διεμαρτύρετο πῶς οἱ λῃσταὶ τοῦ γύρευαν πολλά.

— Δὲν ἔχω ἐγὼ τόσα λεφτά, καὶ μάλιστα νὰ τὰ μαζέψω τόσο γρήγορα.

— Ἄστα αὐτά, εἶπε τότε ὁ ἕνας ἀπὸ τοὺς λῃστάς, γιατὶ τ' ἀκοῦμε βερεσέ. Θέλουμε 6 στρογγυλὰ ἑκατομμύρια. Οὔτε 50 δραχμὲς λιγώτερο. Ἀλλοιῶς ξέρετε τί θὰ γίνῃ.

Ἐπενέβη τότε ὁ κ. Χασιώτης.

— Βρὲ παιδιά, αὐτὰ ποὺ γυρεύετε εἶνε ἀδύνατα πράγματα. Ξεύρετε πῶς ἀπόψε ἔρχεται ὁ κ. Βενιζέλος, ὁ ὁποῖος εἶνε ἀποφασισμένος νὰ ἐξοντώσῃ ὅλους τοὺς λῃστὰς καὶ ν' ἀποκαταστήσῃ τὴν τάξιν. Γιὰ νὰ μὴ γίνῃ λοιπὸν μιὰ τέτοια φασαρία, λιγοστέψτε τὸ ποσὸν γιὰ νὰ μπορέσουν οἱ ἄνθρωποι νὰ σᾶς τὸ δώσουν καὶ γιὰ νὰ μὴ μάθουν τίποτα οἱ ἀρχές.

— Ἄκουσε, γέρο, εἶπε ὁ ἀρχηγός, ἐμεῖς αὐτὰ τ' ἀκοῦμε τζάμπα. Καὶ γιὰ τὸ Βενιζέλο σου καὶ γιὰ τὶς ἀρχές σου. Θέλουμε ὅσα ζητήσαμε. Ἂν εἰδοποιηθοῦν οἱ χωροφύλακες θὰ τὰ κάνουμε 10 τὰ ἑκατομμύρια. Ἂν δοῦμε πῶς ἔρχεται ἀπόσπασμα θὰ τοὺς κόψουμε καὶ τοὺς δυό. Σταράτα πράματα. Ἄντε τώρα καὶ οἱ δυό σας σὰ Γιάννενα νὰ δῶσετε τὰ γράμματα στοὺς δικούς των καὶ ὄχι πολλὲς κουβέντες. Ἀκοῦς;

Ὁ τόνος τῆς φωνῆς καὶ ἡ ἐπιτακτικότης τοῦ ἀρχηγοῦ ἦσαν κατηγορηματικαί. Ἔγραψε ὁ κ. Μελᾶς ἕνα γράμμα πρὸς τοὺς συγγενεῖς του καὶ ἐγὼ ἕνα ἄλλο καὶ τὰ δώσαμε στὸν κ. Χασιώτη γιὰ νὰ τὰ μεταφέρῃ εἰς Ἰωάννινα. Οἱ δύο σύντροφοί μας ἔφυγαν καὶ οἱ λῃσταὶ τοὺς παρηκολούθησαν ἐπὶ μισὴ ὥρα ν' ἀπομακρύνωνται.

Ἡ ὥρα ἦτο 2 μεταμεσημβρίαν. Ὁ ἥλιος ἔκαιε. Τὸ θάρρος μου ἤρχισε νὰ μοῦ φεύγῃ προβλέπων τὶς κακουχίες. Βρισκόμαστε στὰ χέρια 7 λῃστῶν, ἡ ζωή μας κρεμότανε ἀπὸ τὰς διαθέσεις των. Ὁ μικρὸς ἀπὸ αὐτούς, ὁ 20ετὴς ξανθὸς νεανίας μὲ χνοῦδι γενιοῦ μόνο στὰ μάγουλα καὶ μὲ μικρὸ-μικρὸ μουστακάκι φαινότανε ὁ πιὸ ἀγριωπός. Ἐκεῖνο ποῦ μᾶς στενοχωροῦσε περισσότερο ἦτο ἡ ἀταραξία των. Ἀπὸ τὴν ὥρα ποὺ μᾶς ἠχμαλώτισαν ὡς αὐτὴ τὴ στιγμὴ δὲν ἐπῆραν κανένα προφυλακτικὸ μέτρο,, σὰν νὰ ἤτανε βέβαιοι πῶς κανεὶς δὲν τοὺς εἶδε, κανεὶς δὲν θὰ τοὺς δῇ, κανεὶς δὲ θὰ τοὺς ἐνοχλήσῃ. Μιὰ ἀταραξία μαρτυρικὴ γιὰ μᾶς καὶ ὄχι φαινομενικὴ ἁπλῶς.

ΛΗΣΤΡΙΚΗ ΚΟΜΠΟΡΡΗΜΟΣΥΝΗ

Μᾶς φώναξε τότε ὁ ἀρχηγός, ἕνας νέος 25—26 ἐτῶν, μὲ λεπτὸ ξανθὸ γένι καὶ στριμμένο ξανθὸ μουστάκι, μὲ πλούσια μαλλιὰ καὶ μαῦρο σαρίκι στὸ κεφάλι, ἀπὸ τὸ ὁποῖον κρεμόντανε δύο τσόντες κεντημένες, καὶ μᾶς εἶπε:

Ὁ κ. Ἀλέξ. Μυλωνᾶς

— Ἐμεῖς εἴμαστε οἱ Κουμπαῖοι τὰ δυὸ ξαδέρφια, ὁ Κώστας καὶ ὁ Τάκης, ποὺ πιστεύουμε νὰ μᾶς ἔχετε ἀκουστά. Δὲν φοβόμαστε τίποτα, οὔτε στρατό, οὔτε ἀποσπάσματα, οὔτε χωροφύλακες καὶ γι' αὐτὸ ὅ,τι κυνηγήσουμε τὸ πιάνουμε. Ὅσες φορὲς θέλησαν οἱ δικοὶ τῶν αἰχμαλώτων μας νὰ μᾶς κάνουν μπαμπεσιά, μετάνοιωναν. Γιατὶ τοὺς σφάζαμε τοὺς αἰχμαλώτους. Ἐμεῖς σᾶς πιάσαμε ὄχι μόνο γιὰ λεφτά, ἀλλὰ καὶ γιὰ δόξα. Ἐδῶ ὁ μικρὸς ποὺ τὸν βλέπετε—καὶ ἔδειξε τὸν 20ετῆ ξανθὸν νέον—ἦρθε στὴ συντροφιά μας ἀπὸ ἔρωτα πρὸς τὸ ἐπάγγελμα. Γιὰ νὰ ξέρετε λοιπόν, πρώτη φορὰ στὴν Ἑλλάδα λῃσταὶ πιάνουν ἀνθρώπους σὰν καὶ σᾶς, ἐπίσημα πρόσωπα, ὑπουργούς. Οἱ ἄλλοι δὲν τολμοῦσαν ἀπὸ φόβο. Ἡμεῖς ὅμως δὲν ξέρουμε τί θὰ πῇ φόβος. Προχθὲς ἀκόμα κ. Μυλωνᾶ—λέγει ὁ Κώστας Κουμπῆς—βρισκόμουνα ἐγὼ στὰ Γιάννενα, στὸν κινηματογράφο καὶ καθόμουνα σ' μιὰ παρέα μαζὶ μὲ γυναῖκες Ἐκεῖ σὲ εἶδα καὶ σένα, ποὺ σκεπτόμουνα νὰ σὲ πιάσουμε. Ἔμεινα στὰ Γιάννενα 5 μέρες καὶ γύριζα ἐλεύθερα. Ἔβγαλα φωτογραφία, νάτην κιόλα, ἀγόρασα τσαρούχια, αὐτὸ τὸ μαῦρο μαντῆλι ποὺ βλέπεις, κάλτσες, μιὰ κυλόττα καὶ ξαναγύρισα στὸ λημέρι γιὰ νὰ βρῶ τοὺς συντρόφους.

—Μὰ δὲν ὑπάρχει φόβος νὰ σᾶς πιάσουν; ἠρώτησα.

— Ποιὸς νὰ μὲ πιάσῃ. Ἐμᾶς μᾶς ὑποστηρίζουν ἐπίσημα πρόσωπα, ποὺ δὲν θέλω νὰ σοῦ ἀναφέρω. Ὅποιος τολμήσῃ νὰ σκεφθῇ νὰ μᾶς πιάσῃ, θὰ φάῃ τὸ κεφάλι του. Εἴμαστε οἱ Κουμπαῖοι. Αὐτὸ τὸ ξέρουν καλὰ ὅλοι. Καὶ τὸ ξέρουν καὶ τὰ ἀποσπάσματα, αὐτοὶ οἱ χαλβάδες, κὺρ Ἀλέκο, ποὺ στέλνει ἡ Κυβέρνησις νὰ μᾶς πιάσουν. Αὐτοί, γιὰ νὰ τὸ μάθετε καὶ σεῖς ποὺ μπαίνετε στὴ Βουλή, δὲν ξέρουν ποῦ πᾶνε τὰ τέσσερα. Ἔρχονται γιὰ νὰ μᾶς κυνηγήσουν καὶ ψάχνουν ποῦ θὰ βροῦν τὸ καλλίτερο μανάρι. Μὲ δυὸ λόγια, οἱ ἄνθρωποί μας τοὺς τούμπαραν. Ἄϊ, ἄϊ, κακὸ ποὺ τοὺς δέρνει.

Ἔτσι ἐξηκολούθησε νὰ μιλῇ ὁ Κώστας Κουμπῆς, ὁ λῃστάρχος τῆς δράσεως στὴν ἀτυχῆ μας πατρίδα. Μείναμε στὸ μέρος ἐκεῖνο τοῦ βουνοῦ Μιτσικέλι μιὰ ὥρα περίπου γιὰ νὰ ξεκουρασθοῦμε. Ὕστερα ὁ ἀρχηγὸς ἔδωκε τὸ σύνθημα.

— Ἔ! ξαποστάσαμε πειά. Ἄντε τώρα νὰ περπατήσουμε.

Καὶ ἡ συνοδεία, προπορευομένων ἡμῶν τῶν δύο μὲ τοὺς τρεῖς λῃστὰς καὶ ἀκολουθούντων τῶν 4 ἄλλων λῃστῶν, ἐξεκίνησε πρὸς μέρη ἄγνωστα, ἄγρια. Ὁ δρόμος μας ἦτο μαρτυρικός. Οἱ λῃσταὶ συνειθισμένοι ἀπὸ τέτοιες πορεῖες, δὲν συναντοῦσαν καμμιὰ δυσκολία γιὰ νὰ προχωρήσουν, ἐνῷ ἡμεῖς μὲ τὰ λεπτὰ παπούτσια καὶ ρουχά μας, περνῶντας μέσα ἀπὸ τὰ ἀγριοπούρναρα, τὰ παληούρια καὶ τοὺς βάτους, καταξεσχιζόμαστε, πότε ἀνεβαίνοντες ἀνηφοριὲς καὶ πότε κατρακυλοῦντες μέσα σὲ ρεμματιές, πηδῶντες βράχους, καταταλαιπωρούμενοι, πίπτοντες καὶ σηκωνόμενοι, ὑποχρεωμένοι ὅμως νὰ παρακολουθοῦμε τοὺς λῃστὰς στὴν τρελλὴ των ὁδοιπορία, αἰχμάλωτοι τραγικοί, μὴ γνωρίζοντες ἂν αὔριο θὰ εἴμαστε ἐν τῇ ζωῇ ἢ ὄχι. Αὐτὴ ἡ ἀγωνιώδης πορεία ἐστοίχιζε περισσότερον στὸν κ. Μελᾶν, μὴ συνειθισμένον νὰ ὁδοιπορῇ καθόλου. Ὁ ἀτυχὴς συνάδελφος μου παρεκάλεσε σ' ἕνα σημεῖο τὸν Κουμπῆ νὰ σταματήσωμε γιὰ νὰ ξαποστάσῃ. Ὁ ἀρχηγός, εὐγενικὸς καὶ πρόθυμος, ἐδέχθη τὴν παράκλησιν, δηλώσας ὅμως πῶς μόνο μισὴ ὥρα θὰ ἦταν δυνατὸν νὰ γίνῃ αὐτό. Σταματήσαμε. Ὁ ἥλιος ἤρχισε νὰ γέρνῃ πρὸς τὴ δύσι. Ἀπὸ ψηλὰ ποὺ βρισκόμαστε ἐβλέπαμε τὰ χρυσωμένα βουνὰ καὶ προσπαθούσαμε νὰ μαντεύσουμε ὅ,τι μᾶς περίμενε στὰ ροδόχρυσα σύννεφα τῆς δύσεως. Ὅσο καταλαβαίναμε ὅτι πλησιάζει ἡ νύχτα, τόσο ἀγωνιῶδες προέβαλλε τὸ ἐρώτημα: «τί θὰ γενοῦμε; πῶς θὰ περάσουμε αὐτὴ τὴ νύχτα ἀπάνω στὸ βουνὸ μ' αὐτὸ τὸ κρύο, μὲ τὴν ἀμφιβολία γιὰ τὴν αὔριο, μὲ παγωμένη τὴν καρδιὰ ἀπὸ τὸ φόβο;» Καμμιὰ λύσι δὲν εὑρίσκαμε. Ἀρά γε θὰ εὑρεθοῦν τὰ χρήματα; Μήπως διαταχθῇ κίνησις τῶν καταδιωκτικῶν ἀποσπασμάτων, ὁπότε οἱ λῃσταὶ θὰ μᾶς ξεμπερδέψουν; Ὅλα αὐτὰ κυκλοφοροῦσαν μέσα στὸ μυαλό μας, ἐρωτήματα χωρὶς καμμιὰ λύσι.

Τὰς σκέψεις μας διέκοψε ἡ φωνὴ τοῦ ἀρχηγοῦ:

—Ἐμπρός, παιδιά, δρόμο!

Ξεκινήσαμε καὶ πάλι πρὸς τὸ ἄγνωστο. Ἡ νύχτα ἤρχισε νὰ πλακώνῃ. Τὸ λυκόφως ἔσβυσε, τὰ τραγούδια τῶν πουλιῶν δὲν ἠκούοντο πειά.

Μισὴ ὥρα μετὰ τὴν ἔλευσι τῆς νύχτας, θὰ ἦταν περίπου 8.30', διετάχθημεν ἀπὸ τὸν ἀρχηγὸ νὰ σταματήσουμε. Μέσα σὲ ἕνα πύκνωμα θάμνων, ἀνάμεσα στοὺς κορμοὺς πέντε χονδρῶν ἐλάτων, ἠνοίχθη ἕνα πλατὺ μέρος, καθαρίσθηκε καὶ ἐκεῖ μέσα ἐπρόκειτο νὰ περάσουμε τὴ νύχτα μας Τὸ κρύο ἀπὸ τὴν ὥρα αὐτὴ ἤρχισε νὰ γίνεται περισσότερο αἰσθητό. Οἱ δύο ἀπὸ τοὺς λῃστὰς ἤρχισαν νὰ κάνουν τὴν ἑτοιμασίαν τοῦ πενιχροῦ μας δείπνου. Ἕνας ἄλλος διετάχθη νὰ μείνῃ καραοῦλι πάνω σ' ἕνα ὕψωμα. Ἤμαστε ἐν ἀσφαλείᾳ.

Θὰ σᾶς δώσω εἰς τὴν ἑπομένην μου ἐπιστολὴν τὸ δεύτερον μέρος τῆς ἀφηγήσεως τοῦ κ. Μυλωνᾶ.

Π. ΤΡΟΥΜΠΟΥΝΗΣ

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΤΑΞΙΝ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΗΜΕΡΑΝ ΤΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ

ΠΟΙΑ ΚΕΝΤΡΑ ΘΑ ΜΕΙΝΟΥΝ ΑΝΟΙΚΤΑ

Ὑπὸ τῶν διευθύνσεων Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ Δημοσίας Ἀσφαλείας κατηρτίσθη ἡ ἀκόλουθος ἀστυνομικὴ διάταξις, σχετικὴ μὲ τὴν τήρησιν τῆς τάξεως κατὰ τὰς ἐκλογάς:

Ἄρθρον 1ον.— Ἀπαγορεύομεν ἀπολύτως τὰς διαδηλώσεις καὶ παρελάσεις καὶ ἐν γένει τὰς συγκεντρώσεις ἐν ἀνοικτῷ χώρῳ πρὸ καὶ κατὰ τὴν ἡμέραν τῶν ἐκλογῶν πρὸς ἐκδήλωσιν πολιτικῶν φρονημάτων.

Ἄρθρον 2ον. — Ἀπαγορεύομεν κατὰ τὴν προηγουμένην καὶ τὴν ἡμέραν τῶν ἐκλογῶν τὴν εἰς δημόσια ἢ ἰδιωτικὰ κέντρα πώλησιν ἢ διανομὴν οἱουδήποτε οἰνοπνευματώδους ποτοῦ, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ οἴνου.

Ἄρθρον 3ον.— Ἀπαγορεύομεν κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐκλογῆς τὸ ἄνοιγμα εἰς πάντα τὰ καταστήματα, δημόσια κέντρα καὶ παντὸς εἴδους δημόσια θεάματα. Ἐξαιροῦνται: 1ον) Τὰ ἑστιατόρια καὶ ζυθεστιατόρια, ἅτινα θὰ παραμείνουσιν ἀνοικτὰ 8—10 μ. μ. μόνον. 2ον) Τὰ ἔχοντα σειρὰν διημερεύσεως φαρμακεῖα. 3ον) Τὰ φερετροποιεῖα, 4ον) Τὰ πρατήρια πάγου, 5ον) Τὰ περίπτερα ἀναπήρων, 6ον) Τὰ ἀρτοποιεῖα, 7) Τὰ ἀνθοπωλεῖα.

Ἄρθρον 4ον.— Ἕκαστος ἐκλογεὺς κατὰ τὴν ὥραν τῆς ψηφοφορίας ὑποχρεοῦται νὰ λαμβάνῃ σειρὰν προτεραιότητος προσελεύσεως ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τοῦ πρὸς τοῦτο διατεθειμένου ὑπαλλήλου τῆς ἀστυνομίας πόλεων ἢ ὀργάνου τῆς χωροφυλακῆς.

Ἄρθρον 5ον.— Ἕκαστος ἐκλογεὺς μετὰ τὴν ψηφοφορίαν θ' ἀπομακρύνηται τοῦ ἐκλογικοῦ τμήματος, ἀπαγορευομένης πάσης πέριξ αὐτοῦ συγκεντρώσεως.

Ἄρθρον 6ον. — Ἀπαγορεύομεν κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐκλογῆς τὴν διαλάλησιν τοῦ περιεχομένου τῶν ἐφημερίδων ἢ τῶν παραρτημάτων αὐτῶν.

Ἄρθρον 7ον.— Ἀπὸ τῆς 5ης πρωϊνῆς ὥρας τῆς Κυριακῆς 19ης Αὐγούστου καὶ μέχρι τῆς 6ης πρωϊνῆς τῆς Δευτέρας 20 Αὐγούστου ἀπαγορεύεται ἡ κυκλοφορία καὶ στάθμευσις ἐν ταῖς πλατείαις καὶ ταῖς ὁδοῖς τῆς πόλεως Ἀθηνῶν παντὸς εἴδους τροχοφόρου, πλὴν τῶν τροχιοδρομικῶν τοιούτων.

Ἐξαιροῦνται τοῦ μέτρου τούτου: 1ον) Τὰ αὐτοκίνητα συγκοινωνίας, ἅτινα θὰ κυκλοφορήσωσι μέχρι τῆς 8ης μ, μ. τῆς Κυριακῆς ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον ἐπὶ τῶν γραμμῶν εἰς ἃς ἀνήκουσιν, ἀπαγορευομένης τῆς χρησιμοποιήσεως αὐτῶν δι' οἱανδήποτε ἄλλην αἰτίαν. 2ον) Διὰ 50 αὐτοκίνητα ταξὶ καὶ πολυτελείας, χρησιμοποιηθησόμενα παρ' ἑκάστου τῶν συνδυασμῶν, κατόπιν εἰδικῆς ἀδείας τοῦ Α' Σώματος Στρατοῦ, δυνάμει τῆς ὁποίας καὶ μόνον θὰ ἐπιτραπῇ ἡ κυκλοφορία.

Πρὸς ἔκδοσιν τῆς ἀδείας ταύτης οἱ ἐνδιαφερόμενοι δέον νὰ ὑποβάλωσιν ἐγκαίρως σχετικὰς αἰτήσεις εἰς τὸ Τμῆμα Τροχαίας Κινήσεως τὸ βραδύτερον μέχρι τῆς ἑσπέρας τῆς 17ης τρ., μετὰ τὴν ὁποίαν πᾶσα ὑποβαλλομένη αἴτησις δὲν θὰ λαμβάνηται ὑπ' ὄψιν.

Εἰς τὰς αἰτήσεις ταύτας δέον νὰ ἀναγράφωσιν ἀπαραιτήτως διὰ πόσα καὶ ποῖα αὐτοκίνητα αἰτεῖται ἡ χορήγησις εἰδικῆς ἀδείας κυκλοφορίας. Ἐπὶ πλέον δι' ἕκαστον τοιοῦτον αὐτοκίνητον δέον νὰ προσαχθῶσι πρὸς σφράγισιν δύο ἔντυποι χάρτινοι ταινίαι μὲ ἀναγεγραμμένα τὰ γράμματα ΕΛΕΥΘΕΡΑ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑ καὶ παραπλεύρως τὸ ἐκλογικὸν σῆμα. Αἱ ταινίαι αὗται δέον νὰ ὦσι κατάλληλοι ὅπως ἐπικολληθῶσιν ἐπὶ τοῦ προσθίου καὶ ὀπισθίου μέρους τοῦ αὐτοκινήτου. 3ον) Τριάκοντα πέντε (35) αὐτοκίνητα ταξί, ἅτινα θὰ προσορίζωνται ἀποκλειστικῶς διὰ τοὺς ἰατροὺς καὶ θὰ σταθμεύωσιν ἀνὰ πέντε ἔξωθι τῶν 7 τμημάτων τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων.

4ον) Εἰκοσιπέντε ἰδιόκτητα αὐτοκίνητα ἰατρῶν.

5) Τὰ αὐτοκίνητα προμηθευτῶν γάλακτος καὶ τῶν νοσοκομείων ἀπὸ τῆς 5 ἕως 8 π. μ. καὶ 5 μέχρις 9 μ. μ. 19 Αὐγούστου.

6ον) Τὰ αὐτοκίνητα διανομῆς ὕδατος καὶ πάγου ἀπὸ 5—7 π. μ. καὶ 3—4 μ.μ. τῆς 19 Αὐγούστου.

7ον) Τὰ αὐτοκίνητα τῶν διευθυντῶν τῶν ἐφημερίδων.

8ον) Τὰ αὐτοκίνητα τῶν προμηθευτῶν λαχανικῶν τῆς ἀγορᾶς ἀπὸ 4—7 π. μ.

9ον) Τὰ αὐτοκίνητα τῶν πρακτορείων τῶν ἐφημερίδων ἀπὸ 5—6 π. μ.

Διὰ τὰ ὑπὸ στοιχεῖον 3—9 αὐτοκίνητα, ὧν ἡ κυκλοφορία θὰ ἐπιτραπῇ ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον διὰ τὸν σκοπὸν δι' ὃν προορίζονται δέον νὰ προσαχθῶσι πρὸς σφράγισιν χάρτιναι ἔντυποι ταινίαι μὲ τὰς λέξεις ΕΛΕΥΘΕΡΑ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑ ἄνευ ὅμως τοῦ ἐκλογικοῦ σήματος.

Ἄρθρον 8ον.—Τὰ διὰ τὰ εἰς κηδείας χρησιμοποιηθησόμενα αὐτοκίνητα θὰ λαμβάνωσιν εἰδικὴν ἄδειαν παρὰ τοῦ Α' Σώματος Στρατοῦ δι' ὡρισμένας ὥρας, μετὰ τὸ πέρας τῶν ὁποίων δέον νὰ ἔχωσιν εἰσέλθῃ εἰς τοὺς σταθμοὺς (γκαρὰζ) διὰ τῶν παρόδων.

Ἄρθρον 9ον.—Εἰς τὰ κρατικά, δημοτικά, διπλωματικὰ καὶ ἐπιτεταγμένα διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν στρατιωτικῶν ἐποπτῶν αὐτοκίνητα ἡ κυκλοφορία εἶνε ἐλευθέρα ἄνευ οὐδενὸς περιορισμοῦ.

Ἄρθρον 10ον.—Ἡ ἰσχὺς τῆς παρούσης ἄρχεται ἀπὸ τῆς εἰς τὴν «Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως» δημοσιεύσεώς της, οἱ δὲ παραβάται αὐτῆς τιμωροῦνται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 697 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου, ἐφ' ὅσον διὰ τὴν παράβασιν δὲν προβλέπεται εἰδικὴ ποινὴ ὑπὸ τοῦ «περὶ ἐκλογῆς βουλευτῶν» Ν. Διατάγματος τοῦ 1928.

ΗΓΟΡΑΖΟΝΤΟ ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑΡΙΑ

Ὑπὸ τῶν ὀργάνων τῆς Δημοσίας Ἀσφαλείας συνελήφθη χθὲς ὁ Βίκτωρ Γεωργίου Βερναρδάκης ὡς ἐνεργῶν προπαγάνδαν ὑπὲρ τοῦ κ. Παγκάλου καὶ παρεπέμφθη εἰς τὸν εἰσαγγελέα κ. Χυτήρην.

Ὁ συλληφθεὶς κατώρθωνε νὰ προσηλυτίζῃ τοὺς πρόσφυγας τῶν συνοικισμῶν, καὶ δὴ τοῦ συνοικισμοῦ Βύρωνος, καὶ νὰ τοὺς πείθῃ ὅπως ψηφίσουν ὑπὲρ τοῦ συνδυασμοῦ τοῦ κ. Παγκάλου, παρέχων αὐτοῖς διαφόρους ὑποσχέσεις. Ταυτοχρόνως ἐλάμβανε παρ' ἄλλων τὰ βιβλιάριά των, τὰ ὁποῖα ἐπεδείκνυεν εἰς τοὺς διαφόρους ὑποψηφίους δημιουργῶν οὕτω τὴν ἐντύπωσιν κομματάρχου καὶ ἰσχυροῦ παράγοντος.

Γενομένης ἐρεύνης ἐπ' αὐτοῦ εὑρέθησαν τρία βιβλιάρια διαφόρων προσφύγων, ἁπάντων κατοίκων τοῦ συνοικισμοῦ Βύρωνος, μὲ τὰς φωτογραφίας τῶν δικαιούχων. Τὰ βιβλιάρια ταῦτα εἶνε τῶν ἑξῆς:

1) Τὸ ὑπ' ἀριθ. 1399 τοῦ Ἀνδρέου Νικολάου Καρυδάκη, παντοπώλου.

2) Τὸ ὑπ' ἀριθ. 136 τοῦ Κωνσταντίνου Γεωργίου Γουναρέλλη ὑποδηματοποιοῦ καὶ 3) Τὸ ὑπ' ἀριθ. 216 τοῦ Δημητρίου Α. Ζαννάκη ὑποδηματοποιοῦ.

Τὰ βιβλιάρια κατεσχέθησαν ὑπὸ τῆς εἰσαγγελικῆς ἀρχῆς, ὁ δὲ Βερναρδάκης, ἀπολυθεὶς παρεπέμφθη ὅπως δικασθῇ ἐπὶ προσηλυτισμῷ.

ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΑ ΕΛΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΗΡΑΓΓΑ ΤΗΣ ΟΜΟΝΟΙΑΣ

Ὁ κ. Χρηστομᾶνος ἐπιθεωρήσας χθὲς τὴν σήραγγα Ὁμονοίας ἀντελήφθη ὅτι κατὰ τὴν ἐκσκαφὴν ταύτης παραμένουν μικρὰ ἕλη, τὰ ὁποῖα δημιουργοῦν ἑστίαν κωνώπων καὶ σκνιπῶν δι' ὧν μεταδίδεται ὁ δάγκειος πυρετός.

Κατόπιν τούτου ἐκάλεσε τὸν ὑπεργολάβον τῆς Ἑταιρείας, πρὸς τὸν ὁποῖον ἔδωκε κατηγορηματικὴν ἐντολὴν ὅπως ἀποξηρανθοῦν τὰ μικρὰ ἕλη τῆς σήραγγος, ὅπου δὲ τοῦτο καθίσταται ἀδύνατον, λόγῳ τῆς συντελουμένης ἐργασίας, νὰ ρίπτεται τακτικὰ ἀκάθαρτον πετρέλαιον.

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ ἐπιτροπὴ ἐργατῶν τῆς σήραγγος παρουσιασθεῖσα εἰς τὸν κ. ὑπουργὸν κατήγγειλεν ὅτι οἱ ἐργάται ἐργάζονται ὑπὸ ὅρους ἀνθυγιεινοὺς καὶ ὅτι ἡ ἑταιρεία ἡ ἀναλαβοῦσα τὰ ἔργα ἔχει προσλάβει πολλοὺς ξένους τεχνίτας, ἀντὶ Ἑλλήνων ἀνέργων.

Ὁ κ. Χρηστομᾶνος ἐζήτησεν ὀνομαστικὸν κατάλογον τῶν προσληφθέντων ξένων ἐργατῶν καὶ ὑπεσχέθη ὅτι θὰ ὑποχρεώσῃ τὴν ἑταιρείαν ν' ἀντικαταστήσῃ τοὺς ξένους δι' Ἑλλήνων.

Η ΕΦΟΡΕΙΑ ΤΗΣ ΕΝ ΑΡΤΗ ΙΕΡΑΤΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Εἰδοποιεῖ ὅτι αἱ εἰσιτήριοι ἐξετάσεις καὶ αἱ ἐγγραφαὶ ἐν τῇ Σχολῇ ἄρχονται τὴν 24 Σεπτεμβρίου ἐ.ἔ. Συνεπῶς οἱ ἐγγραφησόμενοι ὀφείλουσι νὰ εὑρίσκωνται ἐν Ἄρτῃ πρὸ τῆς ἡμερομηνίας ταύτης.

Ἐν Ἄρτῃ τῇ 25 Ἰουνίου 1928

(Ἐκ τῆς Ἐφορείας)

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΠΟΔΗΛΑΤΟΝ

Πωλεῖται ποδήλατον, μάρκας Leader μεταχειρισμένον μέν, ἀλλὰ κάλλιστα διατηρούμενον μὲ ὅλα τὰ ἐξαρτήματα καὶ ἐργαλεῖά του ἐν τάξει εἰς τιμὴν πολὺ καλήν. Πληροφορίαι εἰς τὰ Γραφεῖα «Πρωΐας» 12—2 καὶ 6 1)2—8 1)2 μ. μ.

DARMOL
ΚΑΘΑΡΤΙΚΑ ΣΟΚΟΛΑΤΑΚΙΑ
τὸ δραστηριώτερον,
τὸ εὐληπτότερον,
καὶ τὸ εὐθηνότερον
:: Καθαρτικόν ::
ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΕΙΣ ΟΛΑ ΤΑ ΚΑΛΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ
ΓΕΝΙΚΗ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ
ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ Π. ΜΠΑΚΑΚΟΥ
ΑΘΗΝΑΙ (Ὁμόνοια)

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΩΡΑ

῾ΩΣ ΔΙΑΒΟΛΟΣ ΕΚ ΤΟΥ ΚΥΤΙΟΥ ΕΞΕΠΗΔΗΣΕΝ Ο κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ,

ΔΡΙΜΥΤΑΤΑ ΓΑΛΛΙΚΑ ΣΧΟΛΙΑ

Ο κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΕΙΝΕ ΕΡΜΑΙΟΝ ΤΗΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗΣ ΚΛΙΚΑΣ

ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΠΑΘΟΛΟΓΙΚΩΣ ΕΓΩΠΑΘΗΣ ΠΛΟΥΤΙΣΑΣ ΕΚ ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ ΤΟΥ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 14. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — 'Ο κ. Σαὶν Μπρὶτς, διπλωματικὸς συνεργάτης τῆς «Ζουρνάλ» δημοσιεύει ἄρθρον εἰς τὴν «Παγκόσμιον 'Επιθεώρησιν» περὶ τοῦ δημοκρατικοῦ κοινοβουλευτισμοῦ τὸν ὁποῖον βλέπει καταρρέοντα παντοῦ. Σχετικῶς μὲ τὴν 'Ελλάδα γράφει τὰ κάτωθι σπουδαιότατα:

«'Η περίπτωσις τῆς 'Ελλάδος ἀποδεικνύει καταφανέστερον τὴν κατάπτωσιν. Πράγματι ἀποτόμως κατέρρευσεν ἡ προσπάθεια τοῦ συνασπισμοῦ ὅπως εἰς τὴν Γαλλίαν, καίτοι ἡ 'Ελλὰς εἶχε περισσότερον ἀνάγκην ὡς ἐξελθοῦσα ἐσχάτως ἐκ τῆς καθεστωτικῆς ἐπαναστάσεως καὶ σειρᾶς κινημάτων. 'Η 'Ελλὰς ὤφειλε νὰ ἀνασυντάξῃ τὰ οἰκονομικά της καὶ νὰ κατασιγάσῃ τὰ πολιτικὰ πάθη. 'Αμφότερα εὑρίσκοντο εἰς καλὸν δρόμον ΟΠΟΤΕ ΕΞΕΠΗΔΗΣΕΝ ΩΣ ΔΙΑΒΟΛΟΣ ΕΚ ΤΟΥ ΚΥΤΙΟΥ ΤΟΥ Ο ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΟΣΤΙΣ ΠΑΙΖΕΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΝΑΤΟΛΗΝ ΡΟΛΟΝ ΥΠΟΔΑΥΛΙΣΤΟΥ ΤΗΣ ΠΥΡΑΣ.

»'Ο κ. Βενιζέλος, συνεχίζει, εὑρίσκετο εἰς διάστασιν μὲ τοὺς συμπατριώτας του κατηγορούμενος ὡς αἴτιος τῆς Μικρασιατικῆς καταστροφῆς κυρίως ὅμως, διὰ τὰς μεθόδους τῆς ἐσωτερικῆς πολιτικῆς.

»'Ο κ. Βενιζέλος ἀναρριχηθεὶς εἰς τὸ παρελθόν του, πλουτίσας ἐκ τοῦ γάμου του, προμηθεύσαντος ἄφθονα ἀγγλικὰ κεφάλαια καὶ κατατρυχόμενος ὑπὸ παθολογικῆς ἐγωπαθείας, ὡς νέος 'Οδυσσεύς, ἀνεφάνη ἵνα ἐκμεταλλευθῇ τὴν στιγμὴν τῆς δυσαρεσκείας τῶν φορολογουμένων καὶ ἀμέσως ἔδειξε τί ἐπιζητεῖ. 'Ανέτρεψε τὸ ἔργον τὸ οἰκονομικόν, ἀπεφυλάκισε τὸν Πάγκαλον, διέλυσε τὴν Βουλὴν ὀφείλουσαν νὰ τερματίσῃ τὴν ἀποστολήν της, μετέβαλε διὰ διατάγματος τὸν ἐκλογικὸν νόμον.

»'Ιδού, τονίζει, πῶς ἐσώθη ἡ δημοκρατία ὑπὸ τοῦ ἀνθρώπου ὅστις πρὸ τεσσάρων ἐτῶν διεκήρυξε ὅτι οἱ Ἕλληνες δὲν ἔχουν πλασθῆ διὰ τὸ δημοκρατικὸν πολίτευμα.

»Βεβαίως τοιαῦται φαντασιοπληξίαι ἀκολουθοῦνται ἀπὸ καθησυχαστικὰς δηλώσεις περὶ εἰρηνικῶν διαθέσεων μὲ ὅλον τὸν κόσμον. Πρέπει ὅμως νὰ ὑποδεχώμεθα μὲ ἐπιφύλαξιν τὰς τοιαύτας ἐκδηλώσεις ΑΦΟΥ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΕΙΣ ΤΑ ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ Ο ΚΟΝΔΥΛΗΣ, Ο ΠΛΑΣΤΗΡΑΣ, Ο ΠΑΓΚΑΛΟΣ, οἱ ὁποῖοι καίτοι διϊστάμενοι ἐπιφανειακῶς εἶνε μολαταῦτα ΟΙ ΑΡΧΗΓΟΙ ΤΗΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗΣ ΚΛΙΚΑΣ ΤΗΣ ΟΠΟΙΑΣ ΕΡΜΑΙΟΝ ΕΙΝΕ Ο ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ».

Καὶ ὡς συμπέρασμα ὁ ἀρθρογράφος προσθέτει ταῦτα:

«Περισσότερον εὐτυχὴς εἶνε ἡ Γιουγκοσλαυΐα διατηρήσασα ἰσχυρὰν Βασιλικὴν βάσιν χάρις εἰς τὴν ὁποίαν ἐσώθη ἀπὸ τὴν ἀναρχίαν».

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΣΤΡΕΪΤ ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ

Η ΕΥΘΥΝΗ ΤΩΝ ΠΑΡΕΜΠΟΔΙΖΟΝΤΩΝ ΤΗΝ ΕΝΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΑΝΤΙΒΕΝΙΖΕΛΙΣΜΟΥ

ΤΙ ΔΕΝ ΑΝΤΙΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΙ

ΠΑΤΡΑΙ, 14. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— 'Ο κ. Στρέϊτ ἀφίκετο σήμερον ἐνταῦθα. Αὔριον Τετάρτην ἀναχωρεῖ εἰς Πύργον.

'Ο κ. Στρέϊτ μοῦ ἐδήλωσε τὰ ἑξῆς:

«'Εξ 'Αθηνῶν ἀποκομίζω τὰς ἀρίστας τῶν ἐντυπώσεων περὶ τοῦ ἀγῶνος. 'Ο ἐνθουσιασμὸς κατὰ τὰ ἐγκαίνια τοῦ Λαϊκοῦ Κέντρου 'Αθηνῶν ὑπῆρξε πολὺ ζωηρὸς καὶ ἡ κατανόησις τοῦ σκοποῦ τῶν ἐκλογῶν ἐν 'Αθήναις εἶνε τελεία. Πρὸ παντὸς ἡ ἐντύπωσις ἐκ τῆς ἐπελθούσης εἰς τὰς 'Αθήνας ἑνώσεως εἶνε μεγάλη. Εἴθε τὸ παράδειγμα τῆς πρωτευούσης νὰ ἠκολουθεῖτο πανταχοῦ. Δυστυχῶς ὑπάρχουν ἀκόμη εἰς τὰς διαφόρους ἐπαρχίας τοπικαὶ μικροφιλοτιμίαι ἀποκλείουσαι τὴν συνένωσιν τῶν ἀντιβενιζελικῶν δυνάμεων. Εἶνε περίεργον πῶς τινὲς τῶν ὑποψηφίων ἐνώπιον τῆς τοιαύτης Πανελληνίου βοῆς δὲν σκέπτονται ὅτι πᾶσα θυσία των πρὸς ἀποκατάστασιν τοῦ ἑνιαίου μετώπου θὰ ἐνισχύσῃ αὐτοὺς εἰς τὸ μέλλον, ἐνῷ διὰ πᾶσαν ζημίαν καταδειχθησομένην κατὰ τὴν 19ην Αὐγούστου θὰ καταδικασθῶσιν ὡς ὑπεύθυνοι οἱ ἀρνηθέντες τὴν μικρὰν ταύτην θυσίαν ἀπέναντι τοῦ ὕψους τῆς κοινῆς ἡμῶν ἰδεολογίας.»

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗ

ΟΙ ΒΕΝΙΖΕΛΙΚΟΙ ΒΑΝΔΑΛΙΣΜΟΙ ΤΗΣ ΘΕΣ)ΝΙΚΗΣ

"Η ΝΙΚΗ ΕΙΝΕ ΜΑΖΙ ΜΑΣ,,

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 14. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — 'Ο κ. Τσαλδάρης ἀνεχώρησε σήμερον ἐπιστρέφων εἰς 'Αθήνας μέσῳ Λαμίας, ὅπου θὰ παραμείνῃ ὀλίγας μόνον ὥρας. Τὸ μεσονύκτιον ἀναχωρεῖ ἐκ Λαμίας εἰς 'Αθήνας ἐπειγόμενος νὰ μεταβῇ αὔριον εἰς Κόρινθον.

'Ο κ. Τσαλδάρης, ὀλίγον πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς του προέβη εἰς τὰς ἑξῆς δηλώσεις:

«'Αναχωρῶ συναποκομίζων τὰς ἀρίστας τῶν ἐντυπώσεων. Εἶμαι ἐνθουσιασμένος διότι ὁ λαὸς τῆς Μακεδονίας κατενόησε τὴν μεγάλην σημασίαν τοῦ ἀγῶνος, ἡ ἐπικράτησις τοῦ ὁποίου ἐγγυᾶται διὰ τὴν ἀπόκτησιν τῆς ποθητῆς ἐλευθερίας, καὶ διὰ τὴν ἄμυναν ὑπὲρ τῶν δικαιωμάτων τῶν πολιτῶν ἔναντι τῆς κρατούσης αὐθαιρεσίας. Οἱ ἀντίπαλοί μας καταληφθέντες ὑπὸ λύσσης διὰ τὰς πρωτοφανεῖς λαϊκὰς ἐκδηλώσεις, ἐξετραχύνθησαν εἰς βανδαλισμούς, συνεργουσῶν δυστυχῶς καὶ τῶν ἀρχῶν, νομίζοντες ὅτι οὕτω τρομοκρατοῦντες τὸν λαόν, θ' ἀναχαιτίσουν τὴν ἐκδήλωσιν τοῦ φρονήματός του. 'Ο λαὸς ὅμως χαλυβδωθεὶς διὰ τῶν συνεχῶν αὐθαιρεσιῶν καὶ παρανόμων ἐνεργειῶν θὰ πλήξῃ ἀμειλίκτως καὶ θὰ πατάξῃ τοὺς τελευταίους σφαδασμοὺς τῶν λεγομένων φιλελευθέρων, οἱ ὁποῖοι περίτρομοι βλέπουν τὴν ἀρχὴν ἐκφεύγουσαν τῶν χειρῶν των. 'Αναχωρῶν μεταβαίνω εἰς τὴν πρωτεύουσαν καὶ ἐκεῖθεν εἰς τὴν Πελοπόννησον ἵνα διασαλπίσω τὰς πρωτοφανεῖς ἐκδηλώσεις τοῦ Μακεδονικοῦ λαοῦ.»

'Ο κ. Τσαλδάρης ὁμιλῶν πρὸς τοὺς συνοδεύοντας αὐτὸν ὀπαδοὺς του ἐν Θεσσαλονίκῃ σχετικῶς μὲ τὰ βενιζελικὰ αἴσχη συνέστησε ψυχραιμίαν καὶ προσέθεσεν:

—«Οἱ κατ' εὐφημισμὸν φιλελεύθεροι, πράγματι ὅμως ἀνελεύθεροι χρησιμοποιοῦν πάντα τὰ καταχθόνια μέσα εἰς τὰ ὁποῖα πρέπει ν' ἀπαντᾶτε διὰ τῆς περιφρονήσεως μέχρι τῆς 19ης Αὐγούστου, ὁπότε θὰ δείξετε τὸ παράστημά σας. 'Η νίκη εἶνε μαζί μας».

'Εν τέλει ὁ κ. Τσαλδάρης ἐδήλωσεν ὅτι ἐλπίζει εἰς τὴν ἕνωσιν τῶν ἀντιβενιζελικῶν ἐν Θεσσαλονίκῃ, προσθέσας ὅτι μέχρι τῆς στιγμῆς ἐδέχθησαν ὅπως παραιτηθοῦν τῆς ὑποψηφιότητός των οἱ τοῦ δευτέρου συνδυασμοῦ ὑποψήφιοι κ.κ. Λασκαρίδης, Παπασαραφιανὸς καὶ Χατζόγλου.

ΕΝΘΟΥΣΙΩΔΕΙΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Κατὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ κ. Τσαλδάρη πλήθη λαοῦ κατέκλυσαν τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμόν.

Ἅμα τῇ ἐμφανίσει τοῦ κ. Τσαλδάρη οἱ συγκεντρωθέντες ἐξερράγησαν εἰς ἐπευφημίας.

—Νὰ μᾶς ζήσῃς! Κάτω οἱ δολοφόνοι! Θέλουμε νὰ μᾶς προστατεύσῃς!

Κατὰ τὴν ἀναχώρησιν τῆς ἁμαξοστοιχίας ἐπανελήφθησαν αἱ ἐκδηλώσεις τοῦ πλήθους:

—Στὸ καλό! Τὴν Δευτέρα εἶσαι πρωθυπουργός! Ζήτω ὁ Βασιλεύς! Ζήτω ὁ Τσαλδάρης!

ΕΦΘΑΣΕΝ ΕΙΣ ΛΑΜΙΑΝ

Κατὰ τηλεφώνημα ἐκ Λαμίας πρὸς τὸ Κέντρον τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος ἀφίχθη ἐκεῖ τὰς πρώτας ἀπογευματινὰς ὥρας ὁ κ. Τσαλδάρης.

'Ο κ. Τσαλδάρης ἐξεφώνησε τὴν 6 μ.μ. ἐνώπιον ἀπειροπληθοῦς συγκεντρώσεως μακρὸν λόγον περὶ τῆς ἐννοίας τῆς ἐκλογῆς τῆς 19ης Αὐγούστου συνιστῶν ὅπως ψηφισθῇ ἑνιαίως παρὰ τῶν ἀντιβενιζελικῶν τῆς Φθιώτιδος ὁ μικτὸς συνδυασμός. Τὸ μεσονύκτιον ὁ κ. Τσαλδάρης πρόκειται ν' ἀναχωρήσῃ δι' αὐτοκινήτου ἐκ Λαμίας ἐπανερχόμενος ἐνταῦθα.

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΣΥΣΤΑΘΕΙΣΑΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗΝ ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΧΗΜΙΚΟΝ ΥΓΡΟΝ ΑΝΕΞΙΤΗΛΟΝ

ΔΕΝ ΘΑ ΕΦΑΡΜΟΣΘΗ ΤΟ ΠΡΟΤΑΘΕΝ ΜΕΤΡΟΝ

'Η εἰδικὴ ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν κ. κ. Γαλοπούλου, διευθυντοῦ τοῦ χημικοῦ ἐργαστηρίου, Γεωργιάδη, καθηγητοῦ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς ἰατροδικαστικῆς καὶ τῆς τοξικολογίας, Ματθαιοπούλου, καθηγητοῦ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς ὀργανικῆς χημείας καὶ Χόρς, καθηγητοῦ ἐν τῷ Πολυτεχνείῳ τῆς ἀναλυτικῆς χημείας, συνῆλθε χθὲς ὅπως ἐξετάσῃ ἐὰν ὄντως τὸ ὑγρὸν τὸ παρασκευασθὲν ὑπὸ τοῦ χημικοῦ κ. Σακελλαρίου καὶ ὑποδειχθὲν εἰς τὸν κ. Βενιζέλον ὑπὸ τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος εἶνε ἀνεξίτηλον.

Εἰς τὴν σύσκεψιν κληθεὶς παρίστατο καὶ ὁ κατασκευαστὴς κ. Σακελλάριος.

'Επὶ τοῦ ἐρωτήματος, ἐὰν τὸ ὑπὸ τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος παρασκευασθὲν ὑγρὸν δύναται διὰ τῆς ἐμβαπτίσεως τοῦ δείκτου τῆς χειρὸς τοῦ ἐκλογέως κατὰ τὴν ψηφοφορίαν νὰ προλάβῃ ἀσφαλῶς τὸν κίνδυνον τοῦ διπλοψηφίσματος, ἡ ἐπιτροπή, παρισταμένου καὶ τοῦ κ. Σακελλαρίου, ἀποφαίνεται ὁμοφώνως ὅτι διὰ τῆς ἐμβαπτίσεως τοῦ δείκτου τοῦ ἐκλογέως εἰς τὸ ἀνωτέρω διάλυμα χρωστικῆς οὐσίας οὐδόλως προλαμβάνεται ὁ κίνδυνος τοῦ διπλοψηφίσματος.

'Επὶ τοῦ ἐρωτήματος ἐν ἡ περιπτώσει τὸ ὑγρὸν τοῦτο δὲν παρέχει τὴν ἀσφάλειαν ταύτην, ἡ ἐπιτροπὴ παρακαλεῖται νὰ γνωμοδοτήσῃ ἂν ὑπάρχῃ ἄλλο ὑγρὸν δυνάμενον νὰ παράσχῃ αὐτὴν ἡ ἐπιτροπὴ ἀποφαίνεται ὁμοφώνως ὅτι οὐδεμία χρωστικὴ οὐσία βάφει ἀνεξιτήλως τὴν ἐπιδερμίδα, διότι πάντοτε ὑπάρχει τὸ ἀντίστοιχον χημικὸν ἀντιδραστήριον διὰ τῆς ἐπιδράσεως τοῦ ὁποίου ἡ βαφὴ αὕτη ἐξαλείφεται.

'Εν τέλει ἡ ἐπιτροπὴ ἀποφαίνεται ὅτι αἱ μόναι οὐσίαι αἵτινες ἀνεξιτήλως ἐπὶ ἡμέρας τινὰ χρωννύουσι τὸ δέρμα εἰσὶ τινα τῶν πυκνῶν ἀνοργάνων ὀξέων, ὡς π. χ. τὸ νιτρικὸν ὀξὺ (ἄκουα φόρτε), ὧν ὅμως ἀποκλείει ἀπολύτως τὴν χρῆσιν, διότι αἱ οὐσίαι αὗται δρῶσι διαβρωτικῶς ἐπὶ τῶν ἱστῶν, δυνάμεναι οὕτω νὰ προκαλέσωσι χημικὸν ἔγκαυμα, συνεπαγόμενον βλάβας, αἵτινες ἔστιν ὅτε δύνανται ν' ἀποβῶσι πρόξενοι λίαν δυσαρέστων ἀποτελεσμάτων.

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω ἡ Κυβέρνησις θεωρεῖται βέβαιον ὅτι θὰ ἀποκρούσῃ τὸ προταθὲν μέτρον.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΟΙ ΦΟΒΟΙ ΤΩΝ ΒΕΝΙΖΕΛΙΚΩΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΤΥΧΗΝ ΤΟΥ ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΥ ΤΩΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚΔΗΛΟΥΝ ΑΠΡΟΚΑΛΥΠΤΩΣ ΤΗΝ ΑΠΑΙΣΙΟΔΟΞΙΑΝ ΤΩΝ

Κατ' ἐξηκριβωμένας πληροφορίας, οἱ ἐκλογικοὶ παράγοντες τῆς Λέσχης τῶν Φιλελευθέρων ἤρχισαν νὰ ἀντιμετωπίζουν μὲ ἐξαιρετικὴν ἀπαισιοδοξίαν τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐκλογῶν τῆς Κυριακῆς, εἰδικῶς ὅσον ἀφορᾷ τὰς 'Αθήνας. Χαρακτηριστικὴ ἐν προκειμένῳ εἶνε ἡ ἐκδηλωθεῖσα καὶ γνωσθεῖσα δυσαρέσκεια τοῦ ὑπουργοῦ τῆς 'Εθνικῆς Οἰκονομίας καὶ ὑποψηφίου 'Αθηνῶν κ. Π. Βουρλούμη, διότι περιελήφθη «κατ' ἐπιταγὴν» εἰς τὸν συνδυασμὸν τῆς πρωτευούσης, τὴν τύχην τοῦ ὁποίου φαίνεται ὅτι ὁ ἐνδιαφερόμενος ὑπουργὸς διαβλέπει σκοτεινήν.

'Αλλ' ἔτι χαρακτηριστικωτέρα εἶνε ἡ ἀπόφασις τοῦ κ. Βενιζέλου ὅπως ὁμιλήσῃ ἐκ νέου τὴν Παρασκευὴν εἰς τὸ ἐκλογικὸν κέντρον 'Αθηνῶν διὰ νὰ κάμῃ ἔκκλησιν πρὸς τοὺς φιλελευθέρους νὰ ψηφίσουν ὁλόκληρον τὸν συνδυασμόν του.

Κατὰ τὰς ὑπαρχούσας πληροφορίας, ὁ κ. Βενιζέλος ἤχθη εἰς τὴν ἀπόφασιν ταύτην κατόπιν γενομένων πρὸς αὐτὸν εἰσηγήσεων ὅτι εἶνε λίαν πιθανόν, συνεπείᾳ δημιουργηθέντος ρεύματος, ἰδίᾳ μεταξὺ τῶν ἀνεπτυγμένων προσφυγικῶν τάξεων τῆς πρωτευούσης, ἡ ἀπὸ μέρους των διαγραφὴ ὡρισμένων ὑποψηφίων τοῦ φιλελευθέρου ψηφοδελτίου καὶ ἡ ἀντικατάστασις αὐτῶν δι' ὑποψηφίων ἐκ τοῦ καφανταρικοῦ ψηφοδελτίου. Διὰ τὴν ἀνακοπὴν τοῦ ρεύματος τούτου λέγεται ὅτι οἱ ἐκλογικοὶ παράγοντες τῆς Λέσχης ἔπεισαν τὸν κ. Βενιζέλον ὅτι πρέπει νὰ ἐπιτεθῇ δημοσίᾳ διὰ τοῦ ἐκφωνηθησομένου λόγου του, κατὰ τοῦ κ. Καφαντάρη καὶ νὰ «ἀποκηρύξῃ» αὐτὸν κατηγορηματικώτερον ἢ μέχρι τοῦδε. 'Ενδεικτική, ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ταύτης, εἶνε καὶ ἡ κατ' ἔμπνευσιν ἐπιθετικὴ ἀρθρογραφία τοῦ βενιζελικοῦ τύπου κατὰ τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν Προοδευτικῶν.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν «ἀποκάλυψιν» τῶν βενιζελικῶν ἐφημερίδων, ὅτι ὁ κ. Καφαντάρης δι' ἐπιστολῶν του εἶχε καλέσει τὸν κ. Βενιζέλον καὶ ἐπὶ οἰκουμενικῆς κυβερνήσεως καὶ ἀργότερον, νὰ ἔλθῃ διὰ ν' ἀναλάβῃ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ κόμματός του, παρέχεται ἐξ ἐγκύρου πηγῆς ἡ πληροφορία ὅτι αἱ ἐν λόγῳ ἐπιστολαὶ τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν Προοδευτικῶν ἐστάλησαν ἀκριβῶς κατὰ τὰς περιόδους ἐκείνας κατὰ τὰς ὁποίας ἐνῷ ὁ ἀρχηγὸς τῶν βενιζελικῶν ἐδήλωνε δημοσίᾳ ὅτι ἀπέχει τῆς πολιτικῆς, ἐνήργει παρασκηνιακῶς κατὰ τρόπον καθιστῶντα ἀμφίβολον καὶ ἐπισφαλὲς τὸ ἔργον τῶν μετεκλογικῶν κυβερνήσεων, ὑπονομεύων αὐτὸ ἐκ βάθρων. Αἱ ἐνέργειαι δὲ αὗται ἦσαν ἐκεῖναι, αἱ ὁποῖαι ὑπεχρέωσαν τὸν κ. Καφαντάρην νὰ «προκαλέσῃ» τὸν κ. Βενιζέλον διὰ τῶν ἤδη ἀτόπως «ἀποκαλυπτομένων» ἐπιστολῶν του.

'Ο κ. Καφαντάρης ἀνεχώρησεν χθὲς τὴν 6 1)2 μ. μ. εἰς προεκλογικὴν περιοδείαν διὰ τὸ Καρπενῆσι, ὅπου θὰ ἐκφωνήσῃ πολιτικὸν λόγον. 'Επανερχόμενος ὁ κ. Καφαντάρης ἐνδέχεται νὰ μεταβῇ καὶ εἰς Θεσσαλονίκην.

ΔΙΑ ΤΟ ΑΝΕΞΙΤΗΛΟΝ ΥΓΡΟΝ

Εἰς ἐνίσχυσιν τῶν ἀναφερομένων φόβων τῶν φιλελευθέρων περὶ τῆς τύχης τῆς ἐκλογῆς 'Αθηνῶν ἔρχεται καὶ ἡ πληροφορία περὶ ἀπορρίψεως τοῦ προταθέντος μέτρου περὶ ἐμβαπτίσεως τοῦ δακτύλου τῶν ἐκλογέων εἰς ἀνεξίτηλον ὑγρόν, πρὸς ἀποφυγὴν διπλοψηφιῶν. Διὰ τῆς ἀπορρίψεως τοῦ μέτρου τούτου οἱ βενιζελικοὶ εἶνε βέβαιον ὅτι ἀποβλέπουν εἰς τὴν ἐξασφάλισιν σχετικῆς πλειοψηφίας διὰ τῶν διπλῶν καὶ τριπλῶν βιβλιαρίων, τὰ ὁποῖα διαθέτουν ἐνταῦθα καὶ εἰς τὸν Πειραιᾶ.

'Εγνώσθη συναφῶς ὅτι πρὸς τὸν κ. Βενιζέλον ὑπεβλήθησαν ἀπὸ τῆς προχθὲς ζωηραὶ διαμαρτυρίαι τῶν μελῶν τῆς ἐκλογικῆς ἐπιτροπῆς τῶν φιλελευθέρων ὅτι, ἂν ἐγίνετο δεκτὴ ἡ ἐμβάπτισις, ἡ ἐκλογὴ τῶν 'Αθηνῶν θὰ ἦτο χαμένη. Εἰς τὰς διαμαρτυρίας ταύτας ὁ κ. Βενιζέλος ἀπήντησεν ὅτι «ἂν τὰ πράγματα ἔχουν οὕτω, θὰ ἐξευρεθῇ τρόπος νὰ μὴ γίνῃ ἡ ἐμβάπτισις».

ΟΥΔΕΝ ΑΚΟΜΗ ΜΕΤΡΟΝ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΛΗΣΤΩΝ

ΕΜΠΟΛΕΜΟΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΜΕΤΑΞΥ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ ΚΑΙ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗΣ ΑΡΧΗΣ

ΟΙ ΚΟΥΜΠΑΙΟΙ ΕΠΕΚΗΡΥΧΘΗΣΑΝ ΑΝΤΙ 200 ΧΙΛΙΑΔΩΝ ΔΡΑΧΜΩΝ

ΙΩΑΝΝΙΝΑ, 14. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — 'Ο κ. Καλεύρας ἀνεκοίνωσεν ὅτι ἔρχεται ἐνταῦθα ὅπως δώσῃ νέαν κατεύθυνσιν ἐπὶ τῶν ἐνεργειῶν τῆς δικαστικῆς ἀρχῆς ὁ εἰσαγγελεὺς 'Εφετῶν Κερκύρας κ. Πίκουλας, ἐφόσον ὁ εἰσαγγελεὺς 'Ιωαννίνων εἰς οὐδεμίαν ἐνέργειαν σχετικὴν προέβη μέχρι σήμερον.

Παραλλήλως πρὸς τὰς ἐνεργείας του ταύτας ὁ κ. Καλεύρας ἀνέμενε τὴν αὔξησιν τοῦ ποσοῦ τῆς ἐπικηρύξεως εἰς 200 χιλιάδας δρχ. δι' ἕκαστον ἐκ τῶν ἀδελφῶν Κουμπῆ, συνεπείᾳ σχετικῆς ἀποφάσεως τῆς τοπικῆς ἐπιτροπῆς ἀσφαλείας.

Εἰς ἀνακοινώσεις του ὁ κ. Καλεύρας ἐτόνισεν ὅτι ἀσχέτως μὲ τὰς ἐνεργείας τῆς δικαστικῆς ἀρχῆς, ἡ τοπικὴ ἐπιτροπὴ ἀσφαλείας συνερχομένη θὰ προβῇ εἰς τὴν ἀπέλασιν τῶν συλληφθέντων ὑπὸ τῆς χωροφυλακῆς καὶ ἀπολυθέντων βραδύτερον ὑπὸ τοῦ εἰσαγγελέως Τσελιγκάδων. 'Αφ' ἑτέρου ἡ Διοίκησις τῆς Χωροφυλακῆς ὑποστηρίζει ὅτι προέβη εἰς τὴν σύλληψιν τῶν τσελιγκάδων ἐπειδὴ μεταξὺ αὐτῶν ὑπῆρχον καὶ συνεργοὶ τῆς ληστείας τῶν κ. κ. Μελᾶ καὶ Μυλωνᾶ καὶ ἄλλοι ὑποθάλποντες τὰς συμμορίας.

'Η παραμονὴ ἀφ' ἑτέρου τοῦ ἀνακριτοῦ εἰς 'Ιωάννινα καὶ μὴ μετάβασις τούτου πρὸς ἐνέργειαν ἐπιτοπίου ἐρεύνης εἰς τὴν ὕπαιθρον ἀποδεικνύει ὅτι οὔτε ἐντὸς τῶν 'Ιωαννίνων διενηργήθη ἡ δέουσα ἀνάκρισις, δεδομένου ὅτι οὔτε οἱ κ. κ. Μελᾶς, Μυλωνᾶς, Χούσας καὶ οἱ ἄλλοι πρῶτοι πληροφορηταὶ ἀνεκρίθησαν μέχρι τοῦδε. 'Εξ ὅλων τούτων ἐφθάσαμεν ὥστε ἐνταῦθα μεταξὺ χωροφυλακῆς καὶ δικαστικῆς ἀρχῆς νὰ ἐπικρατῇ ἐμπόλεμος κατάστασις.

Δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς βέβαιον ὅτι ἡ συμμορία διεξέφυγεν εἰς Γρεβενὰ καὶ Δεσκάτην μέσῳ 'Ανασελίτσης, μὴ κατορθώσασα νὰ περάσῃ εἰς 'Αλβανίαν. 'Η σύλληψις καὶ ἡ συμπλοκὴ καθίσταται κατόπιν τούτου ἀδύνατος.

Οἱ ἀπολυθέντες 12 τσελιγκάδες ἐξηφανίσθησαν σήμερον. Οὕτω δὲ οἱ φόβοι τῆς Χωροφυλακῆς ἐδικαιώθησαν.

'Ο κ. Καλεύρας ἀνεχώρησε τὴν μεσημβρίαν μεταβαίνων εἰς τὸν τόπον τῆς ἀπολύσεως τοῦ κ. Μελᾶ καὶ ἔνθα παρέμενεν ἡ συμμορία, προκειμένου νὰ ἐνεργήσῃ ὁ ἴδιος ἔρευναν ἐπὶ τῶν διενεργηθεισῶν ὑπὸ τῆς χωροφυλακῆς συλλήψεων.

'Η κυκλοφορήσασα φήμη περὶ ἀποδράσεως ἐκ τῶν φυλακῶν Κερκύρας τῶν καταδίκων διὰ τὴν ληστείαν τῆς Πέτρας Μερεμέτη καὶ Καψάλη εἶνε ἀνακριβής. 'Ο κ. Καλεύρας ἐζήτησεν ἤδη ἐκ Κερκύρας σχετικὰς πληροφορίας.

ΕΠΙ ΠΟΙΩΝ ΒΑΣΕΩΝ ΘΑ ΓΙΝΗ Η ΠΛΗΡΩΜΗ ΤΩΝ ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΕΩΝ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΥΠΗΚΟΩΝ

'Εκ τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου παρεσχέθησαν αἱ κάτωθι πληροφορίαι σχετικῶς μὲ τὴν πληρωμὴν τῶν 'Ελλήνων ὑπηκόων:

Ἕκαστος δικαιοῦχος θὰ λαμβάνῃ τὰ 20 ο)ο τοῦ ποσοῦ ὅπερ ἔχει ἐγκριθῆ ὑπὸ τῶν ἐπιτροπῶν. Τὸ ποσὸν τοῦτο θὰ μετατρέπεται εἰς δραχμὰς μὲ τιμὴν τουρκικῆς λίρας 340.

Τὸ προϊὸν ἐκ τῆς μετατροπῆς θὰ διαιρῆται διὰ τοῦ 500 (ἀξία ἑκάστης πεντακοσιοδράχμου ὁμολογίας), ἵνα εὑρεθῇ τὸ ποσὸν τῶν ὁμολογιῶν, τὰς ὁποίας θὰ λάβῃ ὁ δικαιοῦχος. 'Εὰν ἐκ τῆς διαιρέσεως ἀπομένῃ ὑπόλοιπον—ὅπερ θὰ εἶνε πάντοτε κατώτερον τῶν 500 δραχμῶν καὶ συνεπῶς δὲν θὰ ἀντιπροσωπεύῃ τὴν ἀξίαν μιᾶς ὁμολογίας—τὸ ὑπόλοιπον τοῦτο θὰ καταβάλλεται εἰς μετρητά.

Εἰς μετρητὰ ὡσαύτως θὰ καταβάλλεται καὶ ἡ ἀξία τῶν δύο ληξιπροθέσμων τοκομεριδίων, ἕκαστον τῶν ὁποίων ἀντιπροσωπεύει 20 δραχμάς.

'Εκ τοῦ ποσοῦ δρχ. 40 ὅπερ ἀντιπροσωπεύουν τὰ δύο τοκομερίδια ἑκάστης ὁμολογίας, θὰ παρακρατοῦνται ὑπὸ τῆς 'Εθνικῆς Τραπέζης δραχμαὶ 8 δι' ἔξοδα ἐκτιμήσεως τῶν περιουσιῶν.

Ἂν τουτέστι εἷς δικαιοῦχος δικαιοῦται συμφώνως πρὸς τὴν ἀπόφασιν τῆς ἐπιτροπῆς νὰ λάβῃ 225 λίρας Τουρκίας, θὰ λάβῃ τὰ 20 ο)ο, ἤτοι 45 λίρας Τουρκίας, αἵτινες μετατρεπόεμναι εἰς δραχμὰς πρὸς 340 τὴν τουρκικὴν λίραν δίδουν ποσὸν δραχ. 15.300. Τὸ ποσὸν τοῦτο διαιρούμενον διὰ τῆς ἀξίας ἑκάστης ὁμολογίας, ἤτοι διὰ 500, δίδει τὸν ἀριθμὸν 30, ἀντιπροσωπεύοντα τὰς ὁμολογίας τὰς ὁποίας ὁ δικαιοῦχος θὰ παραλάβῃ ἐκ τῆς 'Εθνικῆς Τραπέζης.

'Αλλὰ μετὰ τὴν διαίρεσιν ἀπομένει ὑπόλοιπον δρχ. 300, τὰς ὁποίας ὁ δικαιοῦχος θὰ λάβῃ εἰς μετρητὰ μετὰ τῆς ἀξίας τῶν δύο τοκομεριδίων ἐπὶ ἔλαττον δρχ. 8.

Κατὰ συνέπειαν δικαιοῦχος ἀποφάσεως 225 λιρῶν Τουρκίας θὰ λάβῃ:

1) 30 ὁμολογίας καὶ
2) Εἰς μετρητά:
α) 'Υπόλοιπον δρχ. 300
β) 30Χ32 » 960
ἤτοι ἐν ὅλῳ μετρητὰ 1260

'Ο ἀριθμὸς 32 προέρχεται μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν δραχ. 8 ἐκ τῆς ἀξίας τῶν δύο πρώτων ληξιπροθέσμων τοκομεριδίων (δραχ. 40) ἑκάστης ὁμολογίας.

ΚΑΤΑΧΡΗΣΙΣ ΕΙΣ ΒΑΡΟΣ ΤΗΣ ΠΑΟΥΕΡ

Εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σατωβριάνδου τμῆμα διανομῆς ἠλεκτρικοῦ ρεύματος τῆς Πάουερ ἀνεκαλύφθη κατάχρησις, εἰς ἣν φέρονται ἀναμεμιγμένοι ὁ διευθυντὴς τοῦ ἐλέγχου τοῦ τμήματος τούτου Δενδρινὸς καὶ ὁ ὑποταμίας τοῦ ἰδίου καταστήματος Κοντός. 'Εκ τούτων ὁ πρῶτος συνελήφθη, ἐνῷ ὁ δεύτερος ἐξηφανίσθη.

'Η κατάχρησις διεπράττετο ὑπὸ πολλοῦ χρόνου κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπον:

'Ο ὑποταμίας Κοντός, εἰς τὸν ὁποῖον ἐξωφλοῦντο ὑπὸ τῶν διαφόρων καταναλωτῶν αἱ ἀποδείξεις τοῦ καταναλισκομένου ρεύματος, κατεκράτει τὰς περισσοτέρας ἀποδείξεις καὶ ἰδίως ἐκείνας, αἱ ὁποῖαι ἀντεπροσώπευον σημαντικὰ χρηματικὰ ποσὰ καὶ ὑπέβαλεν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ἐλέγχου τὰς ὑπολοίπους. 'Ο Δενδρινός, ὅστις φέρεται διατελῶν ἐν συνεννοήσει μὲ τὸν Κοντόν, ἐξήταζε προσωπικῶς τὰς ἀποδείξεις, τὰς ὁποίας τοῦ ὑπέβαλεν οὗτος καὶ τὸν παρουσίαζε καθ' ἑκάστην «ἐν τάξει» εἰς τὸ Κεντρικὸν Ταμεῖον τῆς Πάουερ.

'Η κατάχρησις ἀπεκαλύφθη ἐκ τυχαίας ἐντελῶς συμπτώσεως ὑπὸ τὰς ἀκολούθους περιστάσεις:

Μίαν ἡμέραν ὁ πρῶτος ταμίας τοῦ ὑποκαταστήματος τῆς ὁδοῦ Σατωβριάνδου, παρατηρήσας γραφικήν τινα ἀνωμαλίαν εἰς τὴν ἀπόδειξιν καταναλωτοῦ τινος, παραληφθεῖσαν ἀπὸ τὸν Κόντον, ἐκάλεσε τοῦτον διὰ νὰ τὸν ἐρωτήσῃ σχετικῶς. 'Ο Κόντος νομίσας ὅτι εἶχεν ἀνακαλυφθῆ ἀπὸ τὸν κ. Βρυέννην ἡ κατάχρησις, ἐξῆλθε τοῦ καταστήματος μὲ τὴν πρόφασιν ὅτι εἶχεν ἐργασίαν καὶ ἐξηφανίσθη.

'Η ἐξαφάνισις τοῦ Κόντου ἐγέννησεν ὑπονοίας εἰς τὸν κ. Βρυέννην, ὁ ὁποῖος διέταξεν ἀμέσως καὶ ἐνηργήθη ἔλεγχος εἰς τὴν διαχείρισιν τοῦ ὑποταμίου. 'Η κατάχρησίς του ἀπεκαλύφθη ἀμέσως ἐκ τοῦ ἐλέγχου καὶ ἐπηκολούθησε μήνυσις ἐκ μέρους τῆς 'Εταιρείας πρὸς τὴν Εἰσαγγελίαν.

Τὸ ποσὸν τῆς καταχρήσεως δὲν ἐξηκριβώθη ἀκόμη ἐπακριβῶς. Φαίνεται ὅμως ὅτι εἶνε ἀρκετὰ σημαντικόν, δεδομένου ὅτι αὕτη διεπράττετο ἀπὸ πολλοῦ χρόνου. 'Ο μέχρι τῆς σήμερον ἐνεργηθεὶς ἔλεγχος εἰς τὴν διαχείρισιν τοῦ Κοντοῦ ἀπεκάλυψε κατάχρησιν ποσοῦ 100 περίπου χιλιάδων δραχμῶν.

ΕΠΗΛΘΕ ΧΘΕΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΔΙΑ ΤΟ ΔΑΝΕΙΟΝ ΤΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ

'Ο διευθυντὴς τοῦ 'Εκκλησιαστικοῦ Ταμείου κ. Πανουργιᾶς μᾶς ἀνεκοίνωσεν, ὅτι αἱ ἀπὸ καιροῦ διεξαγόμεναι συνεννοήσεις μεταξὺ τοῦ 'Εκκλησιαστικοῦ Ταμείου καὶ τῆς 'Εθνικῆς Τραπέζης διὰ τὴν σύναψιν δανείου 5 ἑκατομμυρίων δραχμῶν, μὲ τὸ ὁποῖον τὸ Ταμεῖον θὰ δυνηθῇ νὰ ἐκπληρώσῃ τὰς ὑποχρεώσεις του καὶ νὰ καλύψῃ τὸ ἐκ 2.500.000 δραχμῶν ἔλλειμμα, κατέληξαν χθὲς εἰς συμφωνίαν, τῆς 'Εθνικῆς Τραπέζης δεχθείσης νὰ παράσχῃ τὸ ζητηθὲν ποσόν.

Τὸ ἐν λόγῳ δάνειον θὰ συναφθῇ ὑπὸ τύπον πιστώσεως, θὰ ἐξοφληθῇ δὲ τοκοχρεωλυτικῶς πρὸς 10 ο)ο. Διὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ δανείου ἡ Τράπεζα οὐδὲν ἄλλο ἀντάλλαγμα ἢ ἐγγύησιν ἐζήτησε παρὰ τοῦ 'Εκκλησιαστικοῦ Ταμείου, πλὴν τῆς ὑπογραφῆς τοῦ διευθυντοῦ αὐτοῦ.

Μέρος τοῦ ποσοῦ τοῦ συναφθησομένου δανείου θὰ καταβληθῇ διὰ τοὺς καθυστερουμένους μισθοὺς τῶν Μητροπολιτῶν καὶ τῶν λοιπῶν κληρικῶν, τὸ ὑπόλοιπον δὲ διὰ τὰς λοιπὰς ἀνάγκας τοῦ 'Εκκλησιαστικοῦ Ταμείου. Κατὰ τὰς αὐτὰς ἀνακοινώσεις τοῦ κ. Πανουργιᾶ, διὰ τοῦ δανείου τῶν 5 ἑκατομ. δραχμῶν ἐπιτυγχάνεται ἡ πλήρης οἰκονομικὴ ἀνεξαρτησία μέχρι τοῦ προσεχοῦς 'Οκτωβρίου, ὁπότε θ' ἀρχίσῃ ἡ πρὸς τὸ Ταμεῖον ἀπόδοσις τῶν ἐσόδων τῶν μοναστηριακῶν κτημάτων, ἥτις κατὰ προχείρους ὑπολογισμοὺς τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας, θὰ ὑπερβῇ τὰ 15 ἑκατομμύρια δραχμῶν.

Ο κ. ΠΑΓΚΑΛΟΣ ΔΙΑΨΕΥΔΕΙ ΟΤΙ Θ' ΑΠΟΣΧΗ

'Ο κ. Πάγκαλος ἐδήλωσε τὰ ἑξῆς σχετικῶς μὲ τὰ περὶ ἀποχῆς του ἐκ τῶν ἐκλογῶν γραφέντα:

—«Τὸ «'Ελεύθερον Βῆμα» καὶ τὰ βενιζελικὰ ἐπιτελεῖα ἔπαθυν τὸ πάθημα τοῦ «πεινῶντος καὶ ὀνειρευομένου καρβέλια». Φαίνεται ἡ ζωηρότης τοῦ ὀνείρου των θὰ ἦτο ἀποτέλεσμα τῆς θυέλλης τῶν γουχαϊσμῶν, ὑπὸ τὴν ὁποίαν ὁ κ. Βενιζέλος ἠναγκάσθη εἰς τὸ 'Αμαρούσι νὰ καταφύγῃ εἰς τὸ καφενεῖον τοῦ σταθμοῦ, καθὼς καὶ τοῦ πανικοῦ, τὸν ὁποῖον αἰσθάνονται τὰ κομματικὰ ἐπιτελεῖά των, κατόπιν τοῦ χθεσινοῦ συναγερμοῦ τῆς συνοικίας Ρούφ, ὡς καὶ τῶν λοιπῶν παλλαϊκῶν ἐκδηλώσεων, διὰ τῶν ὁποίων γενόμεθα δεκτοὶ παντοῦ ὅπου παρουσιαζόμεθα.

Τὴν Κυριακὴν τὸ ἑσπέρας θὰ ἴδωσι ποῖοι θὰ ἀπόσχουν ὁριστικῶς καὶ κατὰ ποῖον τρόπον θὰ... ἀποδράσουν».

ΤΑ ΣΧΟΛΙΚΑ ΚΤΙΡΙΑ

'Εκ τοῦ ἀρχιτεκτονικοῦ τμήματος τοῦ ὑπουργείου Παιδείας ἀνεκοινώθη χθὲς ὅτι τὰ ὑπὸ ἀνέγερσιν σχολικὰ κτίρια καθ' ἅπασαν τὴν 'Ελλάδα ἀνέρχονται εἰς χίλια. Τὸ μεγαλύτερον μέρος τούτων θὰ ἀνεγερθῇ εἰς Μακεδονίαν, Θράκην καὶ Ἤπειρον.

ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΙΚΟΝ ΔΥΣΤΥΧΗΜΑ

Χθὲς τὴν πρωΐαν τὸ ὑπ' ἀριθ. 967 αὐτοκίνητον ταξὶ ὁδηγούμενον ὑπὸ τοῦ 'Αντωνίου Μαρκοκωνσταντίνου καὶ κατερχόμενον τὴν ὁδὸν Πειραιῶς μὲ ἰλιγγιώδη ταχύτητα παρέσυρε τὸν 14ετῆ παῖδα Κωνστ. Κωνσταντάκην, τὸν ὁποῖον ἐτραυμάτισε σοβαρῶς εἰς διάφορα μέρη τοῦ σώματός του.

'Ο ἀτυχὴς παῖς μεταφερθεὶς ὑπὸ ὀργάνων τοῦ 8ου τμήματος ἀστυνομίας πόλεων εἰς τὴν Πολυκλινικήν, ἀπεβίωσε μετ' ὀλίγον συνεπείᾳ τῶν τραυμάτων του. 'Ο σωφὲρ μετὰ τὴν πρᾶξίν του, ἀναπτύξας ταχύτητα, ἐξηφανίσθη.

Η ΣΥΜΒΑΣΙΣ ΔΙΑ ΤΑΣ ΑΝΑΣΚΑΦΑΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

'Επέστρεψε χθὲς ἐκ Γερμανίας ὁ 'Αμερικανὸς ἀρχαιολόγος καὶ ἀντιπρόσωπος τῆς ἀμερικανικῆς ἀρχαιολογικῆς σχολῆς, ἥτις πρόκειται ν' ἀναλάβῃ τὴν ἀνασκαφὴν τοῦ χώρου τῶν ἀρχαίων 'Αθηνῶν κ. Κάπς. 'Ο κ. Κάπς θὰ συναντηθῇ τὴν Παρασκευὴν μετὰ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ ἀρχαιολογικοῦ τμήματος τοῦ ὑπουργείου Παιδείας κ. Κουρουνιώτη διὰ τὸν καταρτισμὸν τῆς τελικῆς συμφωνίας τῶν ἀνασκαφῶν.

ΣΥΝΤΟΜΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 14. — Τηλεγραφοῦν ἐκ Σόφιας, ὅτι ἡ 'Αγγλία, τὸ Βέλγιον, ἡ Γαλλία, ἡ Αὐστρία, ἡ Τσεχοσλοβακία καὶ ἡ Οὐγγαρία διεμαρτυρήθησαν ἐπισήμως κατὰ τῆς ἀναδρομικότητος τῶν τελωνειακῶν δασμῶν. 'Αναμένεται ἀνάλογον διάβημα ἐκ μέρους τῆς 'Ιταλίας, 'Ολλανδίας καὶ Τουρκίας.

ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗ, 14. — 'Η διεύθυνσις τῶν Κρατικῶν σιδηροδρόμων παρεχώρησεν εἰς 'Ανώνυμον 'Εταιρείαν δικαίωμα τῆς ἐγκαταστάσεως δεκτῶν ἀσυρμάτου εἰς τὰς ἁμαξοστοιχίας. Τὸ φθινόπωρον τοῦ τρέχοντος ἔτους 32 ἁμαξοστοιχίαι θὰ ἐφοδιασθοῦν μὲ ραδιοτηλεφωνικὰ μηχανήματα.

2α ΕΚΔΟ

Η ΣΚΟΥΨΙΝΑ ΕΚ
ΤΑΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ ΝΕ
ΟΙ ΚΡΟΑΤΑΙ ΑΡΝ
ΝΑ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΟΥΝ ΤΗΝ

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ, 1
ἀνταποκριτοῦ μας)—Μετ
γον τοῦ προσωρινοῦ
τῶν 'Εξωτερικῶν κ.
κοβιτς ἐπηκολούθησ
σεις ἐπὶ τῶν ἰταλο
συμφωνιῶν τοῦ Νεττ
Σέρβοι ἀγροτικοὶ οἱ
ποτελοῦν, ὡς γνωστὸν
νην ἀντιπολίτευσιν ἐν
ψένα μετὰ τὴν ἀποχώρ
Κροατῶν, ἐτάχθησαν
κυρώσεως, ἀφοῦ ἀπ
οἱ βουλευταὶ τῶν
ρῶν, τὰ μέγιστα ἐνδ
νων διὰ τὸν τρόπον
ποῖον ρυθμίζονται αἱ
γειτονικῆς 'Ιταλίας
Οἱ Σέρβοι ἀγροτ
χώρησαν ἐπιδεικτικ
δεῖξιν διαμαρτυρίας
φωνίαι ἐν τέλει ἐκ
διὰ τῶν ψήφων τῶν
των 158 βουλευτῶν
πολιτεύσεως.
Αἱ ἐφημερίδες
κρεμπ γράφουν ὅτι
ται θεωροῦν ὡς μη
μιουργοῦσαν δι'
χρέωσιν τὴν κύρωσιν
φωνιῶν.

ΟΙ ΚΡΟΑΤΑΙ ΖΗΤΟΥΝ ΝΑ Ι
ΟΜΟΣΠΟΝΔΟΝ ΚΡ

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ, 14. (Τοῦ
τοῦ μας). — Προκήρυξις
κροατικοῦ κόμματος, ἀναγγ
τὸν λαὸν τὴν ἐκλογὴν τοῦ κ.
τὴν θέσιν τοῦ Ράδιτς, τονίζ
τικὸν κόμμα θεωρεῖ τὸν Ράδ
κρόν, ὡς τὸν πνευματικόν τ
κ. Μάτσεκ θεωρεῖται ὡς
'Αντιπρόεδρος ἐξελέγη ὁ κ.
'Ο ἐκ τῶν ἀρχηγῶν τῆς
πολιτεύσεως κ. Πριμπίτσεβιτς
τὸν ἀπεσταλμένον τοῦ 'Η
γράφου» ὅτι ἡ ἀντιπολίτευ
τῆς δημιουργίας ὁμοσπόνδου
τυος ἐκτεινομένου ἀπὸ τοῦ
λάγους μέχρι τοῦ Εὐξείνου
ἄφοροι ἐθνότητες θὰ εἶνε
τοῦ πλαισίου τῆς ὁμοσπονδίας
«Οἱ Σέρβοι, προσέθεσεν
τσεβιτς, ἔχουν παραπολὺ
ψιν περὶ Γιουγκοσλαυΐας
ζητοῦν τὴν ἵδρυσιν Μεγάλ
σλαυΐας, ἀξιοῦν δὲ ὅπως οἱ
ακολουθοῦν ἀντιδρῶντες
λίωσιν μὲ τοὺς Βουλγάρους
'Ο διάδοχος τοῦ Ράδιτς
μιλῶν πρὸς τοὺς δημοσιογρ
σεν ὅτι τὸ πολιτικὸν ἔγκλημα
νας, εἰς τὸ ὁποῖον ὑπέκυψ
διτς, ἐξεμηδένισεν ἐντὸς
εἶχε γίνει ἀπὸ τοῦ 1919
τῶν διαφορῶν, αἱ ὁποῖαι
Σέρβους ἀπὸ τοὺς Κροάτας
«'Απεδείχθη—ἐξηκολούθ
της πολιτικὸς—ὅτι διὰ νὰ
Κράτος ἑνιαῖον δὲν ἀρκεῖ
τῶν ἀποτελουσῶν αὐτὸ φυλῶν
ζεται πρὸ παντὸς ἡ ἑνότης
των.
«'Αλλὰ ἡμεῖς—ἐσυνέχισεν
πολιτισμὸν εὐρωπαϊκὸν
Σέρβοι ἔχουν πολιτισμὸν
τὴν βυζαντινὴν ἐποχήν. 'Ε
μεῖς τείνομεν καὶ ἀποβλέπ
'Αδριατικὴν Θάλασσαν, ἐνῷ
ποβλέπουν εἰς τὸ Αἰγαῖον

ΣΥΓΚΡΟΥΣΙΣ ΑΤΜΟ
Η ΔΙΑΣΩΣΙΣ ΤΩΝ Ε

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 14.— Τὸ 'Ιτα
πλοιον «Κιτάνο Μαρού», τὸ ὁπο
σθη μετὰ τοῦ ἐκτελοῦντος τὴν
'Ανατολῆς «Ὄτραντο» τὴν
ρελθόντος Σαββάτου εἰς ἀπόστ
ρίπου μιλίων ἀπὸ τῆς Σπιθ
στόμιον τῆς Χοῦμπλερ, ἐπέστ
χθὲς καὶ προσεδέθη εἰς τὸν λι
λέως Γεωργίου, ὁπόθεν σήμερον
εἰσήχθη εἰς δεξαμενήν, ἵνα ὑποστ
τουμένας ἐπισκευάς. Ὅσον δὲ
τραντον», ὑπέστη τοῦτο ἐκ τῆς
ἀληθῆ καταστροφὴν καὶ ἠχρη
Περισσότεροι τῶν 500 ἐπιβατ
μετέβαινον εἰς ταξείδιον ἀναψ
νορβηγικὰς ἀκτὰς ἐπιβαίνοντ
τραντο» ἐγευμάτιζον τὴν στιγμ
κρούσεως. Δύο γυναῖκες ἐλιπο
δὲν ἐσημειώθη πανικὸς καὶ ὁ
τίσθη, γενομένης τῆς διασώσεως
λέμβων τοῦ πλοίου.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΖΩΗ

ΤΟ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ

'Η Τράπεζα τῆς 'Ελλάδος ἐκανόνισε χθὲς τὰς ἑξῆς τιμὰς συναλλαγμάτων:

Λονδίνου 374,25—375, Παρισίων 3,01—3,02, Νέας 'Υόρκης 77,05—77,232, 'Ελβετίας 14,84—14.875, 'Ιταλίας 4.03—4.042, 'Ολλανδίας 30.915—31, Βρυξελλῶν 2.142—2.152, Βερολίνου 18.36—18.405, Βιέννης 10.865—10,907.

ΤΟ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

'Η ἀγορὰ τῶν χρεωγράφων καὶ χθὲς ἦτο μὲ τάσεις ἐπιφυλακτικότητος. Καθ' ὅλην δὲ τὴν συνεδρίασιν ἐπεκράτησε πνεῦμα ἀπραξίας. 'Ως ἐκ τούτου δὲ ἀρκεταὶ ἀξίαι, πιεσθεῖσαι ὑπὸ τῆς ὑποτιμητικῆς κερδοσκοπίας ἐχαλαρώθησαν. Κατ' ἐξαίρεσιν κρατημέναι ἦσαν αἱ μετοχαὶ τῆς 'Εμπορικῆς Τραπέζης, Βιομηχανίας, 'Ησαΐα, 'Αγγλοαμερικανικῆς, 'Ηλεκτρ. Σιδηροδρόμων καὶ Θεσσαλίας, αἱ ἀνθρακευτικαί, τοῦ Πυριτιδοποιείου, Λιπασμάτων, Χρωμάτων, Βιὸ, Σάνιτας, Μακρῆ καὶ 'Ηρακλέους. Αἰσθητῶς ἐβελτιώθησαν αἱ μετοχαὶ Οἴνων κατὰ 45 μονάδας. Αἱ λοιπαὶ μετοχαὶ ἔκλεισαν ἐπὶ χαλαρωτέρων ἐπιπέδων.

ΤΑ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Κλείσιμον 13)8 ΛΟΝΔΙΝΟΥ		Κλείσιμον 13)8 ΠΑΡΙΣΙΩΝ	
5 ο)ο 1881	63.—	5 ο)ο 1914	
5 ο)ο 1884	63.—	Τράπ. 'Αθηνῶν	
4 ο)ο 1887	50.50	» 'Ανατολῆς	344
4 ο)ο 1889	49.—	Οἴνων	515
5 ο)ο 1890	63.—	Λαυρίου	23
5 ο)ο 1893	63.—	'Ηλεκτρικῆς	
4 ο)ο 1902	60.10	Σ.Π.Α.Π.	221
4 ο)ο 1907	83.—	Σιδ. Θεσσαλίας	296
5 ο)ο 1910	61.50		
5 ο)ο 1914	75.50		
7 ο)ο 1924	10075		
6 ο)ο 1928	90.—		
Κτηματικῆς	99.—		

ΤΙΜΑΙ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΟΣ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΩΝ

ΣΥΝ)ΜΑ ΟΨΕΩΣ	'Αθηνῶν	Λονδίνου	Ν. 'Υόρκ	Γενεύης	'Αμστερ.	Παρισίων	Ρώμης	Πράγας	Βελιγραδ	Βρυξελλ.	Βουκουρ.	Κ)πόλ.
Δραχμή		375	—.—	—.—	—.—	0.331	0.245	0.438	0.741	—.—		250
Στερλίνα	375.		4.854	25.227	12.078	124.25	92.81	163.81	276.—	34.90	798	957
Δολλάριον	77.23	4.854	—.—	—.—	—.—	24.412	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
'Ελβετ. φρ.	14.87	25.227	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
'Ολλαν. φρ.	31.065	12.073	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Γαλλικ. φρ.	3.022	124.25	3.794	20.178	—.—	—.—	0.634	1.296	—.—	—.—	—.—	—.—
Λιρέττα	4.045	92.81	6.153	27.382	—.—	1.365	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Κορ. Τσεχ.	2.15	163.81	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Δηνάριον	1.355	276.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Βελγικ. φρ.	2.154	34.602	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	3.91	—.—
Λεΐ	0.48	798.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Λίρ. Τουρκ.	39.50	957	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—

ΔΕΛΤΙΑ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ

Κλείσιμον 14ης Αὐγούστου 1928

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝΙΚΩΝ ΔΑΝΕΙΩΝ

ΕΙΣ ΧΡΥΣΟΝ		ΕΙΣ ΔΡΑΧΜΑΣ	
5 ο)ο 1881	4820	ἄτοκον 1885	2.—
5 ο)ο 1884	4820	5 ο)ο 1898	71.50
4 ο)ο 1887	3890	5 ο)ο 1900	70.—
4 ο)ο 1889	3705	1 ο)ο 1906	53.—
5 ο)ο 1890	4725	6 ο)ο 1917	81.—
5 ο)ο 1893	4230	6 ο)ο 1918	80.—
2 1)2 ο)ο 1898	31589	8 ο)ο ΑΒ 1919	81.—
4 ο)ο 1902	4250	» Γ.ΣΤ. 1919	77.50
5 ο)ο 1907	1245	5 ο)ο 1920)π.	184.—
4 ο)ο 1910	4380	)μ.	183.—
5 ο)ο 1914	5500	6 1)2 1)ο 1922	92.50
7 ο)ο 1924	7595	6 ο)ο 1926	84.50
8 ο)ο 1925	80000	8 ο)ο 1926	95.—

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

3.— ο)ο 1880	1500	7.— ο)ο 1925	248.50
2.50 ο)ο 1904	69.—	7.— ο)ο 1926	241.—
2.50 ο)ο 1912	64.50	8.— ο)ο 1926	792.—

Γραφεῖον Γ. ΣΤΟΥΠΑΘΗ

ΜΕΤΟΧΑΙ

ΤΡΑΠΕΖΩΝ	
Ἐθνικῆς	58900
Ἀθηνῶν	958
Ἀνατολῆς	1020
Λαϊκῆς	6000
Ἐμπορικῆς	848
Πειραιῶς	330
Βιομηχανίας	638
Οἰκονομίας	160
Γενικῆς	2000
Κεντρικῆς	390
Κοσμ)πούλου	680
Θεσσαλίας	131
Χίου	670
Ἐλ. Ἐμ. Πίστ.	230
Ἀγγλοαμερικ.	67.—
Καραβασίλ.	4800
Σάμου	105

ΑΤΜΟΠΛΟΪΩΝ	
Κάππαρη	7.50
Ἀχαϊκῆς	128
Ἐθνικῆς	640
Παληοῦ	7
Μιχαληνοῦ	550
Χιακῆς	362
Γιαννουλάτ.	240
Κροκόδειλ.	280

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΑΙ	
Ἑρμῆς	245
Καπνοῦ	213
Ἀπόλλων	250
Βασιλειάδη	105
Πυριτιδοπ.	1320
Λιπασμάτ.	1815
Χρωματ.	448
Ἄγκυρα	47
ΒΙΟ	353
Παλλὰς	356
Ἀβεζὰπ	47
Κυλινδρομ.	125
Ἥλιος	40
Ψυγεῖα Θεσ.	290
Ἀθηνᾶ	240
Παγ. Πατησ.	96
Σάνιτας	59
Ἀλεξοπουλ.	295
Κονσέρβαι	200
Ψυγ. Πειραιῶς	300
Ἀνατολὴ	165
Χημ. Βιομηχ.	137
Μακρῆ	1245
Ἄλατος	190

ΟΙΝΟΠΟΙΗΤΙΚΑΙ	
Οἰνοποιΐας	920
Οἴνων	1580
Καμπᾶ	434
Ἠσαΐα	162.—
Ἕνωσις	290
Γεωργ. Βιομ.	365

ΔΙΑΦΟΡΟΙ	
Ἠλεκτρικ.	400
Ἑνιαίας	570
Γιτλ. Ἱδρυτ.	60
Ὑπεγγύων	5975
Κορίνθου	900
Γεν. Ἀποθ.	590

ΑΝΘΡΑΚΕΥΤΙΚ.	
Ἀλιβερίου	130
Ἀνθρακωρ.	26
Ἐπ.) Κοιναὶ	160
) Προν.	206
Λαυρίου	36.—
Ὠρωποῦ	179

ΟΙΚΟ
Ἡρακλ
Τιτὰν
Τέκτων
Ἄτλας
Ἔργον
Κέκροψ
Κύκλωψ
ΑΚΤΕ
ΥΦΑΝΤ
ΣΙΔΗΡΟΔ
ΣΠΑΠ

ΤΙΤΛΟΙ ΕΚΤΟΣ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ

Τραπέζης τῆς 'Ελλάδος 8.750, Κτηματικῆς Τραπέζης 1750, Τραπέζης 'Αθηναϊκῆς Πίστεως 65, Χαρτοποιΐας Αἰγίου 205, 'Ιπποδρομίου 270.

ΑΙ ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΑΝΤΑΛΛΑΞΙΜΩΝ

'Επὶ τῶν ὁμολογιῶν τῶν δανείων τῶν ἀνταλλαξίμων παρετηρήθη χθὲς ἐλαφρὰ τάσις ὑποτιμήσεως. Διεκυμάνθ ξὺ τῶν 790 καὶ 792, μετρητοῖς, ἐπὶ προθεσμίᾳ 791 καὶ 794 καὶ ἔκλεισαν

ΟΙ ΤΟΚΟΙ ΜΕΤΑΦ

Συνήφθησαν χθὲς αἱ τὴν μεταφορὰν τῶν τόκων χὲς δεκαπενθήμερον. Οἱ (προρεπὸρ) περιεστράφησαν 12 ο)ο.